



Miniszterelnökség

Iromány száma: **T/5893.**

Benyújtás dátuma: **2023-10-31 23:30**

Parlex azonosító: **MA1JESYU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Dr. Semjén Zsolt, miniszterelnök-helyettes**

Előadó: **Varga Mihály, pénzügyminiszter**

Törvényjavaslat címe: **Az egyes adótörvények módosításáról**

A Kormány nevében benyújtom az egyes adótörvények módosításáról szóló törvényjavaslatot.

2023. évi törvény

az egyes adótörvények módosításáról

I. Fejezet

A jövedelemadózást érintő törvények módosítása

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény módosítása

1. §

(1) A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja tv.) 3. § 4. pont g) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:

4. Jövedelemszerzés helye:)

„g) előadói, művészeti és sporttevékenységre, bemutatóra (kiállításra) tekintettel megszerzett jövedelem esetében – az a) és d) alpontban foglaltaktól függetlenül – a tevékenység végzésének helye szerinti állam, ideértve azt is, ha az e tevékenységből származó jövedelem nem a magánszemélynél, hanem egy másik személynél keletkezik;”

(2) Az Szja tv. 3. §-a a következő 19. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„19. *Induló vállalkozás:* a legfeljebb öt éve bejegyzett, tőzsdén nem jegyzett mikro- és kisvállalkozás, amely még nem osztott nyereséget és nem egyesülés vagy szétválás útján jött létre;”

(3) Az Szja tv. 3. § 40. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„40. *Agrár csoportmentességi (ABER) támogatás:* az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőségének nyilvánításáról szóló 2022. december 14-i 2022/2472/EU bizottsági rendelet (HL L 327., 2022.12.21., 1. o.) 1-14. és 17. cikkei szerinti támogatás.”

(4) Az Szja tv. 3. §-a a következő 82. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában az egyes fogalmak jelentése a következő:)

„82. *Nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset:* a Központi Statisztikai Hivatal által a Hivatalos Értesítőben közzétett, teljes munkaidőben alkalmazásban állókra tekintettel megállapított bruttó átlagkereset.”

2. §

Az Szja tv. 8. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, a jövedelemszerzés helye szerint külföldről származó külön adózó jövedelem esetében az adót csökkenti a jövedelem után a jövedelemszerzés helye szerinti államban megfizetett jövedelemadó. Ha e törvény másként nem rendelkezik, a fizetendő adó – nemzetközi szerződés hiányában – a jövedelemszerzés helye szerinti államban megfizetett jövedelemadó beszámítása következtében nem lehet kevesebb az adóalap 5 százalékánál, és nem vehető figyelembe a jövedelemszerzés helye szerinti államban megfizetett jövedelemadóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.”

3. §

Az Szja tv. 9. § (2) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A bevétel megszerzésének időpontja)

„c) igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap, amelyen a szolgáltatásról szóló bizonylat rendelkezésre áll, ha azonban a szolgáltatás juttatója nem azonos a szolgáltatás nyújtójával, a szolgáltatás igénybevételére való jogosultság megszerzésének napja;”

4. §

Az Szja tv. 17. § (3) bekezdés a) pont *aa)* és *ab)* pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

[(3) Az önálló tevékenységből származó bevételből a jövedelmet tevékenységenként külön-külön kell megállapítani. A bevétellel szemben a jövedelem megállapításához elszámolható

a) az e törvényben meghatározott kivételekkel, legfeljebb az adott tevékenység bevételének mértékéig az e tevékenység folytatása érdekében az adóévben ténylegesen felmerült és igazolt – a 3. számú melléklet rendelkezései szerint – elismert költség (tételes költségelszámolás), igazolás nélkül elismert költség, valamint]

„aa) a mezőgazdasági őstermelő őstermelői tevékenységből származó bevétele esetében a 3. számú melléklet szerint a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközök, nem anyagi javak beruházási költségének értékcsökkenési leírása,

ab) az ingatlan-bérbeadási tevékenységből származó bevétel, a kereskedelemről szóló törvény szerinti magán szálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevétel esetében a 3. számú melléklet szerint a kizárólag bérbeadásra hasznosított tárgyi eszköz évi 2 százalékos mértékű – ha a tevékenység végzése csak az adóév egy részében és csak az ingatlan egy részére terjed ki, a tevékenység végzés időtartama és a tevékenységre használt ingatlanrész alapterülete arányában – értékcsökkenési leírása, felújítási költsége,”

5. §

Az Szja tv. 18. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 17. § (3) bekezdés *a)* pont *aa)* és *ab)* alpontjának rendelkezésében említett magánszemély a rendelkezés szerinti tevékenységének megkezdése (újrakezdése) előtt – legfeljebb három évvel

korábban – beszerezett, és utóbb e tevékenység végzésének időszakában felhasználható anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez szükséges egyéb kiadásait a tevékenységének kezdése évében költségként elszámolhatja, továbbá a legfeljebb három évvel korábban beszerezett tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékcsökkenési leírását elszámolhatja a 3. számú mellékletben foglaltak szerint. Ezt a rendelkezést az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély azzal az eltéréssel alkalmazhatja, hogy épület, épületrész esetében – a korábban bármely tevékenység bevételeivel szemben még el nem számolt mértékig – évi 2 százalékos mértékű – ha a tevékenység végzése csak az adóév egy részében és csak az ingatlan egy részére terjed ki, a tevékenység végzés időtartama és a tevékenységre használt ingatlanrész alapterülete arányában – értékcsökkenést akkor is elszámolhat, ha azt három évnél régebben szerezte meg, vagy a használatbavételi engedélyt három évnél régebben szerezte meg.”

6. §

Az Szja tv. 28. § (12) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(12) Egyéb jövedelem az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által vagy az ilyen jogi személy, egyéb szervezet megbízása alapján fizetett kamat és osztalék, valamint az alacsony adókulcsú államban székhellyel rendelkező jogi személy, egyéb szervezet által kibocsátott értékpapír elidegenítéséért kapott bevételnek az értékpapír megszerzésére fordított értéket meghaladó része. Az értékpapír megszerzésére fordított értéket az árfolyamnyereségből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések megfelelő alkalmazásával kell megállapítani. Ugyancsak egyéb jövedelem az olyan államban belföldi illetőséggel bíró személy által fizetett kamat, amely állammal Magyarországnak nincs hatályos egyezménye a kettős adóztatás elkerülésére a jövedelem- és a vagyonszerzés területén. E bekezdés rendelkezéseit nem kell alkalmazni az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által kibocsátott értékpapírból származó jövedelemre, valamint az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által fizetett kamatra.”

7. §

Az Szja tv. 29/A. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) A (2) bekezdés szerinti családi kedvezmény minden olyan kedvezményezett eltartott után, aki a családok támogatásáról szóló törvény szerint tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személynek minősül, jogosultsági hónaponként és kedvezményezett eltartottanként 66 670 forinttal növelt összegben vehető igénybe. E rendelkezés alkalmazásában tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személynek minősül az a 18. életévét betöltött magánszemély is, aki a magasabb összegű családi pótlék helyett fogyatékosági támogatásban részesül.”

8. §

Az Szja tv. 29/G. § a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A 30 év alatti anyák kedvezménye érvényesítésének feltétele a 30 év alatti anya adóbevalláshoz tett nyilatkozata, amelyen fel kell tüntetni

a) a kedvezményre való jogosultság jogcímét,

- b) a (2) bekezdés a) pontja szerinti gyermek(ek) nevét, adóazonosító jelét, magzat esetében a várandósság időszakát, valamint
- c) a jogosultság megnyíltának vagy megszűntének napját, ha a kedvezményre való jogosultság nem állt fenn az adóév egészében.”

9. §

Az Szja tv. 32. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„32. §

(1) Ha az adóévi összevont adóalapnak olyan, a jövedelemszerzés helye szerint külföldről származó jövedelem is részét képezi, amely után a belföldi illetőségű magánszemély a jövedelemszerzés helye szerinti államban jövedelemadót fizetett, – ha nemzetközi szerződésből más nem következik – a számított adót csökkenti a jövedelem után a jövedelemszerzés helye szerinti államban megfizetett adó 90 százaléka, de legfeljebb e jövedelem adóalapjára az adó mértékével megállapított adó. Nemzetközi szerződés hiányában nem vehető figyelembe külföldön megfizetett jövedelemadó azon jövedelmet terhelő adóval szemben, amely esetében a jövedelemszerzés helye belföld. Továbbá nem vehető figyelembe a jövedelemszerzés helye szerinti államban megfizetett jövedelemadóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(2) Az (1) bekezdés rendelkezését az átalányadózást választó magánszemélynek azon bevétele alapján átalányban megállapított, a jövedelemszerzés helye szerint külföldről származó jövedelmére kell alkalmaznia, amelyre vonatkozóan a jövedelemszerzés helye szerinti államban jövedelemadót fizetett.”

10. §

Az Szja tv. 47. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóelőleg alapját az adóalap meghatározására irányadó rendelkezések szerint kell megállapítani, a (2)-(3) bekezdés szerinti eltérésekkel, figyelemmel az (5) bekezdés rendelkezésére is. A tételes költségelszámolást alkalmazó egyéni vállalkozó vállalkozói bevétele esetében az adóelőleg alapja az adóévben a negyedév végéig megszerzett összes vállalkozói bevétel alapján az erre egyébként irányadó rendelkezések szerint – így különösen az adóévben a negyedév végéig felmerült vállalkozói költségeket, az értékcsökkenési leírás időarányos részét és az elhatárolt veszteséget figyelembe véve – meghatározott vállalkozói adóalap.”

11. §

Az Szja tv. 49. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A tételes költségelszámolást alkalmazó önálló tevékenységet folytató negyedéves adóelőleg-fizetésre kötelezett magánszemély által negyedévenként fizetendő adóelőleg az adóelőleg-alap után az adó mértékével számított személyi jövedelemadónak az a része, amely meghaladja az adóévre már megállapított adóelőleg(ek) összegét.”

12. §

Az Szja tv. Harmadik részének címe helyébe a következő cím lép:

„AZ EGYÉNI VÁLLALKOZÓ ÉS AZ ŐSTERMELŐ ADÓZÁSA, VALAMINT EGYES KÜLÖN ADÓZÓ JÖVEDELMEK”

13. §

Az Szja tv. X. Fejezetének címe helyébe a következő cím lép:

„A tételes költségelszámolást alkalmazó egyéni vállalkozó adózása, az átalányadózás és a tételes átalányadózás”

14. §

Az Szja tv. 49/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„49/A. §

Az egyéni vállalkozó adóalapját a 49/B. § rendelkezései szerint állapítja meg vagy az e törvényben meghatározott feltételekkel átalányadózást választhat.”

15. §

Az Szja tv. 49/B. §-át megelőző alcím és 49/B. §-a helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„A tételes költségelszámolást alkalmazó egyéni vállalkozó adózása

49/B. §

(1) A tételes költségelszámolást alkalmazó egyéni vállalkozó az e tevékenységből származó vállalkozói bevételét a 2. és 4. *számú melléklet* rendelkezései szerint, a vállalkozói jövedelmét a vállalkozói bevételből – legfeljebb annak mértékéig, figyelembe véve a (2)-(7) bekezdés rendelkezéseit is – a vállalkozói költség levonásával határozza meg. Vállalkozói költségként a vállalkozói bevétel elérése érdekében felmerült kiadás a 3. és 4. *számú melléklet* rendelkezései szerint számolható el.

(2) Többféle vállalkozói tevékenység esetén azok bevételeit együttesen kell egyéni vállalkozói bevételnek tekinteni, valamint az elérésük érdekében felmerült, e törvényben elismert összes költséget is együttesen kell elszámolni.

(3) Az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését (ide nem értve az egyéni cég alapítása miatti megszűnést) követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig

- a) az egyéni vállalkozói tevékenységre tekintettel befolyt ellenérték (bevétel) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételnek,
- b) az egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggő igazoltan felmerült kiadás a megszűnés adóévében elszámolható vállalkozói költségnek

minősül, amelyet a magánszemély a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában vesz figyelembe.

A megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtását követően az előzőekben nem említett befolyó bevételre, illetve felmerült kiadásra az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapítására vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni.

(4) Jogszabály vagy államközi megállapodás alapján a tevékenységhez nyújtott vissza nem térítendő támogatás elszámolására és nyilvántartására az önálló tevékenységet folytató magánszemélyre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

(5) Az átalányadózást követően a tételes költségelszámolás alkalmazására áttérő egyéni vállalkozónál az áttérés adóévében a vállalkozói bevétel része az az összeg, amelyet az átalányadózás megkezdésekor a meglévő készletekkel összefüggésben az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályok szerint megállapított.

(6) Vállalkozói bevételnek minősül – a 65/C. § (1) bekezdésétől eltérően – az egyéni vállalkozó

- a) mint vagyonrendelő által létrehozott bizalmi vagyonkezelési szerződés keretében a vagyonkezelő tulajdonába,
 - b) mint alapító, csatlakozó által az alapítvány tulajdonába
- adott készletek szokásos piaci értéke.

(7) Az egyéni vállalkozó elhatárolhatja a vállalkozói bevételt meghaladó vállalkozói költséget (a továbbiakban: elhatárolt veszteség), ha az elhatárolt veszteség a rendeltetésszerű joggyakorlás elvének betartásával keletkezett. Az elhatárolt veszteség – figyelemmel az (1) bekezdés rendelkezésére is – a következők szerint számolható el:

- a) Az adóév elhatárolt veszteségét a más adóév(ek)ről áthozott elhatárolt veszteség figyelembevétel nélkül kell megállapítani. Az elhatárolt veszteségek elszámolásánál a keletkezésük sorrendjét kell követni.
- b) Az elhatárolt veszteséget az egyéni vállalkozó a következő öt adóév (de legkésőbb az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének adóéve) vállalkozói jövedelmével (ideértve az önellenőrzés, adóellenőrzés során feltárt jövedelmet is) szemben – döntése szerinti megosztásban – elszámolhatja azzal, hogy az adóévben elszámolt elhatárolt veszteség legfeljebb az elhatárolt veszteség nélkül számított vállalkozói adóalap 50 százalékáig érvényesíthető.
- c) A mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó az adóévben elhatárolt veszteségét – a b) pontban foglaltaktól függetlenül – az adóévet megelőző két évre visszamenőlegesen is elszámolhatja adóbevallásának önellenőrzésével oly módon, hogy a megelőző két év egyikében vagy mindkettőben megszerzett, mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmét (ideértve az önellenőrzés során feltárt jövedelmet is) csökkenti adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékával. Ha a mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó nem számolja el az adóévben elhatárolt veszteségét visszamenőlegesen, vagy ha az elhatárolt veszteségének csak egy részét rendezi a megelőző két év terhére, a fennmaradó részre az a)-b) pont rendelkezései alkalmazhatók.
- d) Ha az egyéni vállalkozónak mezőgazdasági tevékenységből származó jövedelmén kívül más tevékenységből is van egyéni vállalkozói jövedelme, akkor az összes egyéni vállalkozói jövedelméből csak a mezőgazdasági tevékenység arányában megállapított részre alkalmazhatja a c) pont rendelkezéseit. A mezőgazdasági tevékenység arányát az ebből származó vállalkozói bevételnek az összes vállalkozói bevétellel való elosztásával kell megállapítani.
- e) E bekezdés alkalmazásában mezőgazdasági tevékenység a családi gazdaságokról szóló törvény szerinti mező-, erdőgazdasági tevékenység, illetve kiegészítő őstermelői tevékenység akkor, ha ezeket a tevékenységeket egyéni vállalkozóként végzi a magánszemély.

- f) A c)-e) pont rendelkezéseit az egyéni vállalkozó döntése szerint az adóellenőrzés során is figyelembe kell venni.
- g) Az egyéni vállalkozó tevékenységének időszaka alatt elhatárolt veszteséget özvegye vagy örököse az egyéni vállalkozóra irányadó rendelkezések szerint számolhatja el, ha az elhunyt magánszemély tevékenységét folytatja, feltéve, hogy a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelentette az állami adó- és vámhatóságnak.

(8) A vállalkozói adóalap az (1)-(7) bekezdés szerint megállapított jövedelem, azzal, hogy amennyiben az egyéni vállalkozó külföldön is rendelkezik telephellyel (állandó bázissal), akkor a vállalkozói adóalapot – figyelemmel a (10) bekezdés rendelkezésére – úgy módosítja, hogy az ne tartalmazza a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot, ha nemzetközi szerződés így rendelkezik.

(9) A (8) bekezdés rendelkezése szerint megállapított vállalkozói adóalapot terhelő adót legfeljebb annak összegéig csökkenti nemzetközi szerződés vagy viszonyosság hiányában külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalap után az adóévben külföldön igazoltan megfizetett adó 90 százaléka, azzal, hogy nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg, amely törvény, nemzetközi szerződés rendelkezése, viszonyosság vagy külföldi jog alapján a jövedelem után fizetett adó összegéből a magánszemély részére visszajár.

(10) Ha az adóévi vállalkozói bevétel valamely része külföldi telephelynek tudható be, akkor – ha nemzetközi szerződésből vagy viszonyosságból más nem következik – a külföldi telephelynek betudható vállalkozói adóalapot ezen bevételből

- a) a telephely bevételeinek megszerzése érdekében bárhol felmerült költségek levonásával,
- b) a más telephely(ek)nek betudható bevételrész(ek) megszerzése érdekében is (bárhol) felmerült költségeknek a levonásával kell megállapítani.”

16. §

Az Szja tv. 49/C. §-át megelőző alcím és 49/C. §-a helyébe a következő alcím és rendelkezés lép:

„Az egyéni vállalkozó tevékenységének megszüntetésével, tevékenységének más formában vagy más személy által történő folytatásával összefüggő szabályok

49/C. §

(1) Egyéni cég alapítása esetén, tevékenysége megszűnésére tekintettel az egyéni vállalkozó a cégbejegyző határozat jogerőre emelkedésének napját megelőző napra vonatkozóan

- a) leltárt készít, valamint nyilvántartásai alapján tételes kimutatást állít össze a követelésekről, nettó értéken a tárgyi eszközökről, nem anyagi javakról, megjelölve az egyéni cég tulajdonába nem pénzbeli hozzájárulásként kerülőket azon az értéken is, amely értéket az egyéni cég alapító okiratában rögzít;
- b) – a (2) bekezdésben foglaltakat figyelembe véve – megállapítja az adókötelezettségét.

(2) Az egyéni vállalkozói tevékenység egyéni cég alapítása miatt történő megszűnése esetén a vállalkozói bevételek és költségek megszűnéssel összefüggő elszámolására irányadó rendelkezést azzal az eltéréssel kell alkalmazni, hogy

- a) a leltárban, illetve a tételes kimutatásban feltüntetett, nem pénzbeli hozzájárulásként az egyéni cég tulajdonába adott eszköz
- aa) alapító okiratban meghatározott értéke vállalkozói bevételnek,

ab) értékcsökkenési leírásként a tulajdonba adásig még el nem számolt, a tárgyi eszközök, nem anyagi javak nyilvántartása szerinti nettó értéke vállalkozói költségnek minősül;

- b)* a megszűnés adóévről szóló adóbevallásában a magánszemélynek az egyéni vállalkozói jogállás megszűnését követően a megszűnés adóévről szóló adóbevallás benyújtásáig az egyéni cég tulajdonába nem adott követelésre tekintettel befolyt ellenértéket (bevételt) a megszűnés adóévében megszerzett vállalkozói bevételként kell figyelembe vennie;
- c)* a volt egyéni vállalkozói tevékenységgel összefüggésben felmerült kiadásoknak az egyéni cég által történő megtérítése a volt egyéni vállalkozó számára nem keletkeztet bevételt, ha ezen kiadások közvetlenül szolgálják az egyéni cég tevékenységét (ideértve különösen a szállítói követelések megtérítését).

(3) A magánszemély az adóévről szóló adóbevallásában

- a)* az (1)-(2) bekezdés szerint megállapított jövedelmet, valamint az annak megfelelő személyi jövedelemadót bevallja, azzal, hogy a személyi jövedelemadó összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg, vagy választhatja, hogy
- b)* a (2) bekezdés rendelkezéseinek és a megszűnés szabályainak figyelmen kívül hagyásával is megállapítja a jövedelmét, valamint az annak megfelelő adókötelezettséget, és
- c)* az *a)* pont szerinti adókötelezettségnek a *b)* pont szerinti adókötelezettséget meghaladó részét – ha az a 10 ezer forintot meghaladja – három egyenlő részletben,
 - ca)* az elsőt a *b)* pont szerinti adókötelezettséggel együtt az adóévi,
 - cb)* a további két részletet a következő két adóévi kötelezettségként vallja be a megszűnés adóévről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és az adót e bevallás, illetve a kötelezettség évre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(4) Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységét ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, szabadalmi ügyvivői iroda, végrehajtói iroda tagjaként folytatja, a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan az egyéni vállalkozói tevékenységét megszünteti azzal, hogy

- a)* az adókötelezettség megállapításakor az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésére vonatkozó szabályokat kell alkalmaznia,
- b)* a személyi jövedelemadó összegét csökkenti az elhatárolt veszteség után az adó mértékével számított összeg,
- c)* amennyiben az adófizetési kötelezettség összege a 10 ezer forintot meghaladja, a magánszemély választhatja, hogy az adófizetési kötelezettséget három egyenlő részletben teljesíti úgy, hogy az
 - ca)* az elsőt a személyi jövedelemadóval együtt az adóévi,
 - cb)* a további két részletet a következő két adóévi kötelezettségként vallja be a megszüntetés adóévről szóló személyi jövedelemadó bevallásában, és azt e bevallás, illetve a kötelezettség évre vonatkozó személyi jövedelemadó bevallás benyújtására nyitva álló határidőig fizeti meg.

(5) Nem kell a tevékenység megszűnésére irányadó rendelkezéseket alkalmazni, ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét cselekvőképességének elvesztését követően a nevében és javára törvényes képviselője folytatja. Ha az egyéni vállalkozó e tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor – az egyéni vállalkozó tevékenységét folyamatosnak tekintve – úgy kell eljárni, hogy az adóévben az elhunyt egyéni vállalkozó által megszerzett vállalkozói bevétel, elszámolt vállalkozói költség, továbbá az elhatárolt veszteség kizárólag az özvegyet, az örökösöt illeti, feltéve, hogy az özvegy, illetve az örökös a tevékenység folytatásának szándékát 90 napon belül bejelentette az egyéni vállalkozói nyilvántartást vezető állami adó- és vámhatóságnak.

(6) A (5) bekezdéstől eltérően, ha az özvegy vagy az örökös egyébként már egyéni vállalkozó, és az elhunyt tőle eltérő adózási mód szerint adózott, az előbbi – amennyiben a törvényi feltételeknek megfelel – a (5) bekezdésben említett határidőn belül választhat, hogy melyik módszer szerint folytatja az egyesített tevékenységet. Ebben az esetben a nem választott adózási móddal folytatott tevékenységre az egyéni vállalkozó az elhalálozás napjára vonatkozóan e törvény rendelkezései szerint, de a tevékenység megszüntetésére irányadó előírások figyelmen kívül hagyásával megállapítja a vállalkozói adóalapot, a személyi jövedelemadót, vagy az átalányadó alapját, annak adóját és azokat az adóévre vonatkozó adóbevallásban bevallja, az adót a bevallásra nyitva álló határidőig megfizeti. Az egyesített tevékenységre értelemszerűen irányadóak az alkalmazott adózási módról a választott adózási módra történő áttérés esetére és az adózási mód alkalmazási feltételeire vonatkozó rendelkezések.

(7) Az egyéni vállalkozói tevékenység (5)–(6) bekezdés szerinti folytatását a cselekvőképességét elvesztett, illetve elhunyt magánszemély kifizetői, munkáltatói minőségében keletkezett adókötelezettségének teljesítésére is érteni kell.

(8) Ha a mezőgazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói jogállását megszüntetve tevékenységét mezőgazdasági őstermelőként folytatja tovább, e továbbfolytatással összefüggésben az alábbiak szerint jár el:

- a) a 2. számú *melléklet* II. fejezet 1. pontja alkalmazásában az egyéni vállalkozói időszakból maradt készletet is figyelembe kell venni;
- b) az egyéni vállalkozói időszakból fennmaradt elhatárolt veszteséget – a 84/Zs. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezésre is figyelemmel – a tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelő a 22. § (1)–(3) bekezdésében foglaltak szerint elhatárolt veszteségként veheti figyelembe.”

17. §

Az Szja tv. 51. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az átalányadót választó egyéni vállalkozó a vállalkozási tevékenységével kapcsolatban felmerült összes költségének bizonylatait és egyéb dokumentumait az e törvényben foglalt általános szabályok szerint köteles megőrizni. Az átalányadózás nem mentesíti az egyéni vállalkozót a kifizetői minőségében vagy más jogszabály előírása szerint reá vonatkozó nyilvántartási, bizonylatkiállítási, valamint adatszolgáltatási, továbbá a számla- és nyugtaadási kötelezettség alól.”

18. §

(1) Az Szja tv. 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett bármelyik feltétel hiányában az átalányadózásra való jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újratekdi, továbbá akkor, ha átalányadózásra való jogosultsága azért szűnik meg, mert az állami adó- és vámhatóság az egyéni vállalkozó terhére a számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért véglegesen mulasztási bírságot állapított meg, az egyéni vállalkozónak az adóév egészére nézve át kell térnie a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazására. Ekkor át kell térnie a pénztárkönyv teljes és az egyébként szükséges részletező nyilvántartások vezetésére, azzal, hogy a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges a pénztárkönyvben az abban

foglalt részletezettség szerint, de tételenként egyösszegben feltüntetnie.”

(2) Az Szja tv. 52. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdésben említett bármelyik feltétel hiányában az átalányadózásra való jogosultság megszűnik. Ekkor, valamint, ha az átalányadózás szerint adózó egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói tevékenységének megszüntetését követően az adóévben azt újratekinti, továbbá akkor, ha az átalányadózásra való jogosultság azért szűnik meg, mert az adó- és vámhatóság az egyéni vállalkozó terhére a számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért véglegesen mulasztási bírságot állapított meg, az egyéni vállalkozónak az adóév egészére nézve át kell térnie a tételes költségelszámolásra. Ekkor át kell térnie a bevételi és költségnyilvántartás és az egyébként szükséges részletező nyilvántartások vezetésére, azzal, hogy a jogosultság megszűnésének időpontját megelőző időszakra vonatkozó költségadatokat elégséges a bevételi és költségnyilvántartásban az abban foglalt részletezettség szerint, de tételenként egyösszegben feltüntetnie.”

19. §

Az Szja tv. 54. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az átalányadózás évében felmerült összes költséget elszámoltnak kell tekinteni, ideértve az átalányadózás időszakában beszerzett tárgyi eszközök beszerzési és előállítási értékének értékcsökkenési leírását is. Az egyéni vállalkozónál az átalányadózást megelőző időszakból fennmaradt összes elhatárolt veszteségből az átalányadózás időszakának minden évében 20-20 százalékot elszámoltnak kell tekinteni.”

20. §

Az Szja tv. 57. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az egyéni vállalkozó – a tevékenysége szünetelésének bejelentése alapján – egyéni vállalkozói tevékenységre vonatkozó adóbevallásra nem kötelezett, ha e tevékenységét az adóév minden napján szüneteltette.”

21. §

Az Szja tv. 65/C. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„65/C. §

(1) Bizalmi vagyonkezelési jogviszony alapján a vagyonrendelő, magánalapítvány esetében az alapító, csatlakozó magánszemély tulajdonában álló vagyoni érték vagyonkezelésbe adása, magánalapítvány részére történő tulajdonba adása (a továbbiakban együtt: vagyonátadás) esetén az e törvény szerinti ellenérték fejében történő átruházás (értékesítés) jövedelem-megállapítási szabályai szerint kiszámított nem realizált eszközérték-növekményt (a továbbiakban: eszközérték-növekmény) meg kell állapítani. Értékesítésből származó bevételnek az átadott, tulajdonba adott vagyoni értéknek azon értékét kell tekinteni, amelyen azt az átvevő (kezelt vagyon, alapítvány) számviteli nyilvántartásba vette. A vagyont átadó magánszemély a vagyon tulajdonba adásával

egyidejűleg tájékoztatja az átvevőt az eszközérték-növekmény megállapításához szükséges adatokról (így különösen az egyes vagyonelemek megszerzésére fordított összegről, a jövedelem megállapítás szabályai szerint figyelembe vehető egyéb költségekről, ingatlan esetében a megszerzés időpontjáról) és rendelkezésre bocsátja az adatokat alátámasztó iratokat. A tájékoztatás és az adatokat alátámasztó iratok hiányában a bevétel egészét kell eszközérték-növekményként figyelembe venni. A vagyongazdálkodó, a magánalapítvány a nyilvántartási értékről, a megállapított eszközérték-növekményről a vagyónátadást követő 15 napon belül tájékoztatja a vagyondelölőt, az alapítót vagy a csatlakozót. A vagyongazdálkodó, a magánalapítvány a tulajdonba adott vagyonelemek nyilvántartási értékről, a vagyónátadás időpontjáról és a vagyonelemhez kapcsolódó eszközérték növekmény összegéről alapnyilvántartást vezet. A vagyongazdálkodó, a magánalapítvány az alapnyilvántartásból törli és elkülönült nyilvántartásba vezeti át – az átruházással egyidejűleg, az alapnyilvántartásban szereplő vagyónátadás időpontjának feltüntetésével – az azon vagyonelemekhez kapcsolódó eszközérték-növekményeket, amelyeknek ellenérték ellenében átruházása (értékesítése) megtörtént.

(2) Ha a kezelt vagyon, magánalapítványi vagyon induló tőkéjének értéke terhére a kedvezményezett részére bevétel juttatása történik, és a bevétel tárgyúul szolgáló – a vagyondelölő, alapító (csatlakozó) által átadott vagyonelemmel azonos megjelenési formában juttatott – vagyoni értékhez kapcsolódóan a vagyongazdálkodó, a magánalapítvány eszközérték-növekményt tart nyilván, a bevétel az ezen eszközérték növekménye erejéig osztalékként adóköteles, ha a bevétel tárgyúul szolgáló vagyoni érték kiadása és az adott eszköz vagyondelölő, alapító (csatlakozó) által történő vagyongazdálkodásba, a magánalapítvány részére tulajdonba adása között még nem telt el öt év.

(3) Ha a kezelt vagyon, magánalapítványi vagyon induló tőkéjének értéke terhére a (2) bekezdésben nem meghatározott módon történik bevétel juttatása, és a vagyongazdálkodó, a magánalapítvány a bevétel juttatását megelőző öt éven belüli vagyónátadásra tekintettel megállapított, az elkülönült nyilvántartásban szereplő eszközérték-növekményt tart nyilván, a bevétel az elkülönült nyilvántartásban szereplő eszközérték-növekmény erejéig osztalékként adóköteles.

(4) A kezelt vagyon, magánalapítványi vagyon induló tőkéjének értéke terhére történő bevétel juttatása esetén nem kell jövedelmet megállapítani, ha a bevétel tárgyúul szolgáló vagyoni értéket a kiadással azonos megjelenési formában a vagyondelölő, alapító (csatlakozó) adta vagyongazdálkodásba, a magánalapítvány részére tulajdonba, és a vagyónátadáshoz kapcsolódóan eszközérték-növekményt nem kellett megállapítani.

(5) A vagyongazdálkodó, a magánalapítvány által az (1) bekezdés szerint nyilvántartott eszközérték-növekmények összegét csökkenti

a) elkülönült nyilvántartásban nyilvántartott eszközérték-növekmények esetén – eltérő időpontban megállapított eszközérték növekmények esetében a megállapításuk időbeli sorrendjében – a (3) bekezdés szerint, valamint

b) alapnyilvántartásban nyilvántartott eszközérték-növekmények esetén a (2) bekezdés szerint az osztalék megállapítása során figyelembe vett összeg. Az (1) bekezdés szerinti alap és elkülönült eszközérték-növekmény nyilvántartásból a vagyongazdálkodó, a magánalapítvány törli azt az összeget, amely nem kapcsolódik öt éven belüli vagyónátadáshoz.

(6) Az (1) bekezdéstől eltérően a vagyónátadás során nem kell eszközérték növekményt megállapítani, ha az átvevő (vagyongazdálkodó, magánalapítvány) a vagyoni érték tulajdonjogát a vagyondelölő, az alapító (csatlakozó) elhunytaival szerzi meg.

(7) Nem kell a (2)-(3) bekezdésben foglaltakat alkalmazni, ha a kedvezményezett a vagyoni érték

tulajdonjogát a vagyonrendelő, az alapító (csatlakozó) elhunytát követően szerzi meg.

(8) A vagyonelem tulajdonba adását nem eredményező vagyoni érték magánszemély részére történő juttatása – ideértve különösen az ingyenes vagy kedvezményes használat biztosítását – esetén adóköteles az e juttatással összefüggő, a kezelt vagyont, a magánalapítványi vagyont terhelő költség, ráfordítás. Az adót a bizalmi vagyonkezelési jogviszony alapján kezelt vagyon vagy a magánalapítványi vagyon terhére kell elszámolni, és a költség, ráfordítás elszámolási időpontja hónapjának kötelezettségeként kell a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre bevallani és megfizetni.

(9) A vagyoni érték kiadásakor az osztalékként juttatott vagyoni érték szerzési értékeként a juttatásban részesülő magánszemély a megszerzett vagyoni érték megszerzése időpontjára megállapított szokásos piaci értékét veszi figyelembe, minden más esetben azt az értéket, amelyen az a vagyon kiadásakor a juttató számviteli nyilvántartásában értékhelyesbítés nélkül szerepel.

(10) A kedvezményezett által a (9) bekezdés szerint figyelembe vehető szerzési értékről a vagyonkezelő, a magánalapítvány a vagyonelem kiadását követő 30 napon belül tájékoztatja a kedvezményezettet és egyidejűleg adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére az állami adó- és vámhatóság által a honlapján közzétett módon.”

22. §

Az Szja tv. 67/A. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) E törvény alkalmazásában *ellenőrzött tőkepiaci ügyletnek* minősül a befektetési szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerint meghatározott – csereügyletnek nem minősülő – pénzügyi eszközre (ide nem értve a zárt körben kibocsátott értékpapírt), árura kötött ügylet, valamint a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló törvény szerinti pénzügyi szolgáltatás keretében, illetve a befektetési vállalkozásokról és az árutőzsdei szolgáltatókról, valamint az általuk végezhető tevékenységek szabályairól szóló törvény szerinti szolgáltatás keretében devizára/valutára kötött, pénzügyi elszámolással lezáródó azonnali ügylet, bármely esetben akkor, ha az megfelel az említett törvények ügyletre vonatkozó rendelkezéseinek, ide nem értve az olyan ügyletet, amelynek teljesítése a befektetési szolgáltatót megbízó, és/vagy az általa képviselt felek (a magánszemély, és/vagy vele akár közvetve is érdekközösségben lévő bármely személy) által meghatározott – a szokásos piaci értéktől eltérő – ár alkalmazásával történik, és

- a) amely a pénzügyi közvetítőrendszer felügyeletét ellátó szerv (a továbbiakban: Felügyelet) által felügyelt tevékenység tárgyát képezi,
- b) amelyet bármely EGT-államban, OECD-tagállamban vagy egyébként olyan államban működő pénzpiacra tevékenységet folytató befektetési szolgáltatóval, vagy befektetési szolgáltató közreműködésével kötöttek, amely állammal Magyarországnak van a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye, és
 - ba) az adott állam hatáskörrel rendelkező felügyeleti hatósága által felügyelt tevékenység tárgyát képezi, és
 - bb) ha az adott állam nem EGT-állam, biztosított az említett felügyeleti hatóság és a Felügyelet közötti információcsere, és
 - bc) amelyre vonatkozóan a magánszemély rendelkezik az adókötelezettség megállapításához szükséges, az adóévben megkötött valamennyi ügylet minden adatát tartalmazó, a

befektetési szolgáltató által a nevére kiállított igazolással.”

23. §

Az Szja tv. 69. § (5) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A közterheket a kifizetőnek – eltérő rendelkezés hiányában –)

„a) a juttatás hónapját magában foglaló negyedév kötelezettségeként;”

(kell megállapítania és a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adó és járulékok bevallására, megfizetésére az adózás rendjéről szóló törvényben előírt módon és határidőre kell bevallania és megfizetnie.)

24. §

(1) Az Szja tv. 76. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyeremény esetében – ha az nem tartozik a kamatjövedelemre vonatkozó rendelkezések hatálya alá – a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 29/Q. §-a szerinti külföldi jackpot rendszerből, a fogadásból származó nyeremény (a továbbiakban együtt: adóköteles nyeremény) címén kapott bevétel egészét jövedelemnek kell tekinteni.”

(2) Az Szja tv. 76. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Nem számít jövedelemnek a jogszerűen szervezett, az Szjtv-ben meghatározott engedélyhez kötött sorsolós játékból, az Szjtv. 16. §-a alapján engedélyhez nem kötött sorsolós játékból, a játékkaszinóból, a bukmékeri rendszerű fogadásból, a lóversenyfogadásból, a kártyateremben szervezett kártyajátékból, a távszerencsejátékból valamint – az Szjtv. 29/Q. §-a szerinti külföldi jackpot rendszerből származó nyeremény kivételével – az online kaszinójátékból származó nyeremény.”

25. §

Az Szja tv. 77/A. § (2) bekezdése a következő m) ponttal egészül ki:

(Nem minősül bevételnek a magánszemély által értékpapír formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély:)

„m) induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként szerez az induló vállalkozásban ingyenesen vagy kedvezményesen tagsági jogot megtestesítő részesedést (üzletrészt, részvényt), ideértve azt az esetet is, amikor az említett magánszemély a részesedést jog gyakorlása révén a jog alapításakor induló vállalkozásnak minősülő személyben szerezte, feltéve, hogy a tagsági jogot megtestesítő részesedés (üzletrész, részvény) juttatása megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, és a munkavállaló, vezető tisztségviselő a megszerzett részesedést

ma) a szerzést,

mb) a 77/B. § (12) bekezdés szerinti jogszerzés esetén a jog gyakorlásának megnyíltát

követő legalább három évig nem értékesíti; az induló vállalkozás magánszemélyenként az adóévet követő év január 31-ig adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére az –

állami adó- és vámhatóság által a honlapján közzétett módon – az adóévben átadott összes részesedés könyv szerinti értékéről, valamint a részesedés ellenértékének a magánszemély által megfizetett összegéről.”

26. §

Az Szja tv. 77/B. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Nem minősül bevételnek a jog formájában megszerzett vagyoni érték, ha a magánszemély induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként szerez az induló vállalkozásban tagsági jogot megtestesítő részesedés megszerzésére vonatkozó jogot, feltéve, hogy a tagsági jogot megtestesítő részesedésre (üzletrészre, részvényre) vonatkozó jog juttatása megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, és a munkavállaló, a vezető tisztségviselő a tagsági jogot megtestesítő részesedésre vonatkozó jogot a szerzést követő legalább három évig nem ruházza át másra.”

27. §

Az Szja tv. 84. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) E törvény 3. § 40. pontja, 49/B. § (6) bekezdés *d)* pont *da)* és *dc)* alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont *p)* pont *pa)* és *pc)* alpontja, 13. számú melléklet 12. pont *a)* és *c)* alpontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2022. december 14-i 2022/2472/EU bizottsági rendelet (HL L 327., 2022.12.21., 1. o.) 1-14. és 17. cikkei hatálya alá tartozó támogatási programot tartalmaz.”

28. §

Az Szja tv. a következő 106. §-sal egészül ki:

„106. §

(1) A 2023. szeptember 12. napja és az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított 65/C. § hatálybalépésének napja között megvalósuló vagyonátadás adókötelezettsége tekintetében a vagyonrendelő, az alapító, vagy a csatlakozó magánszemély választása szerint e törvény ezen időszak alatt hatályos 65/C. §-a szerinti rendelkezést, vagy az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított rendelkezést alkalmazhatja, azzal, hogy ez utóbbi esetben a vagyonátadót és a vagyonkezelőt, magánalapítványt terhelő kötelezettségeket az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvény hatálybalépését követő 15. napig kell teljesíteni.

(2) Nem kell osztalékból származó jövedelmet megállapítani az induló tőke terhére történő azon vagyonjuttatás után, melynek értéke – több alkalommal történő juttatás esetén ezen értékek összege – nem haladja meg a 2023. szeptember 11-i indulótőke értékét, ide nem értve a 65/C. § (2) bekezdésében meghatározott esetet.”

29. §

Az Szja tv. a következő 107. §-sal egészül ki:

„107. §

(1) A vállalkozói jövedelem szerinti adózást alkalmazó egyéni vállalkozónak a 2024. évi vállalkozói adóalap, a vállalkozói személyi jövedelemadó, a vállalkozói osztalékalap és a vállalkozói osztalékalap adója megállapítása, bevallása, az adó megfizetése és a nyilvántartás-vezetési kötelezettség teljesítése során e törvény 2024. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmaznia.

(2) Ha a tételes költségelszámolást alkalmazó egyéni vállalkozó az e törvény 2025. január 1-jét megelőzően hatályos rendelkezései szerint

- a) foglalkoztatási kedvezményt érvényesített, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (6) bekezdés g) pontját és (5) bekezdését,
- b) kisvállalkozói kedvezményt vett igénybe, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (6) bekezdés d) pontját, (10)-(14) bekezdéseit,
- c) fejlesztési tartalékot képzett, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (6) bekezdés f) pontját és (16) bekezdéseit,
- d) kisvállalkozások adókedvezményét érvényesítette, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 13. számú mellékletét

is alkalmaznia kell.

(3) Az egyéni vállalkozó azon kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak esetében, amelyek beruházási költsége alapján 2024. december 31-éig jogszerűen értékcsökkenést számolt el, 2025-ben és az azt követő négy évben a tárgyi eszköz, nem anyagi jószág 2025. január 1-jei nettó értékének évi 20-20 százalékát értékcsökkenési leírásként elszámolhatja.

(4) Ha az egyéni vállalkozó a vállalkozói személyi jövedelemadó szabályainak alkalmazása helyett átalányadózást választott, és ezen választását megelőzően az e törvény ebben az időszakban hatályos rendelkezései szerint nyilvántartásba vett fejlesztési tartalékot képzett, kisvállalkozói kedvezményt, foglalkoztatási kedvezményt, valamint a kisvállalkozások adókedvezményét érvényesített, akkor az e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. §-ának, illetve a 13. számú mellékletének rendelkezéseit az átalányadózás időszakában is alkalmaznia kell.

(5) Ha az egyéni vállalkozó az egyéni vállalkozói tevékenységét egyéni cég alapítása miatt megszüntette és a vállalkozói tevékenység megszűnésének évében vagy azt megelőzően fejlesztési tartalékot képzett, foglalkoztatási kedvezményt, kisvállalkozói kedvezményt érvényesített, vagy a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy a 13. számú melléklet 14. pontját – az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésére előírt rendelkezések kivételével – alkalmazza.

(6) Ha az egyéni vállalkozó a tevékenységének ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjaként történő folytatása miatt az egyéni vállalkozói tevékenységét a tagi jogviszony keletkezését megelőző napra vonatkozóan megszüntette, és az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésének évében vagy azt megelőzően fejlesztési tartalékot képzett, foglalkoztatási kedvezményt, kisvállalkozói kedvezményt érvényesített, vagy kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, akkor e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/A. § (6) bekezdését – az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésére előírt rendelkezések kivételével – alkalmazza.

(7) Ha az egyéni vállalkozó 2024. évben hunyt el és a tevékenységét halála után özvegye vagy örököse folytatja, akkor az egyéni vállalkozói tevékenységet folytató özvegynek, örökösnek a 2024. évi adókötelezettsége megállapítása során alkalmaznia kell e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/A. § (7)-(8) bekezdéseit.

(8) Ha a mezőgazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó azt választotta, hogy az egyéni vállalkozói jogállását megszüntetve tevékenységét mezőgazdasági őstermelőként folytatja tovább, e továbbfolytatással összefüggésben az alábbiak szerint jár el:

- a) e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy a 13. számú melléklet 14. pontját – az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésére előírt rendelkezések kivételével – alkalmazza, ha az őstermelői jogállás keletkezésének évében vagy azt megelőzően az e törvény akkor hatályos a 49/B. § (6) bekezdés g) pontja szerinti kedvezményt, kisvállalkozói kedvezményt, illetve a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, vagy fejlesztési tartalékot képzett;
- b) e törvény 2024. december 31-én hatályos 49/C. § (2) bekezdés a), c) és d) pontját alkalmazza, ha az őstermelői jogállás keletkezésének évében vagy azt megelőzően az e törvény akkor hatályos a 49/C. § (6) bekezdés szerinti vállalkozói jövedelem csökkentéssel élt, a 49/C. § (2) bekezdés a) pontja esetében akkor is, ha őstermelői jogállását az ott említett határidőn belül megszünteti;
- c) a 10. számú melléklet II. Az egyéni vállalkozói tevékenység megszüntetésével összefüggő bevételek fejezet 1. pontját nem alkalmazza, azonban az őstermelői tevékenység megszüntetésének adóévében a 2. számú melléklet II. A mezőgazdasági őstermelő tevékenységének megszüntetése fejezet 1. pontja alkalmazásában az egyéni vállalkozói időszakból maradt készletet is figyelembe kell venni;
- d) az egyéni vállalkozói időszakból fennmaradt elhatárolt veszteséget – a 84/ZS. § (6) bekezdésében foglalt rendelkezésre is figyelemmel – a tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelő a 22. § (1)-(3) bekezdésében foglaltak szerint elhatárolt veszteségként veheti figyelembe;
- e) a tételes költségelszámolást alkalmazó őstermelő azon kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök és nem anyagi javak esetében, amelyre az egyéni vállalkozói időszakban a beruházási költség alapján 2024. december 31-éig jogszerűen értékcsökkenést számolt el, az őstermelői jogállás keletkezésének évében és az azt követő négy évben a tárgyi eszköz, nem anyagi jószág e jogállás keletkezése éve január 1-jei nettó értékének évi 20-20 százalékát értékcsökkenési leírásként elszámolhatja.”

30. §

(1) Az Szja tv.

- a) 1. számú melléklete az 1. melléklet,
 - b) 3. számú melléklete a 3. melléklet,
 - c) 4. számú melléklete az 5. melléklet
- szerint módosul.

(2) Az Szja tv.

- a) 2. számú melléklete helyébe a 2. melléklet,
 - b) 3. számú melléklete helyébe a 4. melléklet,
 - c) 5. számú melléklete helyébe a 6. melléklet
- lép.

31. §

(1) Az Szja tv.

- a) 29/F. § (2) bekezdésének záró szövegrészében és a 29/G. § (3) bekezdésének záró szövegrészében az „a teljes munkaidőben alkalmazásban állók Központi Statisztikai Hivatal által hivatalosan közzétett, a tárgyévet megelőző év július hónapjára vonatkozó nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkeresetének szorzata” szövegrészek helyébe az „a tárgyévet megelőző év július hónapjára vonatkozóan közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkeresetnek a szorzata” szöveg,
- b) 70. § (6) bekezdés a) pontjában az „egy” szövegrész helyébe az „három” szöveg,
- c) 1. számú melléklet 2.1.1. pontjában az „a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló kormányrendelet” szövegrész helyébe az „a használt lakás vásárlásához, bővítéséhez igényelhető családi otthonteremtési kedvezményről szóló kormányrendelet, a kistélepüléseken nyújtható otthonteremtési támogatásokról szóló kormányrendelet” szöveg

lép.

(2) Az Szja tv.

- a) 29/D. § (2) bekezdés c) pont ca) alpontjában a „kivétje” szövegrész helyébe a „jövedelme” szöveg,
- b) a 29/F. § (2) bekezdés c) pont ca) alpontjában a „kivétje” szövegrész helyébe a „jövedelme” szöveg,
- c) a 29/G. § (2) bekezdés c) pont ca) alpontjában a „kivétje” szövegrész helyébe a „jövedelme” szöveg,
- d) a 46. § (4) bekezdés b) pontjában a „jogállását bizonyító közokirat” szövegrész helyébe a „nyilvántartási számát, kamarai tagsági” szöveg,
- e) az 51. § (1) bekezdésében a „10. számú” szövegrész helyébe a „2. számú” szöveg,
- f) az 58. § (13) bekezdésében a „11. számú” szövegrész helyébe a „3. számú” szöveg,
- g) a 81. § (3) bekezdésében az „1.22. pontjában, továbbá a 11. számú melléklet 1.26. pontjában” szövegrész helyébe az „I. fejezet 5. pont d) alpontjában” szöveg,
- h) a 4. számú melléklet 6. pontjában a „jogállást választó” szövegrész helyébe a „jogállású” szöveg

lép.

32. §

(1) Hatályát veszti az Szja tv.

- a) 46. § (8) bekezdésében az „azzal, hogy a rendelkezés alkalmazásában elszámolt adóelőlegként a magánszemély által a befizetésre nyitva álló határidőig megszerzett bevételt terhelő adóelőleg vehető figyelembe” szövegrész,
- b) 55. §-a.

(2) Hatályát veszti az Szja tv.

- 1. 9. § (4) bekezdése,
- 2. 16. § (4) bekezdése,
- 3. 17. § (3) bekezdés a) pont ac) alpontja,
- 4. 49. § (6) bekezdése,
- 5. 54. § (3) bekezdése,
- 6. 57. § (3) bekezdése,
- 7. 84. § (3) bekezdésében a „, 49/B. § (6) bekezdés d) pont da) alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont p) pont pa) alpontja, 13. számú melléklet 12. pont a) alpontja” szövegrész,

8. 84. § (4) bekezdésében a „,49/B. § (6) bekezdés d) pont db) alpontja, 11. számú melléklet II. Az értékcsökkenési leírás szabályai fejezet 2. pont pb) alpontja a” szövegrész,
9. 84. § (5)-(7) bekezdése,
10. 84/A. §-a,
11. 84/B. §-a,
12. 84/E. §-a,
13. 84/F. §-a,
14. 84/J. §-a,
15. 84/K. §-a,
16. 10. számú melléklete,
17. 11. számú melléklete,
18. 13. számú melléklete.

2. A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény módosítása

33. §

(1) A társasági adóról és az osztalékadóról szóló 1996. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tao. törvény) 4. §-a a következő 2a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

- „2a. *alternatív beruházás, felújítás:* a 22/E. § alkalmazásában az adózó által végrehajtandó, adókedvezmény alapját képező beruházáshoz, felújításhoz hasonló termelési kapacitással és élettartammal rendelkező olyan beruházás, felújítás, amely eleget tesz az érvényben lévő uniós szabványoknak és amelyet az adózó adókedvezmény vagy más állami támogatás hiányában hitelt érdemlően végrehajtott volna, továbbá amely
- a) megfelel a szokásos kereskedelmi gyakorlatnak az ágazat vagy az érintett tevékenység esetében, de az adózó által végrehajtandó beruházáshoz, felújításhoz képest kevésbé energiahatékony beruházás, felújítás,
 - b) az adózó által végrehajtandó ugyanazon beruházás, felújítás későbbi időpontban történő megvalósítása,
 - c) meglévő tárgyi eszköz üzemben tartását magában foglaló beruházás, felújítás, vagy
 - d) az adózó által lízing formájában végrehajtandó beruházáshoz, felújításhoz képest kevésbé energiahatékony tárgyi eszközök lízingelésére irányuló beruházás, felújítás;”

(2) A Tao. törvény 4. § 11. pont h) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(ellenőrzött külföldi társaság:)

- „h) az a) pont alkalmazásában nem kell figyelembe venni a külföldi személy olyan állandó telephelyét, amely a külföldi személy illetősége szerinti államban adómentes vagy nem adóköteles,”

(3) A Tao. törvény 4. §-a a következő 29a. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában)

- „29a. *primerenergia:* az a megújuló és nem megújuló forrásból származó energia, amely nem esett át átalakításon vagy feldolgozási eljáráson;”

(4) A Tao. törvény 4. § 34b. pont a) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(uniós szabvány:)

„a) olyan kötelező uniós szabvány, amely meghatározza az egyes vállalkozások által környezeti szempontból elérendő szinteket, kivéve az uniós szinten meghatározott olyan normákat vagy célokat, amelyek a tagállamokra nézve kötelezőek, de az egyes vállalkozásokra nézve nem, vagy”

34. §

A Tao. törvény 22/B. § (2a) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az adókedvezmény igénybevételének feltétele a Kormány – Európai Bizottság engedélyén alapuló – határozata, ha]

„a) a jelenértéken legalább 110 millió eurónak megfelelő forintösszegű elszámolható költségű beruházás esetén a beruházáshoz igényelt összes állami támogatás meghaladja az európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Atr.) 25. § (1) bekezdés a) pontja szerinti településen a 41,25 millió eurónak, az Atr. 25. § (1) bekezdés b) pontja szerinti településen a 24,75 millió eurónak, az Atr. 25. § (1) bekezdés c) pontja szerinti településen a 49,5 millió eurónak megfelelő forintösszeget,”

35. §

(1) A Tao. törvény 22/E. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) Az adózó által igénybe vehető adókedvezmény mértéke nem haladhatja meg a (2)-(3) bekezdés szerinti mérték 50 százalékát, amennyiben az elszámolható költséget az adózó a (4) bekezdés b) pontjától és (4a) bekezdéstől eltérően, alternatív beruházás, felújítás alkalmazása nélkül, a magasabb szintű energiahatékonyság eléréséhez közvetlenül kapcsolódó beruházás, felújítás elszámolható költsége alapján határozza meg.”

(2) A Tao. törvény 22/E. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az (1)-(11) bekezdés alkalmazásában elszámolható költségnek minősül

a) az energiahatékonysági beruházás, felújítás célját szolgáló, a kizárólag a magasabb energiahatékonysági szint elérését elősegítő tárgyi eszköz, immateriális jószág bekerülési értéke, értékének növekedése, amennyiben ezen beruházás, felújítás egyértelműen beazonosítható és nincs olyan kevésbé energiahatékony a 4. § 2a. pont a) alpontja szerinti alternatív beruházás, felújítás, amely az adókedvezmény vagy más állami támogatás hiányában megvalósulna, vagy

b) a magasabb energiahatékonysági szint eléréséhez szükséges beruházás, felújítás elszámolható költsége és az alternatív beruházás, felújítás költsége közötti különbözet (többletköltség).”

(3) A Tao. törvény 22/E. §-a a következő (4a)-(4b) bekezdéssel egészül ki:

„(4a) A (4) bekezdés b) pontja alkalmazásában elszámolható költségnek minősül:

a) a 4. § 2a. pont a) alpontja szerinti alternatív beruházás, felújítás esetén a magasabb

energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás részét képező tárgyi eszköz, immateriális jószág (kivéve az épület energiahatékonyságát növelő tárgyi eszköz, immateriális jószág) bekerülési értékének, értéknövekedésének az a része, amely a 4. § 2a. pont a) alpontja szerinti alternatív beruházáshoz, felújításhoz viszonyítva többletként merül fel,

- b) a 4. § 2a. pont b) alpontja szerinti alternatív beruházás, felújítás esetén a magasabb energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás részét képező tárgyi eszköz, immateriális jószág (kivéve az épület energiahatékonyságát növelő tárgyi eszköz, immateriális jószág) bekerülési értéke, értéknövekedése és az alternatív beruházás, felújítás jelenértéken számított költsége közötti különbözet, arra az időpontra diszkontálva, amikor az adókedvezményrel érintett beruházás, felújítás megvalósul,
- c) a 4. § 2a. pont c) alpontja szerinti alternatív beruházás, felújítás esetén a magasabb energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás részét képező tárgyi eszköz, immateriális jószág (kivéve az épület energiahatékonyságát növelő tárgyi eszköz, immateriális jószág) bekerülési értéke, értéknövekedése és a meglévő tárgyi eszköz karbantartására, javítására és korszerűsítésére irányuló beruházás, felújítás jelenértéke közötti különbözet, arra az időpontra diszkontálva, amikor az adókedvezményrel érintett beruházás, felújítás megvalósul,
- d) a 4. § 2a. pont d) alpontja szerinti alternatív beruházás, felújítás esetén a magasabb energiahatékonysági célokat szolgáló tárgyi eszköz lízingelésének jelenértéke és a kevésbé energiahatékony tárgyi eszköz lízingelésének jelenértéke közötti különbözet.

(4b) Az (1) bekezdés szerinti adókedvezmény alkalmazásában nem minősül elszámolható költségnek a magasabb energiahatékonysági szint eléréséhez közvetlenül nem kapcsolódó költség, ráfordítás és az épületre irányuló beruházás, felújítás részét képező költség, ráfordítás.”

(4) A Tao. törvény 22/E. § (8) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Nem vehető igénybe adókedvezmény,)

„a) ha az adózó a beruházást, felújítást azért hajtja végre, hogy a beruházás, felújítás megkezdésének időpontjában már elfogadott és hatályos uniós szabványoknak feleljen meg, azzal, hogy, amennyiben a beruházást a már elfogadott, de még nem hatályos uniós szabványnak való megfelelés érdekében hajtják végre, az adókedvezmény akkor vehető igénybe, ha a beruházást, felújítást a szabvány hatálybalépése előtt legalább 18 hónappal befejezték;”

(5) A Tao. törvény 22/E. § (8) bekezdése a következő g)-h) ponttal egészül ki:

(Nem vehető igénybe adókedvezmény,)

„g) ha a beruházás, felújítás kapcsolt energiatermelés, távfűtés, távhűtés támogatására irányul;
h) ha a beruházás, felújítás fosszilis tüzelőanyaggal (beleértve a földgázt is) működő energiatermelő tárgyi eszköz telepítésére irányul.”

(6) A Tao. törvény 22/E. §-a a következő (12)-(17) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Az adózó adókedvezményt vehet igénybe energiahatékonysági célokat szolgáló, épületre irányuló beruházás, felújítás üzembe helyezése és üzemeltetése esetén a beruházás, felújítás üzembe helyezését követő adóévben – vagy döntése szerint a beruházás, felújítás üzembe helyezésének

adóévében – és az azt követő öt adóévben az (5)-(7) bekezdésben, (8) bekezdés *b)-h)* pontjában, (9)-(11) bekezdésben és (13)-(17) bekezdésben foglaltak alapján.

(13) A (12) bekezdés alkalmazásában elszámolható költségnek minősül az épület energiahatékonyságát növelő beruházás, felújítás bekerülési értéke, azzal, hogy az épületben megvalósuló magasabb energiahatékonysági szint eléréséhez közvetlenül nem kapcsolódó költség nem minősül elszámolható költségnek.

(14) A (12) bekezdés alkalmazásában nem vehető igénybe adókedvezmény, ha az adózó a beruházást, felújítást azért hajtja végre, hogy a beruházás, felújítás megkezdésének időpontjában már elfogadott és hatályos uniós szabványoknak feleljen meg, azzal, hogy a már elfogadott, de még nem hatályos uniós szabványoknak való megfelelés érdekében végrehajtott beruházás, felújítás vonatkozásában igénybe vehető adókedvezmény, amennyiben

- a) a vonatkozó uniós szabványok nem energiahatékonysági minimumkövetelmények és a beruházást, felújítást az uniós szabvány hatálybalépése előtt legalább 18 hónappal végrehajtották,
- b) a vonatkozó uniós szabványok energiahatékonysági minimumkövetelmények és az adókedvezmény első alkalommal történő igénybevételére még azelőtt sor kerül, hogy a szabványok kötelezővé válnának az érintett adózóra nézve, azzal, hogy ebben az esetben az adózó rendelkezik olyan felújítási tervvel és ütemtervvel, amely igazolja, hogy a támogatott beruházás, felújítás elegendő ahhoz, hogy biztosítsa az épület energiahatékonysági minimumkövetelményeknek való megfelelését.

(15) A (12) bekezdés szerinti adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az épület primerenergiában mért energiahatékonyságának

- a) meglévő épületekre vonatkozó beruházás, felújítás esetén legalább 20 százalékos javulását eredményezi a beruházást, felújítást megelőző állapothoz képest,
- b) épületgépészeti rendszer, illetve a külső térelhatárolók valamely eleme telepítését vagy cseréjét érintő felújítás esetén legalább 10 százalékos javulását eredményezi a beruházást, felújítást megelőző állapothoz képest,
- c) új épületek esetén legalább 10 százalékos javulását eredményezi a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó küszöbértékhez képest.

(16) A (12) bekezdés szerinti adókedvezmény igénybevételének feltétele, hogy az adózó rendelkezzen a (15) bekezdésben meghatározott kezdeti primerenergia-igényt és annak becsült javulását igazoló energetikai tanúsítvánnyal.

(17) A (12) bekezdés alkalmazásában az adózó által igénybe vehető adókedvezmény mértéke nem haladhatja meg adózónként, továbbá beruházásonként, felújításonként, a beruházáshoz, felújításhoz igényelt összes állami támogatással együttesen, jelenértéken a beruházás, felújítás elszámolható költsége 15 százalékát, de legfeljebb a 30 millió eurónak megfelelő forintösszeget, azzal, hogy kisvállalkozás esetén 20 százalékponttal, középvállalkozás esetében 10 százalékponttal növelhető az adókedvezmény mértéke.”

36. §

A Tao. törvény 30/F. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30/F. §

(1) A 4. § 2a. pontja, 11a. pontja, 34b. pontja és a 22/E. § (1)-(11) bekezdése a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1-78. o.) I. és II. fejezete és 38. cikke és a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 651/2014/EU rendelet, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendelet (HL L 167 2023. június 23., 1-90.o.) 34. pontja hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.

(2) A 4. § 11a. pontja, 29a. pontja, 34b. pontja és a 22/E. § (12)-(17) bekezdése a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1-78. o.) I. és II. fejezete és 38a. cikke és a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 651/2014/EU rendelet, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendelet (HL L 167 2023. június 23., 1-90.o.) 35. pontja hatálya alá tartozó támogatást tartalmaz.”

37. §

A Tao. törvény 3. számú melléklete a 7. melléklet szerint módosul.

38. §

A Tao. törvény

- a) 4. § 11. pont a) alpontjának záró szövegrészában a „külföldi személy által megfizetett” szövegrész helyébe a „külföldi személy által ténylegesen megfizetett” szöveg,
- b) 4. § 11. pont b) alpontjában a „külföldi telephely által megfizetett” szövegrészek helyébe a „külföldi telephely által ténylegesen megfizetett” szöveg,
- c) a 4. § 23. pont g) alpontja felvezető szövegrészában a „foglaltaktól függetlenül” szövegrész helyébe a „foglaltakat kiegészítve” szöveg,
- d) a 4. § 23. pont g) alpont ga) pontjában az „áll fenn, azzal” szövegrész helyébe az „áll fenn, vagy ha az adózóban és más személyben harmadik személy közvetlenül vagy közvetve legalább 25 százalékos közvetlen vagy közvetett szavazatijog-részesedésre, vagy legalább 25 százalékos közvetlen vagy közvetett tőkerészesedésre, vagy legalább 25 százalékos nyereségrészesedésre jogosult, azzal” szöveg,
- e) 7. § (12) bekezdésében, 22/A. § (4) bekezdésében, 31. § (4) bekezdésében és 1. számú melléklet 14. pontjában az „erdészeti” szövegrész helyébe az „erdőalapú” szöveg,
- f) 7. § (12) bekezdésében, 22/A. § (4) bekezdés a) pontjában és 1. számú melléklet 14. pontjában a „szóló rendeletben foglalt támogatásnak” szövegrész helyébe a „szóló 2022/2472/EU bizottsági rendelet I-II. Fejezete és 1-14. cikke vagy 17. cikke szerinti támogatásnak” szöveg,
- g) 22/A. § (4) bekezdés b) pontjában a „szóló rendeletben foglalt támogatásnak vagy az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak vagy” szövegrész helyébe

a „szóló 2022/2472/EU bizottsági rendelet I-II. Fejezete és 1-14. cikke vagy 17. cikke szerinti támogatásnak, vagy az adóévben igénybe vett csekély összegű (de minimis) támogatásnak, vagy” szöveg,

- h) 22/B. § (2a) bekezdés b) pontjában a „7,5 millió” szövegrész helyébe a „8,25 millió” szöveg,
- i) 22/B. § (29) bekezdésében a „jelenértéken” szövegrész helyébe a „folyóáron” szöveg,
- j) 22/B. § (2b) bekezdésében az „európai uniós versenyjogi értelemben vett állami támogatásokkal kapcsolatos eljárásról és a regionális támogatási térképről szóló 37/2011. (III. 22.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Atr.)” szövegrész helyébe az „Atr.” szöveg,
- k) 22/E. § (2) bekezdésében az „Az adózó által” szövegrész helyébe az „Az (1)-(11) bekezdés alkalmazásában az adózó által” szöveg,
- l) 22/E. § (2) bekezdésében a „15 millió” szövegrész helyébe a „30 millió” szöveg,
- m) 30/I. § (1) bekezdésében az „SA.46615 (2016/N) és SA.48265 számú” szövegrész helyébe az „SA.46615 (2016/N), SA.48265 (2017/N) és SA.104802 (2022/N) számú” szöveg,
- n) 31. § (4) bekezdésében a „2014. június 25-i 702/2014/EU bizottsági” szövegrész helyébe a „2022. december 14-i 2022/2472/EU bizottsági” szöveg,
- o) 3. számú melléklet A) rész 9. pontjában a „megalapozó okokat” szövegrész helyébe a „megalapozó okokat. Nem kell még egyszer növelni az adózás előtti eredményt azzal a költséggel, ráfordítással, amellyel az adózó az 1. pont alapján adóalapját megnövelte” szöveg

lép.

3. Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény módosítása

39. §

(1) Az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló 2010. évi LXXV. törvény (a továbbiakban: Efo tv.) 8. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) A (2) bekezdés szerinti közteher szociális hozzájárulási adónak minősül, azzal hogy a Szcho tv. mentességeket és kedvezményeket megállapító rendelkezései nem alkalmazhatók. Az adókötelezettség teljesítésére e törvény szabályait kell alkalmazni.”

(2) Az Efo tv. 8. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) és (2) bekezdésben szabályozott közteher megfizetésével nem terheli]

„a) a munkáltatót a Szcho tv. 1. § (1) bekezdése szerint terhelő szociális hozzájárulási adó és a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény szerinti rehabilitációs hozzájárulás, valamint az Szja tv.-ben a munkáltatóra előírt adóelőleg-levonási kötelezettség,”

4. A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény módosítása

40. §

A kisadózó vállalkozások tételes adójáról és a kisvállalati adóról szóló 2012. évi CXLVII. törvény (a továbbiakban: Katv.) 2. § 20. pont e) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(kedvezményezett foglalkoztatott után érvényesíthető kedvezmény:)

„e) a 19. pont e) alpontja szerinti kedvezményezett foglalkoztatott esetében személyenként a bruttó munkabér havi összege, de havonta legfeljebb a minimálbér kétszerese;”

41. §

(1) A Katv. 19. § (5) bekezdése a következő n) ponttal egészül ki:

(A kisvállalati adóalanyiság megszűnik)

„n) ha a zártkörűen működő részvénytársaság működési formája nyilvánosan működő részvénytársasággá változik, a formaváltás napját megelőző nappal.”

(2) A Katv. 19. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép.

„(8) Az adóalanyiság megszűnésétől számított 24 hónapban – figyelemmel a (8a) bekezdésben foglaltakra – az adóalanyiság ismételten nem választható.”

(3) A Katv. 19. §-a a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) Amennyiben a Tao. tv. szerint kedvezményezett átalakulásnak nem minősülő, könyv szerinti értéken megvalósított egyesülés, szétválás miatt szűnt meg az adóalanyiság, az egyesüléssel, szétválással érintett adózó az egyesülés, szétválás napját követő 15 napon belül az állami adó- és vámhatóságához megtett bejelentéssel, az adóalanyiság keletkezésére vonatkozó feltételek betartásával ismételten választhatja az adóalanyiságot. Az adóalanyiság az egyesülés, szétválás napját követő nappal jön létre.”

42. §

A Katv. 20. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) A 19. § (8a) bekezdés szerinti egyesüléssel, szétválással érintett adózó a vagyonmérleg szerinti részesedés arányában jogosult a még fel nem használt elhatárolt veszteség és a (7) bekezdés szerinti kedvezmény továbbvitelére.”

43. §

Hatályát veszti a Katv.

- a) 2. § 19. pont e) alpontjában az „a) pontja” szövegrész,
- b) 2. § 19. pont f) alpontja, és
- c) 2. § 20. pont f) alpontja.

5. A kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény módosítása

44. §

A kisadózó vállalkozók tételes adójáról szóló 2022. évi XIII. törvény (a továbbiakban: Kata tv.) 12. § (8) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A személyi jövedelemadó szempontjából költségként elszámoltnak kell tekinteni)

„c) a nem anyagi javaknak és a tárgyi eszközöknek a kisadózói adóalanyként lezárt adóévekre az Szja tv. szerinti értékcsökkenési leírását.”

45. §

A Kata tv. a következő 15/A. §-sal egészül ki:

„15/A. §

(1) Ha a kisadózói adóalanyiságot megelőző időszakra az egyéni vállalkozó az Szja tv. akkor hatályos 49/B. § (6) bekezdés g) pontja szerinti kedvezményt, kisvállalkozói kedvezményt vagy a kisvállalkozások adókedvezményét vette igénybe, fejlesztési tartalékot képzett, akkor a kisadózó az Szja tv. 2024. december 31-én hatályos 49/B. § (5), (11), (14) és (16) bekezdését, vagy *13. számú mellékletének* 14. pontját alkalmazza.

(2) A kisadózói adóalanyként lezárt adóévet figyelembe kell venni az olyan bevételt csökkentő kedvezmény, valamint adókedvezmény tekintetében, amelyet az adózó az Szja tv. 2024. december 31-én hatályos rendelkezései szerint meghatározott számú adóévben vehet igénybe.”

46. §

Hatályát veszti a Kata tv.

1. 12. § (4) bekezdése,
2. 12. § (10) bekezdése.

II. Fejezet

A KÖZVETETT ADÓZÁST érintő törvények módosítása

6. Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosítása

47. §

Az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 19. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 2. § b) pontja a következő eseteket foglalja magában:]

- „a) terméknek adóalany vagy nem adóalany jogi személy általi beszerzése, feltéve, hogy az értékesítő olyan adóalanyként jár el, aki (amely) a Közösség érintett tagállamában nem részesül e tagállam azon joga szerinti adómentességben, amely tartalmában a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: HÉA-irányelv) 284. cikkének felel meg, és akinek (amelynek) ez a termékértékesítése nem tartozik a 29. és 32. § alkalmazása alá;”

48. §

Az Áfa tv. 42. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Adóalany részére nyújtott olyan szolgáltatások esetében, amelyek kulturális, művészeti, tudományos, oktatási, szórakoztatási, sport- vagy más hasonló eseményekre, rendezvényekre (így

különösen: kiállítások, vásárok és bemutatók) való belépést biztosítják, ideértve az előbbiekhöz járulékosan kapcsolódó szolgáltatásokat is, a teljesítés helye az a hely, ahol az eseményt, rendezvényt ténylegesen megrendezik.

(2) Az (1) bekezdés nem alkalmazandó, ha az eseményen, rendezvényen a részvétel virtuálisan történik.”

49. §

Az Áfa tv. 43. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdés d) pontjától eltérően, ha az ott meghatározott szolgáltatások olyan tevékenységekhez kapcsolódnak, amelyeket online közvetítés útján vagy egyéb virtuális megoldás segítségével tesznek hozzáférhetővé, a teljesítés helye az a hely, ahol a szolgáltatást igénybevevő nem adóalany letelepedett, letelepedés hiányában pedig ahol lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye van.”

50. §

Az Áfa tv. 82. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A 8. számú melléklet I. részében felsorolt műalkotások 24. § szerinti importja esetében az adó mértéke az adó alapjának 5 százaléka.”

51. §

(1) Az Áfa tv. 85. § (1) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Mentes az adó alól:)

„e) humán fogorvosi, fogtechnikusi tevékenységet végző által – ilyen minőségében – teljesített szolgáltatásnyújtás és fogászati protézis értékesítése;”

(2) Az Áfa tv. 85. § (1) bekezdése a következő q) ponttal egészül ki:

(Mentes az adó alól:)

„q) a hatósági engedéllyel végzett sérült- vagy betegszállítás, a speciálisan e célra felszerelt közlekedési eszközökben.”

52. §

Az Áfa tv. 121. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az előzetesen felszámított adó levonásának joga megilleti az adóalanyt akkor is, ha a terméket, szolgáltatást)

„a) olyan termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása érdekében használja, egyéb módon hasznosítja, amelynek teljesítési helye külföld, de amelyet, ha belföldön teljesítene, adólevonásra jogosító termékértékesítésének, szolgáltatásnyújtásának minősülne, ide nem értve a Közösség másik, a teljesítés helye szerinti tagállamának azon joga szerinti adómentesség hatálya alá tartozó azon

ügyletet, amely tartalmában a HÉA-irányelv 284. cikkének felel meg;”

53. §

(1) Az Áfa tv. 129. § (1) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője gyakorolhatja a termék importjához kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonását, ha

- a) az importálót az adólevonási jog keletkezésekor és azt követően az adólevonási jog egyébként korlátozás nélkül megilleti,
- b) az a) pontban említett feltétel teljesüléséről az importáló nyilatkozik vámjogi képviselőjének,
- c) az importáló a levonási jog keletkezésének időpontjában az Art. rendelkezései szerint minősített és megbízható adózónak minősül,
- d) az importáló cégnyilvántartásba való bejegyzése és az importáló levonási jogának keletkezése között legalább három év eltelt,
- e) az importáló mérlegfőösszege az utolsó két lezárt év tekintetében évenként legalább 50 millió forint, valamint
- f) az importáló a levonási jog keletkezésének időpontját magában foglaló adó-megállapítási időszakban havi bevallásra kötelezett adóalany.”

(2) Az Áfa tv. 129. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Ha az importáló rendelkezik a 156. § szerinti engedéllyel, az (1) bekezdés c)-f) pontjában foglalt feltételektől függetlenül az importáló helyett annak közvetett vámjogi képviselője gyakorolhatja a termék importjához kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonását.”

54. §

Az Áfa tv. 130. § (1) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A 127. § (1) bekezdésének ca) és cb) alpontjában, valamint a 129. § (1) bekezdésének b) pontjában említett nyilatkozatnak - az ott meghatározottakon túl - tartalmaznia kell még:)

- „b) a termék importjának kétséget kizáró azonosításához szükséges adatokat, különösen az áru átengedéséről szóló vámhatóság általi értesítés számát, vagy a termék szabad forgalomba bocsátása során az adófizetési kötelezettséget megállapító határozat számát, vagy a termék szabad forgalomba bocsátását igazoló kiegészítő árunyilatkozat számát.”

55. §

Az Áfa tv. 142. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az adót a termék beszerzője, szolgáltatás igénybevevője fizeti:)

- „b) a szolgáltatás nyújtásának minősülő olyan építési-szerelési és egyéb szerelési munka esetében, amely ingatlan létrehozatalára, bővítésére, átalakítására, az ingatlan bontással történő megszüntetésére és rendeltetésének megváltoztatására (a továbbiakban együtt: ingatlanra vonatkozó tevékenység) irányul, feltéve, hogy az ingatlanra vonatkozó tevékenység hatósági engedélyhez vagy hatósághoz történő bejelentéshez kötött, amelyről a szolgáltatás adóalany igénybevevője előzetesen és írásban köteles nyilatkozni a szolgáltatás nyújtójának,

azzal, hogy ha a hatósági engedély vagy hatósághoz történő bejelentés a szolgáltatásnyújtó által végzett, ingatlanra vonatkozó tevékenységhez kapcsolódik, a nyilatkozattétel az utóbbit terheli a szolgáltatás adóalany igénybevevője felé;”

56. §

Az Áfa tv. 166. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az e-nyugta a nyugtatárba való beérkezéssel minősül kibocsátottnak.”

57. §

(1) Az Áfa tv. 173. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A nyugta kötelező adattartalma a következő:

- a) a nyugta kibocsátásának kelte;
- b) a nyugta sorszáma, amely a nyugtát kétséget kizáróan azonosítja;
- c) a nyugta kibocsátójának adószáma, valamint neve és címe;
- d) a termék értékesítésének, szolgáltatás nyújtásának adót is tartalmazó ellenértéke;
- e) az értékesített termék megnevezése, globális kereskedelmi áruazonosító száma, amennyiben azzal rendelkezik, továbbá mennyisége, a nyújtott szolgáltatás megnevezése, továbbá mennyisége, feltéve, hogy az természetes mértékegységben kifejezhető;
- f) az alkalmazott adómértéknek megfelelő, a 83. § szerint meghatározott százalék;
- g) adómentes ügylet esetében egyértelmű utalás arra, hogy a termék értékesítése, szolgáltatás nyújtása mentes az adó alól;
- h) a „különbözet szerinti szabályozás - használt cikkek” vagy a „különbözet szerinti szabályozás - műalkotások”, vagy a „különbözet szerinti szabályozás - gyűjteménydarabok és régiségek” kifejezések közül a megfelelő kifejezés, a XVI. fejezetben meghatározott különös szabályok szerinti használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetében.”

(2) Az Áfa tv. 173. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az (1) bekezdéstől eltérően az e-nyugtának nem minősülő nyugta esetében elegendő az (1) bekezdés a)-d) pontok szerinti adatok feltüntetése.”

58. §

Az Áfa tv. a 173/A. §-t követően a következő alcímmel és a 173/B. §-sal egészül ki:

„A nyugtával egy tekintet alá eső okirat

173/B. §

(1) A nyugtával egy tekintet alá esik minden más, a nyugtától eltérő okirat is, amely tartalmazza a (2) bekezdésben foglalt adatokat és kétséget kizáróan az adott nyugtára hivatkozva, annak adattartalmát módosítja.

(2) A nyugtával egy tekintet alá eső okiratnak legalább az alábbiakat kell tartalmaznia:

- a) az okirat kibocsátásának kelte;
- b) az okirat sorszáma, amely az okiratot kétséget kizáróan azonosítja;
- c) hivatkozás arra a nyugtára, amelynek adattartalmát az okirat módosítja;
- d) a nyugta adatának megnevezése, amelyet a módosítás érint, valamint a módosítás természete, illetve annak számszerű hatása, ha ilyen van.”

59. §

Az Áfa tv. 174. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„174. §

(1) A számla és a nyugta lehet elektronikus vagy papíralapú.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően e-nyugtát kiállítani, kibocsátani kizárólag elektronikusan lehet. A kibocsátott e-nyugtát a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő a nyugtatárban érheti el vevői alkalmazás segítségével.

(3) A kiállított e-nyugtáról a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő kérésére vagy jogszabályban meghatározott esetekben a terméket beszerző, szolgáltatást igénybevevő részére papír alapú másolatot kell rendelkezésre bocsátani.”

60. §

(1) Az Áfa tv. 176. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A 169. §-tól eltérően a számla egyszerűsített adattartalommal is kibocsátható, ha)

„e) a számlakibocsátásra jogalapot teremtő ügyletet a 187. § (1) bekezdése vagy a 195/G. § (1) bekezdése szerinti alanyi adómentesség hatálya alá tartozó adóalany e minőségében teljesíti.”

(2) Az Áfa tv. 176. § (2) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:

(A számla egyszerűsített adattartalma azt jelenti, hogy)

„c) az (1) bekezdés e) pontjában említett esetben a 169. §-ban felsorolt adatok közül csak az a)-g) és m) pontban megjelöltek kitöltése, továbbá az i) pontban megjelölt helyett az ellenérték pénzben kifejezett összegének feltüntetése kötelező.”

61. §

Az Áfa tv. 178. § (1a) bekezdésének helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1a) A nyugtaadási kötelezettség pénztárgéppel történő megvalósítása esetén a pénztárgéppel kiállított nyugták, számlák, valamint a pénztárgép adatairól az adóalany – jogszabály szerint – rendszeresen adatszolgáltatást teljesít az állami adó- és vámhatóság részére. Jogszabály előírhatja, hogy a nyugtakibocsátási kötelezettség kötelező pénztárgépi kiállítással történő megvalósítására szolgáló pénztárgép működését az állami adó- és vámhatóság hírközlő eszköz és rendszer útján felügyelje. Ebben az esetben az adatszolgáltatás – jogszabály szerint – az állami adó- és vámhatóság általi közvetlen adatlekérdezéssel is megvalósítható. Az adatszolgáltatáshoz szükséges

adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép adóügyi ellenőrző egységének azonosítóit nem kapcsolhatja össze a pénztárgép üzemeltetőjének adataival. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a pénztárgép üzemeltetője részére biztosított szolgáltatás szüneteltetéséről, illetve megszüntetéséről adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére. A közvetlen adatlekérdezőssel megvalósított adatszolgáltatás teljesítése alól az állami adó- és vámhatóság – az elektronikus hírközlő hálózat hiányára tekintettel – jogszabály szerint, kérelemre egyedi mentesítést adhat. Az egyedi mentesítés iránti kérelem elbírálása során a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szakhatóságként működik közre az elektronikus hírközlő hálózat elérhetősége kérdésében.”

62. §

Az Áfa tv. 184. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„184. §

(1) Az adót önadózással megállapító adófizetésre kötelezett a megállapított adóról az Art. szerint bevallást tesz az állami adó- és vámhatóságnak.

(2) Az (1) bekezdés szerinti bevallási kötelezettség az alábbi módok valamelyikén teljesíthető:

- a) Az adóalany az Art. szerinti nyomtatványt nyújt be.
- b) Az adóalany az állami adó- és vámhatóság által az adó megállapításához az erre a célra biztosított elektronikus felületen rendelkezésére bocsátott adatokat kiegészíti, módosítja, az adólevonási jogáról és annak gyakorlásáról nyilatkozik, és az így előállított adónyilvántartásból összeállított bevallástervezetet ugyanezen a felületen bevallásként jóváhagyja.
- c) Az adóalany az állami adó- és vámhatóság által közzétett módon és adatszerkezetben gépi interfész alkalmazásával továbbítja a fizetendő adó megállapításának és az adólevonási jog gyakorlásának alapjául szolgáló bizonylat szintű adatokat és az ezen adónyilvántartásból összeállított bevallástervezetet bevallásként gépi úton jóváhagyja.

(3) A (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti bevallástervezet jóváhagyása a bevallás benyújtásának minősül.

(4) Amennyiben az adóalany a (2) bekezdés c) pontja szerinti adónyilvántartásból összeállított bevallástervezetet bevallásként nem hagyja jóvá, úgy a bevallási határidőt követő hónap utolsó napján az állami adó- és vámhatóság törli az adónyilvántartást és az abból összeállított bevallástervezetet.

(5) A (2) bekezdés c) pontja szerint jóváhagyott bevallás alapjaként elkészült adónyilvántartást az elektronikus felületen a bevallás jóváhagyását követő kilencvenedik napig töltheti le az adóalany.

(6) Ha az adóalany a bevallási kötelezettségét a (2) bekezdés a)-c) pontjai közül több módon is teljesíti, akkor az elsőként benyújtott bevallás minősül az adóalany bevallásának.

(7) Az adóalany a (2) bekezdés a) pontja szerint benyújtott bevallásában szereplő adóalapot, adót kizárólag az erre a célra rendszeresített nyomtatványon helyesbítheti önellenőrzéssel.

(8) Az adóalany a (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint benyújtott bevallásában szereplő adóalapot, adót a (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti elektronikus felületen vagy az erre a célra rendszeresített nyomtatványon helyesbítheti önellenőrzéssel. Amennyiben az adóalany a (2)

bekezdés *b)* vagy *c)* pontja szerint benyújtott bevallásban szereplő adóalapot, adót az erre a célra rendszeresített nyomtatványon helyesbítette önellenőrzéssel, a bevallásban szereplő adóalapot, adót a továbbiakban kizárólag az erre a célra rendszeresített nyomtatványon helyesbítheti önellenőrzéssel.

(9) Az adóalany, illetve annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti elektronikus felületet elektronikus azonosítási szolgáltatás útján éri el.

(10) Az adóalany, illetve annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti elektronikus felületen megjelölhet más természetes személyt is (a továbbiakban: másodlagos felhasználó), akinek jogot ad az elektronikus felületen szereplő adatok módosítására, kiegészítésére. A másodlagos felhasználó jogosultsága nem terjed ki a bevallástervezet bevallásként való jóváhagyására.

(11) A másodlagos felhasználó (10) bekezdés szerinti jogosultsága addig az időpontig áll fenn, amíg azt az adóalany, illetve annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja a (2) bekezdés *b)* pontja szerinti elektronikus felületen vissza nem vonja.

(12) A (2) bekezdés *c)* pontja szerinti gépi interfész használatának feltétele a gépi interfész használatához szükséges adatoknak a bevallásra kötelezett adóalany állami adó- és vámhatósághoz tett bejelentésén alapuló nyilvántartásba vétele.”

63. §

Az Áfa tv. XIII. Fejezete a 187. §-t megelőzően a következő alcím címmel egészül ki:

„1. Az alanyi adómentességnek a belföldön letelepedett adóalanyok által belföldön történő alkalmazására vonatkozó szabályok”

64. §

Az Áfa tv. 187. § (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Az az adóalany, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye, ennek hiányában pedig lakóhelye belföldön van, jogosult az ezen alcímben meghatározottak szerint belföldön alanyi adómentességet választani.”

65. §

(1) Az Áfa tv. 193. § (1) bekezdés *a)* pontja helyébe a következő szöveg lép:

(Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségében)
„*a)* a 188. § (3) bekezdésének *a)*, *c)-d)* és *h)* pontjában meghatározott esetekben;”

(2) Az Áfa tv. 193. § (1) bekezdése a következő *h)* ponttal egészül ki:

(Az adóalany az alanyi adómentesség időszakában nem járhat el alanyi adómentes minőségében)
„*h)* a 188. § (3) bekezdés *a)* pont *aa)* alpontja alá nem tartozó új közlekedési eszköz 89. § (1) és

(2) bekezdés szerinti értékesítése esetében.”

66. §

(1) Az Áfa tv. 195. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Az (1) bekezdéstől eltérően:

- a) a 11. § (2) bekezdésének a) pontja,
- b) a 188. § (3) bekezdésének a) pont aa) alpontja,
- c) a 188. § (3) bekezdésének c)-d) pontjai,
- d) a 188. § (3) bekezdésének h) pontja,
- e) a 193. § (1) bekezdésének d) pontja, és
- f) a 193. § (1) bekezdés h) pontja

szerinti termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása esetében az adóalany jogosult az alanyi adómentesség időszakában keletkezett, az a)-f) pontokhoz kapcsolódó előzetesen felszámított adó levonására.”

(2) A 195. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdés szerinti jog gyakorlására egyebekben az előzetesen felszámított adó levonására vonatkozó rendelkezéseket kell megfelelően alkalmazni azzal az eltéréssel, hogy]

„a) a (2) bekezdés c) és f) pontjában említett esetben az adólevonási jog keletkezésére és az előzetesen felszámított adóként figyelembe vehető összeg megállapítására a 122. §-t,”
(kell alkalmazni.)

(3) Az Áfa tv. 195. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Az alanyi adómentesség időszakában keletkezett előzetesen felszámított adóra - a 195. § (2) bekezdésében említett kivétellel - az adóalany a későbbiekben sem alapíthat adólevonási jogot.”

67. §

Az Áfa tv. XIII. Fejezete a 196. §-t megelőzően a következő alcímmel egészül ki:

„2. Az adómentességnek a belföldön letelepedett adóalanyok által a Közösség másik tagállamában történő választására vonatkozó szabályok

195/A. §

(1) Az az adóalany, akinek (amelynek) székhelye belföldön van, ennek hiányában lakóhelye van belföldön, jogosult az ezen alcímben meghatározottak szerint adómentességet választani a Közösség azon másik tagállamában, amely biztosítja a tartalmában a Héa-irányelv 284. cikkének megfelelő adómentesség alkalmazását.

(2) Ezen alcím alkalmazásában:

- a) uniós árbevétel: az adóalany által a Közösség területén teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenértékének 188. § (3) bekezdéssel összhangban számított, adó nélküli összege;

- b) tagállami árbevétel: az adóalany által egy adott tagállamban teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenértékének 188. § (3) bekezdéssel összhangban számított, adó nélküli összege.

(3) Az (1) bekezdés szerinti adómentesség abban az esetben választható, ha

- a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,
b) sem a tárgy naptári évben ténylegesen

az adóalany göngyölített uniós árbevétele nem haladja meg a 100 000 eurót és az érintett tagállamban a göngyölített tagállami árbevétele nem haladja meg az érintett tagállam által alkalmazott adómentességi árbevételi értékhatárt.

(4) Az adóalany az (1) bekezdés szerint választásáról előzetesen nyilatkozik az állami adó- és vámhatóságnak. Az állami adó- és vámhatóság az (1) bekezdés szerinti adómentesség alkalmazásához – a feltételek fennállása esetén – a nyilatkozatot tevő adóalanyt – legkésőbb a nyilatkozat beérkezésétől számított harmincötödik munkanapig – egyedi azonosítószámmal látja el és erről az adóalanyt elektronikus úton értesíti. Az egyedi azonosítószám tartalmazza az „EX” utótagot. Az egyedi azonosítószám érvényességét az állami adó- és vámhatóság tagállamonként állapítja meg.

(5) A (4) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság legkésőbb a (4) bekezdés szerinti nyilatkozat állami adó- és vámhatósághoz történő beérkezésétől számított harmincötödik munkanapon értesíti a nyilatkozatot benyújtó adóalanyt arról, ha az (1) bekezdés szerinti adómentesség választásával érintett tagállam tájékoztatása alapján a (4) bekezdés szerinti egyedi azonosítószám érvényességének vagy az adott tagállam tekintetében történő érvényességének megállapítása a nyilatkozat beérkezésétől számított harmincöt munkanapon belül nem lehetséges.

(6) Az adóalany a (4) bekezdés szerinti nyilatkozat módosításával előzetesen tájékoztatja az állami adó- és vámhatóságot a korábbi nyilatkozatban közölt adatok változásáról, ideértve azt is, ha változik azon, a korábbi nyilatkozatban megjelölt tagállamok köre, amelyekben élni kíván az (1) bekezdés szerinti adómentességgel. Az állami adó- és vámhatóság a módosításban megjelölt tagállamok tekintetében – legkésőbb a módosítás beérkezésétől számított harmincötödik munkanapig, a feltételek fennállása esetén – az adóalany (4) bekezdés szerinti egyedi azonosítószámának érvényességét megállapítja, illetve az azonosítószámot érvényteleníti.

(7) A (6) bekezdéstől eltérően a (6) bekezdés szerinti módosítás esetén az állami adó- és vámhatóság az (5) bekezdés szerint jár el, ha a módosításban megjelölt tagállam tekintetében a (4) bekezdés szerinti egyedi azonosítószám érvényességének megállapítása a módosítás beérkezésétől számított harmincöt munkanapon belül nem lehetséges.

(8) A (4) bekezdés szerinti nyilatkozatnak, vagy a (6) bekezdés szerinti módosításnak a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a) az adóalany neve, tevékenysége, jogi formája, székhelye vagy ennek hiányában lakóhelye, belföldi és amennyiben van, a 258. § (3) bekezdés b) pontja szerinti adószáma/adószámai, elektronikus levelezési címe, telefonszáma;
b) a Közösség azon tagállama vagy tagállamai, amelyben (amelyekben) az adóalany élni kíván az (1) bekezdés szerinti adómentességgel;
c) a nyilatkozatot, vagy a módosítást megelőző naptári év tagállami árbevételeinek éves szinten göngyölített összege a Közösség minden tagállamának – ideértve belföldet is – vonatkozásában;
d) a nyilatkozatot, vagy a módosítást megelőzően a tárgy naptári év tagállami árbevételeinek göngyölített összege a Közösség minden tagállamának – ideértve belföldet is –

vonatkozásában;

- e) az adóalany által belföldön és a Közösség azon másik tagállamában, amely élt a HÉA-irányelv 288a. cikk (1) bekezdés első albekezdése szerinti lehetőséggel, a nyilatkozatot megelőző második naptári évben teljesített tagállami árbevétel éves szinten göngyölített összege.

(9) Ha az adóalany a (6) bekezdés szerint arról tájékoztatja az állami adó- és vámhatóságot, hogy a korábbi nyilatkozatban megjelölt tagállamoktól eltérő tagállamban vagy tagállamokban kíván élni az (1) bekezdés szerinti adómentességgel, a (8) bekezdés szerinti adatokat nem köteles megadni abban az esetben, ha ezeket az adatokat a 195/B. § alapján korábban már megadta. A korábbi nyilatkozat (6) bekezdés szerinti módosításában az adóalany köteles feltüntetni a (4) bekezdés szerinti egyedi azonosítószámot.

195/B. §

(1) Az az adóalany, aki (amely) élt a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választási lehetőséggel, minden naptári negyedévre vonatkozóan köteles adatot szolgáltatni az állami adó- és vámhatóságnak a következőkről:

- a) az adott naptári negyedévben belföldön teljesített tagállami árbevétele, és
b) az adott naptári negyedévben a Közösség belföldtől eltérő más tagállamaiban teljesített tagállami árbevétele tagállamonkénti bontásban.

(2) Ha az adott naptári negyedévben az adott tagállam vonatkozásában nem történt termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás, az adatszolgáltatásban nulla tagállami árbevételt kell feltüntetni.

(3) Az adóalany a tárgy naptári negyedévet követő hónap utolsó napjáig köteles benyújtani az (1) bekezdés szerinti adatokat.

(4) Az adóalany 15 munkanapon belül tájékoztatja az állami adó- és vámhatóságot, ha a tárgyévben göngyölített uniós árbevétele meghaladja a 100 000 eurót. Ezzel egyidejűleg az adóalany adatot szolgáltat az (1) bekezdés szerinti tagállami árbevételek tárgy naptári negyedév kezdetétől az említett értékhatár átlépésének időpontjáig göngyölített összegéről.

(5) Az (1)-(4) bekezdés szerinti adatszolgáltatásnak tartalmaznia kell az adóalany 195/A. § (4) bekezdése szerinti egyedi azonosítószámát.

195/C. §

(1) A 195/A. § (8) bekezdés c)-e) pontjainak, valamint a 195/B. § (1) és (4) bekezdésének alkalmazásában az összegeket euróban kell megadni. Az eurótól eltérő pénznemben számított tagállami és uniós árbevétel euróra történő átváltásához az adóalany az érintett naptári év első napján érvényes átváltási árfolyamot köteles alkalmazni. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

(2) Ha a Közösség adott tagállama az adómentességre több értékhatárt is alkalmaz, akkor ezen tagállam vonatkozásában a 195/A. § (8) bekezdés c)-e) pontja, valamint a 195/B. § (1) és (4) bekezdése szerinti tagállami árbevételt ezen értékhatárok tekintetében releváns számítás szerinti bontásban kell megadni.

195/D. §

A 195/A. § (4) bekezdés szerinti nyilatkozatot, illetve annak (6) bekezdés szerinti módosítását, valamint a 195/B. § (1)-(2) és (4) bekezdése szerinti adatokat elektronikus úton, az állami adó- és vámhatóság által ezen célra kialakított elektronikus felületen kell benyújtani az állami adó- és vámhatósághoz.

195/E. §

Ha

- a) az adóalany 195/B. § szerinti adatszolgáltatása alapján az uniós árbevételének tárgyévi göngyölített összege meghaladja a 100 000 eurót;
- b) a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választással érintett tagállam értesíti az állami adó- és vámhatóságot arról, hogy az adóalany ezen tagállamban nem jogosult az adómentességre vagy az adómentességet ezen tagállamban már nem alkalmazzák;
- c) az adóalany bejelentette az állami adó- és vámhatóságnak, hogy a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választással érintett tagállamban a továbbiakban nem kívánja igénybe venni az adómentességet; vagy
- d) az adóalany bejelentette az állami adó- és vámhatóságnak – vagy más okból feltételezhető –, hogy a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választással érintett tagállamban tevékenysége befejeződött,

az állami adó- és vámhatóság érvényteleníti a 195/A. § (4) bekezdése szerinti egyedi azonosítószámot. Ha az adóalany a b)-d) pontokban említett, érintett tagállamon kívül egy vagy több további tagállamban továbbra is él a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választással, az állami adó- és vámhatóság a b)-d) pontokban említett tagállamok tekintetében érvényteleníti az egyedi azonosítószámot. Az érvénytelenítés azon tagállami szabályozásnak megfelelő nappal hatályosul, amely tartalmában a Héa-irányelv XII. cím 1. fejezet 2. szakaszában foglaltaknak felel meg.

195/F. §

Ha a 195/A. § (1) bekezdése szerinti adómentesség alkalmazása során az adóalany tárgyévi göngyölített uniós árbevétele meghaladta a 195/A. § (3) bekezdésében említett értékhatárt, az adóalany az értékhatár túllépésének évét követő naptári év végéig nem élhet újra a 195/A. § (1) bekezdése szerinti választási joggal.”

68. §

Az Áfa tv. XIII. Fejezete a következő alcímmel egészül ki:

„3. Az alanyi adómentességnek a belföldön nem letelepedett adóalanyok által belföldön történő alkalmazására vonatkozó szabályok

195/G. §

(1) Az az adóalany, akinek (amelynek) gazdasági tevékenységének székhelye, ennek hiányában lakóhelye a Közösség másik tagállamában van, jogosult az ezen alcímben meghatározott eltéréssel e fejezet 1. alcímében meghatározottak szerint belföldön alanyi adómentességet választani.

(2) Ezen alcím alkalmazásában

- a) uniós árbevétel: az adóalany által a Közösség területén teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenértékének 188. § (3) bekezdéssel összhangban számított, adó nélküli összege;

- b) belföldi árbevétel: az adóalany által belföldön teljesített termékértékesítések és szolgáltatásnyújtások ellenértékének 188. § (3) bekezdése szerint számított, adó nélküli összege.

(3) Az (1) bekezdés szerinti esetben az alanyi adómentesség választhatóságához ezen fejezet 1. alcímében előírtakon túl az is szükséges, hogy

a) sem a tárgy naptári évet megelőző naptári évben ténylegesen,

b) sem a tárgy naptári évben ténylegesen

az adóalany göngyölített uniós árbevétele ne haladja meg a 100 000 eurót.

(4) A 192. §-tól eltérően az adóalany az (1) bekezdés szerinti választásáról a Közösség azon másik tagállamában nyilatkozik, amelyben székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkezik.

195/H. §

(1) A 195/G. § (1) bekezdése szerinti választási jog gyakorlása esetén az adóalany azon naptól kezdődően jogosult belföldön az alanyi adómentesség alkalmazására, amely napon a székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállamának illetékes hatósága közölte vele, vagy Magyarország tekintetében megerősítette azon egyedi azonosítószámot, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 284. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdésében foglaltaknak, de legkésőbb az alanyi adómentesség belföldön történő választására vonatkozó nyilatkozatának ezen hatósághoz történő beérkezésétől számított 35. munkanaptól.

(2) Ha az (1) bekezdésben hivatkozott tagállam illetékes hatósága az adóalanyt arról tájékoztatja, hogy az adókijátszás és adóelkerülés érdekében az (1) bekezdés szerinti 35 munkanapnál hosszabb időre van szükség az ellenőrzések elvégzéséhez, az alanyi adómentesség belföldön az (1) bekezdésben hivatkozott egyedi azonosítószám adóalannal való közlésétől vagy Magyarország tekintetében történő megerősítésétől alkalmazható.

195/I. §

A 99. § (10) bekezdésének, a 169. § c) pontjának, valamint a 173. § c) pontjának alkalmazásában adószám alatt a 195/H. § (1) bekezdése szerinti egyedi azonosítószámot kell érteni.

195/J. §

Ha az adóalany élt a 195/G. § (1) bekezdés szerinti választási joggal, és a Közösség másik, a székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállamában forinttól eltérő külföldi pénznemben teljesíti Magyarország tekintetében a HÉA-irányelv 284a. és 284b. cikkének megfelelő adatszolgáltatási kötelezettségét, az állami adó- és vámhatóság – a 188. § (2) bekezdés szerinti értékhatar nyomon követése érdekében – a külföldi pénznemről forintra történő átváltáshoz az érintett naptári év első napján érvényes átváltási árfolyamot alkalmazza. Az átváltást az Európai Központi Bank által az adott napra vonatkozóan közzétett átváltási árfolyamon kell elvégezni, vagy ha az adott napon nem tettek közzé árfolyamot, akkor a következő közzétételi napon kiadott árfolyamon.

195/K. §

(1) A 195/G. § (1) bekezdése szerinti alanyi adómentesség megszűnik, ha

- a) az adóalany arról nyilatkozik, hogy a továbbiakban nem kívánja alkalmazni belföldön az alanyi adómentességet;

- b) az adóalany tárgyévben göngyölített uniós árbevétele meghaladja a 195/G. § (3) bekezdésében említett értékhatárt;
- c) a tárgy naptári évben a tényadatok alapján a 188. § (1) bekezdésének b) pontjában említett feltétel nem teljesül;
- d) az adóalany bejelentette – vagy más okból feltételezhető –, hogy belföldön tevékenysége befejeződött;
- e) a Közösség másik, az adóalany székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállama az a)-d) ponttól eltérő okokból érvényteleníti az adóalany azon egyedi azonosítószámát, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 284. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdésében foglaltaknak.

(2) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti nyilatkozatot az adóalany a székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállam illetékes hatósága részére nyújtja be.

(3) Az (1) bekezdés a) pontja szerinti esetben az alanyi adómentesség a nyilatkozatnak a Közösség másik, a székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállamához történő beérkezését követő naptári negyedév első napjától szűnik meg. Ettől eltérően, ha a nyilatkozat a tárgy naptári negyedév utolsó hónapjában érkezik be, az alanyi adómentesség a beérkezést követő naptári negyedév második hónapjának első napjától szűnik meg.

(4) Az (1) bekezdés b) pontja szerinti esetben az adóalany alanyi adómentes minőségében járhat el azon termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása tekintetében, amelynek ellenértékével meghaladja az (1) bekezdés b) pontjában hivatkozott értékhatárt, feltéve, hogy ezen termékértékesítése, szolgáltatásnyújtása ellenértékével nem haladja meg a 188. § (2) bekezdésében meghatározott értékhatárt. Az ezt követően teljesített termékértékesítései, szolgáltatásnyújtásai tekintetében az adóalany nem járhat el alanyi adómentes minőségében.

(5) Ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés b) pontja szerint szűnik meg, az adóalany, a (6) bekezdést is figyelembe véve, a 195/G. § (1) bekezdés szerinti választási joggal az (1) bekezdés b) pontjában hivatkozott értékhatár túllépésének évét követő naptári év végéig nem élhet.

(6) Ha az alanyi adómentesség az (1) bekezdés c) pontja szerint szűnik meg, az adóalany a 195/H. § (1) bekezdés szerinti választási joggal az (1) bekezdés c) pontjában hivatkozott értékhatár túllépésének évét követő második naptári év végéig nem élhet.

(7) Az (1) bekezdés d) pontja szerinti esetben, az alanyi adómentesség azzal a nappal szűnik meg, amikor az adóalany belföldön folytatott gazdasági tevékenysége befejeződik. Az adóalany gazdasági tevékenysége befejezésének tekinthető különösen, ha az adóalany két egymást követő naptári negyedévre vonatkozóan nem teljesíti a tartalmában a HÉA-irányelv 284b. cikkében foglaltaknak megfelelő adatszolgáltatási kötelezettségét a Közösség azon tagállamában, amelyben székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkezik.”

69. §

Az Áfa tv. 216. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség viszonteladó általi értékesítése esetében az adó alapjának megállapítására a 217. § alkalmazandó, feltéve, hogy a viszonteladó részére az előzőekben felsorolt termékeket a Közösség területéről a következők bármelyike értékesítette:)

„c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Közösség érintett tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 284. cikke szerinti adómentességnek, feltéve, hogy termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;”

70. §

Az Áfa tv. 220. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A belföldön nyilvántartásba vett viszonteladó – az állami adó- és vámhatóságnak tett előzetes bejelentése alapján – dönthet úgy is, hogy a következőkben felsorolt esetekben a termék értékesítésének adóalapját a 217. § szerint állapítja meg:

- a) műalkotásnak, gyűjteménydarabnak vagy régiségnek a viszonteladó általi közvetlen importja esetében;
- b) műalkotás annak alkotójától vagy az alkotó jogutódjától történő közvetlen beszerzése esetében;
- c) műalkotás viszonteladónak nem minősülő adóalanytól történő közvetlen beszerzése esetében feltéve, hogy az érintett műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség viszonteladó részére történő értékesítésére vagy viszonteladó általi importjára normál adómérték alkalmazandó.”

71. §

Az Áfa tv. 229. § c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség nyilvános árverés szervezője általi értékesítése esetében az adó alapjának megállapítására a 231. § alkalmazandó, feltéve, hogy a nyilvános árverés szervezőjének megbízója a következők bármelyike:)

„c) alanyi adómentes adóalany vagy olyan adóalany, akire (amelyre) ilyen minőségében a Közösség érintett tagállamának azon joga vonatkozik, amely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv 284. cikke szerinti adómentességnek, feltéve, hogy az eladási megbízással teljesülő termékértékesítésének tárgya tárgyi eszköz;”

72. §

(1) Az Áfa tv. 257. § (2) bekezdés b) pont ba) alpontja helyébe a következő rendelkezés lép:

*(A bevallástételi kötelezettség alól a következők mentesülnek:
az az adóalany, aki (amely) ilyen minőségében)*

„ba) a XIII. Fejezet 1., illetve 3. alcíme szerinti alanyi adómentességben részesül;”

(2) Az Áfa tv. 257. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Mentesül az Art. szerinti bejelentkezési kötelezettség alól a Közösség más tagállamában székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező adóalany a XIII. Fejezet 3. alcíme szerint alanyi adómentes tevékenysége tekintetében.”

73. §

Az Áfa tv. 257/G. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„257/G. §

(1) Az adóalany a (2)-(4) bekezdésben meghatározottak esetében köteles adatot szolgáltatni az állami adó- és vámhatóság részére.

(2) Az adóalany az általa teljesített termékértékesítésekről, szolgáltatásnyújtásokról kiállított, kibocsátott számláról, számlával egy tekintet alá eső okiratról, valamint termék beszerzése, szolgáltatás igénybevétele esetén azon számlákról, számlával egy tekintet alá eső okiratokról, amelyek alapján adólevonási jogot gyakorol, az adatszolgáltatást – a pénztárgéppel, valamint az e-pénztárgéppel kiállított számlák, számlával egy tekintet alá eső okiratok kivételével – a 10. mellékletben meghatározottak szerint teljesíti.

(3) Az adóalany az általa teljesített 2. § a) pontja szerinti termékértékesítésekről, szolgáltatásnyújtásokról kiállított, kibocsátott nyugtákról, kivéve a pénztárgéppel kiállított nyugtákat, valamint az e-pénztárgéppel kiállított számlákról az adatszolgáltatást a 11. számú mellékletben foglaltak szerint teljesíti.

(4) A (3) bekezdéstől eltérően, ha a belföldön gazdasági céllal nem letelepedett adóalany az általa teljesített 2. § a) pontja szerinti termékértékesítés, szolgáltatásnyújtás utáni adófizetési kötelezettségét a Közösség egy másik tagállamában teljesíti olyan módon, mely tartalmában megfelel a HÉA-irányelv XII. cím 6. fejezet 2. és 3. szakaszában foglalt különös szabályozásnak, akkor az általa kibocsátott nyugtákról, nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az adatszolgáltatást az ezen különös szabályozás szerint vezetett nyilvántartás rendelkezésre bocsátásával is teljesítheti.

(5) A 178. § (1a) bekezdés, valamint a 10. és 11. számú melléklet szerinti adatokat az állami adó- és vámhatóság az Air. szerinti adózók ellenőrzéséhez, ellenőrzésre történő kiválasztásához és jogszabályban meghatározott egyéb feladata ellátásához használhatja fel az adó megállapításához való jog elévülési idején belül.

(6) Az adóalany a Közösségen belüli ügyleteivel kapcsolatos adatszolgáltatást a 4/A. számú mellékletben foglaltak szerint teljesíti.

(7) A 195/G. § hatálya alá tartozó adóalany az általa e minőségében teljesített 2. § a) pontja szerinti termékértékesítésről, szolgáltatásnyújtásról kiállított, kibocsátott számlákról, számlával egy tekintet alá eső okiratokról, valamint nyugtákról, nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az adatszolgáltatást azon, a székhelye, ennek hiányában lakóhelye szerinti tagállami szabályozás szerinti adatszolgáltatással is teljesítheti, mely tartalmában a HÉa-irányelv 284b. cikkének felel meg.”

74. §

Az Áfa tv. 268. § g) pontja a következő gv)-gw) ponttal egészül ki:

[Ez a törvény - az Art.-vel együtt - a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről, valamint annak a következő irányelvekkel történt módosításai:]

„gv) a Tanács (EU) 2020/285 irányelve (2020. február 18.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra

vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról;

gw) a Tanács (EU) 2022/542 irányelve (2022. április 5.) a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról;”

75. §

Az Áfa tv. a következő 361. §-sal egészül ki:

„361. §

Az az adóalany, aki (amely) gazdasági tevékenységének székhelye, ennek hiányában pedig lakóhelye a Közösség területén kívül van, de belföldön rendelkezik állandó telephellyel, szokásos tartózkodási hellyel, 2025 évre vonatkozóan nem élhet a 187. § (1) bekezdés szerinti alanyi adómentesség választásának jogával.”

76. §

Az Áfa tv. a következő 362. §-sal egészül ki:

„362. §

(1) E törvénynek a 2023. évi törvénnyel módosított 184. §-át a 2024. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakról teljesítendő bevallási kötelezettségre kell először alkalmazni.

(2) Jogutódlás esetén – ide nem értve a 17. § (3) bekezdés g) és k) pontjai szerinti jogutódlást – e törvénynek a 2023. évi ... törvénnyel megállapított 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti elektronikus felületen a jogutód a jogelődnek a 2025. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakára vonatkozóan fér először hozzá az állami adó- és vámhatóság által rendelkezésre bocsátott adatokhoz, valamint a jogutód a 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerinti elektronikus felületen a jogelőd által kizárólag ezen az elektronikus felületen a 2025. január 1-jét megelőző nappal végződő adómegállapítási időszakra vonatkozóan benyújtott bevallását 2025. január 1-jét követően helyesbítheti önellenőrzéssel.

(3) Az adóalany az Art. 52. §-a szerinti bevallási kötelezettségét először a 2025. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakára vonatkozóan teljesítheti a 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint.

(4) A felszámolás, végelszámolás vagy kényszertörlesztés alatt álló adóalany az Art. 53. §-a szerinti bevallási kötelezettségét először a 2025. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakára vonatkozóan teljesítheti a 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint.

(5) Az adóalany a 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint benyújtott bevallását az elektronikus felületen 2024. július 1-jétől helyesbítheti önellenőrzéssel.”

77. §

Az Áfa tv. a következő 363. §-sal egészül ki:

„363. §

E törvény 2023. évi... törvénnyel módosított 129. § (1) bekezdését és 130. § (1) bekezdés b) pontját, valamint e törvény 2023. évi ... törvénnyel megállapított 129. § (1a) bekezdését azon esetben kell alkalmazni, amikor a termékimport utáni levonási jog keletkezésének időpontja 2023. december 31. napját követi.”

78. §

Az Áfa tv. a következő 364. §-sal egészül ki:

„364. §

E törvénynek a 2023. évi törvénnyel módosított 108. § (3) bekezdése a 2024. naptári évre alkalmazható először.”

79. §

Az Áfa tv. a következő 365. §-sal egészül ki:

„365. §

(1) E törvény ... törvénnyel megállapított 82. § (5) bekezdését azokban az esetekben kell alkalmazni, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2024. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.

(2) A 3/A. számú melléklet I. részében foglalt táblázatnak a törvénnyel megállapított 5. pontját azokban az esetekben kell alkalmazni, amelyekben a 84. § szerint megállapított időpont 2024. január 1-jére vagy azt követő időpontra esik.”

80. §

Az Áfa tv. a következő 366. §-sal egészül ki:

„366. §

(1) Az a 195/G. § (1) bekezdésében meghatározott adóalany, aki (amely) 2024 évre vonatkozóan vagy 2024. évben a 189. § szerint időarányosan élt a 187. § (1) bekezdésben említett választási jogával és 2025 évre vonatkozóan e törvény XIII. Fejezetének 3. alcíme szerinti alanyi adómentességgel kíván élni,

a) 2024. december 31-ig e szándékáról nyilatkozik, és

b) 2025. január 15-ig adatot szolgáltat a 195/G. § (2) bekezdés a) pontja szerinti, 2024 évre vonatkozó göngyöltött uniós árbevételéről az állami adó- és vámhatóság részére.

(2) Az (1) bekezdésben és a 195/G. §-ban meghatározott feltételeket teljesítő adóalany a XIII. Fejezet 3. alcímében foglalt egyéb feltételek teljesítésétől függetlenül jogosult arra, hogy 2025.

január 1. napjával kezdődő és a HÉA-irányelv 284. cikk (3) bekezdés harmadik albekezdésében foglaltaknak tartalmában megfelelő egyedi azonosítószám közléséig vagy Magyarország tekintetében történő megerősítéséig tartó időszakban, de legfeljebb 2025. április 30. napjáig belföldön alanyi adómentességet alkalmazzon.”

81. §

Az Áfa tv. a következő 367. §-sal egészül ki:

„367. §

Az Áfa tv. 173. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket teljesítettnek kell tekinteni a 2028. július 1-jét megelőzően kiállított azon nyugta tekintetében is, amelyik nem tartalmazza a 173. § (1) bekezdés e) pontja szerinti globális kereskedelmi áruazonosító számot.”

82. §

Az Áfa tv.

- a) 83. § b) pontjában a „82. § (2) bekezdésében” szövegrész helyébe a „82. § (2) és (5) bekezdésében”,
- b) 108. § (3) bekezdésében a „300 000” szövegrész helyébe a „600 000” szövegrész lép.

83. §

Az Áfa tv. 3. számú melléklet I. részében foglalt táblázat 5. sora a 8. melléklet szerint módosul.

84. §

Az Áfa tv. 3/A. számú melléklet I. részében foglalt táblázat a 9. melléklet szerinti 5. ponttal egészül ki.

85. §

Az Áfa tv. 10. számú melléklete a 10. melléklet szerinti 15. ponttal egészül ki.

86. §

Az Áfa tv. a 11. melléklet szerinti 11. számú melléklettel egészül ki.

87. §

Hatályát veszti az Áfa tv.

- a) 178. § (1a) bekezdése,
- b) 188. § (3) bekezdés b) pontja,
- c) 196. §-a.

7. A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény módosítása

88. §

(1) A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény (a továbbiakban: Jöt.) 53. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Jövedéki terméket az Európai Unió területén adófelfüggesztési eljárás keretében szállíthat – ideértve azt az esetet is, ha a terméket harmadik országon keresztül szállítják – az adóraktár engedélyese adóraktárból vagy bejegyzett feladó az importálás helyéről

- a) adóraktárba;
- b) másik tagállambeli bejegyzett kereskedő számára;
- c) exportálás céljából arra a helyre, ahol a jövedéki termék elhagyja az Európai Unió területét;
- d) másik tagállambeli
 - da) diplomáciai és konzuli képviselet és annak tagjai,
 - db) nemzetközi szervezet és annak tagjai – a nemzetközi egyezményekben vagy székhely egyezményekben foglaltak szerint adómentesként meghatározott fogyasztás erejéig –,
 - dc) az Észak-atlanti Szerződésben részes állam fegyveres erői – kivéve az adóraktár helye szerinti tagállam fegyveres erejét –, polgári állománya és étterme, kantinja,
 - dd) a tagállam közös biztonság- és védelempolitika keretében folytatott uniós tevékenység végrehajtása céljából végzett védelmi feladat ellátásában részt vevő fegyveres erői – kivéve az adóraktár helye szerinti tagállam fegyveres erejét –, polgári állománya és étterme, kantinja
- e) a kilépési vámhivatalnak minősülő árutovábbítási műveletet indító vámhivatalba, ha a jövedéki terméket a vámjogszabályok szerinti kivitelre átengedést követően külső árutovábbítási eljárás alá vonják.”

(2) A Jöt. 53. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az adófelfüggesztési eljárás keretében végzett szállítás akkor fejeződik be, amikor a címzett átveszi a jövedéki terméket, amikor a jövedéki termék elhagyja az Európai Unió területét vagy amikor külső árutovábbítási eljárás alá vonják.”

89. §

(1) A Jöt. 56. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Ha a harmadik országba adófelfüggesztési eljárás keretében szállított jövedéki termék esetén a vámjogszabályok szerinti kivitel helye belföld, a 952/2013/EU rendeletben meghatározott nyilatkozattevő az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére bocsátja a kiviteli árunyilatkozatban említett jövedéki termékeket jelölő egyedi AHK-számot, és az e-TKO-n, valamint a kiviteli árunyilatkozaton szereplő adatok megegyeznek,

- a) a kilépési hivatal vagy – a 3. § (1) bekezdés 18. pont a) alpont ab) alpontja szerinti területre történő szállítása esetén – az áruknak az Európai Unió vámterületéről történő kiléptetésére a vámjogszabályok szerint megállapított alakiságokat teljesítő hatóság arról szóló igazolása alapján, hogy a jövedéki termék elhagyta az Európai Unió területét, ideértve az 53. § (1) bekezdés e) pontja szerinti külső árutovábbítási eljárás alá vonás esetét is, továbbá
 - b) az igazolásban szereplő adatoknak az uniós számítógépes rendszerben történő ellenőrzését követően
- az állami adó- és vámhatóság állítja ki az elektronikus kiviteli elismervényt.”

(2) A Jöt. 56. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a harmadik országba adófelfüggesztési eljárás keretében szállított jövedéki termék esetén a vámjogszabályok szerinti kivitel helye belföld és az e-TKO-n és a kiviteli árnyilatkozaton szereplő adatok nem egyeznek vagy a jövedéki terméket a továbbiakban nem fogják kivinni az Európai Unió területéről, az állami adó- és vámhatóság erről az uniós számítógépes rendszeren keresztül értesíti a feladás helye szerinti tagállam illetékes hatóságát vagy a jövedéki termék belföldi feladóját.

(5) Ha a jövedéki terméket a továbbiakban nem fogják kivinni az Európai Unió területéről, az erről szóló értesítés kézhezvételekor a belföldi feladó az adófelfüggesztési eljárás keretében végzett szállítás kezdetéig törli az e-TKO-t, ezt követően megváltoztatja a szállítmány rendeltetési helyét.”

90. §

A Jöt. 60. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az 53. § (1) bekezdés c) és e) pontja szerinti esetben üzemszünet alatt a számítógépes rendszer nem érhető el a feladás helye szerinti tagállamban, akkor a belföldi feladó a 952/2013/EU rendeletben meghatározott nyilatkozattevő rendelkezésére bocsátja az üzemszünet ideje alatt kiállított papírlapú okmány egy példányát – amelynek tartalma megfelel a kiviteli árnyilatkozatban bejelentett jövedéki terméknek – vagy az okmány egyedi azonosítóját.”

91. §

A Jöt. 62. §-a a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) Kereskedelmi célú szállításnak minősül a belföldről, az (1a) bekezdés szerinti belföldi feladótól, másik tagállamon keresztül, az (1b) szerinti belföldi címzett részére végzett szállítás.

(5b) Az (5a) bekezdés szerinti esetben

- a) a feladó az e-EKO-n megadja a szállítási útvonalat,
- b) az állami adó- és vámhatóság az e-EKO-t megküldi a címzettnek.”

92. §

A Jöt. 77. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A 12. § a), b) és d) pontja szerinti adó-visszaigénylés feltétele, hogy a jogosult a zárjegyet a zárjegyköteles jövedéki termékről az állami adó- és vámhatóság képviselőjének jelenlétében eltávolítsa és megsemmisítse vagy felülragasztással, illetve az azzal egy tekintet alá eső, a végrehajtási rendeletben meghatározott egyéb megoldással érvénytelenítse.”

93. §

A Jöt. 150. §-a a következő (39) bekezdéssel egészül ki:

„(39) Az az egyszerűsített adóraktár engedélyes vagy kisüzemi bortermelő, aki a 2022. augusztus 1.-2023. július 31. borpiaci évre vonatkozó 136. § (2) bekezdése vagy 137. § (3) bekezdése szerinti

kötelezettségét e rendelkezés hatályba lépésének időpontjáig nem teljesítette, e rendelkezés hatálybalépését követő 30 napon belül teljesíti kötelezettségét.”

94. §

A Jöt.

- a) 3. § (1) bekezdés 43. pont d) alpontjában a „kiegyenlítésre került” szövegrész helyébe a „megszűnt” szöveg,
- b) 13. § (2) bekezdésében a „300 ezer forintot” szövegrész helyébe a „600 ezer forintot” szöveg,
- c) 61. § (3) bekezdés b) pontjában az „elhagyásáról” szövegrész helyébe az „elhagyásáról – beleértve a harmadik országban zárult külső árutovábbítási eljárás esetét is –” szöveg,
- d) 113. § (5) bekezdésének záró szövegrészében a „3,5 Ft” szövegrész helyébe a „10 Ft” szöveg és a „13,5 Ft” szövegrész helyébe a „20 Ft” szöveg,
- e) 136. § (2) bekezdésében és 137. § (3) bekezdésében a „követő év szeptember” szövegrész helyébe a „követő szeptember” szöveg lép.

III. Fejezet EGYES ÁGAZATI ADÓK

8. A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény módosítása

95. §

(1) A távhőszolgáltatás versenyképesebbé tételéről szóló 2008. évi LXVII. törvény (a továbbiakban: Távhő törvény) 7. § (2a) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2a) A (2) bekezdésben meghatározott, a fejlesztési adókedvezményhez kapcsolódó kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26. 1–78. o.) 1–14. cikke hatálya alá tartozó regionális beruházási támogatási programnak minősül.”

(2) A Távhő törvény 7. §-a a következő (2b) bekezdéssel egészül ki:

„(2b) A (2) bekezdésben meghatározott, az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezményéhez kapcsolódó kedvezmény a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 187 2014.06.26., 1–78. o.) I–II. fejezete és 38., 38a. cikke, valamint a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló 651/2014/EU rendelet, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendelet (HL L 167 2023. június 23., 1–90.o.) 33. és 34. pontja hatálya alá tartozó energiahatékonysági intézkedésekhez nyújtott beruházási támogatási programnak minősül.”

9. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény módosítása

96. §

A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény (a továbbiakban: Neta tv.) 1. § 19. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában)

„19. *élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző program*: az aktív Magyarországért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) munkaszervezete által, annak e célt szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatáról (a továbbiakban: előirányzat) támogatott, egészséges étkezésre, aktív életmódra, a sportolás elősegítésére, ösztönzésére, a lelki egészség megőrzésére irányuló minden tevékenység, akció, szemléletformáló kampány vagy program, továbbá ezeket szolgáló beruházás;”

97. §

A Neta tv. Átmeneti rendelkezések alcíme a következő 11/A. §-sal egészül ki:

„11/A. §

E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.) megállapított 1. § 19. pontját, valamint 8. § (6) és (8) bekezdését azokban az ügyekben is alkalmazni kell, amelyekben

- a) a hatóság a rendelkező nyilatkozatban megjelölt összeget a Módtv. hatálybalépéséig még nem utalta át,
- b) a hatóság által – a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Kr.) hatályba lépését megelőzően – a kedvezményezett részére átutalt, élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző programra fel nem használt összeg a Kr. hatályba lépését követően az előirányzat javára teljesítésre került.”

98. §

A Neta tv.

1. 8. § (6) bekezdésében a „*Társaságnak*” szövegrész helyébe az „*előirányzat javára*” szöveg,
2. 8. § (8) bekezdésében a „*Társaságot*” szövegrész helyébe a „*minisztert*” szöveg lép.

10. A közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény módosítása

99. §

Hatályát veszti a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény

1. 1. § 1. pontjában a „*, valamint hírközlési*” szövegrész,
2. 1. § 2. pontja,
3. 10. §-a,
4. 11. §-a,
5. 14. §-a.

100. §

Hatályát veszti a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvény.

11. A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény módosítása

101. §

A reklámadóról szóló 2014. évi XXII. törvény

1. 5/A. §-ában a „2023. december 31-ig” szövegrész helyébe a „2024. december 31-ig” szöveg,
2. 11. § (1) bekezdésében a „2023. december 31.” szövegrész helyébe a „2024. december 31.” szöveg lép.

12. A kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény módosítása

102. §

A kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. §

(1) Az adó mértéke

- a) az adóalap 500 millió forintot meg nem haladó része után 0%,
- b) az adóalap 500 millió forintot meghaladó, de 30 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,1%,
- c) az adóalap 30 milliárd forintot meghaladó, de 100 milliárd forintot meg nem haladó része után 0,4%,
- d) az adóalap 100 milliárd forintot meghaladó része után 2,7%.

(2) Ha az adóév 365 napnál rövidebb, a fizetendő adó összege az adóévi 4. § szerinti adóalapnak az adóév naptári napjai alapján 365 napos időszakra számított összege alapján az (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított adóösszegnek az adóév naptári napjaival arányos része.”

IV. Fejezet **HELYI ADÓK**

13. A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény módosítása

103. §

A helyi adókról szóló 1990. évi C. törvény 52. § 53. pontja a következő o) alponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:
közszolgálati kötelezettség;)

„o) a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti jogviszony”

(keretében végzett kötelezettség;)

14. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosítása

104. §

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) a következő 102/F. §-sal egészül ki:

„102/F. §

(1) Mentes a visszterhes vagyónátruházási illeték alól az egyéni vállalkozó eszközeinek a vállalkozói tevékenység folytatása céljából alapított egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság vagy egyéni cég általi megszerzése.

(2) Az (1) bekezdés szerinti illetékmentességet azokban az illetékügyekben kell alkalmazni, amelyekben az illetékkötelezettség 2025. december 31-éig keletkezik.”

105. §

Az Itv. a következő 104. §-sal egészül ki:

„104. §

Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel beiktatott 102/F. § szerinti illetékmentesség csekély összegű (de minimis) támogatásnak minősül, amely a vagyonszerző tevékenységének függvényében

- a) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 1407/2013/EU bizottsági rendelet (HL L 352., 2013.12.24., 1. o.),
- b) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a mezőgazdasági ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló 2013. december 18-i 1408/2013/EU bizottsági rendelet (HL L 352 2013.12.24. 9-17. o.), vagy
- c) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének a halászati és akvakultúra-ágazatban nyújtott csekély összegű támogatásokra való alkalmazásáról szóló, 2014. június 27-i 717/2014/EU bizottsági rendelet (HL L 190., 2014.06.28., 45-54. o.)

szabályaival összhangban nyújtható, illetve vehető igénybe.”

106. §

Az Itv.

1. 26. § (1a) bekezdés f) pontjában a „bekezdése” szövegrész helyébe a „bekezdése, valamint a kistelepüléseken nyújtható otthonteremtési támogatásokról szóló 302/2023. (VII. 11.) Korm. rendelet 2024. január 1-jén hatályos 1. § (2) bekezdés a) pontja” szöveg,
2. 74. § (1a) bekezdésében az „eljárési illeték” szövegrész helyébe a „bírószági eljárési illeték” szöveg

lép.

15. A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény módosítása

107. §

(1) A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szocho tv.) 5. § (1) bekezdés h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Nem keletkezik az 1. § (1)–(3) bekezdése szerint adófizetési kötelezettsége – e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében –]

„h) a Tbj. szerint külföldinek minősülő személynek az általa megszerzett, járulékalapot képező olyan jövedelemre tekintettel, amely után járulékfizetési kötelezettség nem merül fel, ide nem értve az olyan jövedelmet, ami az 1. § (9) bekezdésének figyelembevételével adóalapot képez;”

(2) A Szocho tv. 5. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Nem esik az 1. § (1)–(3) bekezdés szerinti adófizetési kötelezettség alá – e tevékenysége, jogállása alapján szerzett jövedelme tekintetében –

- a) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja részére kifizetett, juttatott bevétel;
- b) a külföldi állam Magyarországra akkreditált diplomáciai és konzuli képviselete személyzetének külföldi állampolgárságú tagja által munkaviszony keretében háztartási alkalmazottként foglalkoztatott külföldi állampolgár részére kizárólag e jogviszonyára tekintettel, vagy azzal összefüggésben kifizetett, juttatott bevétel;
- c) a nemzetközi szervezet nemzetközi szerződés alapján mentességet élvező tisztviselője, alkalmazottja és vele közös háztartásban élő családtagja (házastárs, gyermek) részére kifizetett, juttatott bevétel, feltéve, hogy kiterjed rájuk a nemzetközi szervezet szociális biztonsági rendszere;
- d) a külföldi kifizető által Magyarországon kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében munkaviszonyban foglalkoztatott olyan – bevándorolt vagy letelepedett jogállással nem rendelkező – természetes személy részére kifizetett, juttatott bevétel (ideértve a munkaszerződésben meghatározott alapbért is), aki harmadik állam állampolgára, feltéve, hogy a foglalkoztatás időtartama nem haladja meg a két évet, valamint az említett feltételek szerinti korábbi foglalkoztatásától számítva a foglalkoztatás ismételt megkezdéséig legalább három év már eltelt; e rendelkezés olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítását igazolja, függetlenül attól, hogy a kiküldött személy állampolgársága szerinti állammal Magyarországnak szociális biztonsági egyezménye áll-e fenn, továbbá olyan harmadik államból kiküldött személy esetében is alkalmazható, aki a harmadik államban fennálló biztosítását igazolja, és nem tartozik a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek hatálya alá;
- e) a kifizető által megállapított és folyósított társadalombiztosítási ellátás, valamint az általa folyósított szociális ellátásból a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló törvény szerint nem a kifizetőt terhelő rész;
- f) táppénz, baleseti táppénz, csecsemőgondozási díj, örökbefogadói díj, gyermeknevelési támogatás, gyermekgondozási díj, a kifizetés (juttatás) időpontjától függetlenül a Tbj. szerinti álláskeresői támogatás;

- g) az olyan személynek juttatott bevétel, akire a Tbj. 3. §-a, 17. §-a, és 18. §-a szerint a biztosítási kötelezettség nem terjed ki;
- h) az ingatlan bérbeadásából származó jövedelem;
- i) az a jövedelem, amelynek kifizetése (juttatása) olyan időszakra tekintettel történik, amely időszakban a Tbj. 3. §-a, 17. §-a, vagy 18. §-a alapján nem áll fenn biztosítási jogviszony, függetlenül a kifizetés (juttatás) időpontjától;
- j) a magánnyugdíjpénztár és az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár által szolgáltatásként kifizetett összeg, a kedvezményezett részére a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló 1997. évi LXXXII. törvény 28. § (1) bekezdésének a) pontja alapján fizetett összeg, az önkéntes kölcsönös biztosítópénztár megszűnése esetén a tag részére teljesített adóköteles pénztári kifizetés, valamint a volt pénztártagnak a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépése miatt visszafizetett magánnyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés;
- k) az egyes bányászati dolgozók társadalombiztosítási kedvezményeiről szóló kormányrendelet alapján nyújtott keresetkiegészítés;
- l) az Önkéntes Kölcsönös Biztosító Pénztárakról szóló 1993. évi XCVI. törvény 51/C. §-ában meghatározott szolgáltatás;
- m) a társadalombiztosítási nyugdíjrendszerbe történő visszalépés miatt a volt pénztártagnak kifizetett, a hozamgarantált tőke összege feletti összeg.”

(3) A Szochó tv. 5. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló rendeletek hatálya alá tartozó, másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményei által biztosított személy jövedelme után nem kell adót fizetni, ide nem értve az olyan jövedelmet, ami az 1. § (9) bekezdésének figyelembevételével adóalapot képez. Az adófizetési kötelezettség alóli mentességet a természetes személy az illetékes külföldi hatóság által kiállított, a másik tagállamban vagy az Európai Unió intézményénél fennálló biztosítást tanúsító igazolással igazolja.”

108. §

A Szochó tv. 6. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„6. §

Az egyéni vállalkozót saját maga után évente terhelő adó alapja a tárgyévi összevont adóalapba tartozó egyéni vállalkozói tevékenységből származó jövedelem (ideértve a vállalkozói jövedelem és az átalányban megállapított jövedelem éves jövedelemadó alapját), de havonta legalább az adóalap megállapításának különös szabályai szerint megállapított összeg vagy – ez utóbbi helyett –, a Tbj. 40. § (2) bekezdése szerinti, a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében vállalt összeg.”

109. §

(1) A Szochó tv. 9. § (3)-(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(3) Az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda a tagjával fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem

veszi számításba azt a hónapot, amelyben tagja ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, illetve közjegyzői kamarai tagsága valamint végrehajtói tevékenysége a hónap minden napján szünetel. Az ügyvédi, szabadalmi ügyvivői, közjegyzői, önálló bírósági végrehajtói vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenységet folytató egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba azt a hónapot, amelyben ügyvédi tevékenysége, szabadalmi ügyvivői kamarai, közjegyzői kamarai tagsága, végrehajtói tevékenysége vagy állat-egészségügyi szolgáltató tevékenysége a hónap minden napján szünetel.

(4) Az egyéni vállalkozóról és az egyéni cégről szóló törvény szerint vezetett nyilvántartásban szereplő egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben – az (1) és (2) bekezdésben meghatározottakon túlmenően – nem veszi számításba azt a hónapot, amelynek egészében egyéni vállalkozói tevékenységét szünetelteti.”

(2) A Szochó tv. 9. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának, az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba azt a hónapot, amelyben a tagja, az egyéni vállalkozó

- a) legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban áll, vagy
- b) a köznevelési intézményben, a szakképző intézményben vagy a felsőoktatási intézményben, az Európai Gazdasági Térség tagállamában vagy Svájcban közép- vagy felsőfokú oktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.

Az egyidejűleg fennálló több munkaviszony esetében az egyes munkaviszonyokban előírt munkaidőt a heti legalább 36 órás foglalkoztatás megállapításánál össze kell adni.”

(3) A Szochó tv. 9. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A kifizető a tagjával (ideértve az egyházi szolgálati viszonyban álló egyházi személyt is) fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben nem veszi számításba azt a hónapot, amelynek egészében tagja kifizetővel is az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, vagy egyéni vállalkozóként az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alatt áll, feltéve, hogy ezt a hónapot a kifizető a taggal fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó, illetve az egyéni vállalkozó a saját maga után fizetendő adó alapjának megállapításakor számításba veszi.”

(4) A Szochó tv. 9. § (10) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(10) Az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó esetben az egyéni vállalkozó az őt saját maga után terhelő adó alapjának megállapításakor nem veszi számításba azt a hónapot, amelynek egészében kifizetővel - a kifizető részére a tárgyév január 31-éig, az adóév egészére tett nyilatkozata alapján - az adóalap megállapításának különös szabályai hatálya alá tartozó adófizetési kötelezettséget eredményező jogviszonyban áll, feltéve, hogy a kifizető ezt a hónapot az egyéni vállalkozónak minősülő természetes személlyel fennálló jogviszonya alapján őt terhelő adó alapjának megállapításakor számításba veszi.”

(5) A Szocho tv. 9. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) Amennyiben az (5), (8) és (10) bekezdésben meghatározott körülmények a naptári hónap egészében nem állnak fenn, akkor az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás a hónap első napján fennálló állapot szerint állapítja meg az adókötelezettséget.”

110. §

A Szocho tv. 11. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) E § alkalmazásában munkaerőpiacra lépő az a magyar állampolgár, aki az állami adó- és vámhatóság rendelkezésére álló adatok szerint a kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének hónapját megelőző 275 napon belül legfeljebb 92 napig rendelkezett a Tbj. szerint biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonnyal, egyéni, társas vállalkozói jogviszonnyal. E szabály alkalmazása szempontjából a biztosítási kötelezettséggel járó munkaviszonyba, egyéni, társas vállalkozói jogviszonyba nem kell beszámítani a csecsemőgondozási díj, örökbefogadói díj, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás vagy a gyermeknevelési támogatás (e § alkalmazásában a továbbiakban együtt: anyasági ellátás) folyósításának időszakát, kivéve ha ezen időszakokban az ellátás folyósítása mellett egyéb biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony áll fenn, valamint a közfoglalkoztatásban történő részvétel időtartamát. A kedvezményezett foglalkoztatás kezdetének minősül az anyasági ellátásban részesült, illetve részesülő természetes személynek a korábbi kifizetőjénél történő ismételt munkába állásának kezdete is. E § alkalmazásában munkaerőpiacra lépőnek minősül a Magyarországgal határos, nem EGT-állam állampolgára is.”

111. §

A Szocho tv. a következő 11/A. alcímmel egészül ki:

„11/A. A tevékenységét kezdő egyéni vállalkozó adókedvezménye

11/A. §

(1) A szociális hozzájárulási adóból kedvezmény illeti meg az egyéni vállalkozót a saját maga után fizetendő adóból.

(2) Az adókedvezmény akkor vehető igénybe, ha az egyéni vállalkozó tevékenységet kezdő személynek minősül e § alapján.

(3) E § értelmében tevékenységét kezdő egyéni vállalkozónak minősül az, aki a tevékenység megkezdését megelőzően egyéni vállalkozói jogállással nem rendelkezett.

(4) A kedvezmény egyenlő az adómegállapítási időszakra az egyéni vállalkozó által saját maga után megállapított adóalap, de legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómértékkel megállapított összeggel a tevékenység megkezdésének évében és az azt követő évben és legfeljebb a minimálbér után a 2. § (1) bekezdés szerinti adómérték 50 százalékával megállapított összeggel a tevékenység megkezdését követő második évben (a továbbiakban e § alkalmazásában: érvényesítési időszak).

(5) A kedvezményt az egyéni vállalkozó a feltételek fennállásáról kiállított igazolás birtokában

érvényesítheti. Az igazolást az állami adó- és vámhatóság az Art. szerinti biztosított bejelentés megtételét követően, hivatalból, az egyéni vállalkozói tevékenység kezdő időpontját követő hónap 10. napjáig állítja ki és elektronikus kapcsolattartás útján megküldi az egyéni vállalkozó részére.

(6) Az adókedvezmény az egyéni vállalkozót egyszer illeti meg. A kedvezmény érvényesítési időszakon túli igénybevétele nem lehetséges.”

112. §

A Szochó tv. 19. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„19. §

(1) Az egyéni vállalkozó negyedévente adóelőleget állapít meg, amelyet a negyedévet követő hónap 12-éig fizet meg, az adóelőleg alapja a személyi jövedelemadó előleg alapjával egyezik meg.

(2) Az egyéni vállalkozónak a tárgyévre vonatkozóan az állami adó- és vámhatóság közreműködése nélkül elkészített bevallásban vagy az állami adó- és vámhatóság által összeállított adóbevallási tervezet felhasználásával elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell az előlegként megfizetett adót elszámolni, az adóbevallás benyújtásának határidejéig a különbözetet megfizetni, és a bevallás megfelelő rovatában lehet a túlfizetésként mutatkozó különbözet összegéről rendelkezni.”

113. §

A Szochó tv. 34. § 11. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„11. *minimálbér*: a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alaphír kötelező legkisebb havi összege.”

114. §

(1) A Szochó tv. 17/A. § (1) bekezdés a) pont záró szövegrészáben az „*esik*)” szövegrész helyébe az „*esik*), továbbá azzal, hogy a megváltozott munkaképességű munkavállaló (13. § (3) bekezdés) esetében – az előbbi arányosítást mellőzve – valamennyi képzésben töltött nap figyelembe vehető” szöveg lép.

(2) A Szochó tv.

- a) 7. § (5) bekezdés b) pontjában és 9. § (1) bekezdés b) pontjában a „*gyermekgondozást segítő ellátásban*” szövegrészek helyébe a „*gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban*” szöveg és „*a gyermekgondozást segítő ellátás*” szövegrész helyébe „*a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás*” szöveg,
- b) 8. § (1) és (3) bekezdésében a „*minimálbér 112,5 százaléka*” szövegrészek helyébe a „*minimálbér*” szöveg, a „*minimálbér 112,5 százalékanak*” szövegrészek helyébe a „*minimálbér*” szöveg, (4) bekezdésében a „*minimálbér 112,5 százalékanak*” szövegrészek helyébe a „*minimálbér*” szöveg lép.

115. §

Hatályát veszti a Szcho tv.

- a) 7. § (5) bekezdés a) pontjában és a 9. § (1) bekezdés a) pontjában a „, gyermekgondozási díjban” szövegrész,
- b) 1. § (5) bekezdés c) pontjában a „vállalkozói osztalékalap [Szja tv. 49/C. §],” szövegrész,
- c) 9. § (6) bekezdés,
- d) 16. § (3) bekezdésében az „és szakképzési hozzájárulással” szövegrész.

16. A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény módosítása

116. §

(1) A társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló 2019. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. § 14. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(E törvény alkalmazásában:)

„14. *Minimálbér*: a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alaphír kötelező legkisebb havi összege.”

(2) A Tbj. 4. §-a a következő 22. ponttal egészül ki:

(E törvény alkalmazásában:)

„22. *Nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset*: a Központi Statisztikai Hivatal által a Hivatalos Értesítőben közzétett, teljes munkaidőben alkalmazásban állókra tekintettel megállapított bruttó átlagkereset.”

117. §

A Tbj. 17. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosítás nem terjed ki a következő jogviszonyokra:

- a) a magyar jogszabályok szerint be nem jegyzett külföldi munkáltató által Magyarország területén foglalkoztatott, harmadik állam állampolgárságával rendelkező és külföldinek minősülő munkavállalóra, ha a munkavégzésre kiküldetés, kirendelés vagy munkaerő-kölcsönzés keretében kerül sor, feltéve, hogy e munkavégzés a két évet nem haladja meg, és az előző belföldi munkavégzés befejezésétől számítva három év eltelt;
- b) az Nftv. 44. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hallgatói munkaszerződés alapján létrejött jogviszonyra;
- c) az Szja tv. 1. számú melléklet 4. pont 4.51. alpontja szerinti munkaviszonyra vagy díjazás ellenében munkavégzésre irányuló egyéb (megbízási szerződés, egyéni vállalkozónak nem minősülő vállalkozási szerződés alapján létrejött) jogviszonyra.”

118. §

A Tbj. 27. § (1) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Járadékalapot képező jövedelem]

„b) az a) ponttól eltérően, ha nemzetközi szerződés alapján Magyarországnak nem áll fenn adóztatási joga, vagy kettős adózást kizáró egyezmény hiányában adóelőleg megállapítási

kötelezettség nem keletkezik,

- ba)* az alapbér, (ha a munkát külföldi jog hatálya alá tartozó munkaszerződés alapján végzik, a szerződésben meghatározott díj havi összege), de legalább a tárgyévet megelőző év július hónapjára közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset, vagy – ha a munkát munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony alapján végzik – a szerződésben meghatározott díj havi összege, vagy
- bb)* a tevékenység ellenértékeként a tárgy hónapban megszerzett – munkaviszony esetében a tárgyhónapra elszámolt – jövedelem, ha az nem éri el az alapbér (szerződésben meghatározott díj havi összege) vagy a tárgyévet megelőző év július hónapjára közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset közül az egyiket;
- bc)* a tevékenység ellenértékeként harmadik ország állampolgára által a tárgyhónapban megszerzett – munkaviszony esetében a tárgyhónapra elszámolt – jövedelem.”

119. §

(1) A Tbj. 34. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A családi járulékkedvezmény nem csökkenti azt a járulékkötelezettséget, amelyet az Szja tv. szerint adómentes vagy bevételnek nem minősülő járulékalap után kell megfizetni (ide nem értve a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére az adóévben levont, befizetett tagdíj összegét). Egyéni és társas vállalkozó esetén a családi járulékkedvezményt a kivétet, a Tbj. 40. § (2) bekezdése szerint megállapított járulékalapot vagy a személyes közreműködői díjat terhelő társadalombiztosítási járulék erejéig lehet érvényesíteni, azzal, hogy járulékkedvezmény az átalányadózást alkalmazó, a 42. § (2) bekezdés *a)-b)* pontjában nem említett egyéni vállalkozó e tevékenységéből származó jövedelme adómentes részével egyező nagyságú járulékalap után fizetendő járulék terhére is érvényesíthető. Ha az átalányadózást alkalmazó, a 42. § (2) bekezdés *a)-b)* pontjában nem említett egyéni vállalkozó járulékalapjaként a minimálbért köteles figyelembe venni, a járulékkedvezmény az e járulékalapnak az átalányban megállapított jövedelmet (akkor is, ha az adómentes) meg nem haladó nagyságú része után fizetendő járulék terhére is érvényesíthető.”

(2) A Tbj. 34. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép

„(6) A családi járulékkedvezmény nem csökkenti azt a járulékkötelezettséget, amelyet az Szja tv. szerint adómentes vagy bevételnek nem minősülő járulékalap után kell megfizetni (ide nem értve a munkavállalói érdekképviselőt ellátó szervezet részére az adóévben levont, befizetett tagdíj összegét).”

120. §

A Tbj. 40. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„40. §

(1) Az egyéni vállalkozó tárgyhavi társadalombiztosítási járulékának alapja a minimálbér.

(2) Az egyéni vállalkozó [kivéve a Tbj. 42. § (2) bekezdése hatálya alá tartozó egyéni vállalkozót] a magasabb összegű társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében az adóévre vonatkozóan nyilatkozattal vállalja, hogy a társadalombiztosítási járulékot az (1) bekezdésben meghatározott járulékalapnál magasabb összeg után fizeti meg. Az egyéni vállalkozó nyilatkozatát az állami adó-

és vámhatóság által a rendelkezésére álló adatok alapján elkészített bevallási tervezet kiegészítésével vagy az adóhatósági közreműködés nélkül benyújtott bevallásban az első negyedévet követő hó 12-éig teszi meg. A határidő jogvesztő.

(3) A (2) bekezdéstől eltérően a tevékenységét év közben kezdő egyéni vállalkozó a magasabb járulékalap választására vonatkozó nyilatkozatát az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesíti. Nyilatkozata a biztosítási kötelezettség első napjától az adóévre szól.

(4) Az egyéni vállalkozó nem köteles társadalombiztosítási járulékot fizetni arra az időtartamra, amely alatt

- a) táppénzben, baleseti táppénzben, csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, részesül,
- b) gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban, gyermeknevelési támogatásban, gyermekek otthongondozási díjában vagy ápolási díjban részesül, kivéve, ha a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás, a gyermekek otthongondozási díja, illetve az ápolási díj fizetésének időtartama alatt vállalkozási tevékenységét személyesen folytatja, ez utóbbi esetben a tárgyhavi társadalombiztosítási járulék alapja a minimálbér 30 százaléka,
- c) csecsemőgondozási díjban, örökbefogadói díjban, gyermekgondozási díjban vagy gyermekgondozást segítő ellátásban egyidejűleg részesül,
- d) katonai szolgálatot teljesítő önkéntes tartalékos katona,
- e) fogvatartott,
- f) ügyvédként, szabadalmi ügyvivőként, közjegyzőként, bírósági végrehajtóként kamarai tagságát, egyéni vállalkozói tevékenységét a tárgyhó egészében szünetelteti.

(5) Ha a (4) bekezdés a)-e) pontjában meghatározott körülmények a naptári hónap teljes tartamán át nem állnak fenn, egy-egy naptári napra a járulékalap harmincad részét kell alapul venni. Ezt a szabályt kell alkalmazni akkor is, ha az egyéni vállalkozó biztosítási jogviszonya hónap közben kezdődött vagy szűnt meg.”

121. §

(1) A Tbj. 42. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A társadalombiztosítási járulék alapja egyéni vállalkozó esetében a minimálbér 30 százaléka, társas vállalkozó esetében a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem, ha

- a) az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó legalább heti 36 órás foglalkoztatással járó munkaviszonyban is áll, vagy
- b) az egyéni vállalkozó, a társas vállalkozó a nemzeti köznevelésről szóló törvény hatálya alá tartozó köznevelési intézményben nappali rendszerű iskolai oktatás keretében vagy nappali oktatás munkarendje szerint folyó oktatásban, a szakképzésről szóló törvény szerint nappali rendszerű szakmai oktatásban, továbbá a nemzeti felsőoktatásról szóló törvény hatálya alá tartozó felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében tanulmányokat folytat, vagy EGT-államban vagy Svájcban közép- vagy felsőoktatási intézményben nappali rendszerű oktatás keretében folytat tanulmányokat.”

(2) A Tbj. 42. § (8)-(10) bekezdései helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(8) Annak az egyéni vállalkozónak, aki egyben társas vállalkozóként is biztosított, egyéni

vállalkozói járulékfizetési kötelezettsége a 40. § szerint áll fenn. Ebben az esetben a társas vállalkozásnál fennálló járulékfizetési kötelezettség alapja a ténylegesen elért, járulékalapot képező jövedelem. Az egyéni vállalkozó a társas vállalkozás részére a tárgyév január 31-éig tett nyilatkozat alapján évenként az adóév egészére választhatja, hogy a minimálbér alapján történő járulékfizetési kötelezettséget társas vállalkozóként teljesíti. E választása alapján az egyéni vállalkozásában, továbbá a további tagsági jogviszonyában a (2) bekezdésben említett járulékalap után kell a járulékot megfizetni. A társas vállalkozás az egyéni vállalkozó választásáról a társas vállalkozóra vonatkozó tárgyév január havi bevallásában az egyéni vállalkozó adószámának feltüntetésével nyilatkozik az állami adó- és vámhatóság részére.

(9) Ha a többes biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony hónap közben keletkezik vagy szűnik meg, az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás a hónap első napján vagy az egyéni, illetve társas vállalkozói tevékenység kezdetének a napján fennálló állapot szerint állapítja meg a járulékkötelezettséget. A többes biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keletkezéséről, illetve megszűnéséről az egyéni vállalkozó, illetve a társas vállalkozás az állapot kezdetét, illetve megszűnését követő 8 napon belül nyilatkozik az állami adó- és vámhatóságnak.

(10) Ha a (2) bekezdés szerinti körülmények a naptári hónap egészében nem állnak fenn, a járulékfizetési kötelezettség kiszámításánál az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás a hónap első napján, vagy az egyéni, illetve társas vállalkozói tevékenység kezdetének a napján fennálló állapot szerint állapítja meg az adókötelezettséget. A (2) bekezdés szerinti körülmény fennállásáról, illetve megszűnéséről az egyéni vállalkozó, illetve a társas vállalkozás a változás bekövetkezését követő 8 napon belül nyilatkozik az állami adó- és vámhatóságnak.”

122. §

A Tbj. 77. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosított egyéni vállalkozó a tárgynegyedévre vonatkozó társadalombiztosítási járulékot a tárgynegyedévet követő hónap 12. napjáig fizeti meg az állami adó- és vámhatóságnak. A biztosított egyéni vállalkozó a társadalombiztosítási járulék megállapítási és bevallási kötelezettségét az adóhatósági közreműködés nélkül elkészített, a kötelezettséget havi bontásban tartalmazó, a tárgynegyedévet követő hó 12. napjáig benyújtott bevallással vagy az állami adó- és vámhatóság által elkészített bevallási tervezet elfogadásával teljesíti. A biztosított egyéni vállalkozó részére a társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget az általa ismert adatok alapján az állami adó- és vámhatóság írja elő. Az állami adó- és vámhatóság a rendelkezésére álló adatok alapján a járulékbevallás tervezetét (a továbbiakban: tervezet) elkészíti és a tárgynegyedévet követő első napon elérhetővé teszi. A tervezet a társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettséget havi bontásban tartalmazza. A tervezetet az adózó a tárgynegyedévet követő hó 12. napjáig javíthatja, kiegészítheti, vagy adóhatósági közreműködés nélkül elkészített bevallást nyújthat be. Ha az adózó a bevallási tervezet adatait a negyedévet követő hó 12. napjáig nem javítja, nem egészíti ki, vagy bevallási kötelezettségét más módon nem teljesíti, akkor úgy kell tekinteni, hogy a bevallási tervezetben foglaltakat elfogadta és a bevallási tervezet az adózó által benyújtott bevallásnak minősül, mely alapján az állami adó- és vámhatóság előírja a társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget.”

123. §

(1) A Tbj. 80. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosított egyéni vállalkozó által érvényesíthető családi járulékkedvezmény havi összege a családi kedvezmény havi összege (közös igénybevétel esetén a biztosított egyéni vállalkozóra jutó összege) és a vállalkozói kivét vagy az átalányban megállapított jövedelem havi összege után megállapított személyi jövedelemadó adóelőleg-alap különbözetének – ha az pozitív – 15 százaléka, de legfeljebb a kivét vagy a Tbj. 40. § (2) bekezdése szerint megállapított járulékalap után fizetendő járulék. Ha az átalányadózást alkalmazó, a 42. § (2) bekezdés a)-b) pontjában nem említett egyéni vállalkozó az adott havi járulékalapjaként a minimálbért köteles figyelembe venni, a járulékkedvezmény az e járulékalapnak az átalányban megállapított havi jövedelmet (akkor is, ha az adómentes) meg nem haladó nagyságú része után fizetendő járulék terhére érvényesíthető.”

(2) A Tbj. 80. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A biztosított egyéni vállalkozó által érvényesíthető családi járulékkedvezmény havi összege a családi kedvezmény havi összege (közös igénybevétel esetén a biztosított egyéni vállalkozóra jutó összege) és a vállalkozói jövedelem vagy az átalányban megállapított jövedelem havi összege után megállapított személyi jövedelemadó adóelőleg-alap különbözetének – ha az pozitív – 15 százaléka, de legfeljebb a biztosítottat a tárgyhónapban terhelő társadalombiztosítási járulék összege.”

124. §

A Tbj. a következő 105/D. §-sal egészül ki:

„105/D. §

Az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított 34. § (6) bekezdését és 80. § (2) bekezdését az átalányadózást alkalmazó, a 42. § (2) bekezdés a)-b) pontjában nem említett egyéni vállalkozó már a 2023. január havi, illetve az azt követő hónapok járulékkötelezettségének a megállapítása során alkalmazhatja.”

125. §

(1) A Tbj.

- a) 4. § 11. pontjában a „vállalkozónak” szövegrész helyébe a „vállalkozónak vagy mezőgazdasági őstermelőnek” szöveg,
 - b) 34. § (6) bekezdésében az „adómentes jövedelmet” szövegrész helyébe a „jövedelmet (akkor is, ha az adómentes)” szöveg,
 - c) 80. § (2) bekezdésében az „adómentes havi jövedelmet” szövegrész helyébe a „havi jövedelmet (akkor is, ha az adómentes)” szöveg
- lép.

(2) A Tbj.

- a) 39. § (3) bekezdés b) pontjában a „gyermekgondozást segítő ellátásban” szövegrész helyébe az „gyermekgondozási díjban, gyermekgondozást segítő ellátásban” szöveg és „a gyermekgondozási ellátás” szövegrész helyébe „a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás” szöveg,
- b) 39. § (3) bekezdés f) pontjában a „tagságát szünetelteti” szövegrész helyébe „tagságát a tárgyhó egészében szünetelteti” szöveg,
- c) 39. § (4) bekezdésében a „(3) bekezdésben” szövegrész helyébe a „(3) bekezdés a)-e) pontjában” szöveg

lép.

126. §

(1) Hatályát veszti a Tbj. 6. § (1) bekezdés h) pontjának hc) alpontja.

(2) Hatályát veszti a Tbj.

a) 39. § (3) bekezdés a) pontjában „, gyermekgondozási díjban” szövegrész,

b) Tbj. 77. § (2a) bekezdése.

VII. Fejezet Eljárásrendet érintő törvények

17. Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény módosítása

127. §

Az adózás rendjéről szóló 2017. évi CL. törvény (a továbbiakban: Art.) 37. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha az adózó a bejelentkezéskor általános forgalmi adóban az Áfa tv. XIII. Fejezet 1. alcíme szerinti alanyi adómentességet választ és egyúttal nem választ az Áfa tv. XIII. Fejezet 2. alcíme szerinti adómentességet, úgy adószámát az állami adó- és vámhatóság tizenöt munkanapon belül állapítja meg, kivéve, ha adóregisztrációs eljárás keretében az adószám megállapításának akadályát tárja fel. Az említett akadály fennállásáról az állami adó- és vámhatóság a bejelentkezéstől számított tizenöt munkanapon belül tájékoztatja az adózót. Ha az adószám megállapítására az e bekezdésben meghatározott határidőt kell alkalmazni, úgy e határidőn belül kell teljesíteni a (7) bekezdés szerinti értesítést is.”

128. §

Az Art. 50. § (2) bekezdése a következő 37. és 38. ponttal egészül ki:

(Az (1)-(1b) bekezdés szerinti bevallás tartalmazza:)

„37. az Európai Unió más tagállamában illetőséggel rendelkező adózó részére az illetőségének tagállama által kiadott adóazonosító számát;

38. az Európai Unió más tagállamában illetőséggel rendelkező személy részére irodalmi, művészeti vagy tudományos munka szerzői jogának, beleértve a filmművészeti alkotások és szoftverek szerzői jogát is, bármely szabadalom, védjegy, formaterv vagy minta, terv, titkos összetétel vagy eljárás használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatokra vonatkozó információért ellenértékként fizetett jogdíj összegét.”

129. §

Az Art. 89. § (4) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

[Az (1)–(3) bekezdés szerinti adatszolgáltatás adatait az adóhatóság]

„e) az Áfa tv. szerinti adóbevallási tervezethez kapcsolódó eljárásban”

[használhatja fel.]

130. §

Az Art. a következő 106/A. §, 106/B. §-sal egészül ki:

„106/A. § [Az e-pénztárgép és a vevői alkalmazás engedélyezésére vonatkozó szabályok]

(1) Az e-pénztárgép, a vevői alkalmazás forgalmazásával, valamint az e-pénztárgép üzemeltetésével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott kötelezettségeket – a kötelezettség fennállása alatt és az azt követő ötödik naptári év végéig – az állami adó- és vámhatóság ellenőrzi, valamint felügyeli az e-pénztárgépet és működését.

(2) Az e-pénztárgép és a vevői alkalmazás forgalmazási engedélyének kiadásáért, módosításáért, kiterjesztéséért jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

(3) Az e-pénztárgép és a vevői alkalmazás forgalmazását, valamint az e-pénztárgép üzembe helyezését a notifikációs eljárás lezárultát követően külön jogszabályban meghatározottak szerint kell engedélyeztetni. E paragrafus alkalmazásában az engedélyező hatóság az állami adó- és vámhatóság.

(4) Az állami adó- és vámhatóság az e-pénztárgépre és a vevői alkalmazásra vonatkozóan a honlapján folyamatosan nyilvánosságra hozza

- a) az érvényes forgalmazási engedéllyel rendelkező e-pénztárgép megnevezését, engedélyszámát és az engedélyező határozat véglegessé válásának napját, valamint a forgalmazó nevét és címét,
- b) a visszavont forgalmazási engedélyek engedélyszámát, az engedély visszavonásának dátumát, a visszavonás okát, a visszavonással érintett e-pénztárgép megnevezését, valamint a forgalmazó nevét és címét,
- c) a forgalmazó jogutód nélküli megszűnése miatt érvénytelenné vált forgalmazási engedély számát és az érvénytelenné válás időpontját és
- d) a forgalmazó jogutóddal történő megszűnése esetén a jogelőd és a jogutód nevét és címét, az e-pénztárgép, valamint a forgalmazási engedély engedélyszámát és a forgalmazási engedély átírásának időpontját.

(5) Az e-pénztárgép üzemeltetésével kapcsolatos ellenőrzés során – ha az elektronikus hírközlő hálózat elérhetetlenségére vonatkozó tény vagy adat merül fel – az állami adó- és vámhatóság kérheti a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság szakhatóságként történő közreműködését az elektronikus hírközlő hálózat elérhetősége kérdésében.

(6) Az állami adó- és vámhatóság felügyeleti, valamint ellenőrzési tevékenysége során, ha az e-pénztárgéppel történő visszaélés gyanúját észleli, és a tényállás másként nem tisztázható, az ellenőrzése során talált hardver alapú e-pénztárgépet vizsgálat céljából átvételi elismervény ellenében legfeljebb tizenöt napra bevonhatja, vagy blokkolja. A nem hardver alapú e-pénztárgépet blokkolja, a szoftvert futtató eszközt vizsgálat céljából lefoglalhatja. A bevonás, blokkolás, lefoglalás időszaka alatt az adózó a nyugtakibocsátási kötelezettségét, ha a jogszabályban meghatározottaknak megfelelő, adóigazgatási azonosításra alkalmas nyugta adására szolgáló másik e-pénztárgéppel is rendelkezik, annak alkalmazásával, e-pénztárgép hiányában nyomtatvány alkalmazásával előállított nyugtával teljesíti.

(7) Ha az ellenőrzési vagy a felügyeleti tevékenység eredményeként megállapítást nyer, hogy az e-pénztárgép, a vevői alkalmazás a jogszabályban meghatározott követelményeknek nem felel meg, és ez befolyásolja az adózással összefüggő funkciókat, valamint a hiba, hiányosság nem

küszöbölhető ki, vagy azt az arra kötelezett az előírt határidőn belül nem teljesíti, az engedélyező hatóság határozattal előírja, az e-pénztárgép és a vevői alkalmazás végleges blokkolását, az e-pénztárgép állami adó- és vámhatóság részére történő leadását és megsemmisítését.

106/B. § [Az e-pénztárgép adatszolgáltatására vonatkozó szabályok]

(1) A hardver alapú e-pénztárgépek adatkapcsolatát biztosító hírközlési szolgáltató az e-pénztárgép azonosítóit nem kapcsolhatja össze az e-pénztárgép üzemeltetőjének adataival. Az adatszolgáltatáshoz szükséges adatkapcsolatot biztosító hírközlési szolgáltató a hardveralapú e-pénztárgép üzemeltetője részére biztosított szolgáltatás szüneteltetéséről, illetve megszüntetéséről adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére.

(2) Az adózó az e-pénztárgépről és működésének adatairól külön jogszabályban meghatározottak szerint, a műszaki notifikációs eljárás lezárását követően adatot szolgáltat az állami adó- és vámhatóság részére.”

131. §

Az Art. 107. §-a a következő (1a)-(1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) Az automataberendezés üzemeltetési helye felett rendelkezési joggal bíró adózó köteles a jogszabályban meghatározott adattartalommal – automataberendezésenként – a felügyeleti szolgáltató részére évente, az adott év október 31. napjáig elektronikus úton bejelenteni:

- a) az automataberendezés üzemeltetési helyének címét, helyrajzi számát,
- b) a helyszínen lévő automataberendezés regisztrációs számát,
- c) a helyszínen lévő automataberendezésben található automata felügyeleti egység (a továbbiakban: AFE) számát,
- d) a helyszínen lévő automataberendezés üzemeltetőjének nevét és adószámát és
- e) amennyiben a b)-d) pontok szerinti adat nem áll rendelkezésre, ennek tényét.

(1b) Az automataberendezés üzemeltetési helye felett rendelkezési joggal bíró adózó köteles bármely az (1) bekezdés a)-d) pontjában bekövetkezett adat változását, az adatváltozás tudomására jutásától számított tizenöt napon belül a felügyeleti szolgáltató részére bejelenteni.

(1c) E paragrafus alkalmazásában automataberendezés az AFE-vel rendelkező automataberendezés.”

132. §

Az Art. 108. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„108. § [Pénztárgép, e-pénztárgép és automataberendezés adatszolgáltatásához kapcsolódó hatósági ár]

(1) A hatósági ár

- a) az Áfa tv. szerinti, a nyugtaadási kötelezettség pénztárgéppel történő megvalósulása esetén kötelező, közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás esetén az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben rögzített ár,
- b) az Áfa tv. szerinti, a nyugtaadási kötelezettség hardveralapú e-pénztárgéppel történő megvalósulása esetén kötelező, közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított adatszolgáltatás

esetén az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben meghatározott legmagasabb ár,

- c) az automataberendezések adatszolgáltatását biztosító minimális felügyeleti szolgáltatás esetén az e törvény végrehajtására kiadott miniszteri rendeletben meghatározott legmagasabb ár.

(2) A hatósági ár megállapítása történhet tételesen vagy a hatósági ár kiszámítására vonatkozó előírásokkal.

(3) A hatósági árat alkalmazási feltételeivel együtt az adópolitikáért felelős miniszter hivatalból állapítja meg.

(4) A hatósági árat, valamint annak alkalmazási feltételeit az adópolitikáért felelős miniszter rendeletben hirdeti ki. A hatósági ár megállapításakor rendelkezni kell arról, hogy a hatósági ár mikor lép hatályba. A hatósági ár a már megkötött szerződésekre is vonatkozik.

(5) A hatósági árat úgy kell megállapítani, hogy a hatékonyan működő vállalkozó ráfordításaira és a működéséhez szükséges nyereségre fedezetet biztosítson, tekintettel az elvonásokra és a támogatásokra is.

(6) A hatósági ártól eltérő árat a szerződésben érvényesen kikötni nem lehet. A hatósági ár az irányadó akkor is, ha a felek a hatósági árat megállapító jogszabály megsértésével más árban állapodtak meg.

(7) A hatósági árnak a szerződés megkötését követően bekövetkező változása esetén a megváltozott hatósági ár az érvényes szerződés részévé válik.

(8) A hatósági árnak a szerződés megkötése és teljesítése között bekövetkezett megszűnése esetén a szerződést – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a kikötött áron kell teljesíteni.

(9) A hatósági árra vonatkozó rendelkezések betartását a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság ellenőrzi. A hatósági árakra vonatkozó rendelkezések megsértése esetén a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság határozattal

- a) megtiltja a jogszabályt sértő ár további alkalmazását, és egyidejűleg kötelezi a vállalkozót a jogszerű ár alkalmazására,
- b) kötelezi a vállalkozót a hatósági árra vonatkozó rendelkezések megsértésével elért többlet árbevételnek a sérelmet szenvedett részére történő visszatérítésére, ha pedig ennek személye nem állapítható meg, az állam javára történő befizetésére, valamint
- c) bírságot szab ki a hatósági árakra vonatkozó rendelkezéseket megsértő vállalkozóval szemben.

(10) A (9) bekezdés c) pontja szerinti bírság mértéke legalább a jogsértő magatartással elért anyagi előny. A bírság nem haladhatja meg a jogsértő magatartással elért anyagi előny kétszeresét.

(11) A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság (9) bekezdésben szabályozott eljárására az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény rendelkezéseit kell alkalmazni.

(12) E § alkalmazásában hatósági ár

- a) az üzemeltető részére nyújtott, az Áfa tv. szerinti, a nyugtaadási kötelezettség pénztárgéppel történő megvalósulása esetén kötelező, közvetlen adatlekérdezéssel megvalósított,
- b) az üzemeltető részére nyújtott, az Áfa tv. szerinti, a nyugtaadási kötelezettség hardveralapú e-pénztárgéppel történő megvalósítása esetén kötelező, közvetlen adatlekérdezéssel

megvalósított, vagy

c) az üzemeltető részére nyújtott, az automataberendezések útján megvalósított adatszolgáltatást biztosító valamennyi szolgáltatás ára.

(13) E § alkalmazásában üzemeltető

- a) a jogszabály szerint pénztárgép használatra kötelezett,
- b) a jogszabály szerint pénztárgép használatra nem kötelezett, de pénztárgépet saját döntése alapján használó,
- c) a jogszabály szerint e-pénztárgép használatra kötelezett,
- d) a jogszabály szerint e-pénztárgép használatra nem kötelezett, de e-pénztárgépet saját döntése alapján használó, vagy
- e) az automataberendezést jogszabály szerint üzemeltető.”

133. §

Az Art. 114/B. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A csoportos társasági adóalanyhoz való csatlakozás engedélyezésére irányuló kérelem az adóév utolsó előtti hónapjának első napjától az adóév utolsó előtti hónapjának 20. napjáig, a tevékenységét év közben kezdő személy esetén az állami adó- és vámhatósághoz történő bejelentkezéstől számított 30 napon belül nyújtható be. A határidő elmulasztása esetén igazolási kérelem előterjesztésének helye nincs.”

134. §

Az Art. 123. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Az állami adó- és vámhatóság által működtetett gazdasági társaság a Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló törvényben meghatározott, e-pénztárgéppel összefüggő feladatkörében történő eljárása során megismerheti azokat a védett adatokat, amelyek eljárásával összefüggnek, illetve amelyek kezelése a feladatellátása eredményes lefolytatása érdekében szükséges.”

135. §

Az Art. 124. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A nyugtatár-szolgáltató a nyugtatárba beérkezett adatokat tíz évig őrzi.”

136. §

Az Art. 130. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az önkormányzati adóhatóság helyi adó vonatkozásában az ötszázezer forintot elérő, kilencven napon keresztül folyamatosan fennálló adótartozással rendelkező vállalkozási tevékenységet végző természetes személy, jogi személy és egyéb szervezet nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adóazonosító számát és az adótartozás összegét a helyben szokásos módon közzéteheti. A különleges gazdasági övezet tekintetében az e bekezdés szerinti közzététel az állami adó- és vámhatóság honlapján is teljesíthető.”

137. §

(1) Az Art. 132. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az Európai Unió Működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2022. december 21-i (EU) 2022/2472 bizottsági rendelet (a továbbiakban: (EU) 2022/2472 bizottsági rendelet) hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről az (EU) 2022/2472 bizottsági rendelet 9. cikke szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített elsődleges mezőgazdasági termeléssel foglalkozó kedvezményezettek esetében a kedvezmény összege jogcímenként a tízezer eurónak megfelelő forintösszeget, a mezőgazdasági termékek feldolgozásával vagy mezőgazdasági termékek forgalmazásával foglalkozó, az erdészeti ágazatban működő vagy az Európai Unió működéséről szóló Szerződés 42. cikkének hatályán kívül eső tevékenységet folytató kedvezményezettek esetében a százezer eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.”

(2) Az Art. 132. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az állami adó- és vámhatóság adatot szolgáltat az állami támogatások európai uniós versenyszempontú vizsgálatáért felelős szervezet részére az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló 2022. december 21-i (EU) 2022/2473 bizottsági rendelet (a továbbiakban: (EU) 2022/2473 bizottsági rendelet) hatálya alá tartozó, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatás igénybevételéről az (EU) 2022/2473 bizottsági rendelet 9. cikke szerinti közzététel céljából, feltéve, hogy az adózó által érvényesített kedvezmény összege jogcímenként a tízezer eurónak megfelelő forintösszeget meghaladja.”

138. §

(1) Az Art. 145. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végelszámolás esetén benyújtandó tevékenységet záró adóbevallás, a végelszámoló által készített záró adóbevallás, a két bevallás közötti időszakról benyújtott bevallás ellenőrzése, valamint a tevékenységet lezáró adóbevallást megelőző időszakra vonatkozó ellenőrzés megállapításait tartalmazó jegyzőkönyvvel szemben, annak átadását, kézbesítését követő nyolc napon belül lehet észrevételt tenni.”

(2) Az Art. 145. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Ha a végelszámolás alatt álló adózó a végelszámolás megszüntetéséről határoz, vagy a cégbíróság az eljárás megszüntetéséről dönt, akkor a változás bejegyzését követően az általános eljárási szabályok alkalmazandók, feltéve, hogy az ellenőrzés befejezésére még nem került sor.”

139. §

Az Art. 159. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„159. § [Az ellenőrzési határidő kockázatos adózónál]

Ha az adózó az állami adó- és vámhatóság által ellenőrzés alá vont időszakban, illetve annak egy részében, vagy az ellenőrzés időtartama alatt, illetve annak egy részében kockázatos adózónak minősül, az ellenőrzés határideje hatvan nappal meghosszabbodik. Ha a kockázatos minősítésű adózónál a folyamatban lévő ellenőrzés során felszámolási, végelszámolási eljárás indul, vagy folyamatban lévő ellenőrzésnél a felszámolási, végelszámolási eljárás az adózó továbbműködésével zárul, az ellenőrzési határidőt az ellenőrzés kezdetekor alkalmazandó szabályok szerint kell számítani.”

140. §

Az Art. a következő 234/A. §-sal egészül ki:

„234/A. § [Az e-pénztárgéppel és vevői alkalmazással összefüggő szabályok megsértése]

(1) Az állami adó- és vámhatóság

a) a forgalmazó terhére

aa) az e-pénztárgép, a vevői alkalmazás forgalmazási engedély nélküli forgalmazása,

ab) az e-pénztárgép, a vevői alkalmazás forgalmazási engedély visszavonását követő továbbforgalmazása,

ac) az engedélyezettől eltérő e-pénztárgép, vevői alkalmazás forgalmazása esetén tízmillió forintig terjedő mulasztási bírságot szab ki,

b) az e-pénztárgép kötelező használatával, forgalmazásával, üzemeltetésével kapcsolatos jogszabályban meghatározott kötelezettségek megszegése esetén a természetes személy kötelezettet ötszázezer forintig, nem természetes személy kötelezettet egymillió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja.

(2) Az állami adó- és vámhatóság a forgalmazót egymillió forintig terjedő mulasztási bírsággal sújthatja, ha a hardveralapú e-pénztárgép javítását az üzemeltető jelzésének a forgalmazóhoz történő beérkezésétől számított öt napon belül nem kísérelte meg.

(3) A hardveralapú e-pénztárgép szervizelésére vonatkozó kötelezettségek megsértése esetén az állami adó- és vámhatóság a forgalmazót, a gyártót egymillió forintig terjedő bírsággal sújthatja.”

141. §

(1) Az Art. 245. § (1) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget tizenkettő nyitvatartási napra lezárhatja, ha az adózó)

„c) az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiségében (műhely, üzlet, telep stb.) elmulasztotta számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettségét, vagy”

(2) Az Art. 245. § (1) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság mulasztási bírság kiszabása mellett az adóköteles tevékenység célját szolgáló helyiséget tizenkettő nyitvatartási napra lezárhatja, ha az adózó)

„d) a pénztárgép, e-pénztárgép kötelező használatával és üzemeltetésével kapcsolatos, jogszabályban meghatározott kötelezettségét megszegte.”

142. §

(1) Az Art. 256. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„256. § [Az állami adó- és vámhatóság által nyújtott szolgáltatások]

Az állami adó- és vámhatóság

1. támogatja a kezdő vállalkozásokat adókötelezettségeik teljesítésében,
2. jogszabályban meghatározott ügykörben ügyfélszolgálatain országos illetékességgel intézi az adóügyeket,
3. törvényben meghatározott módon közreműködik a természetes személyek személyi jövedelemadó bevallási kötelezettségének teljesítésében,
4. jogszabályban meghatározott telefonos ügyféltájékoztató és ügyintéző rendszert működtet,
5. erre kijelölt ügyfélszolgálatain az egyéb szolgáltatásokon kívül a jogszabályban meghatározott adófizetési kötelezettség bankkártyával történő teljesítését biztosítja,
6. az adókötelezettségek, valamint adótörvényben vagy adótörvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott más kötelezettség teljesítéséhez, illetve kérelem benyújtásához nyomtatványt, elektronikus űrlapot rendszeresít,
7. a honlapján személyes adónaptárat, kalkulátorokat, késedelmi pótlék prognózist, ügyfélszolgálat kereső felületet működtet,
8. lekérdezési lehetőséget biztosít az adózók számára az e törvényben, illetve jogszabályban meghatározott, általa nyilvántartott adatokhoz,
9. köztartozásmentes adózói adatbázist működtet és tesz közzé,
10. a bejelentési, változásbejelentési kötelezettség teljesítéséhez online felületet biztosít,
11. elektronikus úton tájékoztatja az elektronikus bevallásra kötelezett adózókat az általános forgalmi adó bevallási kötelezettségük gyakoriságáról, amely tájékoztatás mellőzését az adózó elektronikus úton kérheti,
12. az adózó kérelmére szerkeszthető formátumú adószámla-kivonatot készít,
13. mobilalkalmazás-használatot biztosít,
14. honlapján adónem szerinti csoportosításban az adózással összefüggő általános és összefoglaló, valamint egyedi jellegű tájékoztatókat tesz közzé,
15. honlapján az adózó az ügyfélszolgálat és az ügyintézés honlapon meghatározott típusa megjelölésével előzetesen időpontot foglalhat, az időpontot lemondhatja, a foglalás adatairól elektronikus visszajelzést kérhet,
16. honlapján az adókötelezettségek jogszerű teljesítésének, valamint az adózói jogosultságok érvényesítésének elősegítése, illetve az adózó gazdasági érdekeinek védelme érdekében teljesíti e törvényben és jogszabályban meghatározott közzétételi kötelezettségét,
17. évente, a tárgyévet megelőző hónap tizenötödik napjáig a Magyar Közlönyben közzéteszi a tárgyévi adóteljesítményre, valamint a kiemelt adózói minősítésre vonatkozó értékhatárokat,
18. az állami adó- és vámhatóság az adózót érintő, nyilvántartásában szereplő általános forgalmi adóalapra és adóra vonatkozó adatok rendelkezésre bocsátásával – ide nem értve az alanyi adómentességben részesülő, mezőgazdasági tevékenységet folytatóként eljáró vagy kizárólag adómentes tevékenységet végző általános forgalmi adóalanyra vonatkozó adatokat – és az Áfa tv. szerinti bevallástervezet összeállításával közreműködik az általános forgalmi adó bevallási kötelezettség teljesítésében.”

(2) Az Art. 256. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„256. § [Az állami adó- és vámhatóság által nyújtott szolgáltatások]

(1) Az állami adó- és vámhatóság

1. támogatja a kezdő vállalkozásokat adókötelezettségeik teljesítésében,
2. jogszabályban meghatározott ügykörben ügyfélszolgálatain országos illetékességgel intézi az adóügyeket,
3. törvényben meghatározott módon közreműködik a természetes személyek személyi jövedelemadó bevallási kötelezettségének teljesítésében,
4. jogszabályban meghatározott telefonos ügyféltájékoztató és ügyintéző rendszert működtet,
5. erre kijelölt ügyfélszolgálatain az egyéb szolgáltatásokon kívül a jogszabályban meghatározott adófizetési kötelezettség bankkártyával történő teljesítését biztosítja,
6. az adókötelezettségek, valamint adótörvényben vagy adótörvény felhatalmazása alapján kiadott rendeletben meghatározott más kötelezettség teljesítéséhez, illetve kérelem benyújtásához nyomtatványt, elektronikus űrlapot rendszeresít,
7. a honlapján személyes adónaptárat, kalkulátorokat, késedelmi pótlék prognózist, ügyfélszolgálat kereső felületet működtet,
8. lekérdezési lehetőséget biztosít az adózók számára az e törvényben, illetve jogszabályban meghatározott, általa nyilvántartott adatokhoz,
9. köztartozásmentes adózói adatbázist működtet és tesz közzé,
10. a bejelentési, változásbejelentési kötelezettség teljesítéséhez online felületet biztosít,
11. elektronikus úton tájékoztatja az elektronikus bevallásra kötelezett adózókat az általános forgalmi adó bevallási kötelezettségük gyakoriságáról, mely tájékoztatás mellőzését az adózó elektronikus úton kérheti,
12. az adózó kérelmére szerkeszthető formátumú adószámla-kivonatot készít,
13. mobilalkalmazás-használatot biztosít,
14. honlapján adónem szerinti csoportosításban az adózással összefüggő általános és összefoglaló, valamint egyedi jellegű tájékoztatókat tesz közzé,
15. honlapján az adózó az ügyfélszolgálat és az ügyintézés honlapon meghatározott típusa megjelölésével előzetesen időpontot foglalhat, az időpontot lemondhatja, a foglalás adatairól elektronikus visszajelzést kérhet,
16. honlapján az adókötelezettségek jogszerű teljesítésének, valamint az adózói jogosultságok érvényesítésének elősegítése, illetve az adózó gazdasági érdekeinek védelme érdekében teljesíti e törvényben és egyéb jogszabályokban meghatározott közzétételi kötelezettségét,
17. évente, a tárgyévet megelőző hónap tizenötödik napjáig a Magyar Közlönyben közzéteszi a tárgyévi adóteljesítményre, valamint a kiemelt adózói minősítésre vonatkozó értékhatárokat,
18. az állami adó- és vámhatóság az adózót érintő, nyilvántartásában szereplő általános forgalmi adóalapra és adóra vonatkozó adatok rendelkezésre bocsátásával – ide nem értve az alanyi adómentességben részesülő, mezőgazdasági tevékenységet folytatóként eljáró vagy kizárólag adómentes tevékenységet végző általános forgalmi adóalanyra vonatkozó adatokat – és az Áfa tv. szerinti bevallástervezet összeállításával közreműködik az általános forgalmi adó bevallási kötelezettség teljesítésében.

(2) A nyugtatárat az állami adó- és vámhatóság üzemelteti.”

143. §

Az Art. 263. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„263. § [Nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzététele]

(1) Az állami adó- és vámhatóság negyedévenként – a negyedévet követő harminc napon belül – honlapján a nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listáján közzéteszi annak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személynek, a csőd- vagy felszámolási eljárás vagy kényszersztörölés alatt nem álló, vállalkozási tevékenységet végző jogi személynek és egyéb szervezetnek a nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adószámát, a megállapított adóhiány és jogkövetkezmény összegét, akinek, amelynek a terhére az előző negyedév során véglegessé vált határozatban százmillió forintot meghaladó összegű adóhiányt állapított meg, feltéve, hogy az erről szóló határozatban előírt fizetési kötelezettségének a határozatban megállapított határidőben nem tett eleget. E § alkalmazásában nem tekinthető véglegesnek az adóhatóság határozata, ha a kereset megindítására nyitva álló határidő még nem telt el, illetve az adózó által indított közigazgatási per jogerősen nem zárult le.

(2) Az állami adó- és vámhatóság nyolc napon belül kérelemre törli az adózót az e § szerinti közzétételi listáról, ha az adózó az előző negyedév során véglegessé vált határozatban előírt fizetési kötelezettségét maradéktalanul teljesíti.”

144. §

Az Art. 264. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„264. § [Nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzététele]

(1) Az állami adó- és vámhatóság negyedévenként – a negyedévet követő harminc napon belül – honlapján a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listáján közzéteszi annak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személynek, a csőd- vagy felszámolási eljárás vagy kényszersztörölés alatt nem álló, vállalkozási tevékenységet végző jogi személynek vagy egyéb szervezetnek a nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adószámát, amelynek száznolcva napon keresztül folyamatosan fennálló, az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott túlfizetéssel csökkentett adótartozása összességében számítva a százmillió forintot meghaladja.

(2) Az állami adó- és vámhatóság nyolc napon belül kérelemre törli az adózót az e § szerinti közzétételi listáról, ha az adózó a kérelem benyújtásának időpontjában fennálló, az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott adótartozását hiánytalanul megfizeti.”

145. §

Az Art. 264/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„264/A. § [Lekérdező felület biztosítása nagy összegű adóhiánnyal és nagy összegű adótartozással rendelkező adózók adataihoz]

Az állami adó- és vámhatóság a honlapján lekérdezési lehetőséget biztosít a 263. § és 264. § szerinti, 2014. december 31-ét követően és 2021. június 10-ét megelőzően keletkezett adatokra vonatkozóan. A lekérdezési lehetőség biztosítása nem érinti a 263. § és 264. § szerinti közzétételi kötelezettséget.”

146. §

Az Art. 266. § a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság az adózót terhelő adókötelezettség jogszerű teljesítéséhez, a költségvetési támogatás jogszerű igénybeviteléhez honlapján közlést tesz)

- „a) az általános forgalmiadó-alanynak minősülő, adószámmal rendelkező adózók, valamint általános forgalmiadó-alanynak nem minősülő, de adószámmal rendelkező jogi személy, egyéb szervezet adózók
- aa) nevét (elnevezését), adószámát (ide nem értve az Áfa tv. 195/A. § (4) bekezdése szerinti egyedi azonosítószámot), székhelyét, telephelyét,
- ab) közül a csoportos általános forgalmi adóalanyiságot választók esetén a csoport azonosító számot, valamint a csoportképviselő és az egyéb csoporttagok nevét (elnevezését), adószámát, székhelyét, telephelyét, illetve a csoportos általános forgalmi adóalanyiságot engedélyező határozat véglegessé válásának napját,
- ac) közül a pénzforgalmi elszámolást választók esetén e választás tényét, a pénzforgalmi elszámolás időszakának kezdő és befejező időpontját,”

147. §

Az Art. 269. § (8) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy)

- „b) a 107. § (2)-(3) bekezdése szerinti kötelezettségek teljesítésére kötelezettek, és az e kötelezettségek alól mentesülők körének, a kötelezettségek teljesítési határidejének, továbbá az automata üzemeltetési helye felett rendelkezési joggal bíró adózó bejelentési kötelezettségének,”

148. §

(1) Az Art. a következő 274/Q. §-sal egészül ki:

„274/Q. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi törvényhez]

E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi törvény (a továbbiakban: Módtv.12.) által megállapított 114/B. § (2) bekezdését a tevékenységét a 2023-ban kezdődő adóévben kezdő személy azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy a 114/B. § (2) bekezdésben meghatározott határidőt a rendelkezés hatályba lépésétől számítja.”

(2) Az Art. 274/Q. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi törvény (a továbbiakban: Módtv.12.) által megállapított 114/B. § (2) bekezdését a tevékenységét a 2023-ban kezdődő adóévben kezdő személy azzal az eltéréssel alkalmazza, hogy a 114/B. § (2) bekezdésben meghatározott határidőt a rendelkezés hatályba lépésétől számítja.

(2) E törvénynek a Módtv.12. által megállapított 245. § (1) bekezdés c) pontját a hatálybalépését követően indult ellenőrzések során kell alkalmazni.”

(3) Az Art. 274/Q. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvénynek a Módtv.12. által megállapított 107. § (1a) bekezdésében foglalt bejelentési kötelezettséget a már üzembe helyezett automataberendezések tekintetében először 2024. február 29. napjáig kell teljesíteni.”

(4) Az Art. 274/Q. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvénynek a Módtv.12. által megállapított 145. § (1) bekezdését a hatálybalépését követően indult ellenőrzések során kell alkalmazni.”

(5) Az Art. 274/Q. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) E törvénynek a Módtv.12. által megállapított 159. §-t a hatálybalépését követően indult ellenőrzések során kell alkalmazni.”

149. §

(1) Az Art. 275. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) E törvénynek a Módtv. 12-vel megállapított a Módtv.12-vel megállapított 50. § (2) bekezdés 37.-38. pontja az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló, 2021. március 22-i tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

(2) Az Art. 275. §-a a következő (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) E törvénynek a Módtv.12-vel megállapított 37. § (2a) bekezdése a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. február 18-i 2020/285 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

(3) Az Art. 275. §-a a következő (10) bekezdéssel egészül ki:

„(10) A Szolg. törvény szerinti szabad szolgáltatásnyújtás jogával rendelkező adózó Magyarország területén, e törvény 106/A §-106/B §. szerinti forgalmazói tevékenység határon átnyúló szolgáltatás keretében történő folytatására irányuló szándékát köteles az engedélyező hatóságnak bejelenteni.”

150. §

Az Art.

1. 74/A. § (1) bekezdésében a „2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés” szöveg helyébe a „2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 29. § (1) bekezdés” szöveg,
2. 76. § (2) bekezdésében az „az adóhatóság által foganatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés” szöveg helyébe „az Avt. 29. § (1) bekezdés” szöveg,

3. 107. § (2) bekezdésében az "Az automataberendezéseket automata felügyeleti egységgel (a továbbiakban: AFE) kell ellátni" szöveg helyébe az „Az automataberendezéseket AFE-val kell ellátni” szöveg,
4. 107. § (6) bekezdésében az „a továbbiakban: engedélyező hatóság” szövegrész helyébe az „e paragrafusban a továbbiakban: engedélyező hatóság” szöveg,
5. 131. § (14) bekezdés i) pontjában a „folyósító szervet, az irányító hatóságot,” szöveg helyébe a „folyósító szervet, a központi költségvetési támogatásról döntő szervet, az irányító hatóságot,” szöveg,
6. 132. § (5) bekezdés b) pontjában a „702/2014/EU” szöveg helyébe a „2022/2472/EU” szöveg,
7. 132. § (8) bekezdés b) pontjában a „1388/2014/EU” szöveg helyébe a „2022/2473/EU” szöveg,
8. 153. § (1) bekezdés c) pontjában az „az adóhatóság által fogantatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény 29. § (1) bekezdés” szöveg helyébe a „az Avt. 29. § (1) bekezdés” szöveg,
9. 157. § (1) d) pontjában, az „egy éven belül az állami adó- és vámhatóság ismételt üzletlezárás” szövegrész helyébe az „az állami adó- és vámhatóság üzletlezárás” szöveg,
10. 245. § (1) bekezdés d) pontjában a „pénztárgép kötelező” szövegrész helyébe a „pénztárgép, e-pénztárgép kötelező” szöveg,
11. 260. § (1) bekezdésben az „adózó nevét, elnevezését, adóazonosító számát” szövegrész helyébe az „az adózók nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adóazonosító számát” szöveg,
12. 261. §-ában az „adózók nevét, adószámát” szövegrész helyébe az „adózók nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét és adószámát” szöveg,
13. 262. §-ában az „egyéni vállalkozók bevételi, jövedelmi adatait” szövegrész helyébe az „egyéni vállalkozók nevét, elnevezését, székhelyét, telephelyét, adószámát, bevételi, jövedelmi adatait” szöveg,
14. 268. § (4) bekezdésében az „hogyan azokat az értékhatárokat és feltételeket” szövegrész helyébe a „hogyan azokat a feltételeket” szöveg,
15. 1. melléklet 1. pont 1.3. alpontjában az „adóazonosító számát” szövegrész helyébe az „adóazonosító számát, és a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 284. cikk (3) bekezdésének megfelelően megállapított egyedi azonosítószámát, ha ilyennel rendelkezik” szöveg

láp.

151. §

Hatályát veszti az Art.

1. 94. § (2) bekezdése,
2. 106. § címében az „online” szövegrész,
3. 106. § (15) és (17) bekezdésében, a 131. § (14) bekezdés m) pontjában és a 269. § (5) bekezdésében az „az online” szövegrész,
4. 264/A. §-a.

152. §

Az Art. 2. melléklete a 12. melléklet szerint módosul.

18. Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLI. törvény módosítása

153. §

Az adóigazgatási rendtartásról szóló 2017. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Air.) 20. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Pénzügyi képviselő az a korlátolt felelősségű társaság, részvénytársaság lehet, amelynek jegyzett tőkéje a százötvenmillió forintot eléri, vagy ennek megfelelő összegű, kizárólag a pénzügyi képviselő nevére szóló bankgaranciával rendelkezik, továbbá az adóhatóságnál nyilvántartott adótartozása nincs. A pénzügyi képviselő a feltételek meglétét a képviselet elfogadásának bejelentésekor, illetve ezt követően a tevékenység folyamatos végzése alatt évente az adóhatóságnál igazolja.”

154. §

Az Air. 36. § (4) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki

[Az állami adó- és vámhatóság elektronikus úton tart kapcsolatot azzal az adózóval, aki (amely)]
„e) az Áfa tv. 195/A. § (1) bekezdése szerinti adómentességet választ.”

155. §

Az Air. 71. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az adóhatóság az e törvényben meghatározott esetekben hatósági tanút vehet igénybe. A hatósági tanú az eljárási cselekmény során történt eseményeket és az általa tapasztalt tényeket igazolja. Hatósági tanúként való közreműködésre – ha jogszabály eltérően nem rendelkezik – senki nem kötelezhető.”

156. §

Az Air. 94. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A jogutód adózónál lefolytatandó, a jogelőd adókötelezettségeire is kiterjedő adóellenőrzés határideje százhusz nap, ha a vizsgált időszakban, illetve annak egy részében valamelyik jogelőd a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező adózók körébe tartozott.”

157. §

Az Air. 96. §-a az alábbi (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A kezelőszemélyzet nélküli automataberendezést, csomagautomatát érintő helyszíni ellenőrzés az adózó közreműködése nélkül, két hatósági tanú jelenlétében, az erről szóló jegyzőkönyv felvételével és aláírásával is megindítható.”

158. §

Az Air. 122. §-a a következő (6)-(9) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha

a) az Áfa tv. 195/A. § (4) bekezdése szerinti egyedi azonosítószám megállapítása tárgyában

hozott elutasító döntés alapja az adómentesség választásával érintett tagállam által az állami adó- és vámhatóság részére szolgáltatott információ,

- b) az egyedi azonosítószám érvénytelenítése tárgyában hozott - az Áfa tv. 195/E. § d) pontjára alapított - döntés alapja az adómentesség választásával érintett tagállam által az állami adó- és vámhatóság részére szolgáltatott információ, vagy
- c) az egyedi azonosítószám érvénytelenítése tárgyában hozott döntés az Áfa tv. 195/E. § b) pontján alapul,

a döntés ezen részét az adózó az érintett tagállam által biztosított jogorvoslat keretében, az érintett tagállam illetékes hatósága előtt vitathatja.

(7) Ha az adózó a (6) bekezdés alá eső jogorvoslati kérelmét az állami adó- és vámhatósághoz nyújtja be, az állami adó- és vámhatóság a kérelmet a beérkezéstől számított nyolc napon belül – az adózó egyidejű értesítése mellett – az adómentességgel érintett tagállamhoz átteszi.

(8) Ha az Áfa tv. 195/G. § (1) bekezdése szerinti választási jog gyakorlása esetén az Áfa tv. 195/G. § (4) bekezdése szerinti tagállama

- a) az ezen választásra irányuló adózói kérelmet elutasító döntést hoz, vagy
 - b) az adózó által alkalmazott alanyi adómentesség megszűnését eredményező döntést hoz,
- és ezen döntés az állami adó- és vámhatóság által szolgáltatott információon alapul, az adózó az Áfa tv. 195/G. § (4) bekezdése szerinti tagállami döntés ezen részét az állami adó- és vámhatósághoz benyújtott kérelem útján vitathatja. Az eljárás lezárását követően az állami adó- és vámhatóság az eljárás eredményéről az Áfa tv. 195/G. § (4) bekezdése szerinti tagállamot értesíti.

(9) A (8) bekezdésben foglalt kérelemre e törvény fellebbezésre vonatkozó rendelkezései az irányadóak.”

159. §

(1) Az Air. 56. alcíme a következő 139/G. §-sal egészül ki:

„139/G. § [Átmeneti rendelkezés az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi törvényhez]

(1) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi törvény (a továbbiakban: Módtv.5.) által megállapított 71. § (1) bekezdését a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Módtv.5. által megállapított 96. § (3) bekezdését a hatálybalépését követően indult ellenőrzések során kell alkalmazni.”

(2) Az Air. 139/G. §-a a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) E törvénynek a Módtv.5. által megállapított 20. § (2) bekezdésében foglalt feltételnek a rendelkezés hatálybalépésekor az állami adó- és vámhatóság által már nyilvántartásba vett pénzügyi képviselőknek 2025. január 1-jével kell megfelelnie.

(4) E törvénynek a Módtv.5. által megállapított 94. § (1a) bekezdését a hatályba lépést követően indult ellenőrzések során kell alkalmazni.”

160. §

Az Air. 140. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) E törvénynek a Módtv.5-tel megállapított 36. § (4) bekezdés e) pontja a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról szóló, 2020. február 18-i 2020/285 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.”

161. §

Az Air. 94. § (3) bekezdésében, az „a csoportos adóalany” szövegrész helyébe az „az Áfa tv. szerinti csoportos adóalany és a Tao. tv. szerinti csoportos társasági adóalany” szöveg lép.

19. Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény módosítása

162. §

Az adóhatóság által fogatosítandó végrehajtási eljárásokról szóló 2017. évi CLIII. törvény (a továbbiakban: Avt.) 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„21. §

A végrehajtási eljárást lefolytató állami adó- és vámhatóság a 10 ezer forintot meghaladó, de a 200 ezer forintot meg nem haladó követelés esetében – az Európai Uniót megillető hagyományos saját forrásból fennálló követelés, a pénzüsszegben kifejezett vagyonekhozás és a jogi személlyel szemben a büntetőeljárásban kiszabott pénzbírság kivételével – kizárólag hatósági átutalási megbízást és jövedelem-letiltást fogatosít a behajtás érdekében. Ezek eredménytelensége esetén a tartozást – alakszerű döntés meghozatala nélkül – ideiglenesen eredménytelen végrehajtással érintett tartozásnak minősítheti és a tartozás végrehajthatóvá válásáig, illetve a végrehajtáshoz való jog elévüléséig ezen a jogcímen tarthatja nyilván.”

163. §

Az Avt. 29. § (1) bekezdése a következő 26. ponttal egészül ki:

(A végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat:)

„26. a nemzetközi adóegyezmények alapján indított adókövetelések behajtására irányuló megkeresés, valamint a határon átnyúló hitelezői igénybejelentések esetén a magyar adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatás.”

164. §

Az Avt. 41. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Ha az adóhatóság a jövedelemletiltást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján,

végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség időpontja előtt nyújtotta be, a jövedelemletiltás teljesítése napjától a jogosulatlanul beszedett adó, költségvetési támogatás visszatérítése napjáig a késedelmi pótlékkal azonos mértékű kamatot fizet.”

165. §

(1) Az Avt. 57. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyakat (ingóságot, ingatlant)

- a) elektronikus árverésen,
 - b) hagyományos árverésen (a továbbiakban: árverés),
 - c) árverésen kívüli eladással,
 - d) törvényben meghatározott ingóságokat speciális értékesítési szabályok alapján vagy
 - e) bizományi szerződés keretében
- kell értékesíteni.”

(2) Az Avt. 57. §-a a következő (3a) bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A (2) bekezdéstől eltérően az állami adó- és vámhatóság akkor értékesítheti bizományos útján a lefoglalt vagyontárgyat, ha feltételezhető, hogy az így elérhető vételár magasabb, mint az árverésen vagy elektronikus árverésen várhatóan elérhető vételár. A bizományi értékesítésről az adóhatóság végzést hoz.”

(3) Az Avt. 57. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az önkormányzati adóhatóság a (2) és (3) bekezdésben foglalt szabályokat akkor köteles alkalmazni, ha az elektronikus árveréshez szükséges informatikai feltételek adottak. Ellenkező esetben a lefoglalt vagyontárgyakat az (1) bekezdés c) és d) pontja alkalmazhatóságának hiányában árverésen értékesíti. Az önkormányzati adóhatóság esetében az (1) bekezdés e) pontja nem alkalmazható.”

166. §

Az Avt. 65. § (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az árverési vevő nyertességének a (6) bekezdésben foglaltak szerinti kikiáltását követően azonnal köteles a teljes vételárat készpénzben vagy átutalási megbízással megfizetni, vagy ha arra a helyszínen lehetőség van, bankkártyával teljesíteni. Átutalási megbízás esetén a végrehajtó az ingóság átadása iránt csak az árverési vételárnak a végrehajtási kényszer eredményeként befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlára történő megérkezését követően intézkedik.”

167. §

Az Avt. 70. § (8) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(8) A (6) bekezdés szerinti kereskedő és a jelenlévő érvényes ajánlatot legalább a becsérték 35%-át elérő összegben tehet. A dolgot az szerzi meg, aki a legmagasabb összegű érvényes ajánlatot tette,

azonos vételi ajánlat esetén pedig az, aki az ajánlatát korábban tette. Az árverés nyertese köteles a vételárat haladéktalanul készpénzben vagy átutalási megbízással megfizetni, vagy ha az árverés helyszínén ennek lehetősége biztosított, bankkártyával is teljesítheti. Átutalási megbízás esetén a végrehajtó az ingóság átadása iránt, csak az árverési vételárnak a végrehajtási kényszer eredményeként befizetett összegek fogadására és kezelésére elkülönített számlára történő megérkezését követően intézkedik. Ha az árverési vevő a vételárat nem fizeti meg, az adóhatóság a 103. § szerint jár el. A határozat a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.”

168. §

Az Avt. a következő 39/A. alcímmel egészül ki:

„39/A. A bizományi szerződés alapján történő értékesítés szabályai

71/A. §

(1) Az állami adó- és vámhatóság 57. § (3a) bekezdés alapján meghozott végzése alapján a végrehajtó az ingóságot az adott dolog forgalmazására jogosult személynek, gazdálkodó szervezetnek adja át bizományi értékesítés céljából a legkisebb vételár (becsérték) meghatározásával.

(2) A végrehajtó a helyszínen ellenőrizheti, hogy a forgalmazó eleget tesz-e bizományosi kötelezettségének.

(3) Ha a dolgot nem sikerült értékesíteni, 45 nap elteltével a végrehajtó a vételárat 15 napos határidőkkel fokozatosan a becsérték 1%-ára szállítja le. Ha az értékesítés sikertelen, a 94. § szerint kell eljárni.”

169. §

Az Avt. 88. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Megkeresésre történő végrehajtás esetén az árverésen kívüli értékesítéshez a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság beleegyezése is szükséges, kivéve, ha az értékesítésből befolyó vételárból a végrehajtási költségek, továbbá valamennyi követelés megtérül. A behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság az adóhatóság felhívására 8 napon belül elektronikus úton nyilatkozik a beleegyezéséről vagy annak hiányáról. Ha a behajtást kérő, illetve a behajtást kérő hatóság a felhívásnak a megadott határidőn belül nem tesz eleget, a beleegyezését megadottnak kell tekinteni.”

170. §

(1) Az Avt. 90. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha az árverés nyertese a vételárat megfizette, de az ingóságot legkésőbb az elektronikus értesítést követő 15 napig nem vette át, az állami adó- és vámhatóság az ingóságot a Ptk. jogalap nélküli birtoklásra vonatkozó szabályai szerint 90 napig megőrzi, és erről, valamint az ingóság átvételére vonatkozó információkról és az átvétel elmulasztásának jogkövetkezményeiről az árverés nyertesét értesíti. A jogalap nélküli birtoklással kapcsolatban felmerült költségek megfizetésére az

állami adó- és vámhatóság határozatban kötelezi az árverés nyertesét.”

(2) Az Avt. 90. § a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha az árverés nyertese a költségeket az esedékesség napjáig nem fizeti meg, a továbbiakban elektronikus árveréseken nem vehet részt mindaddig, amíg a költségeket meg nem fizeti, annak elmaradása esetén a költségek teljes összegének behajtásáig, vagy ezen összegek végrehajtásához való jog elévüléséig. A határidő lejártát követően az ingóságot az állami adó- és vámhatóság értékesítheti, vagy annak karitatív célú felhasználása, ennek hiányában megsemmisítése iránt intézkedhet. Az értékesítésből befolyt összeg az állami adó- és vámhatóságot illeti meg.”

171. §

(1) Az Avt. 122. §-a a következő (1c) bekezdéssel egészül ki:

„(1c) Ha a meghatározott cselekmény építmény elbontására vagy jókarbantartási kötelezettség teljesítésére irányul, az adóhatóság végrehajtásra történő megkeresésének feltétele, hogy a behajtást kérő hatóság az építésügyi hatósági kötelezés tényét, mint jogilag jelentős tény az ingatlan-nyilvántartásba feljegyeztesse.”

(2) Az Avt. 122. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az önkéntes teljesítés elmaradása esetén az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekmény végrehajtása érdekében az adóssal szemben a 22. § alkalmazásával eljárási bírságot szabhat ki. Az állami adó- és vámhatóság az eljárási bírságot kiszabó végzésben határidő tűzésével ismételten felhívja az adóst a kötelezettsége önkéntes teljesítésére. A kötelezettség határidőben történő teljesítése esetén az e bekezdés szerint kiszabott bírság mérsékelhető vagy elengedhető.”

(3) Az Avt. 122. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Ha az adós az eljárási bírságot kiszabó végzésben megállapított határidő alatt sem teljesítette a kötelezettségét, az eljárási bírság egy alkalommal ismételten kiszabható. A végzésben az állami adó- és vámhatóság az adóst határidő tűzésével ismételten felhívja az önkéntes teljesítésre. A kötelezettség határidőben történő teljesítése esetén az e bekezdés szerint kiszabott bírság mérsékelhető vagy elengedhető.”

(4) Az Avt. 122. § (6) bekezdése b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az állami adó- és vámhatóság a meghatározott cselekményt az adós költségére és veszélyére - akár pénzügyőri munkakört betöltő foglalkoztatottjának intézkedésével vagy kényszerítő eszköz alkalmazásával - elvégzi, ha)

„b) a meghatározott cselekmény végrehajtása – az életet, egészséget, testi épséget közvetlenül veszélyeztető helyzet megszüntetése érdekében – nem tűr halasztást.”

172. §

(1) Az Avt. 123. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a 122. § (6) bekezdés szerinti végrehajtáshoz olyan szakértelem, hatósági engedély vagy eszköz szükséges, amellyel a végrehajtást foganatosító adóhatóság nem rendelkezik és a beszerzés nem tartozik az (1) bekezdés hatálya alá, az állami adó- és vámhatóság a közreműködő szervezetek névjegyzékében szereplő, az adott földrajzi területre vagy országosan regisztrált, a végrehajtandó meghatározott cselekményhez a szükséges szakértelemmel rendelkező szervezeteket – az elvégzendő feladatot tartalmazó műszaki leírás megküldése mellett – elektronikusan értesíti a feladatról, és ajánlattételre hívja fel azokat. Az ajánlattételre nyitva álló határidőt az adóhatóság állapítja meg, a felhívás keltétől számított 5, legfeljebb 60 nap közötti időtartamban.”

(2) Az Avt. 123. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az ajánlattételre felhívott közreműködő szervezet az adóhatóság által meghatározott határidőn belül tehet ajánlatot a műszaki leírásban szereplő feladat elvégzésére. E határidő jogvesztő. Amennyiben a határidőn belül nem érkezik érvényes ajánlat, úgy a közreműködő szervezet kiválasztására e § (11) bekezdésében foglaltak szerint kerül sor.”

(3) Az Avt. 123. § a következő (8a) bekezdéssel egészül ki:

„(8a) A közreműködő szervezetet az állami adó- és vámhatóság akkor is törli a névjegyzékből, ha a

- a) nem természetes személy közreműködő szervezet jogutód nélkül megszűnt, vagy a természetes személy közreműködő szervezet elhunyt, vagy
- b) közreműködő szervezet a névjegyzékből való törlését maga kérte.”

(4) Az Avt. 123. §-a a következő (12) bekezdéssel egészül ki:

„(12) A közreműködő szervezetet kirendelő végzés elleni fellebbezésnek a döntés végrehajtására nincs halasztó hatálya.”

173. §

Az Avt. 123/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha a 122. § (6) bekezdése szerinti eljárás döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítésének megállapítása a behajtást kérő hatóság speciális szakértelmét igényli, a behajtást kérő hatóság az állami adó- és vámhatóság előzetes értesítése alapján a 122. § (6) bekezdése szerinti eljárás elvégzésénél jelen lehet és a meghatározott cselekményt előíró döntésben foglaltaknak megfelelő teljesítést ellenőrizheti. Ha a behajtást kérő hatóság az állami adó- és vámhatóság előzetes értesítésében megjelölt időpontban nem jelenik meg a teljesítés ellenőrzése céljából, a meghatározott cselekménynek az állami adó- és vámhatóság által a 122. § (6) bekezdése szerint történt elvégzését a behajtást kérő hatóság által elfogadottnak kell tekinteni.”

174. §

Az Avt. 124. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„124. §

(1) A 122. § (6) bekezdés szerinti eljárás elvégzéséről a végrehajtást foganatosító adóhatóság jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet megküld a behajtást kérő hatóság részére.

(2) A közreműködő szervezet által kiállított számla és az eljárásról felvett jegyzőkönyv alapján az állami adó- és vámhatóság intézkedik a kifizetés iránt.

(3) A (2) bekezdésben foglaltak szerint kifizetett díj ki nem egyenlített végrehajtási költségnek minősül, amelyet az állami adó- és vámhatóság végzésben állapít meg és – önkéntes teljesítés hiányában – a pénzfizetési kötelezettségekre vonatkozó szabályok szerint érvényesít. A végzés a végrehajtási eljárásban végrehajtható okirat.

(4) Ha a meghatározott cselekmény

a) kizárólag személyesen az adós által végezhető el, és a 122. § (2)-(5) bekezdésében foglalt eljárás eredménytelenül zárul, vagy

b) végrehajtása során közreműködő szervezet igénybevétele a 123. § alapján nem indokolt vagy nem lehetséges, és a 122. § (2)-(6) bekezdésében foglalt eljárás eredménytelenül zárul,

az adóhatóság a végrehajtást a 124/A. § d) pontja szerint végzéssel megszünteti és erről a behajtást kérő hatóságot tájékoztatja.

(5) Az eredménytelenség miatt megszüntetett eljárás esetén a 113. § (2)-(3) bekezdése alkalmazandó azzal, hogy a ki nem egyenlített eljárási költségeket az adós viseli.

(6) Ha a meghatározott cselekmény végrehajtása során közreműködő szervezet igénybevétele a 123. § alapján nem indokolt, vagy nem lehetséges, és a 122. § (2)-(6) bekezdésében foglalt eljárás eredménytelenül zárul, az állami adó- és vámhatóság az eljárás eredménytelenségéről jegyzőkönyvet vesz fel, amelyet megküld a behajtást kérő hatóság részére, egyúttal tájékoztatja azt az eljárás megszüntetéséről.”

175. §

Az Avt. a következő 124/A. §-sal egészül ki:

„124/A. §

A 18. § (1) bekezdésében rögzített eseteken túl az adóhatóság a végrehajtást végzéssel megszünteti akkor is, ha

a) az adós a meghatározott cselekményt önkéntesen teljesítette, vagy helyette azt az adóhatóság elvégezte vagy elvégeztette,

b) a kötelezettség végrehajtásához való jog elévült,

c) azt a behajtást kérő hatóság a behajtási megkeresés visszavonása nélkül kérte,

d) az adóhatóság által lefolytatott végrehajtás eredményre nem vezetett, és további intézkedés foganatosítására nincs lehetőség, vagy eredmény attól sem várható.”

176. §

(1) Az Avt. 126. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a

meghatározott cselekmények végrehajtása kapcsán közreműködő szervezetek, valamint a romlandó dolgok értékesítése kapcsán közreműködő kereskedők névjegyzékére, az ajánlat kérésre, az ajánlatok tartalmára, valamint a kiválasztásra vonatkozó részletes szabályokat.”

(2) Az Avt. 126. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Felhatalmazást kap az adópolitikáért felelős miniszter, hogy rendeletben állapítsa meg a bizományi szerződés keretében történő értékesítésre vonatkozó részletes szabályokat.”

177. §

(1) Az Avt. 60. alcíme a következő 131/I. §-sal egészül ki:

„131/I. §

(1) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel (a továbbiakban: Módtv.7.) megállapított 29. § (1) bekezdés 26. pontját a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

(2) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 88. § (3) bekezdését a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

(3) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 90. § (4) és (5) bekezdését a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.

(4) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 122. § (1c) bekezdését, (3) bekezdését, (5) bekezdését a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

(5) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 123. § (12) bekezdését a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

(6) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 124. § (4) bekezdését a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.”

(2) Az Avt. 131/I. §-a a következő (7)-(8) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 21. §-t a hatálybalépését követően indult végrehajtási eljárásokban kell alkalmazni.

(8) E törvénynek a Módtv.7. által megállapított 124/A. §-t a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell.”

178. §

Az Avt.

- a) 107. §-ában az „a 30. § (1) bekezdése és a 32. § szerinti intézkedéseken túl” szövegrész helyébe az „a 30. § (1) bekezdése szerinti intézkedésen túl” szöveg
- b) 123/B. § (6) bekezdésében „a 90. § (4) bekezdését” szövegrész helyébe „a 90. § (5) bekezdését” szöveg

lép.

179. §

Hatályát veszti az Avt. 124. § (5) bekezdése.

VIII. Fejezet **SZÁMVITELT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK**

20. A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény módosítása

180. §

A számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) 73. §-ának (2) bekezdése a következő f) ponttal egészül ki:

(Az értékesítés nettó árbevételeit csökkentő tételként kell elszámolni:)

„f) az újrahasználatos termék és az önkéntes visszaváltási díjas termék után a helyesbítő számviteli bizonylatban rögzített, visszafizetett visszaváltási díj összegét (a helyesbítés a visszafizetés időpontjára vonatkozik).”

181. §

Az Szt. 78. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az eladott áruk beszerzési értéke az üzleti évben – általában – változatlan formában eladott anyagok, áruk bekerülési (értékvesztéssel csökkentett, az értékvesztés visszaírt összegével növelt bekerülési) értékét foglalja magában. Az eladott áruk beszerzési értékét növelő tételként kell kimutatni az értékesített betétdíjas göngyölegek bekerülési értékét, míg az eladott áruk beszerzési értékét csökkenteni kell a visszavett betétdíjas göngyölegek bekerülési értékével. Az eladott áruk beszerzési értékét növelő tételként kell kimutatni az értékesített újrahasználatos termékek és az önkéntes visszaváltási díjas termékek bekerülési értékének részét képező visszaváltási díjat, míg az eladott áruk beszerzési értékét csökkenteni kell az ugyanezen termékek után visszakapott visszaváltási díj összegével.”

182. §

Az Szt. 81. §-ának (2) bekezdése a következő r) ponttal egészül ki:

(Az egyéb ráfordítások között kell elszámolni:)

„r) a vállalkozó (a terméket előállító gyártó) által – a nem újrahasználatos termék után – a koncessziós társaságnak fizetett (fizetendő) kötelező visszaváltási díj összegét.”

183. §

Az Szt. 155. §-a a következő (7b) bekezdéssel egészül ki:

„(7b) Amennyiben a (6) bekezdés szerinti könyvvizsgálatra könyvvizsgáló cég kerül megválasztásra, egyidejűleg a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgálót

is meg kell választani.”

184. §

Az Szt. 177. §-a a következő (92) és (93) bekezdéssel egészül ki:

„(92) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (7) bekezdés 1. pontját, 26. § (3) bekezdését, 29. § (8) bekezdését, 37. § (1) bekezdés g) és h) pontját, 45. § (5) bekezdését, 47. § (2) bekezdés d) pontját, 48. § (4) bekezdését, 72. § (4) bekezdés d) pontját, 73. § (2) bekezdés f) pontját, 78. § (5) bekezdését, 81. § (2) bekezdés r) pontját először a 2024. évben induló üzleti évről készített beszámolóra kell alkalmazni.

(93) E törvénynek az egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi ... törvénnyel megállapított 3. § (7) bekezdés 1. pontját, 26. § (3) bekezdését, 37. § (1) bekezdés g) és h) pontját, 45. § (5) bekezdését, 48. § (4) bekezdését, 72. § (4) bekezdés d) pontját a 2023. évben induló üzleti évről készített beszámolóra is alkalmazni lehet.”

185. §

Az Szt.

1. 3. § (7) bekezdés 1. pontjában a „csomagolás” szövegrész helyébe a „csomagolás, a kiterjesztett gyártói felelősség” szöveg,
 2. 26. § (3) bekezdésében a „bérleti jog” szövegrész helyébe a „bérleti jog, az építményi jog” szöveg,
 3. 29. § (8) bekezdésében a „követeléseket is” szövegrész helyébe a „követeléseket, a vállalkozó (forgalmazó) által a koncessziós társaság helyett visszafizetett visszaváltási díjból származó követeléseket is” szöveg,
 4. 37. § (1) bekezdés g) és h) pontjában a „gazdasági társaság” szövegrész helyébe a „vállalkozó” szöveg,
 5. 45. § (5) bekezdésében a „használati” szövegrész helyébe a „használati, építményi” szöveg,
 6. 47. § (2) bekezdés d) pontjában a „termékdíj” szövegrész helyébe a „termékdíj, visszaváltási díj” szöveg,
 7. 48. § (4) bekezdésében a „bérleti jog” szövegrész helyébe a „bérleti jog, építményi jog” szöveg és a „bérleti jogként” szövegrész helyébe a „bérleti jogként, építményi jogként” szöveg,
 8. 72. § (4) bekezdés d) pontjában a „használati” szövegrész helyébe a „használati, építményi” szöveg
- lép.

IX. Fejezet

A NEMZETI ADÓ- ÉS VÁMHIVATAL SZERVEZETÉT ÉS SZEMÉLYI ÁLLOMÁNYÁT ÉRINTŐ MÓDOSÍTÁSOK

21. A Nemzeti Adó- és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény módosítása

186. §

A Nemzeti Adó és Vámhivatalról szóló 2010. évi CXXII. törvény 13. § (2) bekezdés i) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A NAV)

- „i) az informatikai rendszerek, az elektronikus ügyintézés fejlesztése érdekében, valamint az elektronikus pénztárgépek által nyújtott adatszolgáltatáshoz és az azokból származó adatok továbbításához, fogadásához, tárolásához szükséges elektronikai felület és adattár működtetéséhez gazdasági társaságot működtet, amelynél a tulajdonosi jogokat a NAV elnöke gyakorolja.”

22. A Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXXX. törvény módosítása

187. §

A Nemzeti Adó- és Vámhivatal személyi állományának jogállásáról szóló 2020. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: NAV Szj. tv.) 25. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A NAV elnöke bármely foglalkoztatott esetében magához vonhatja a munkáltatói jogkört, vagy annak egy részét. A munkáltatói jogkör elvonásáról az eredeti munkáltatói jogkör gyakorlóját és a foglalkoztatottat – a nemzetbiztonsági szolgálatokról szóló 1995. évi CXXV. törvény 72/B. § (3) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének kivételével – értesíteni kell.”

188. §

A NAV Szj. tv. 47. § (2) bekezdés d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően nem kell az érintett beleegyezése)

- „d) azonos besorolású más munkakörbe, valamint az I. besorolási osztály C besorolási kategóriájába tartozó munkakörből alacsonyabb besorolású munkakörbe helyezéséhez, kivéve, ha a pénzügyőri munkakört betöltő pénzügyőr tisztviselői munkakörbe, illetve a tisztviselői munkakört betöltő foglalkoztatott pénzügyőri munkakörbe kerül áthelyezésre,”

189. §

A NAV Szj. tv. 77. §-a a következő (2a) bekezdéssel egészül ki:

„(2a) Ha a szolgálati jogviszonyt a foglalkoztatott a 67. § d) pontja alapján az igazgatási szünet alatt szünteti meg, a jogviszony megszüntetésével kapcsolatos munkáltatói intézkedéseket az igazgatási szünetet követő első munkanapon kell megtenni.”

190. §

(1) A NAV Szj. tv. 135. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Ha a II. besorolási osztályba tartozó munkakört betöltő pénzügyőri státuszú foglalkoztatott I. besorolási osztályba tartozó munkakörbe kerül kinevezésre, az első tiszti rendfokozatának megállapításakor a tiszthelyettesi és zászlósi rendfokozatban eltöltött tényleges szolgálati idejének az 50%-át kell figyelembe venni. Ha a Hszt. hatálya alá tartozó szerv hivatásos állományába, vagy a Magyar Honvédség állományába tartozó tiszthelyettesi vagy zászlósi rendfokozati állománycsoportba, vagy rendfokozati csoportba tartozó személyt áthelyezéssel az I. besorolási

osztályba tartozó pénzügyőri munkakörbe nevezik ki, az első rendfokozatának megállapításakor a tiszthelyettesi és zászlósi rendfokozatban eltöltött tényleges szolgálati idejének az 50%-át kell figyelembe venni.”

(2) A NAV Szj. tv. 135. §-a a következő (5)-(7) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a pénzügyőri státuszra kinevezett személy adó- és vámhatósági szolgálati jogviszonya a Hszt. hatálya alá tartozó szerv, vagy a Magyar Honvédség állományából áthelyezéssel jött létre, első rendfokozatként a közvetlenül az áthelyezés előtt viselt rendfokozatot kell meghatározni feltéve, ha az magasabb, mint a (2) bekezdés szabályai szerint meghatározott rendfokozat.

(6) Az (5) bekezdés rendelkezései nem alkalmazhatók a II. besorolási osztályba tartozó munkakörbe kinevezés esetén, ha a viselt rendfokozat közvetlenül az áthelyezés előtt hadnagy, vagy magasabb rendfokozat volt.

(7) Az (5) bekezdés rendelkezéseinek alkalmazása esetén a 131. § (2) bekezdés szerinti soron következő rendfokozatra előírt várakozási időbe a közvetlenül az áthelyezés előtt viselt rendfokozatban eltöltött tényleges idő 50%-át, de legfeljebb négy évet kell beszámítani.”

191. §

A NAV Szj. tv. 205. §-a a következő (4) és (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) Ha a tényállás megítélése egyszerű, és a kár összege ismert, a munkáltatói jogkör gyakorlója – a 206. § (1) bekezdése szerinti – körülményekre tekintettel mellőzheti a kártérítési eljárás bevezetését.

(5) Ha a foglalkoztatott a munkaköri feladatainak ellátása érdekében szolgálati gépjárművet vezet, és a gépjármű vezetésekor gondatlanul kárt okoz – kivéve, ha a 201. § (1) bekezdése szerinti vétkességtől független kártérítési felelősség áll fenn –, a munkáltatói jogkör gyakorlója a foglalkoztatottat legfeljebb a havi illetménye összegének harminc százalékáig kötelezheti a kár megfizetésére.”

192. §

A NAV Szj. tv.

- a) 25. § (1) bekezdésében a „szervezeti és működési szabályzatában, illetve” szövegrész helyébe a „szervezeti és működési szabályzatában vagy foglalkoztatási szabályzatában, illetve” szöveg
- b) 29. § (3) bekezdésében a „társasági” szövegrész helyébe az „a szolgálati egyenruha kivételével” szöveg,
- c) 113. § (4) bekezdésében a „hatvan” szövegrész helyébe a „harminc” szöveg lép.

X. Fejezet **EGYÉB TÖRVÉNYEK MÓDOSÍTÁSA**

23. Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról

szóló 2010. évi XC. törvény módosítása

193. §

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény (a továbbiakban: 2010. évi XC. törvény) 2. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A háztartási munkára e fejezet szerint foglalkoztatott természetes személy nem minősül a társadalombiztosítás ellátásaira jogosultakról, valamint ezen ellátások fedezetéről szóló törvény szerinti biztosítottnak.”

194. §

Hatályát veszti a 2010. évi XC. törvény

- a) 2. § (4) bekezdésében az „*a regisztrációs díjfizetési kötelezettségét és/vagy*” szövegrész,
- b) 4. §-a,
- c) 6. §-ában az „*és regisztrációs díjfizetési*” szövegrész.

24. Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása

195. §

Az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény

- 1. 21. § (6) bekezdésében az „*államháztartásért felelős miniszter*” szövegrész helyébe az „*állami beruházásokért felelős miniszter – az államháztartásért felelős miniszter egyidejű tájékoztatása mellett –*” szöveg,
 - 2. 21. § (7) bekezdésében a „*államháztartásért*” szövegrész helyébe az „*állami beruházásokért*” szöveg,
 - 3. 36. § (4h) bekezdésében az „*államháztartásért felelős minisztert*” szövegrész helyébe a „*állami beruházásokért felelős minisztert, valamint az államháztartásért felelős minisztert*” szöveg,
 - 4. 98. §-ában a „*családok otthonteremtési kedvezményével*” szövegrész helyébe a „*családi otthonteremtési kedvezménnyel*” szöveg
- lép.

25. Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény módosítása

196. §

Az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Aktv.) 4. §-ának (1) bekezdés 1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(1) E törvény alkalmazásában:]

- „1. *adómegállapítási jogsegély*: az 5. § (1) bekezdésben meghatározott adókkal kapcsolatos tagállami jogszabályok végrehajtása szempontjából előreláthatólag releváns információk cseréje céljából folytatott közigazgatási együttműködés az Európai Unió tagállamainak, vagy más államoknak hatáskörrel rendelkező hatóságai között;”

197. §

Az Aktv. 4. § (4d) bekezdés 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. érintett személy: a vitás kérdésben alkalmazandó adóegyezményben részes valamely államban belföldi adóügyi illetőségű személy – a természetes személyt is ideértve –, akinek vagy amelynek adóztatására a vitás kérdés közvetlen hatással van;”

198. §

Az Aktv. 11. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A megkereső hatóság tisztviselője a magyar megkeresett hatóság magyarországi eljárása során, a közigazgatási vizsgálat eredményes elvégzése érdekében, indokolt esetben jogosult természetes személyt nyilatkozattételre felhívni és nyilvántartást megvizsgálni.”

199. §

Az Aktv. 18. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magyar megkereső hatóság a megkeresésre történő információcsere és a spontán információcsere esetén a megkeresett hatóság kérésére késedelem nélkül, de legkésőbb a szerzett információ felhasználása eredményének ismertté válásától számított 3 hónapon belül visszajelzést küld a megkeresett hatóság részére. Ha a szerzett információ felhasználásának eredménye adóigazgatási eljárásban hozott döntésként jelentkezik, a magyar megkereső hatóság a visszajelzési kötelezettséget a döntés véglegessé válása előtt is teljesítheti. Utóbbi esetben a visszajelzésben utalni kell arra, hogy a döntés még nem vált véglegessé.”

200. §

Az Aktv. 21/A. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az 5. melléklet I/A/4. pont a) alpontjában meghatározott feltételek egyikének megfelelő, valamint az 5. melléklet I/A/4. pont b) alpontjában meghatározott, Magyarországot választó Adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető e minőségét az annak keletkezését követő 15 napon belül a (6) bekezdésben meghatározott adattartalommal bejelenti az állami adó- és vámhatóságnak.”

201. §

Az Aktv. 21/B. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az állami adó- és vámhatóság automatikus információcsere keretében az Adatszolgáltatási időszak utolsó napját követő két hónapon belül közli az Európai Unió azon tagállamának hatáskörrel rendelkező hatóságával, amelyben a Jelentendő értékesítő az 5. melléklet II/D. pontja szerinti illetőséggel rendelkezik, valamint – ingatlan-bérbeadási szolgáltatás nyújtása esetén – az ingatlan helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával a Jelentendő értékesítőkre vonatkozóan a (4) és (5) bekezdésben meghatározott információkat.”

202. §

Az Aktv. 21/B. § (4) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A (3) bekezdés szerinti információk a következők:)

„d) a Jelentendő értékesítő tagállamonként kiadott bármely Adóazonosító száma az adószámot kiadó tagállam megnevezésével, illetve ennek hiányában a magánszemélynek minősülő Jelentendő értékesítő születési helye;”

203. §

Az Aktv. 21/D. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az Adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető a 21/A. § (1), (3), (6) bekezdése és a 21/B. § (2) bekezdése szerinti bejelentési, változás-bejelentési kötelezettségét elektronikus úton, az állami adó- és vámhatóság által erre a célra rendszeresített meghatározott formátumban, a 21/B. § (1) bekezdése szerinti adatszolgáltatási kötelezettségét elektronikus úton, az állami adó- és vámhatóság által meghatározott formátumban teljesíti az állami adó- és vámhatósághoz. Az Adatszolgáltatásra nem kötelezett platformüzemeltető a 21/A. § (8) bekezdése szerinti kérelmét elektronikus úton, az állami adó- és vámhatóság által erre a célra rendszeresített elektronikus űrlapon nyújtja be az állami adó- és vámhatósághoz.”

204. §

(1) Az Aktv. 41/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A magyar illetékes hatóság döntése ellen nincs helye fellebbezésnek.”

(2) Az Aktv. 41/B. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A magyar illetékes hatóság a külföldi adóügyi illetőségű természetes személy vagy kis- és középvállalkozás érintett személy külföldi illetékes hatóság által továbbított panasa alapján is megindítja az európai uniós nemzetközi vitarendezési eljárást. A külföldi illetékes hatóság megkeresésére induló eljárásban a magyar illetékes hatóság a megkeresés kézhezvételét a külföldi illetékes hatóságnak igazolja vissza annak kézhezvételétől számított két hónapon belül.”

205. §

Az Aktv. 41/C. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A magyar illetékes hatóság a panasz kézhezvételétől számított 3 hónapon belül kérheti az (1) bekezdés g) pontjában említett információkat magyar és angol nyelven, a hiánypótlásra nyitva álló határidő az erre irányuló felhívás kézhezvételét követő 3 hónap. A külföldi adóügyi illetőségű érintett személy panasa alapján indult eljárásban a magyar illetékes hatóság az értesítés kézhezvételétől számított 3 hónapon belül a hiányok pótlása céljából a külföldi illetékes hatóságot keresi meg, hiányos válasz esetében akár több alkalommal is. Az érintett személy a hiánypótlás egy példányát egyidejűleg megküldi a többi érintett tagállam illetékes hatóságának. További információk a kölcsönös egyeztető eljárás során több alkalommal is kérhetők.”

206. §

Az Aktv. 42. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A magyar illetékes hatóság döntése ellen nincs helye fellebbezésnek.”

207. §

Az Aktv. 42/B. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A magyar illetékes hatóság döntése ellen nincs helye fellebbezésnek.”

208. §

Az Aktv. 42/C. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A magyar illetékes hatóság az érintett személytől a panasz kézhezvételétől számított 3 hónapon belül hiánypótlást kérhet, a hiánypótlásra nyitva álló határidő az erre irányuló felhívás kézhezvételét követő 3 hónap. A hiánypótlás során benyújtandó dokumentumokat a magyar illetékes hatóság felhívására angol nyelven is be kell nyújtani. A külföldi adóügyi illetőségű érintett személy panasza alapján indult eljárásban a magyar illetékes hatóság az értesítés kézhezvételétől számított 3 hónapon belül a hiányok pótlása céljából a külföldi illetékes hatóságot keresheti meg, hiányos válasz esetében több alkalommal is. A hiánypótlás a külföldi adóügyi illetőségű kérelmező érintett belföldi adóügyi illetőségű kapcsolt vállalkozásától is kérhető. A magyar illetékes hatóság a hiánypótlás egy példányát haladéktalanul megküldi a többi érintett állam illetékes hatóságának. További információk a kölcsönös egyeztető eljárás során több alkalommal is kérhetők.”

209. §

Az Aktv. 42/H. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) A kölcsönös egyeztető eljárásra nyitva álló határidő az érintett államok illetékes hatóságainak panasz elfogadását tartalmazó döntéseire vonatkozó értesítések közül a legkésőbbi időpontjától számított két év. A határidő indokolt esetben egy évvel meghosszabbítható.”

210. §

Az Aktv. 42/I. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha

- a) a vitás kérdést valószínűleg okozó ellenőrzés megállapítása vagy más intézkedés még nem végleges; vagy
 - b) az érintett személy a vitás kérdéssel kapcsolatban bármely érintett államban közigazgatási vagy bírósági jogorvoslati eljárást kezdeményez,
- a hiánypótlás kérésének, a panasz elbírálásának és a kölcsönös egyeztető eljárásnak a határideje megszakad, és a határidő azon a napon újra kezdődik, amelyen az ellenőrzés megállapítása, más intézkedés vagy a jogorvoslati eljárásokban hozott döntés véglegessé vált, vagy amelyen a jogorvoslati eljárást más módon véglegesen lezárták, vagy felfüggesztették.”

211. §

Az Aktv. 42. § (9) bekezdésében a „42/H. § (2)–(9) bekezdésében” szövegrész helyébe a „42/H. § (2)–(10) bekezdésében” szöveg lép.

212. §

Hatályát veszti az Aktv.

- a) 41/I. § (6) bekezdésében az „A perre a Fővárosi Törvényszék rendelkezik hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel.” szövegrész,
- b) 41/V. § (6) bekezdésében az „A perre a Fővárosi Törvényszék rendelkezik hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel.” szövegrész, és
- c) 42/H. § (7) bekezdésében az „A perre a Fővárosi Törvényszék rendelkezik hatáskörrel és kizárólagos illetékességgel.” szövegrész.

213. §

Az Aktv. 1. melléklet VIII/D/2. pontjában a „tagállamban vagy más államban” szövegrész helyébe a „tagállamban, más államban vagy joghatósággal rendelkező területen” szöveg lép.

214. §

Az Aktv. 5. melléklete a 13. melléklet szerint módosul.

26. A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény módosítása

215. §

A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 2. § (3) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

- „a) ha az utas végső úti célja az Albán Köztársaság, az Andorrai Fejedelemség, Bosznia-Hercegovina, az Észak-macedón Köztársaság, Izrael Állam, az Izlandi Köztársaság, a Koszovói Köztársaság, a Liechtensteini Fejedelemség, a Moldovai Köztársaság, a Monacói Hercegség, Montenegró, Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága, a Norvég Királyság, San Marino Köztársaság, a Svájci Államszövetség, Szerbia Köztársaság, a Török Köztársaság, Ukrajna és az Európai Unió területén található,”

216. §

Nem lép hatályba a légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény

- a) 81. §-a,
- b) 123. §-a,
- c) 134. § c) és d) pontja,
- d) 140. §-a,
- e) 142. §-a,
- f) 157. §-a,
- g) 164. §(4) bekezdése.

XI. Fejezet
NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSEKHEZ KAPCSOLÓDÓ MÓDOSÍTÁSOK

27. A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között Washingtonban, az 1979. évi február hó 12. napján aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 49/1979. (XII. 6.) MT rendelet hatályon kívül helyezése

217. §

(1) Hatályát veszti a Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között Washingtonban, az 1979. évi február hó 12. napján aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény kihirdetéséről szóló 49/1979. (XII. 6.) MT rendelet [a továbbiakban: 49/1979. (XII. 6.) MT rendelet].

(2) A Magyar Népköztársaság Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok Kormánya között Washingtonban, az 1979. évi február hó 12. napján aláírt, a jövedelemadók területén a kettős adóztatás elkerüléséről és az adóztatás kijátszásának megakadályozásáról szóló egyezmény – az annak 26. cikkében foglaltaknak megfelelően – a 49/1979. (XII. 6.) MT rendelet hatályvesztését követően is alkalmazandó

- a) a forrásnál levont adók tekintetében a legkésőbb 2023. december 31-én fizetett vagy beszámított összegekre,
- b) az egyéb adók tekintetében a legkésőbb 2023. december 31-én záruló adózási időszakokra.

28. A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény módosítása

218. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény 1.) 1. melléklete a 14. melléklet szerint módosul.

29. Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCIII. törvény módosítása

219. §

Az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Megállapodást kihirdető törvény 2.) 1. melléklete a 15. melléklet szerint módosul.

XII. Fejezet
VESZÉLYHELYZETI KORMÁNYRENDELETEK MÓDOSÍTÁSA

30. Az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendelet módosítása

220. §

Hatályát veszti az extraprofit adókról szóló 197/2022. (VI. 4.) Korm. rendelet 5. §-a.

31. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendelet hatályon kívül helyezése

221. §

Hatályát veszti a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendelet.

XIII. Fejezet
ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

32. Hatályba léptető rendelkezések

222. §

(1) Ez a törvény – a (2)–(11) bekezdésben meghatározott kivétellel – a kihirdetését követő napon lép hatályba.

(2) A 30. § (1) bekezdés a) pontja és 1. melléklet 2023. december 1-jén lép hatályba.

(3) A 21. §, 28. §, 88. §-91. §, 93. §, 94. § a), c) és e) pontja, 138. § (1) bekezdése, 141. § (1) bekezdése, 148. § (2) bekezdése, 150. § 5. és 9. pontja, 163. §, 164. §, 169. §-171. §, 173. §, 174. §, 177. § (1) bekezdése, 179. § az e törvény kihirdetését követő 30. napon lép hatályba.

(4) Az 1. § (1), (2) és (4) bekezdése, 2. §, 3. §, 6. §, 9. §, 18. § (1) bekezdése, 22. §-26. §, 30. § (1) bekezdés b) pontja, 31. § (1) bekezdése, 32. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdése, 37. §, 38. § o) pontja, 39. §, 40. §, 43. §, 50. §, 51. §, 53. §-55. §, 62. §, 76. §-79. §, 82. §, 84. §, 85. §, 94. § b) és d) pontja, 99. §, 103. §, 106. §, 107. §, 110. §, 114. § (1) bekezdése, 116. § (2) bekezdése, 117. §, 118. §, 125. § (1) bekezdése, 126. § (1) bekezdése, 128. §, 129. §, 131. §, 136. §, 142. § (1) bekezdése, 143. §-145. §, 147. §, 148. § (3) bekezdése, 149. § (1) bekezdése, 150. § 11–14. pontja, 152. §, 172. §, 176. § (1) bekezdése, 180. §-182. §, 185. §, 193. §, 194. §, 195. § 1–3. pontja, 215. §, 218. §, 220. §, 3., 7., 9., 10., 12. és 14. melléklete 2024. január 1-jén lép hatályba.

(5) A 148. § (4) bekezdése, 162. §, 175. §, 177. § (2) bekezdése az e törvény kihirdetését követő 60. napon lép hatályba.

(6) A 139. §, 148. § (5) bekezdése, 153. §, 156. § és 159. § (2) bekezdése az e törvény kihirdetését követő 90. napon lép hatályba.

(7) A 130. §, 132. §, 134. §, 135. §, 142. § (2) bekezdése, 165. §, 168. §, 176. § (2) bekezdése 2024. július 1-jén lép hatályba.

(8) A 80. § 2024. december 1-jén lép hatályba.

(9) A 4. §, 5. §, 10. §-17. §, 18. § (2) bekezdése, 19. §, 20. §, 29. §, 30. § (1) bekezdés c) pontja és (2) bekezdése, 31. § (2) bekezdése, 32. § (2) bekezdése, 44. §-49. §, 52. §, 56. §-61. §, 63. §-74. §, 81. §, 86. §, 87. § b) és c) pontja, 100. §, 108. §, 109. §, 111. §-113. §, 114. § (2) bekezdése, 115. § a)–c) pontja, 116. § (1) bekezdése, 119. § (2) bekezdése, 120. §-122. §, 123. § (2) bekezdése, 125. §

(2) bekezdése, 126. § (2) bekezdése, 127. §, 140. §, 141. § (2) bekezdése, 146. §, 149. § (2) bekezdése, 150. § 10. és 15. pontja, 154. §, 158. §, 160. § és 2., 4–6. és 11. melléklete 2025. január 1-jén lép hatályba.

(10) A 151. § 4. pontja 2027. január 1-jén lép hatályba.

(11) A 87. § a) pontja 2028. július 1-jén lép hatályba.

33. Az Európai Unió jogának való megfelelés

223. §

E törvény

- a) 33. § (2) bekezdése és 38. § a)–d) pontjai a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvnek és az (EU) 2016/1164 irányelvnek a harmadik országokat érintő hibrid struktúrákból adódó diszkrepanciák tekintetében történő módosításáról szóló 2017. május 29-i 2017/952 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja,
- b) 33. § (1), (3) és (4) bekezdése, 34. §-36. §, 38. § h)–l) pontja és 95. §-a a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetőségéről szóló 651/2014/EU rendelet, valamint az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendeletnek való megfelelést szolgálja,
- c) 38. § e)–g) és n) pontja az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 bizottsági rendeletnek való megfelelést szolgálja,
- d) 47. §, 52. §, 60. §, 63. §-65. §, 66. § (1)–(2) bekezdés, 67. §-69. §, 71. §, 72. §, 74. §, 87. § b) pontja, 127. §, 149. § (2) bekezdése, 154. §, 160. § a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás tekintetében történő módosításáról és a 904/2010/EU rendeletnek a kisvállalkozásokra vonatkozó különös szabályozás megfelelő alkalmazásának nyomon követését célzó közigazgatási együttműködés és információcsere tekintetében történő módosításáról szóló 2020. február 18-i (EU) 2020/285 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja,
- e) 48. §-50. §, 70. §, 74. §, 82. § a) pontja a 2006/112/EK és az (EU) 2020/285 irányelvnek a hozzáadottértékadó-mértékek tekintetében történő módosításáról szóló, 2022. április 5-i (EU) 2022/542 tanácsi irányelvnek történő megfelelést szolgálja,
- f) 88. §-91. §, 94. § a) és c) pontja a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról szóló, 2019. december 19-i (EU) 2020/262 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja,
- g) 94. § d) pontja az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről szóló, 2003. október 27-i 2003/96/EK tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja,
- h) 130. § egyes rendelkezéseinek a műszaki szabályokkal és az információs társadalom szolgáltatásaira vonatkozó szabályokkal kapcsolatos információs szolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 2015. szeptember 9-i (EU) 2015/1535 európai parlamenti és tanácsi

irányelv 5-7. cikke szerinti előzetes bejelentése megtörtént,

- i) 130. § és 132. §-a a belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 27-i 2006/123/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja és ezen irányelv 15. cikk (7) bekezdése és 39. cikk (5) bekezdése szerinti előzetes bejelentés megtörtént,
- j) 196. §, 198. §, 200. §-203. §, 214. §-a, valamint 13. melléklete az adózás területén való közigazgatási együttműködésről szóló 2021. március 22-i (EU) 2021/514 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja,
- k) 204. §, 205. §, 212. § a)–b) pontja az európai uniós adóügyi vitarendezési mechanizmusokról szóló, 2017. október 10-i (EU) 2017/1852 tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. Az Szja tv. 1. számú melléklet 8. pontja a következő 8.45. alponttal egészül ki:

(A nem pénzben kapott juttatások közül adómentes:)

„8.45. a juttató által reprezentációs és nem reprezentációs célú vendéglátás keretében, továbbá üzleti ajándékként vagy csekély értékű ajándékként történő juttatás céljából közvetlenül a szőlészetről és borászatról szóló 2020. évi CLXIII. törvény 9. § (1) bekezdése szerinti forgalomba hozatalt kezdeményező borászati üzemengedélyestől palackozott kiserelésben vásárolt, oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel ellátott borászati termék, valamint az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott borászati termék, azzal, hogy a juttató az ilyen célból beszerzett termékekről olyan nyilvántartást vezet, melyből megállapítható a beszerzés forrása és a termék felhasználásának módja is.”

1. Az Szja tv. 2. számú melléklet helyébe a következő rendelkezések lépnek:

*„2. számú melléklet
az 1995. évi CXVII. törvényhez*

Az összevont adóalapba tartozó bevételek elszámolásáról

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításához bevételként a X. fejezet rendelkezésein és e törvénynek a bevételre vonatkozó általános rendelkezésein túlmenően az e mellékletben meghatározottakat kell figyelembe venni.

I. Jellemzően előforduló bevételek

A tevékenység végzése során megszerzett jellemző bevételek különösen a következők:

1. Termék, áru, szolgáltatás értékesítésének ellenértéke

a) az értékesített termék, áru, szolgáltatás ellenértékeként, vagy ezek előlegeként befolyt vagy váltóval kiegyenlített összeg, természetben kapott ellenérték, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítésekor kapott előleget (valamennyi esetben a felár, az engedmény, az árkiegészítés, a fogyasztási adó figyelembevételével);

b) az áru szállításáért vagy csomagolásáért külön felszámított összeg;

2. Tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékesítésének ellenértéke

a) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz – ideértve a selejtezett tárgyi eszközt is –, nem anyagi javak, anyag, félkész termék (a továbbiakban együtt: vagyontárgy) értékesítésekor kapott ellenérték, vagy a szokásos piaci érték (ha ez utóbbi a több), ha annak beszerzési, előállítási költségét az egyéni vállalkozó bármelyik évben költségei között elszámolta, vagy értékcsökkenési leírást számolt el, azzal, hogy ha olyan ingó vagyontárgyat, ingatlant, vagyoni értékű jogot idegenít el, amelyet nem kizárólag üzleti célból használt, akkor az ebből származó jövedelem adózására a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmaznia, továbbá azzal, hogy a mezőgazdasági őstermelői tevékenység keretében hasznosított kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz értékesítéséből származó jövedelem adózására a XI. fejezetben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni;

b) az egyéni vállalkozó esetében a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz – ha annak értékét az egyéni vállalkozó egy összegben elszámolta – ellenszolgáltatás nélküli átruházásakor – kivéve a magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül történő, adófizetési kötelezettséggel járó átadást – a beszerzés időpontjától számított

- egy éven belül a beszerzési érték 100 százaléka,

- egy éven túl, de két éven belül a beszerzési érték 66 százaléka,

- két éven túl, de három éven belül a beszerzési érték 33 százaléka,

- három éven túl nulla;

c) az egyéni vállalkozó esetében a tevékenység keretében átruházott ingatlanból, vagyoni értékű jog

visszterhes alapításából, átruházott (véglegesen átengedett), megszüntetett ilyen jogból (a továbbiakban: ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából) származó minden olyan bevétel, amelyet a magánszemély az átruházásra tekintettel megszerez; ilyennek minősül különösen az eladási ár, a cserében kapott dolognak a jövedelemszerzés időpontjára megállapított szokásos piaci értéke, valamint az ingatlan, a vagyoni értékű jog gazdasági társaság vagy más cég részére nem pénzbeli hozzájárulásként (nem pénzbeli betétként) történő szolgáltatása esetén a vagyontárgynak a társasági szerződésben, más hasonló okiratban meghatározott értéke, megnövelve a korábban lakásszerzési kedvezmény alapjaként érvényesített összeggel, ha egyébként ez a kötelezettség az ingatlan, vagyoni értékű jog átruházásából származó jövedelemre vonatkozó rendelkezések alkalmazásából következik;

3. Az önálló tevékenységgel összefüggésben keletkezett bevételek

a) a kapott kamat (különösen a belföldi pénzforgalmi számlán jóváírt kamat);

b) a kötbér, a késedelmi kamat, a bírság, a büntetés címén kapott összeg, valamint a fizetett kötbér, kamat, bírság, büntetés visszatérítése címén kapott összeg, kivéve, ha korábban költségként nem vették figyelembe;

c) a – mezőgazdasági őstermelő kivételével – felvett támogatás (ideértve különösen az egységes területalapú támogatást is), figyelemmel a VI. és a X. fejezet rendelkezéseire is;

d) az előállított vagy vásárolt terméknek, végzett vagy vásárolt szolgáltatásnak a szokásos piaci értéke, ha azokat a magánszemély saját céljára felhasználja, részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélkül másnak átengedi, akkor, ha ezzel kapcsolatban bármely évben költséget számolt el, azonban nem kell a saját célra történő felhasználás és a részben vagy egészben ellenszolgáltatás nélküli átengedés értékével növelni a bevételt, ha

da) a magánszemély az azzal kapcsolatos kiadásokat költségei között nem számolta el, vagy e kiadásokkal az összes költségét arányosan csökkenti, vagy ha a terméket, a szolgáltatást adófizetési kötelezettség mellett, magánszemélynek ellenszolgáltatás nélkül nyújtja,

db) a terméket, a szolgáltatást elemi károk, katasztrófák esetén közadakozás keretében nyújtja;

e) az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő esetében a káreseménnyel összefüggésben kapott kártalanítás, kártérítés, ideértve a felelősségbiztosítás alapján felvett összeget;

f) azon biztosítási szolgáltatás értéke, amely esetében az arra jogosító biztosítási díjat az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő költségként elszámolta;

g) az adó, a szociális hozzájárulási adó stb. különbözetének a visszatérítése, ha a befizetést a magánszemély költségként bármely évben elszámolta; kivéve az egyéni vállalkozót saját maga után terhelő szociális hozzájárulási adót;

h) a kerekítési szabályok alkalmazása során keletkezett bevételi többletkülönbözet.

II. A mezőgazdasági őstermelői, illetve az egyéni vállalkozói tevékenység megszűnésével, megszüntetésével összefüggő bevételek

A mezőgazdasági őstermelői, illetve az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének adóévében a megszűnés, megszüntetés napján megszerzett mezőgazdasági őstermelői, illetve vállalkozói bevételnek minősül:

1. a korábban költségként elszámolt és a megszűnéskor meglévő összes készlet (anyag, áru, félkész és késztermék) leltári értéke;
2. a gazdasági épület, az üzlet, a műhely, az iroda és az egyéb – kizárólag a jövedelemszerző tevékenységhez használt – ingatlan használati vagy bérleti jogáról való lemondás miatti ellenérték – akkor is, ha azt a magánszemély a megszűnéskor még nem kapta meg –, ha a használati vagy bérleti jog megszerzésére fordított kiadást a magánszemély költségei között bármely évben elszámolta azzal, hogy ha a megszűnés évében az ellenérték összege még nem ismert, akkor az ingatlan használati vagy bérleti jogának megszerzésére fordított összeget kell bevételként figyelembe venni;
3. a mezőgazdasági őstermelőnél az éves adóbevallás benyújtásának határnapjáig (illetve a benyújtás napjáig) rendelkezésre álló, a megszüntetésről beadott adóbevallást követően befolyt összeg december 31-i időponttal. A megszüntetés évéről készített adóbevallás benyújtását követően érkező bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni, azzal, hogy ha kiadás is jelentkezik az említett időpontot követően, akkor az a bevételből levonható, a le nem vonható rész pedig ezen adóbevallás önellenőrzésével számolható el.
4. az egyéni vállalkozó halála esetén a vállalkozói tevékenységét nem folytató özvegye, örököse által az egyéni vállalkozói tevékenység korábbi folytatására tekintettel az egyéni vállalkozói jogállás megszűnésének napját követően megszerzett bevétel önálló tevékenységből származó bevételnek minősül, és az azzal összefüggő adókötelezettségeket (ideértve a jövedelem megállapítását is) ennek megfelelően kell teljesíteni.

III. Egyéb rendelkezések

Az önálló bírósági végrehajtó munkadíja és költségátalánya fejében kapott előleg a díjjegyzék elkészítésének időpontjától számít bevételnek. Az e bevétel elérése érdekében felmerült költségek ezen időponttól vehetők figyelembe.”

1. Az Szja tv. 3. számú melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezete a következő 12. ponttal egészül ki:

„12. a nemzetközi vízi és légi áru fuvarozásban és személyszállításban nemzetközi forgalomban üzemeltetett jármű fedélzetén foglalkoztatott, külföldön is munkát végző magánszemély esetében a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet 1. §-a szerint naponta elszámolható összeg.”

1. Az Szja tv. 3. számú melléklete helyébe a következő rendelkezések lépnek:

*„3. számú melléklet
az 1995. évi CXVII. törvényhez*

Az összevont adóalap megállapításához elszámolható költségekről

1. E törvénynek az elismert költségekre és a költségek elszámolására vonatkozó általános rendelkezéseit is figyelembe véve, az e mellékletben foglaltakat kell alkalmazni, ha az önálló tevékenységet folytató magánszemély a jövedelmét tételes költségelszámolással állapítja meg, valamint minden olyan esetben, amikor a magánszemély kiadásainak elszámolása, megtérítése (ideértve a jogszabály alapján történő költségértérítést is) szempontjából minősíteni szükséges, hogy az beletartozik-e az elismert költségek körébe.

3. Kizárólag üzemi célt szolgálnak azok a tárgyi eszközök és nem anyagi javak, amelyeket a magánszemély önálló tevékenységével (tevékenységeivel) kapcsolatban használ, azokat más célra részben sem használja és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják. Nem minősülhet kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköznek a személygépkocsi és a termőföld.

4. Az költségként számolhatja el, továbbá a tárgyi eszközök és nem anyagi javak esetében az átalány-értékcsökkenési leírást.

5. Az önálló tevékenységet végző magánszemély költségként számolhatja el

a) a bevétel megszerzésével közvetlenül összefüggő kiadásokat, az adott előleget, ide nem értve a tárgyi eszközök, nem anyagi javak beszerzésekor adott előleget;

b) a tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírását;

c) az egyéni vállalkozó a tevékenység kezdő évében, illetve szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység újrakezdése előtt, illetve a tevékenység folytatása előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett és utóbb a tevékenység végzése során felhasznált anyag- és árukészlet beszerzésére fordított, korábban költségként még el nem számolt kiadásait, valamint a tevékenység megkezdéséhez, folytatásához szükséges (ide értve a szünetelés időszakában elkerülhetetlen) egyéb kiadásait, azzal, hogy a tevékenység kezdő évében, illetve a szüneteltetésének befejezését követően a tevékenység újrakezdése előtt – legfeljebb három évvel korábban – beszerzett tárgyi eszközök és nem anyagi javak tekintetében is számolhat el értékcsökkenési leírást.

A több önálló tevékenységhez használt tárgyi eszközök, nem anyagi javak esetében a magánszemély választhat, hogy melyik tevékenységének bevételével szemben számolja el az e melléklet rendelkezései szerint érvényesíthető költséget. A költség nem osztható meg a különböző tevékenységek bevételei között.

I. Jellemzően előforduló költségek

Költségként elszámolható jellemző kiadások különösen a következők:

1. Anyag-és árubeszerzés kiadásai

a) az anyagbeszerzésre, az árubeszerzésre és a szállításra fordított kiadás;

b) a göngyöleg beszerzésére és szállítására fordított kiadás (csökkentve a szállítónak visszaküldött betétdíjas göngyöleg ellenértékével);

2. Tárgyi eszköz, nem anyagi javak beszerzési költsége

a) lízingszerződés alapján a lízingbe vevőnél a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak – figyelemmel a IV. 4-5. pontban foglaltakra is – általános forgalmi adó nélküli lízingdíja és az egyéb járulékos költsége;

b) a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó esetében az 1. számú melléklet szerinti munkaruházati termék, a védőeszköz, a munka-, baleset- és környezetvédelmi berendezés beszerzésére fordított kiadás;

3. Tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése során felmerült kiadások

a) a megrendelő, a vevő által igazolt szavatossági és jótállási költség;

b) a műszaki leírás, a tervrajz költsége, a bér munka díja, az alvállalkozó részére kifizetett összeg, igénybe vett szolgáltatás díja (például reklámköltség);

c) a kizárólag üzemi célt szolgáló, az értékcsökkenési leírásból kizárt tárgyi eszközök, nem anyagi javak értékesítése (ideértve a selejtezést, a megsemmisülést is) esetén a nyilvántartásba vett beruházási költség;

4. Tárgyi eszközök, nem anyagi javak üzemeltetése során felmerült költségek

a) a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak zavartalan, biztonságos üzemeltetését szolgáló javítási, karbantartási munkák kiadásai;

b) a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó esetében a telefon, a mobiltelefon, a telefax, a cb-rádió (a továbbiakban: telekommunikációs eszközök), az internet telephelyre történő beszerelése esetén a készülék ára és a beszerelés díja, azzal, hogy a telefon árának és beszerelési díjának 50 százaléka számolható el költségként, ha a mezőgazdasági őstermelő, az egyéni vállalkozó lakása és telephelye műszakilag nem elkülönített;

c) a telephely, az üzlet, a műhely, a gazdasági épület, az iroda bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia költsége, a telekommunikációs eszközök, az internet használat díja (ha a lakás és a telephely műszakilag nem elkülönített, akkor a tevékenységgel arányosan lehet e kiadásokat figyelembe venni az adott költségre jellemző mértékegységek alapulvételével, illetve az internet használati díjának 50 százalékát) azzal, hogy kizárólag a közüzemi számlák esetében a háztárs nevére szóló számla is elfogadható;

d) a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó esetében a közműfejlesztési hozzájárulásnak a helyi önkormányzat által visszatérített összeggel csökkentett része, azzal, hogy ha a hozzájárulás alapjául szolgáló berendezést a lakástól műszakilag el nem különült telephelyre szerelik be, költségként a mezőgazdasági őstermelő, az egyéni vállalkozó által fizetett magasabb hozzájárulás és az ilyen esetben magánszemélyként egyébként fizetendő összeg különbözete számolható el;

5. Az önálló tevékenységgel összefüggésben felmerült kiadások

a) a – mezőgazdasági őstermelő kivételével – tevékenységhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás jogszerű felhasználásával teljesített kiadás alapján meghatározott költség, akkor is, ha a kiadás részben a magánszemély személyes vagy családi

szükségletét szolgálja (ha a támogatás csak részben nyújt fedezetet a kiadásra, akkor a kiadásnak csak a támogatásból fedezett része alapján számolható el költség);

b) a hivatali, üzleti utazás esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás, a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet és a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta számított igazolás nélkül elismert költség azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött belföldi, nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatásként vagy engedélyhez kötött nemzetközi közúti szolgáltatásként lenne nyújtható; e rendelkezés nem alkalmazható, ha az utazásra vonatkozó dokumentumok és körülmények (szervezés, reklám, hirdetés, útvonal, úti cél, tartózkodási idő, a tényleges szakmai és szabadidőprogram aránya stb.) valós tartalma alapján, akár közvetve is megállapítható, hogy az utazás csak látszólagosan hivatali, üzleti;

c) a gazdálkodó szervezet részlegét jogszabályban meghatározott szerződéses rendszerben üzemeltető egyéni vállalkozó által a szerződés (megállapodás) alapján a gazdálkodó szervezet részére befizetett összeg;

d) a művészeti tevékenységet folytató magánszemély jellemzően előforduló költsége – figyelemmel az értékcsökkenési leírás elszámolására vonatkozó rendelkezésekre is – a tevékenységével összefüggő műsoros előadás, kiállítás, múzeum, közgyűjtemény látogatásának ellenértéke, irodalmi és művészeti alkotásokat tartalmazó, vagy ezek rögzítésére és lejátszására alkalmas eszköz, kép- és hanghordozó, könyv, kotta, más sajtótermék vásárlására fordított kiadás, a tevékenységgel összefüggő szakmai képzés kiadása, továbbá az előadóművészi tevékenységet végzők esetében a színpadi megjelenéshez kapcsolódó esztétikai és kozmetikai cikkekre, illetve szolgáltatásokra fordított kiadás;

e) az egyéni vállalkozónál és a mezőgazdasági őstermelőnél a képzésre fordított igazolt kiadás, ha az a saját tevékenység folytatásához szükséges szakismeret megszerzése érdekében merült fel, ide nem értve az iskolarendszerű képzéssel összefüggő kiadást;

f) a kerekítési szabályok alkalmazása miatt keletkezett többlet;

g) a köztestület számára tagdíj vagy annak megfelelő jogcímen fizetett összeg,

h) a tevékenységgel kapcsolatos érdek-képviselési feladatot is ellátó egyesület számára tagdíj címen fizetett összeg;

i) a központi költségvetésbe, a helyi önkormányzatoknak az adóévben megfizetett, kizárólag a tevékenységhez kapcsolódó adó, illeték, hatósági díj, vám, vámkezelési díj, perköltség, kötbér, késedelmi kamat, önellenőrzési pótlék, kivéve, ha a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

j) az egyéni vállalkozónál és a mezőgazdasági őstermelőnél a bevétel, illetve az ehhez szükséges feltételek biztosítása érdekében kifizetett vagyon-, felelősség-, kockázati biztosítás díja;

k) az egyéni vállalkozónál és a mezőgazdasági őstermelőnél a tevékenységgel kapcsolatban felvett pénzintézeti hitelre (kölcsönre) kifizetett kamat, kivéve azt a kamatot, amely a tárgyi eszköz beszerzési árának részét képezi;

l) az önálló tevékenységet folytató magánszemélynél (kivéve: az egyéni vállalkozót) a befizetett

saját szociális hozzájárulási adó;

m) az úthasználat díja az úthasználatra jogosultság időszakában a díjköteles útszakaszon történt üzleti célú futásteljesítmény arányában.

6. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő alkalmazottja részére, javára teljesített kiadások

a) a kifizetett munkabér és annak közterhei;

b) jogszabály, kollektív szerződés vagy munkaszerződés alapján járó, a munkáltatót kötelezően terhelő juttatás, kifizetés,

c) az önkéntes kölcsönös biztosító pénztárba történő munkáltatói hozzájárulás és annak közterhei;

d) az alkalmazott hivatali üzleti utazása esetén az utazásra, a szállás díjára, külföldi kiküldetés esetén az utazásra, a szállás díjára fordított kiadás;

e) az alkalmazott magán-nyugdíjpénztári tagdíjának egyoldalú kötelezettségvállalás alapján történő kiegészítése;

f) az alkalmazott javára megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából fizetett összeg, magán-nyugdíjpénztári tagdíj;

g) az alkalmazott képzése érdekében felmerült költség, az azzal összefüggésben megfizetett közterhekkkel együtt;

h) a magánszemélynek nem pénzben juttatott vagyoni értékre fordított kiadás és annak közterhei, a megfizetett cégautó adó, valamint a kamatkedvezmény miatt fizetett személyi jövedelemadó;

i) a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó által foglalkoztatott önkéntesnek nyújtott, a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény alapján ellenszolgáltatásnak nem minősülő juttatás;

j) az olyan személybiztosítás díja, amelynek biztosítottja az alkalmazott (adóköteles biztosítási díj esetében feltéve, hogy a biztosítói szolgáltatás kedvezményezettje nem az egyéni vállalkozó)

7. A távmunkavégzéssel és egyéb, nevesített tevékenységgel összefüggésben felmerülő költségek

a) A Munka Törvénykönyvének a távmunkavégzésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően, a munkaszerződésben foglaltak szerint távmunkát végző munkavállalót a távmunkavégzéssel összefüggésben terhelő költség(ek) megtérítése érdekében a munkáltató által kifizetett bevétellel szemben a munkavállaló a következő, igazolt kiadás(ok) alapján számolhat el költséget

aa) a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 200 ezer forintot meg nem haladó kiadás,

ab) a távmunkavégzéshez, valamint a kapcsolattartáshoz szükséges nem anyagi jószág, számítógép, számítástechnikai eszköz megszerzésére fordított, 200 ezer forintot meghaladó kiadás egy harmada a kiadás felmerülésének évében és az azt követő két évben. A költségként történő elszámolás feltétele külön részletező nyilvántartás vezetése,

ac) az internet-használat díja (ideértve különösen az egyszeri, a havi, a forgalmi díjat),

ad) a munkáltató székhelyétől, telephelyétől elkülönült munkavégzési hely bérleti díja, a fűtés, a világítás és a technológiai energia díja azzal, hogy ha a lakás és a munkavégzési hely műszakilag nem elkülönített, akkor e kiadás(oka)t a távmunkavégzéssel arányosan, az adott költségre jellemző mértékegységek (munkaidő, m², m³ stb.) alapulvételével lehet figyelembe venni.

b) az európai parlamenti, az országgyűlési, a helyi önkormányzati képviselői és a nemzetiségi szószólói tevékenységgel összefüggésben megszerzett bevétel esetén, valamint a polgármester költségátalánya esetén az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében felmerült, a magánszemély nevére kiállított bizonylattal igazolt kiadás – ideértve különösen a lakhatási támogatásra jogosult országgyűlési képviselő vagy nemzetiségi szószóló szállásra fordított kiadását –, valamint az adott tisztséggel összefüggő feladat ellátása érdekében használt tárgyi eszközök átalány-értékcsökkenése.

II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek

Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek a következők:

1. a bedolgozó részére e tevékenységével összefüggésben kifizetett évi munkabér, illetve munkadíj 30 százalékát meg nem haladó összeg, feltéve, hogy a magánszemély e jogviszonyával összefüggésben más költséget nem számol el;

2. a Magyar Honvédség állományában lévő, nem katonadiplomáciai tevékenységet végző magánszemély műveleti területen teljesített külföldi szolgálatára tekintettel megszerzett bevételének – ide nem értve a szállás (lakás) bérleti díjának, az utazási kiadásnak a megtérítését – 50 százalékát meg nem haladó összeg;

3. a belföldi közúti áru fuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), belföldi kiküldetés címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag e tevékenysége tekintetében – a belföldi hivatalos kiküldetést teljesítő munkavállaló költségterítéséről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg, feltéve, hogy a magánszemély ezenkívül kizárólag a gépjármű belföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött belföldi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;

4. a) a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag és kenőanyag fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerinti üzemanyagfajta esetén a kormányrendeletben meghatározott üzemanyag-fogyasztási norma,

b) a tölthető hibrid járművek használata esetén a járműbe beépített belső égésű motor hengerűrtartalma alapján a közúti gépjárművek, az egyes mezőgazdasági, erdészeti és halászati erőgépek üzemanyag és kenőanyag fogyasztásának igazolás nélkül elszámolható mértékéről szóló kormányrendelet szerint meghatározható üzemanyag-fogyasztási norma 70 százaléka;

c) a tisztán elektromos meghajtású járművek használata esetén 3 liter/100 km ESZ 95 ölmotatlan motorbenzinnek az állami adó és vámhatóság által közzétett árával meghatározott összege;

5. az Európai Parlament által az európai parlamenti megfigyelő és az európai parlamenti tag számára fizetett költségtérítés;

6. a kifizető által a magánszemélynek a saját személygépkocsi (ideértve a közeli hozzátartozó tulajdonát képező személygépkocsit is) használata miatt fizetett költségtérítés összegéből a kiküldetési rendelvénnyel feltüntetett km-távolság szerint

a) a 4. pont szerint megállapított üzemanyag-fogyasztási norma és legfeljebb az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) tisztán elektromos meghajtású járművek esetén a 4a. pont szerinti összeg,

valamint a 15 Ft/km általános személygépkocsi normaköltség alapulvételével kifizetett összeg;

7. külföldi kiküldetés esetén

a) a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg a nemzetközi közúti árufuvarozásban és személyszállításban gépkocsivezetőként és árukísérőként foglalkoztatott (a közúti közlekedési szolgáltatásokról és közúti járművek üzemben tartásáról szóló külön jogszabály vagy más erről szóló jogszabály rendelkezései szerint engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatást végző, abban árukísérőként közreműködő), külföldi kiküldetés (külszolgálat) címén bevételt szerző magánszemélynél – kizárólag az e tevékenysége tekintetében – feltéve, hogy az említett kormányrendeletben foglaltak alapján kizárólag a gépjármű külföldön történő üzemeltetéséhez közvetlenül kapcsolódó és számlával, más bizonylattal igazolt költségek elszámolására jogosult, és ezt az elszámolási módszert alkalmazza, azzal, hogy e rendelkezés alkalmazásában az engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatással esik egy tekintet alá az a saját célra folytatott (saját számlás) áruszállítási, személyszállítási tevékenység is, amely más személy részére jogszerűen csak engedélyhez kötött nemzetközi közúti közlekedési szolgáltatásként lenne nyújtható;

b) az a) pontban nem említett esetben a külföldi kiküldetésre tekintettel megszerzett bevétel 30 százaléka, de legfeljebb a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet szerint naponta elszámolható összeg;

8. a járművezető gyakorlati szakoktatók saját jármű üzemeltetésének költségtérítéséről szóló kormányrendelet szerint figyelembe vehető költségátalány.

9. a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény szerint tartós külszolgálatra kihelyezett magánszemély, a kormányzati igazgatásról szóló törvény szerint európai uniós vagy nemzetközi szervezetnél foglalkoztatott nemzeti szakértő, és a honvédek jogállásáról szóló törvény hatálya alatt álló tartós külföldi szolgálatra kihelyezett szolgálati jogviszonyban álló személy, valamint a honvédelmi alkalmazottak jogállásáról szóló törvény hatálya alatt álló 90 napot meghaladó külföldi kiküldetést teljesítő, a Magyar Honvédség személyi állományába tartozó, honvédelmi alkalmazotti jogviszonyban álló személy részére a saját és hozzátartozói külföldi életvitelével kapcsolatban felmerülő többletköltségek fedezetére a vonatkozó törvény, a végrehajtására kiadott, más jogszabály alapján megállapított átalány-költségtérítés, illetve nemzeti szakértői díjazás költségtérítési része, valamint a külképviseletekről és a tartós külszolgálatról szóló törvény szerint tartós külszolgálatra kihelyezett megillető egyszeri költözési költségtérítés, illetve kormányzati igazgatásról szóló törvény szerinti nemzeti szakértőt megillető egyszeri költözési, illetve hazautazási költségtérítés összege.

10. a magyar nyelv és a kultúra külföldi felsőoktatási intézményekben történő oktatásának és

megismertetésének, valamint a külföldi hungarológiai oktatás és kutatás hatékonyabb támogatásának biztosítása érdekében működtetett vendégoktatói ösztöndíjprogram keretében a vendégoktató által végzett tevékenységre tekintettel juttatott, a Kormány rendeletében meghatározott mértékű költségterítés összege.

11. a munka törvénykönyvéről szóló törvény távmunkavégzésre vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően a munkaszerződésében foglaltak szerint távmunkavégzés keretében munkát végző munkavállalónak a távmunkavégzéssel összefüggésben költségterítés címén fizetett összegből a felek által előzetesen meghatározott, de legfeljebb havonta az adóév első napján érvényes havi minimálbér 10 százalékának megfelelő összeg – ha a távmunkavégzés nem érinti az egész hónapot, a havi összegnek a távmunkavégzéssel érintett napokkal arányos része –, feltéve, hogy a magánszemély a távmunkavégzéssel összefüggésben az I. Jellemzően előforduló költségek alcím 7. pont a) alpont ac) és ad) alpontja alapján költséget nem számol el;

12. a nemzetközi vízi és légi árufuvarozásban és személyszállításban nemzetközi forgalomban üzemeltetett jármű fedélzetén foglalkoztatott, külföldön is munkát végző magánszemély esetében a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet 1. §-a szerint naponta elszámolható összeg.”

III. Az értékcsökkenési leírás szabályai

A tárgyi eszközök és nem anyagi javak értékcsökkenési leírása e fejezet rendelkezései szerint – figyelemmel a járművek költségeiről szóló fejezetben foglaltakra is – számolható el költségként.

1. Fogalmak:

a) A tárgyi eszköz fogalma

Tárgyi eszköznek minősül minden olyan anyagi eszköz (földterület, telek, telkesítés, erdő, ültetvény, épület, egyéb építmény, műszaki berendezés, gép, jármű, üzemi és üzleti felszerelés, egyéb berendezés), tenyészállat, amely tartósan, legalább egy éven túl - közvetlenül vagy e törvényben meghatározott módon közvetve - szolgálja a vállalkozás tevékenységét.

aa) Az ingatlan, mint tárgyi eszköz a földterület, a telek, a telkesítés, az épület, az épületrészek, tulajdoni hányadok, az egyéb építmények, az üzemkörön kívüli ingatlanok.

ab) A műszaki berendezés, a gép, a jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett, a vállalkozási tevékenységet közvetlenül szolgáló erőgép, erőművi berendezés, műszer, szerszám, szállítóeszköz, hírközlő berendezés, számítástechnikai eszköz, jármű.

ac) Egyéb berendezés, felszerelés, jármű fogalmába tartozik a rendeltetésszerűen használatba vett – a műszaki berendezések, gépek, járművek közé nem tartozó – berendezési tárgy, gép, irodai, igazgatási felszerelés, üzemi és üzleti felszerelés stb.

ad) Tenyészállatok körébe tartoznak azok az állatok, amelyek a tenyésztés, a tartás során leválasztható terméket (szaporulatot, más leválasztható terméket) termelnek, és ezen termékek értékesítése, vagy az egyéb (igateljesítmény, őrzési feladat, lovagoltatás) hasznosítás biztosítja a tartási költségek megtérülését, függetlenül attól, hogy azok meddig szolgálják a vállalkozási tevékenységet.

ae) Az ültetvény olyan tárgyi eszköz, amely esetében a telepített növények legalább egy évnél hosszabb ideig talajhoz, helyhez kötötte a termesztés alapját képezik, és egybefüggő területük eléri vagy meghaladja szőlőültetvény esetén az 1000 négyzetmétert, gyümölcsfa ültetvény esetében az 1500 négyzetmétert, bogyósgyümölcs-ültetvény esetében az 500 négyzetmétert.

b) A nem anyagi javak fogalma

A nem anyagi javak közé azok a forgalomképes vagy egyébként értékkel bíró jogok tartoznak, amelyek közvetlenül és tartósan (egy évet meghaladó időtartamban) szolgálják a vállalkozási tevékenységet. Ilyennek minősül különösen az említett feltételeknek megfelelő vagyoni értékű jog, az önálló orvosi tevékenységről szóló törvény szerinti praxisjog, szellemi termék, valamint a kísérleti fejlesztés aktivált értéke. A kísérleti fejlesztés aktivált értéke a kísérleti fejlesztés folytatása

érdekében közvetlenül felmerült, vagy egyébként jellemző mértékegység (pl. nap, m², m³, munkaóra) segítségével a tevékenységre arányosan felosztható, beruházási kiadásként elszámolt és nyilvántartásba vett költség(ek) összege, ha a kísérleti fejlesztés eredménye várhatóan tartósan szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

A szellemi termékek közé tartoznak a vállalkozási tevékenységet tartósan szolgáló szellemi alkotások, mint

- a találmány,
- az iparjogvédelemben részesülő javak közül a szabadalom és az ipari minta,
- a védjegy,
- a szerzői jogvédelemben részesülő dolog,
- a szoftvertermék,
- az egyéb szellemi alkotás (újítás, műszaki, gazdasági, szellemi szolgáltatás stb.),
- a jogvédelemben nem részesülő, de titkosság révén monopolizált javak közül a know-how és a gyártási eljárás.

2. A kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú tárgyi eszköz, nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása

a) E törvény rendelkezései szerint kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra csak a mezőgazdasági őstermelő és az egyéni vállalkozó jogosult egyösszegű értékcsökkenési leírást elszámolni. Más önálló tevékenységet végző magánszemély a kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra a 3. pont rendelkezéseit alkalmazza.

b) Értékcsökkenési leírás egy adott tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beruházási költsége alapján kizárólag egy alkalommal, a használatbavétel évében egyösszegben számolható el (egyösszegű értékcsökkenési leírás).

b) Az üzembe helyezés napja az a nap, amelyen a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat rendeltetésszerűen használatba veszik. Ezt a napot a tárgyi eszközök, nem anyagi javak, valamint beruházási és felújítási költségek nyilvántartásában fel kell tüntetni. Az ültetvény üzembe helyezésének napja az a nap, amikor az ültetvény termőre fordul.

c) Értékcsökkenési leírásként érvényesíthető a beruházási költség, az üzembe helyezésig felmerült következő kiadások nyilvántartásba vétele alapján: a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak beszerzési ára, saját előállítás esetén pedig az anyagkiadások és a mások által végzett munka számlával/számlákkal igazolt összege. Az értékcsökkenési leírás alapjának számbavétele során a vonatkozó számlában (okmányban) szereplő és levonható áfa összegét figyelmen kívül kell hagyni. A le nem vonható áfa az értékcsökkenési leírás részét képezi.

A tárgyi eszköz beszerzéséhez egyedileg kapcsolódó járulékos kiadás (szállítási, alapozási, szerelési, üzembe helyezési, valamint a beszerzéssel összefüggő közvetítői kiadások, a bizományi díj, a vám, az adók – az áfa kivételével –, az illeték, a hitel igénybevételével kapcsolatos kiadások, az üzembe helyezés napjáig felmerült kamat, biztosítás díja stb.) a beszerzési költség részét képezi.

Az ingatlan (épület, építmény) beszerzési áráként a megszerzésre fordított, igazolt kiadás vehető figyelembe.

d) A tárgyi eszköz bővítésével, rendeltetésének megváltoztatásával, átalakításával, az élettartam növekedésével kapcsolatban felmerült kiadás, továbbá az elhasználódott tárgyi eszköz eredeti állaga (kapacitása, pontossága) helyreállítását szolgáló felújítással kapcsolatban felmerült kiadás (mindezek együttesen: felújítási költség) a felmerülés évében számolható el. A tenyészállat beszerzési ára, valamint a tenyészállattal kapcsolatban a tenyésztésbe állításig felmerült anyagkiadás és a mások által végzett munka igazolt összege a felmerülés évében költségként elszámolható.

e) Az értékcsökkenési leírás összegének megállapításához az 5. számú mellékletben foglaltak szerinti tárgyi eszközök, nem anyagi javak, valamint beruházási és felújítási költségek nyilvántartását kell vezetni.

f) A bányaművelésre, a hulladéktárolásra igénybe vett földterület, telek és a melioráció kivételével

nem számolható el értékcsökkenési leírás a földterület, a telek, a telkesítés, az erdő, a képzőművészeti alkotás beszerzési ára, az előállítási költsége után. Amennyiben a tárgyi eszközhez telek is tartozik, a telek beszerzési költségét el kell különíteni.

3. A nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök (kivéve a személygépkocsi) és nem anyagi javak értékcsökkenésének elszámolása.

a) A nem kizárólag üzemi célt szolgáló saját tulajdonú gép, berendezés, felszerelés esetében átalányban számolható el értékcsökkenési leírás olyan nyilvántartás vezetése mellett, amely a nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz azonosításra alkalmas megnevezését, beszerzési (előállítási) árát - mint nyilvántartási értéket -, továbbá a beszerzés (előállítás) és a használatbavétel időpontját tartalmazza. Az átalány összege több ilyen eszköz használata mellett is legfeljebb az éves bevétel 1 százalékaig terjedhet. Egy adott, nem kizárólagosan üzemi célt szolgáló eszköz értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány.

b) Nem anyagi javak esetében, ha azok nem kizárólag üzemi célt szolgálnak értékcsökkenési leírás nem számolható el.

4. Nem számolható el értékcsökkenési leírás azon tárgyi eszközök, nem anyagi javak után, amelyeknek beszerzési költségét a magánszemély korábban bármilyen formában elszámolta.

5. Elszámoltnak kell tekinteni az értékcsökkenési leírást azokban a naptári években üzembe helyezett tárgyi eszközök, nem anyagi javak után, amelyekben a magánszemély a tárgyi eszközt, nem anyagi javakat a jövedelemszerző tevékenységéhez használta és személyi jövedelemadó-kötelezettségének jogszabályban vélelmezett jövedelemhányad (a bevételnek a jogszabályban meghatározott aránya) szerint tett eleget.

6. Az önálló tevékenységet folytató magánszemély (a mezőgazdasági őstermelő kivételével) – az 1-5. pontban foglaltaktól függetlenül – az e tevékenységéhez jogszabály vagy nemzetközi szerződés rendelkezése alapján kapott támogatás felhasználásával megszerzett (előállított) nem kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszköz, nem anyagi jószág beszerzési (előállítási) árának azt a részét, amely egyenlő a megszerzéséhez (előállításához) felhasznált támogatás összegével, az eszköz üzembe helyezésének (rendeltetésszerű használatba vételének) – az üzembe helyezés elmaradása esetén kiselejtezésének, elidegenítésének vagy a nyilvántartásból bármely más ok miatt történő kivezetésének – időpontjában értékcsökkenési leírásként számolja el.

IV. A járművek költsége

1. A saját tulajdonú, a magánszemély által zárt végű lízingbe vett kizárólag üzemi célú jármű (ideértve a továbbiakban a közeli hozzátartozó tulajdonát képező vagy a közeli hozzátartozó által zárt végű lízingbe vett járművet is) (e rendelkezés alkalmazásában a személygépkocsi-bérbeadó vagy személyszállító tevékenységet folytató egyéni vállalkozónál a tevékenység tárgyát, illetve eszközét képező személygépkocsi is, ha az egyéni vállalkozó azt más célra részben sem használja, és üzleti nyilvántartásai ezt egyértelműen alátámasztják) üzemanyag-felhasználása, továbbá számlával (bizonylattal) történő igazolás alapján a jármű fenntartásának, javításának és felújításának költsége számolható el, valamint a III. fejezetben foglaltak szerint érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Üzemanyag-felhasználás címén

a) az üzemanyag-fogyasztási norma és az állami adó- és vámhatóság által közzétett üzemanyagár,

b) a számlával (számlákkal) igazolt üzemanyag-vásárlás,

c) tölthető hibrid jármű használata esetén – e melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 4. pont b) alpontja szerint igazolás nélkül elszámolható mérték helyett – a b) pont szerinti összeg és az elektromos töltés számlával igazolt költsége,

d) tisztán elektromos meghajtású jármű használata esetén – e melléklet II. Igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek fejezet 4. pont c) alpontja szerint igazolás nélkül elszámolható mérték helyett – az elektromos töltés számlával igazolt költsége

vehető figyelembe, azonban a számla alapján figyelembe vett üzemanyag-mennyiség – ide nem értve az elektromos töltést – nem lehet több, mint az üzemi használatra az üzemanyag-fogyasztási normával számított mennyiség. A magánszemély az adóév egy negyedévén belül a negyedév első

napján választott üzemanyag-felhasználással összefüggő költségelszámolási módszertől – ideértve a választott üzemanyag-fogyasztási normát is – nem térhet el. Nem alkalmazható az a) pont rendelkezése, ha a magánszemély az Áfa-törvény szabályai szerint az üzemanyag általános forgalmi adóját levonásba helyezi.

2. A saját tulajdonú nem kizárólag üzemi célú jármű – kivéve a személygépkocsit – beszerzési árával szemben a III. fejezet 3. pontja szerint átalányban érvényesíthető értékcsökkenési leírás. Az 1. pontban nem említett személygépkocsi esetén az átalány szerinti elszámolás a következő módon érvényesíthető: a III. fejezet 3. pontjában említett nyilvántartás vezetése mellett az éves bevételnek 1 százaléka, de legfeljebb egy személygépkocsi beszerzési árának a 10 százaléka vehető figyelembe, a hivatkozott pontban meghatározott átalány címén egyébként elszámolt költség ezzel az összeggel növelhető. Egy adott személygépkocsi értéke alapján csak egy ízben, a használatbavétel évében vehető figyelembe ez az átalány. Más költségek az üzemi használattal arányosan számolhatók el az 1. pont vonatkozó rendelkezése szerint.

3. Saját tulajdonú személygépkocsi esetében az üzemanyagköltségen kívül az 2. pontban foglaltak helyett és minden más költség (pl. fenntartás, javítás, felújítás) címén 15 Ft/km (általános személygépkocsi-normaköltség) elszámolása választható.

4. A nem saját tulajdonú, kizárólag üzemi célra használt jármű (kivéve a személygépkocsit) esetében elszámolható az üzemi használatra eső

a) igazolt bérleti vagy lízingdíj (ez alól kivételt képez a személygépkocsi bérleti vagy lízingdíja),

b) az 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

c) számla szerinti egyéb költség, amennyiben azok a bérleti szerződés alapján a bérbevevőt terhelik.

5. A személygépkocsi bérleti vagy lízing díja címén a költségként figyelembe vehető összeg több személygépkocsi esetén sem haladhatja meg az önálló tevékenységből származó bevétel, illetve a vállalkozói bevétel 1 százalékát, egyébként ilyen címen a magánszemély költséget nem számolhat el. Az utóbbi rendelkezés alól kivételt képeznek az 1. pontban említett személygépkocsik, amelyek esetében a bérleti díj és a vonatkozó rendelkezés szerint a lízing díja elszámolható. A nem saját tulajdonú személygépkocsi üzemi célú használata esetén elszámolható az üzemi használatra eső

a) 1. pont szerinti üzemanyag-fogyasztás,

b) számla szerinti egyéb költség,

amennyiben az a szerződés alapján a magánszemélyt terheli.

6. A költségelszámolás bármelyik módjának alkalmazásánál szükséges járművenként – az 5. számú melléklet II. 6. pontjában meghatározott – külön útnyilvántartás vezetése, továbbá abban járművenként az üzemi célú futás kezdő és záró kilométeróra állásának a feljegyzése. Költség kizárólag az e pont szerint igazolt üzemi célú futásteljesítmény után számolható el, kivéve azt a futásteljesítményt, amelyre nézve a magánszemély a munkáltatójától, vagy az egyéni vállalkozó magánszemély kifizetőtől kiküldetési rendelvénnyel alapján hivatali, üzleti utazás címén bevételnek nem számító költségterítést kapott.

7. A magánszemélynek az 1. és 3. pont szerinti költségelszámolási módszerek közötti választása valamennyi a tevékenységéhez használt személygépkocsira és a teljes adóévre vonatkozik. Amennyiben a magánszemély a személygépkocsi mellett más járműveinek költségeit is elszámolja, az nem zárja ki, hogy az összes személygépkocsijára egységesen alkalmazza a 3. pont szerinti elszámolási módszert. A 4-5. pont szerinti személygépkocsi-használat utáni költségelszámolás esetén a saját tulajdonú személygépkocsira vonatkozóan sem választható a 3. pont szerinti elszámolás.

8. A 6. pontban foglaltaktól eltérően az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő az útnyilvántartás vezetése helyett havi 500 kilométer utat számolhat el átalányban a személygépkocsi használata címén a költségek 3. pont szerinti figyelembevételével, függetlenül az üzemeltetett személygépkocsik számától. Ezt az elszámolási módszert is csak a teljes adóévre – az adóéven belül az egyéni vállalkozói tevékenység, illetve őstermelői tevékenység teljes időtartamára – lehet alkalmazni.

9. A magánszemély a saját tulajdonú gépjármű tulajdonjogát e törvény bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályainak betartásával, a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott törzskönyvvvel, a törzskönyv visszavonása esetén a közlekedési igazgatási hatóság által kiadott igazolással igazolja. Zárt végű lízingbe vett vagy részletre vétellel megszerzett gépjármű esetében a tulajdonjog az ügyletre vonatkozó lízingszerződéssel, kölcsönszerződéssel igazolható.

V. A jövedelem megállapításakor költségként figyelembe nem vehető kiadások:

1. az egyéni vállalkozónál a befizetett saját szociális hozzájárulási adó;
2. a pénzügyi ellenőrzés alapján megállapított adórövidítésből, egyéb jogszabály megsértéséből keletkező befizetés (bírság, késedelmi pótlék stb.), kivéve az önellenőrzési pótlékot, és az olyan adóra vonatkozó adóhiányt, amely jogszerű teljesítés esetén egyébként költségként elszámolható lett volna;
3. a bármilyen címen felvett hitelre (kölcsönre) visszafizetett összeg;
4. azok a befizetési kötelezettségek, amelyekkel összefüggésben a magánszemély adócsökkentést vett igénybe;
5. a tagdíjak, a biztosítási díjak, ha törvény másként nem rendelkezik;
6. a közcélú adományok;
7. azok a kiadások, amelyek az I-IV. fejezetben és az általános, valamint a vállalkozói tevékenységre vonatkozó rendelkezések között említett költségek esetében az ott leírt rendelkezéseknek (mértékek, feltételek stb.) nem felelnek meg;
8. az önálló tevékenységet végző személy személyi jövedelemadója, vállalkozói személyi jövedelemadója, a kisadózó vállalkozók tételes adója és a 40 százalékos mértékű különadó;
9. a Tbj. szerint nem megállapodás alapján fizetett saját társadalombiztosítási járulék, a magánnyugdíjról és a magán-nyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint nem megállapodás alapján és nem kiegészítésként fizetett tagdíj;
10. a Tbj. szerint megállapodás alapján nyugellátásra jogosító szolgálati idő és nyugdíjalapot képező jövedelem szerzése céljából a magánszemély által saját maga javára fizetett összeg, a magánnyugdíjról és a magánnyugdíjpénztárakról szóló törvény rendelkezései szerint megállapodás alapján fizetett magán-nyugdíjpénztári tagdíj és annak kiegészítése;
11. a Tbj. szerint megállapodás alapján fizetett egészségügyi szolgáltatás biztosítására kötött megállapodás alapján fizetett járulék;
12. az értékcsökkenési leírás alapjába beszámító, a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak üzembe helyezéséig felmerült kiadás;
13. a magánszemély bevétele (jövedelme) után külföldön megfizetett, a személyi jövedelemadónak megfelelő adó;
14. az egyszerűsített foglalkoztatásról szóló törvény szabályai szerint létesített munkaviszonyban foglalkoztatott részére a vállalkozó által az egy napi munkáért kifizetett munkabérből a minimálbér napi összegének kétszeresét meghaladó mértékű kifizetés;
15. az olyan vagyontárgy beszerzésére, fenntartására, üzemeltetésére, felújítására, karbantartására fordított kiadás, amely nem a jövedelemszerző tevékenységgel kapcsolatos, vagy – ha a törvény kivételt nem említ – akár részben is, a magánszemély személyes vagy családi szükségletének kielégítését célozza.”

1. Az Szja tv. 4. számú melléklet 1-3. pontjai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„1. Az Áfa-törvény szabályai szerint megállapított fizetendő áfát és a levonható, előzetesen felszámított áfát sem a bevételei, sem a költségei között nem mutathatja ki. Az Áfa-törvény rendelkezései alapján le nem vonható előzetesen felszámított adó a költségek közt kimutatva azokat növeli, feltéve, hogy ez az előzetesen felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

2. Az Áfa-törvény utazásszervezési szolgáltatásra, valamint a használt ingóságokra, műalkotásokra, gyűjteménydarabokra és régiségekre vonatkozó különleges szabályait alkalmazó magánszemély a bevételeiből a különös szabály alapján adódó áfa-fizetési kötelezettséget levonja, a levonható előzetesen felszámított adó összege nem számolható el költségként. A le nem vonható előzetesen felszámított adó a költségeket növeli, feltéve, hogy ez az előzetesen a felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.

3. Amennyiben a magánszemély az áfa-rendszerben alanyi mentességben, illetve a tevékenység közérdekű vagy egyéb sajátos jellegére tekintettel adómentességben részesül, bevételeit a fizetendő áfa nem csökkenti, a költségei között a beszerzéseit terhelő le nem vonható előzetesen felszámított áfa költséget növelő tényezőként figyelembe vehető, feltéve, hogy ez az előzetesen felszámított adó e törvény rendelkezései szerint költségként elszámolható kiadáshoz kapcsolódik.”

1. Az Szja tv. 5. számú melléklete helyébe a következő rendelkezés lép:

*„5. számú melléklet
az 1995. évi CXVII. törvényhez*

Az adónyilvántartásokról

A magánszemély – a 10. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően – nyilvántartási kötelezettségei teljesítése során e melléklet rendelkezései szerint jár el.

I. Alapnyilvántartások

1. Közös szabályok

1.1. Alapnyilvántartás a bevételi és költségnyilvántartás, a bevételi nyilvántartás, továbbá az értékesítési betétlap (az alapnyilvántartás típusai).

1.2. Alapnyilvántartást vezet az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő. A magánszemély más (egyéni vállalkozói tevékenységnek vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenységnek nem minősülő) önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételével szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől szerez ilyen bevételt. A magánszemély nem önálló tevékenysége tekintetében csak akkor vezet alapnyilvántartást, ha az e tevékenységből származó bevételnek minősülő költségterítéssel szemben az adóelőleg vagy a jövedelem meghatározásakor költséget (ide nem értve a jövedelem meghatározásakor e törvény rendelkezései szerint igazolás nélkül elszámolható elismert költséget) számol el, vagy az adóévben nem (nem csak) kifizetőtől, munkáltatótól szerez nem önálló tevékenységből származó bevételt. Az előző rendelkezések szerint alapnyilvántartás vezetésére nem kötelezett magánszemély a más önálló tevékenységből, illetve a nem önálló tevékenységből származó bevételével összefüggő nyilvántartási kötelezettségét a kifizető által kiállított igazolás megőrzésével teljesíti.

1.3. A magánszemély egyéni vállalkozói tevékenysége, őstermelői tevékenysége, más önálló tevékenysége és nem önálló tevékenysége tekintetében külön-külön – választása szerint a négy tevékenység esetében akár eltérő típusú – alapnyilvántartást vezet. Tételes költségelszámolás esetén a más önálló tevékenységre vonatkozó alapnyilvántartást úgy kell vezetni, hogy az önálló tevékenységből származó jövedelem tevékenységenként megállapítható legyen.

1.4. Az alapnyilvántartás típusát a magánszemély adóévenként határozza meg, és e választását az adóévben saját elhatározásból később sem változtathatja meg. Ha a magánszemély e törvény rendelkezései szerint az adóév során veszíti el az általa választott alapnyilvántartás vezetésének a jogát, akkor a változás napját megelőző nappal köteles az addig vezetett alapnyilvántartást lezárni, és a lezárt alapnyilvántartásban összesített adatokat az új alapnyilvántartásba nyitó adatként bejegyezni. E rendelkezés nem mentesíti a magánszemélyt a lezárt nyilvántartással és az azt alátámasztó bizonylatokkal összefüggő megőrzési kötelezettsége teljesítése alól.

1.5. Az alapnyilvántartást és a részletező nyilvántartásokat a magánszemély – figyelemmel az

adózás rendjéről szóló törvénynek a bizonylat-kiállításra, a nyilvántartás-vezetésre vonatkozó szabályaira – gépi adathordozón, elektronikus formában rögzítve is vezetheti.

1.6. Az alapnyilvántartást az adó, az adóelőleg megállapítására előírt időszakonként az alapnyilvántartás egyes adatsorainak összesítésével le kell zárni.

2. A bevételi és költségnyilvántartás

2.1. Az alapnyilvántartás vezetésére kötelezett tételes költségelszámolást alkalmazó önálló tevékenységet folytató magánszemély (ideértve az egyéni vállalkozót és a mezőgazdasági őstermelőt) az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét bevételi és költségnyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben más alapnyilvántartás vezetésére nem jogosult, vagy a más alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó választási jogával nem élt.

2.2. A magánszemély a bevételi és költségnyilvántartásban kizárólag az adóköteles bevételeket és a költségként elszámolható kiadásokat rögzíti. Az egyéni vállalkozó és a mezőgazdasági őstermelő köteles a bevételi és költségnyilvántartást úgy vezetni, hogy annak alapján - a kiegészítő nyilvántartásokat is figyelembe véve - minden, az egyéni vállalkozói tevékenységével, illetve őstermelői tevékenységével kapcsolatban pénzbevételt vagy -kiadást eredményező gazdasági esemény (így különösen értékesítés, beszerzés) nyomon követhető és ellenőrizhető legyen. E rendelkezés alkalmazásában a pénzbevétellel esik egy tekintet alá a termékértékesítés és a szolgáltatásnyújtás ellenértéke akkor is, ha teljesítése egészben vagy részben nem pénzben (pl. csere, beszámítás révén) történt.

3. A bevételi nyilvántartás

3.1. A magánszemély az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – bevételi nyilvántartás vezetésével teljesítheti, ha az adóévben

- a) tételes költségelszámolást nem alkalmaz, valamint
- b) az általános forgalmi adó levonására nem jogosult, vagy e jogát nem érvényesíti, továbbá
- c) a helyi iparűzési adó alanyaként állandó jellegű iparűzési tevékenység esetén egyszerűsítve határozza meg az adó alapját.

3.2. A bevételi nyilvántartás legalább a következő adatokat tartalmazza:

- a) sorszám;
- b) a bevétel megszerzésének időpontja;
- c) a bizonylat sorszáma;
- d) a kifizető neve (elnevezése) és adószáma (e rendelkezést az egyéni vállalkozó nem köteles alkalmazni);
- e) a bevétel összege;
- f) a bevételből levont adóelőleg;
- g) a jövedelem.

4. Az értékesítési betétlap

4.1. A mezőgazdasági őstermelő az őstermelői tevékenysége ellenértékeként megszerzett bevétele tekintetében az alapnyilvántartás vezetésére vonatkozó kötelezettségét – választása szerint – értékesítési betétlap vezetésével teljesítheti, ha az adóévben egyébként bevételi nyilvántartás vezetésére lenne jogosult. Az értékesítési betétlap legalább a következő adatokat tartalmazza:

4.1.1. Az értékesítési betétlap sorszáma

4.1.2. Értékesített őstermelői termék/nyújtott szolgáltatás:

4.1.2.1. az adásvétel dátuma

4.1.2.2. az összeg forintban

4.1.2.3. a vásárlást igazoló bizonylat száma

4.1.3. A kiegészítő tevékenységből származó összes bevétel forintban

4.1.4. A méhészeti termékek értékesítéséből származó összes bevétel forintban

4.1.5. Adott adóévre vonatkozó összes bevétel forintban

4.1.6. A mezőgazdasági őstermelő aláírása

4.2. A mezőgazdasági őstermelő negyedévenként, a negyedév utolsó napjára összesíti minden olyan, a negyedévben megszerzett őstermelői tevékenységből származó bevételét, amely nem kifizetőtől származik, vagy amelynek kifizetésekor (juttatásakor) nyilatkozott a kifizető részére, hogy a bevételt maga jegyzi be az értékesítési betétlapra. Az értékesítési betétlapra az így összesített bevételt kell a negyedév utolsó napjára bejegyezni. A mezőgazdasági őstermelő az elszámolásnál készített feljegyzést az őstermelői igazolvány mellékleteként a bizonylatmegőrzésre vonatkozó szabályok szerint megőrzi.

II. Részletező nyilvántartások

A magánszemély a részletező nyilvántartások közül csak azokat köteles vezetni, amelyek az adóköteles jövedelmének megállapításához szükségesek.

1. A vevőkkel (megrendelőkkel) szembeni követelések nyilvántartása

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. szállításból, munkateljesítésből, szolgáltatásból származó követeléseiről, e követelésekre befolyt összegekről nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásban az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó általános forgalmi adót is tartalmazó követelést a kibocsátott számlák szerint időrendben a vevő által elismert összegben kell kimutatni. Ha a kiszámlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- a vevő neve,
- a számla végösszege, az ebből felszámított általános forgalmi adó,
- a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt.

2. A szállítókkal szembeni tartozások nyilvántartása

A magánszemélynek az áru-, anyag- stb. vásárlásból, szolgáltatás igénybevételéből származó tartozásairól, e tartozások kiegyenlítésére átutalt összegekről nyilvántartást kell vezetnie.

Az áruszállításból, a szolgáltatásteljesítésből származó, általános forgalmi adót is tartalmazó tartozást az elfogadott számlák szerint időrendben a számla szerint elismert összegben kell kimutatni. Ha a számlázott összeg változik, a változást a nyilvántartáson keresztül kell vezetni. A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- a szállító neve,
- a számla végösszege, az ebből levonható általános forgalmi adó,
- a kiegyenlítés módja, kelte és összege.

A kapott számlák adatait naponta kell a nyilvántartásba bejegyezni.

A nyilvántartásban szereplő számlák kiegyenlítésének időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a kiadást.

3. Tárgyi eszközök, nem anyagi javak, valamint a beruházási és felújítási költségek nyilvántartása

3.1. A mezőgazdasági őstermelőnek, az egyéni vállalkozónak egyedi nyilvántartást kell vezetnie az e tevékenységéhez használt

a) saját tulajdonú tárgyi eszközéről, nem anyagi javairól, ideértve azokat a nem anyagi javakat, tárgyi eszközöket is, amelyek beszerzésére, előállítására fordított kiadása annak felmerülésekor költségként érvényesíthető;

b) tárgyi eszköze, nem anyagi javai üzembe helyezésének időpontjáig felmerült kiadásairól.

Ebből a nyilvántartásból állapítható meg az értékcsökkenési leírás összege.

3.2. A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

3.2.1. A kizárólag üzemi célt szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak tekintetében:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése, azok azonosításához szükséges további adatok (így például gép, berendezés esetén a gyártó vállalat neve, a gyártás éve, a gyártási szám),
- a beruházási költséget képező kiadás összege dátum szerint,
- a használatbavétel (üzembe helyezés) időpontja,
- értékcsökkenési leírás elszámolása, annak összege,
- felújítási költséget képező kiadás összege dátum szerint,

- az elidegenítés vagy (a selejtezési jegyzőkönyvnek megfelelően) a kiselejtezés, a megsemmisülés időpontja.

3.2.2. A nem kizárólag üzemi szolgáló tárgyi eszközök, nem anyagi javak tekintetében:

- a tárgyi eszköz, a nem anyagi javak megnevezése, azok azonosításához szükséges további adatok (így például gép, berendezés esetén a gyártó vállalat neve, a gyártás éve, a gyártási szám),
- a beruházási költséget képező kiadás összege dátum szerint,
- a használatbavétel (üzembe helyezés) időpontja
- történt-e átalány értékcsökkenési leírás elszámolása, annak összege.

4. Értékpapírok, értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása

a) A magánszemély a tulajdonában vagy birtokában lévő összes értékpapírról, valamint az ilyen értékpapírra vonatkozó, őt megillető vételi, jegyzési, eladási vagy más hasonló jogról nyilvántartást vezet. A magánszemély e nyilvántartási kötelezettségét a befektetési szolgáltató által kiállított bizonylat megőrzésével teljesíti, amennyiben az értékpapírt befektetési szolgáltatónál helyezte el (vagy az értékpapírt számára befektetési szolgáltató tartja nyilván), és a bizonylaton minden, az adókötelezettség teljesítéséhez, a teljesítés ellenőrzéséhez szükséges adat megtalálható.

b) Az értékpapírok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- az értékpapírkód;
 - az értékpapír megnevezése (így különösen befektetési jegy és más kollektív befektetési értékpapír, kötvény, részvény, üzletrész, vagyoni betét);
 - az értékpapír típusa (bemutatóra vagy névre szóló);
 - az értékpapír fajtája (így különösen ideiglenes részvény, törzsrészvény, osztalékelsőbbiséget biztosító részvény, dolgozói részvény, dolgozói üzletrész, kamatozó részvény, átváltoztatható kötvény, jegyzési jogot biztosító kötvény);
 - a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
 - a kibocsátás időpontja;
 - az értékpapír névértéke;
 - az értékpapír megszerzésének időpontja;
 - az értékpapírra vonatkozó jogra történő utalás, ha a megszerzés vagy az átruházás értékpapírra vonatkozó vételi, jegyzési, illetve eladási jog (más hasonló jog) gyakorlása révén történt;
 - az értékpapír megszerzésére fordított érték
- = bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója,
- = teljesítésének időpontja,
- = összege;

- az értékpapírra fizetett hozam (így különösen kamat, osztalék)
- = megszerzésének időpontja,
- = összege;
- az átruházás (ideértve a bevonást, az átalakítást, a kicserélést, a felülbélyegzést, a lebélyegzést is) időpontja;
- az átruházásra tekintettel megszerzett bevétel
- = megszerzésének időpontja,
- = összege;
- az átruházásból származó jövedelem összege.

c) Ha e törvény előírása szerint az értékpapír átruházása, átalakítása révén megszerzett értékpapír megszerzésére fordított értéket az átruházott, átalakított értékpapír megszerzésére fordított érték alapulvételével, annak megfelelően kell meghatározni, akkor az átruházott, átalakított értékpapírra és a megszerzett értékpapírra vonatkozó nyilvántartás lezárásakor, illetve megnyitásakor e tényt fel kell tüntetni.

d) Az értékpapírra vonatkozó jogok nyilvántartása a következő adatokat tartalmazza:

- a jog megnevezése;
- az értékpapírkód, ha az ismert;
- az értékpapír megnevezése;
- az értékpapír típusa;
- az értékpapír fajtája;
- a kibocsátó neve (cégneve, elnevezése), székhelye;
- a kibocsátás időpontja, ha az ismert;
- a jog megszerzésének időpontja;
- a jog alapítójának neve (cégneve, elnevezése), lakóhelye (székhelye);
- a jog megszerzésére fordított érték;
- bizonylatának sorszáma vagy más azonosítója;
- teljesítésének időpontja;
- összege;
- a jog átruházásának (ideértve az átengedést, a megszüntetést, a gyakorlás átengedését és a jogról való lemondást is) időpontja;
- a jog átruházásra tekintettel megszerzett bevétel;

- jog átruházása révén megszerzett jövedelem összege;
- megszerzésének időpontja;
- összege;
- a jog gyakorlásának időpontja.

5. Munkabérek, más személyi jellegű kifizetések nyilvántartása

A magánszemélynek az alkalmazott, más magánszemély számára kifizetett összegekről, tartozásokról és követelésekről személyenkénti nyilvántartást kell vezetnie. A nyilvántartásnak – az érintett magánszemélyek adóazonosító adatainak feltüntetése mellett – tartalmaznia kell levonások nélkül a részükre különféle jogcímenek elszámolt személyi jövedelemadó-köteles összegeket, a levont személyi jövedelemadó előleget, társadalombiztosítási járulékot, az egyéb levonásokat, a szociális hozzájárulási adót, a kifizetett összeget, továbbá a kifizetés keltét, valamint minden olyan adatot, amely a személyi jövedelemadó előleg, illetve – ha erre a magánszemély köteles – év végén a személyi jövedelemadó tényleges összegének a megállapításához szükséges.

6. Gépjármű-használati nyilvántartás (útnyilvántartás)

A magánszemély a jövedelemszerző tevékenységéhez használt gépjármű költségelszámolásához útnyilvántartás vezetésére kötelezett. Erre a célra a menetlevél vezetése is megfelel, ha tartalmazza a továbbiakban részletezett adatokat.

Minden gépjármű esetében külön útnyilvántartást kell vezetni. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni a gépjármű típusát, forgalmi rendszámát, továbbá a fogyasztási normát. Az útnyilvántartásban fel kell tüntetni az év első és utolsó napján a kilométeróra állását, továbbá, ha a költségelszámoláshoz ez szükséges, akkor ezt az adatot havonta kell bejegyezni.

Az útnyilvántartásnak tartalmaznia kell

- az utazás időpontját,
- az utazás célját (honnan-hova történt az utazás),
- a felkeresett üzleti partner(ek) megnevezését,
- a közforgalmú útvonalon megtett kilométerek számát.

Az útnyilvántartás tartalmazhatja az előzőekkel kapcsolatos üzemanyag-vásárlás időpontját és költségeit is. Ha az útnyilvántartásra kötelezett magánszemélynek jogszabály alapján titoktartási kötelezettséggel járó tevékenysége (pl. orvosi tevékenység) során az útnyilvántartásban olyan magánszemély adatait kell feltüntetnie, akire nézve a titoktartásra kötelezett, az ilyen felkeresett személy(ek)hez megtett utakról köteles külön útnyilvántartást vezetni. Ezen külön útnyilvántartás tekintetében a vezetésére kötelezettnek gondoskodnia kell arról, hogy annak tartalmát az állami adó- és vámhatóság ellenőrzést végző tisztviselője kivételével harmadik személy ne ismerhesse meg. Az állami adó- és vámhatóság az ilyen útnyilvántartásban foglalt adatok rögzítésére csak akkor jogosult, ha az adóhatósági eljárás során tett megállapításban az adatrögzítés jogszabálysértés bizonyításának alátámasztására szolgál.

7. Hitelbe vagy bízományba történő értékesítésre átadott, átvett áruk nyilvántartása

A hitelbe vagy bizományba történő értékesítésre átadott árukról mind az átadó, mind az átvevő nyilvántartást vezet.

A nyilvántartásba az adatokat az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylat alapján kell bejegyezni.

Az áru átadásáról-átvételéről kiállított bizonylatnak legalább a következő adatokat kell tartalmaznia:

- az "Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott árukról" megnevezést,
- az átadó nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átvevő nevét, címét, adóigazgatási azonosító számát,
- az átadott áru megnevezését, vámtarifaszámát (legalább az áfa megállapításához szükséges mélységig), mennyiségét, egységárát, értékét,
- az átadás-átvétel keltét,
- az elszámolás időpontját,
- az átadó és átvevő aláírását.

Az áru átvevője – tekintettel az áfa-fizetési kötelezettségre – minden hónap utolsó napjával elszámol az átadóval a ténylegesen eladott árukról. Az átadó az eladott árukról számlát állít ki, és a számla alapján módosítja mind az átadó, mind az átvevő a hitelbe vagy bizományba átadott-átvett áruk nyilvántartását. A nem értékesített és a megbízónak visszaadott árukról átadás-átvételi bizonylatot kell kiállítani, és a bizonylat adataival a nyilvántartást mind az átadó, mind az átvevő módosítja. Az átadás-átvételi bizonylatot az "Átvételi elismervény bizományba (hitelbe) átadott árukról" című bizonylattal értelemszerűen azonos adattartalommal kell elkészíteni.

8. Egyéb követelések, kötelezettségek nyilvántartása

A magánszemélynek az egyéb követeléseiről, a kötelezettségeiről nyilvántartást kell vezetnie. Ebben ki kell mutatnia vevő követelések, szállítói tartozások között nem szereplő összes követelést, illetőleg kötelezettséget.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a követelés, kötelezettség megnevezése, címzettje, kedvezményezettje,
- a követelés, kötelezettség kelte,
- a követelés, kötelezettség értéke,
- a kiegyenlítés időpontjában be kell jegyezni a kiegyenlítés adatait, az alapnyilvántartásban pedig fel kell tüntetni a befolyt bevételt, illetve a kiadást.

9. Selejtezési nyilvántartás

A magánszemély a 200 ezer forintot meg nem haladó készlet selejtezéséről jegyzőkönyv helyett nyilvántartást vezet.

A nyilvántartás tartalmazza:

- a selejtezés időpontját,
- a készlet megnevezését,
- a selejtezés okát,
- a kiselejtezett készlet mennyiségét és szokásos piaci értékét.

10. Leltár

A december 31-én, valamint a tevékenység megszüntetése esetén a megszüntetés napján meglévő vásárolt és saját termelésű készleteket leltározni kell a következő csoportosítás szerint:

- anyagok (alap-, segéd-, üzem- és fűtőanyag),
 - tárgyi eszköznek nem minősülő eszközök (szerszám, műszer, berendezés, felszerelés, munkaruha, védőruha),
 - áruk (kereskedelmi készletek),
 - betétdíjas göngyöleg,
 - alvállalkozói teljesítmények,
 - saját termelésű készletek:
- = befejezetlen termelés,
- = félkész és késztermék.

Az áfát nem az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek a leltárban

- a vásárolt anyagokat, az árukat, használatba nem vett tárgyi eszköznek nem minősülő eszközöket a legutolsó, áfát is tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;
- a használatba vett, tárgyi eszköznek nem minősülő eszközöket a legutolsó, áfát is tartalmazó beszerzési ár 50 százaléka értéken kell szerepeltetnie;
- a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított, felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron – az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében – kell szerepeltetnie.

Az áfát az általános szabályok szerint fizető magánszemélynek (a 4. számú melléklet 1. pont első mondata) a leltárban

- a vásárolt anyagokat, árukat, használatba nem vett, tárgyi eszköznek nem minősülő eszközöket és az árukat a legutolsó beszerzési számla szerinti, áfát nem tartalmazó beszerzési áron, az előző éveket a nyitóleltári értéken kell szerepeltetnie;
- használatba vett, tárgyi eszköznek nem minősülő eszközöket a legutolsó beszerzési számla szerinti, áfát nem tartalmazó beszerzési ár 50 százaléka értéken kell szerepeltetnie;
- a saját termelésű félkész és készterméket (így különösen a magánszemély által előállított,

felújított, átalakított gépet, szerszámot) előállítási áron – az anyagköltség és a mások által végzett munka igazolt együttes összegében – kell szerepeltetnie.

11. Alvállalkozói nyilvántartás

Annak a magánszemélynek, aki tevékenységét fővállalkozóként végzi, az alvállalkozókról, a részükre kifizetett összegekről alvállalkozói nyilvántartást kell vezetnie.

A nyilvántartásban minden készpénzzel vagy más módon kiegyenlített alvállalkozói számla adatát szerepeltetni kell.

A nyilvántartás a következő adatokat tartalmazza:

- a számla száma és kelte,
- az alvállalkozó neve, címe, adószáma,
- a számla végösszege,
- a levont adóelőleg összege,
- a kiegyenlítés kelte, módja, összege.

12. Szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartása

A szigorú számadás alá tartozó nyomtatványok nyilvántartásának a következő adatokat kell tartalmaznia:

- a nyomtatvány neve és számjele,
- a beszerzés kelte,
- a tömb(ök) sorszáma (től-ig),
- a használatbavétel kelte,
- a felhasználás kelte,
- a kiselejtezés kelte.

E törvény alkalmazásában szigorú számadású nyomtatvány az, amelyet a számvitelről szóló törvény annak minősít.

III. SELEJTEZÉS

A tárgyi eszköz, a nem anyagi jószág és a készlet selejtezéséről jegyzőkönyvet kell felvenni, amelyben le kell írni a selejtezés okát. A selejtezési eljárás során meg nem semmisített eszközt eltávolíthatatlan azonosító jellel kell ellátni.”

1. A Tao. törvény 3. számú melléklet A) része a következő 1. ponttal egészül ki:

[A 8. § (1) bekezdésének d) pontja alkalmazásában nem a vállalkozási tevékenység érdekében felmerült költségnek, ráfordításnak minősül különösen:]

„1. – a kettős nem adóztatás elkerülése érdekében – az a költség, ráfordítás, amely az e törvény felhatalmazása alapján kiadott miniszteri rendelet szerinti adózási szempontból nem együttműködő államban vagy a 19. § szerinti mértéknél alacsonyabb mértékű társasági adónak megfelelő adót (ideértve a nulla adómértéket és a társasági adónak megfelelő adó hiányát is) alkalmazó államban illetőséggel rendelkező külföldi személynek, ott fekvő telephelynek kifizetett (kifizetendő) jogdíj és kamat következtében merül fel, olyan mértékben, amilyen mértékben a külföldi személy, telephely a társasági adónak megfelelő adót nem fizette meg kivéve, ha a jogdíj, a kamat adóévi felmerülésének a fő célja adóelőnyön kívüli valós gazdasági, kereskedelmi előny, azzal, hogy ennek fennállását az adózó köteles bizonyítani. Az adózó bizonyítási kötelezettségét az éves bevallás benyújtásának napjáig, de legkésőbb annak határidejéig teljesíti, amelynek körében költségenként, ráfordításonként legalább az alábbi információkat veszi figyelembe:

a) a külföldi személy, külföldi telephely nevét, székhelyét, adószámát (vagy annak megfelelő azonosítót, ezek hiányában cégjegyzékszámát vagy nyilvántartási számát), a cégjegyzéket (nyilvántartását) vezető bíróság (hatóság) megnevezését és székhelyét,

b) a költség, ráfordítás háttérül szolgáló szerződés tárgyát (tárgyait), megkötésének és módosításának időpontját, a szerződés időbeli hatályát, a teljesítés módját, feltételeit,

c) a költség, ráfordítás felmerülését megalapozó célokat, ennek részeként többek között a valós gazdasági kereskedelmi előnyök és az adózási előnyök számszerűsítését,

d) azon kamat, jogdíj összegét, amelyre a külföldi személy, telephely a társasági adónak megfelelő adót megfizette és ezt hitelt érdemlő módon igazolta;”

1. Az Áfa tv. 3. számú melléklet I. részben foglalt táblázat 5. sora az alábbiak szerint módosul:

A 82. § (2) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások

I. rész: termékek

Sor-szám	Megnevezés	vtsz.
„5.	Külön jogszabályban meghatározott speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek)	1901 10 00-ból 2106 90 92-ből 2106 90 98-ből 2202 99-ből 3004 50 00-ból”

1. Az Áfa tv. 3/A. számú melléklet I. részben foglalt táblázat a következő 5. sorral egészül ki:

A 82. § (3) bekezdésének alkalmazása alá tartozó termékek, szolgáltatások

Sor- szám	Megnevezés	vtsz.
„5.	Desszert jellegű sajtkészítmény	1806-ból 2106-ból”

1.

1. Az Áfa tv. 10. számú melléklete a következő 15. ponttal egészül ki:

„15. Mentésül a 9-10. pontban meghatározott nyilatkozattételi kötelezettség alól az az adóalany, aki (amely) bevallási kötelezettségét a 184. § (2) bekezdés b) vagy c) pontja szerint teljesíti.”

1. Az Áfa tv. a következő 11. számú melléklettel egészül ki:

„11. számú melléklet

Nyugta- és számla adatszolgáltatás

Adatszolgáltatás az e-pénztárgéppel kiállított bizonylatokról

Az adóalany az e-pénztárgéppel kiállított nyugták, nyugtával egy tekintet alá eső okiratok, számlák, és számlával egy tekintet alá eső okiratok e törvény szerinti kötelező adatairól, azok kiállításával egyidejűleg, külön jogszabály szerint rendszeresen adatot szolgáltat az adó- és vámhatóság részére.

Adatszolgáltatás egyéb nyugtákról, nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról

1. Az adóalany a nyugta, nyugtával egy tekintet alá eső okirat, kivéve a pénztárgéppel és az e-pénztárgéppel kiállított nyugtákat és nyugtával egy tekintet alá eső okiratokat, e törvény szerinti adattartalmáról a kibocsátást követő 3 naptári napon belül köteles adatot szolgáltatni. Az adatszolgáltatást napi szinten összesítve, adómértékek szerinti bontásban kell teljesíteni.

Az adatszolgáltatást az állami adó- és vámhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen kell teljesíteni. Az elektronikus felület az adóalany egyedi azonosítására szolgáló adatok igénylését követően használható. Az azonosító adatokat az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja igényli.

Az adatszolgáltatást az adóalany nevében az a személy is teljesítheti, akit az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja az elektronikus felületen megjelöl. Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja által megjelölt személy által teljesített valamennyi adatszolgáltatás az adóalany nevében tett jognyilatkozatnak minősül.

Az adóalany vagy annak Air. szerinti állandó meghatalmazottja az elektronikus felületen megjelöli azon személyt, akinek az elektronikus felületen szolgáltatott adatokhoz hozzáférési lehetőséget ad.

2. Az 1. pontban foglalt adatszolgáltatási kötelezettség nem vonatkozik arra az esetre, amikor a pénztárgépet üzemeltető adóalany külön jogszabályban felsorolt rendkívüli körülmények fennállása miatt mentesül a nyugtaadási kötelezettség pénztárgép útján történő teljesítése alól és nyugta-kibocsátási kötelezettségét ideiglenesen nyomtatvány felhasználásával teljesíti.”

1. Az Art. 2. számú melléklet I/A. 2. pont 2.2 alpontja az alábbiak szerint módosul:

(2. Az adóalanynak az állami adóhatósághoz az erre rendszeresített nyomtatványon adatbejelentést kell benyújtania,)

„2.2 a gépjárműadóról szóló 1991. évi LXXXII. törvény 5. § b)-c), e)-f), h), j)-k) pontjában, valamint 13. §-ában írt mentesség fennállásáról és megszűnéséről.”

1. Az Aktv. 5. melléklet III/B/1. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„1. Az Adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető neve, bejegyzett székhelyének címe, Adóazonosító száma és az e törvény 21/A. § (5) bekezdése szerint hozzárendelt egyedi azonosító száma, továbbá a platform(ok) neve(i), amely(ek)re vonatkozóan az Adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető adatot szolgáltat.”

1. A Megállapodást kihirdető törvény 1. 1. melléklete a következő 26a. ponttal egészül ki:

„26a. Georgia”

2. A Megállapodást kihirdető törvény 1. 1. mellékletének 60a. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 60b. ponttal egészül ki:

„60a. Ruanda

60b. Saint Kitts és Nevis”

3. A Megállapodást kihirdető törvény 1. 1. mellékletének 72b. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 72c. ponttal egészül ki:

„72b. Ukrajna

72c. Uruguay”

1. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. melléklete a következő 8c. ponttal egészül ki:

„8c. Feröer szigetek”

2. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. mellékletének 18c. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 18d. ponttal egészül ki:

„18c. Kenya

18d. Kolumbia”

3. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. melléklete a következő 20a. ponttal egészül ki:

„20a. Libéria”

4. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. melléklete a következő 25b. ponttal egészül ki:

„25b. Montserrat”

5. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. mellékletének 28c. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 28d-28e. pontokkal egészül ki:

„28c. Pápua Új-Guinea

28d. San Marino

28e. Seychelle-szigetek”

6. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. mellékletének 30b.-30d. pontja helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a melléklet a következő 30e. ponttal egészül ki:

„30b. Thaiföld

30c. Törökország

30d. Tunézia

30e. Turks és Caicos-szigetek”

7. A Megállapodást kihirdető törvény 2. 1. melléklete a következő 31b. ponttal egészül ki:

„31b. Ukrajna”

JÖVEDELEMADÓK

Személyi jövedelemadó

A törvényjavaslat tartalmazza a Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Tervében (RRF program) tett vállalások végrehajtása érdekében létrehozott munkacsoport által az egyéni vállalkozók közteherviselésére vonatkozó általános szabályok átfogó, koncepcionális egyszerűsítését, illetve az amerikai-magyar kettős adózást kizáró egyezmény megszüntése miatt szükséges módosításokat.

Az egyéni vállalkozók „kvázi társaságként” való adóztatása megszűnik és egy jelentősen egyszerűbb költségelszámolási módszerre épülő rendszer kerül bevezetésre. A bonyolult értékcsökkenési szabályok helyett a kizárólag a vállalkozói tevékenységhez használt tárgyi eszközök tekintetében egy összegben, az üzembe helyezés évében lenne lehetőség az eszköz beszerzési árának elszámolására. Az egyösszegű leírás miatt keletkező esetleges negatív adóalap a veszteségelhatárolás szabályai szerint a következő 5 évben keletkező vállalkozói jövedelemmel szemben elszámolható. A nem kizárólag üzemi célú tárgyi eszközöknél megmarad az átalányértékcsökkenés a bevétel 1 százalékáig, viszont a nyilvántartási érték 50 százalékára vonatkozó korlát megszűnik. A saját szociális hozzájárulási adó költségként történő elszámolhatósága ugyan megszűnne, viszont a személyi jövedelemadó és a szociális hozzájárulási adó alapja így a jövedelem 89 százaléka lenne.

Járulékszabályozás

Az RRF program keretében jelentősen egyszerűsödnek az egyéni vállalkozók társadalombiztosítási járulékfizetési szabályai. A javaslat kezdeményezi, hogy a társadalombiztosítási járulékot a főfoglalkozású egyéni vállalkozók csak a minimálbérig fizetik meg, a másodfoglalkozású egyéni vállalkozók pedig szintén egy tételes járulékalap, a minimálbér 30 százaléka után teljesítik járulékfizetési kötelezettségüket. A főfoglalkozású egyéni vállalkozóknak a magasabb ellátási alap (pl.: táppénz, nyugdíj) megszerzése érdekében lehetősége nyílna magasabb járulékalap választására.

Amennyiben a vállalkozó az adott időszakban nem él a járulék összegének csökkentését eredményező lehetőségekkel (pl. családi járulékkedvezmény), a tételes járulék összege külön havi bevallás benyújtása nélkül, az adóhatóság általi kivetéssel is megállapítható.

A törvényjavaslat értelmében a harmadik állam állampolgárának Magyarországról történő kiküldetése esetében a tevékenység ellenértékeként a tárgyhónapban megszerzett jövedelem minősülne járulékalapnak, és így a szociális hozzájárulási adó alapjának is.

Szociális hozzájárulási adó

A törvényjavaslat alapján a magánszemélyek egyéni vállalkozóvá válását ösztönző kedvezmény kerülne bevezetésre, mely a tevékenységüket kezdő egyéni vállalkozók esetében biztosítana kedvező közteher fizetési szabályt.

Egyszerűsített foglalkoztatás

Az egyszerűsített foglalkoztatással összefüggésben fizetendő közteher a jövőben a törvény erejénél fogva szociális hozzájárulási adónak minősül.

Társasági adó

A törvényjavaslat a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelvnek, az RRF programban vállalt kötelezettségnek, illetve a módosuló uniós állami támogatási jogszabályoknak való megfelelést szolgálja.

Energiaellátók jövedelemadója

A törvényjavaslat a módosuló uniós állami támogatási jogszabályoknak való megfelelést szolgálja.

Kisvállalati adó

A javaslat biztosítja a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvénnyel való koherenciát a kedvezményeket illetően.

FORGALMI ADÓK

Általános forgalmi adó

A törvényjavaslat általános forgalmi adóra vonatkozó része egyrészt jogharmonizációs célú, másrészt a gyakorlatban felmerült kérdések egyértelműsítésére irányul. Jogharmonizációs céllal módosulnak az alanyi adómentességre, valamint az egyes, távolról is elérhető szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó szabályok. A törvényjavaslat továbbá az általános forgalmi adó területén is tartalmaz az RRF vállalások keretében tett intézkedésekhez tartozó módosításokat, így az adómegfeleléssel kapcsolatos folyamatok digitális átalakítását célzó eNyugta és eÁfa projektek törvényi szintű szabályozását. Ezen túlmenően a Javaslat szerint a kedvezményes áfa kulcsú és az adómentességi ügyletkör is változik.

Jövedéki adó

A technikai jellegű módosítások célja többek között az egyes korábbi pontatlan meghatározások pontosítása, az Alaptörvénynek való megfelelés, valamint a kapcsolódó nemzeti jogszabályokkal való összhang és a hazai logisztikai ágazat versenyképességének biztosítása.

A Bizottság jelzése alapján a harmadik országba kivitelre vonatkozó jövedéki szabályok és vámszabályok, valamint a belföldi feladótól belföldi címzettnek más tagállamon keresztül végzett

kereskedelmi célú szállítás uniós előírásokkal való összhangját megteremtő jogharmonizációs célú módosítások.

ÁGAZATI ADÓK

Közművezetékek adója

A törvényjavaslat 2024. január 1-jétől kiemeli a közművezetékek adója hatálya alól a hírközlési vezetékeket, 2025. január 1-jétől pedig hatályon kívül helyezi a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvényt.

Reklámadó

A törvényjavaslat további egy évvel meghosszabbítja az adó felfüggesztésének határidejét.

HELYI ADÓK

A törvényjavaslat idegenforgalmi adómentességet biztosít a különleges jogállású szerveknél foglalkoztatott személyek számára.

ILLETÉKEK

A személyi jövedelemadóról szóló törvény egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályainak változása okán a Javaslat egy új átmeneti illetékmentességi rendelkezés bevezetésével megkönnyíti az egyéni vállalkozók meghatározott társas vállalkozási formákra (egyéni cég, egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság) történő áttérését. Emellett a törvényjavaslat pontosítja, kiegészíti a hatályos visszerhes vagyónáruházási illetékmentességi szabály hatályát a kistélepüléseken nyújtható családi otthonteremtési kedvezménnyel.

ADÓIGAZGATÁS

Az adóeljárási, adóvégrehajtási szabályok tovább egyszerűsödnek. Az adóadminisztráció csökken, az adózói jogok bővülnek, folytatódik a gazdaság fehérítése és nő az állami- adó és vámhatóság szolgáltatási repertoárja is. A technikai jellegű módosítások tovább növelik a jogbiztonságot adóügyekben, és egyértelműsítik jogalkalmazást, a jogértelmezést.

SZÁMVITEL

Visszaváltási díj

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Htv.) és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2024. január 1-jétől hatályba lép az új visszaváltási díjrendszer. A törvényjavaslat az új visszaváltási díjrendszerhez kapcsolódó számviteli elszámolási szabályokat tartalmazza.

Kiterjesztett gyártói felelősség díja

A Htv. és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2023. július 1-jétől bizonyos termékeket gyártó vállalkozásoknak kiterjesztett gyártói felelősségi díjat kell fizetniük az arra kijelölt koncessziós társaság részére.

A törvényjavaslat szerint a gyártóknál a koncessziós társaság által számlázott kiterjesztett gyártói felelősségi díjat, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, tárgyévi költségként kell elszámolni.

Építményi jog

A gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvény 2023. június 24-ei hatállyal módosította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) és a Ptk.-ban új jogintézményt vezetett be, az építményi jogot.

A törvényjavaslat a Ptk. új előírása alapján szabályozza az építményi jog számviteli elszámolását.

A törvényjavaslat új előírása az építményi jogot az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok közé sorolja be (hasonlóan a bérleti joghoz), így azt a tárgyi eszközök között kell kimutatni, mivel az tartósan (egy éven túl) szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

Pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedése

A számviteli törvény hatályos előírásai tartalmazzák a veszteség pótlására adott pótbefizetésből származó követelésekről, illetve az osztalékból származó követelésről történő tulajdonosi lemondás esetére vonatkozó elszámolási szabályokat. E rendelkezések egy része csak a gazdasági társaságot nevesítik, mint alkalmazót, miközben a Ptk. a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi ezeknek a jogintézményeknek az alkalmazását. A törvényjavaslat ennek megfelelően a pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedésére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti általánosan a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

A könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló megválasztása

A törvényjavaslat – az egységes jogértelmezés és gyakorlat kialakítása érdekében – rögzíti, hogy könyvvizsgáló cég könyvvizsgálói tevékenységre történő megválasztásával egyidejűleg a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgálót is meg kell választani.

NEMZETKÖZI ADÓÜGYI EGYÜTTMŰKÖDÉS

A módosítási tervezet az adó- és egyéb közterhekkel kapcsolatos nemzetközi közigazgatási együttműködés egyes szabályairól szóló 2013. évi XXXVII. törvény (Aktv.) módosításával korábban megvalósított jogharmonizációs szabályozás pontosítását, valamint egyéb jogtechnikai jellegű módosításokat tartalmaz.

A nemzetközi megállapodást kihirdető törvények módosításának célja, hogy a hatékony információcsere kapcsolatot kiterjesztése további államokra és joghatóságokra. Erre úgy kerül sor,

hogy az országokénti jelentések cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti multilaterális Megállapodás kihirdetéséről szóló 2017. évi XCI. törvény, valamint a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdetéséről szóló 2015. évi CXCV. törvény mellékletébe az érintett országok is bekerülnek annak érdekében, hogy Magyarország a jövőben információt tudjon cserélni ezen országokkal és joghatóságokkal.

A légitársaságok hozzájárulása

A korábban elfogadott veszélyhelyzeti kormányrendeletből törvényi szintre emelkedik Izrael Állam első kategóriába való sorolása, valamint ezzel párhuzamosan a Török Köztársaság is az első kategóriába kerül.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Részletes indokolás

1. §

Az (1) bekezdéshez: Az amerikai-magyar kettős adózást kizáró egyezmény 2024. január 1-jei megszűnését követően az előadóművészek jövedelemadó fizetési kötelezettségét az Szja tv. rendelkezései alapján kell meghatározni. Annak érdekében, hogy azok az előadóművészek is Magyarországon teljesítsék adófizetési kötelezettségüket, akik az itt végzendő tevékenységükre egy személyes cégükön keresztül szerződnek, szükséges a jövedelemszerzés helyét meghatározó fogalom kiegészítése.

A (2) bekezdéshez: Új fogalomként kerül meghatározásra az induló vállalkozás. A fogalom megegyezik a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 9/A. § (6) bekezdésében foglalt meghatározással.

A (3) bekezdéshez: 2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében (csoportmentességi rendelet). A módosítás az ezzel kapcsolatos technikai javítást tartalmazza.

A (4) bekezdéshez: Az Szja tv. a 25 év alatti fiatalok és a 30 év alatti anyák kedvezményének érvényesítését a tárgyévet megelőző év július hónapjára a teljes munkaidőben alkalmazásban állókra a KSH által közzétett nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset mértékéig teszi lehetővé.

2023. március 28-át követően a keresetstatisztikai adatközlések a KSH honlapján, a közzétett kiadványokban és egyéb tájékoztatási termékekben (például a KSH havi gyorstájékoztatókban) a havi bruttó átlagkeresetet a munkáltatók teljes körére közlik, míg korábban – így 2022. július vonatkozásában is – a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások, valamennyi költségvetési intézmény és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezetek tekintetében tették azt közzé. Az Szja tv. alkalmazásában jelenleg is ez az adat az irányadó. Ugyanakkor a Hivatalos Értesítőben csak az utóbb említett körre vonatkozó adatok kerülnek közzétételre a különböző ellátások alapjául szolgáló főbb kereset-statisztikai adatként. A jogalkalmazás megkönnyítése és egyértelművé tétele érdekében az Szja tv. fogalmi rendszere kiegészül a nemzetgazdasági szintű átlagkereset fogalmával, mint a KSH által a Hivatalos Értesítőben közzétett, teljes munkaidőben alkalmazásban állókra tekintettel megállapított bruttó átlagkereset összege.

2. §

Tekintettel arra, hogy a hatályos rendelkezés szerinti eljárás a magyar-amerikai kettős adózást kizáró egyezmény megszűnése miatt a magyar költségvetés számára bevételkiesést eredményezne, módosul a külföldön megfizetett adó beszámításra vonatkozó szabály. A módosítás a belföldi illetőségű magánszemély által megszerzett, a jövedelemszerzés helye szerint külföldről származó külön adózó jövedelem (pl. tőkejövedelem, így különösen osztalék) esetében engedélyezi a külföldön megfizetett adó beszámítását, a jövedelemszerzés helye szerint belföldről származó külön adózó jövedelem esetében ugyanakkor nem.

3. §

A gyakorlatban nehézséget okoz különböző szolgáltatások esetében az adókötelezettség meghatározása a hatályos szabályok szerinti bevétel megszerzési időpontban, mert például a szolgáltatásról kiállított bizonylat még nem áll rendelkezésre. Ezért a módosítás értelmében a bevétel megszerzésének időpontjának az igénybe vett szolgáltatás esetében az a nap minősül, amelyen a szolgáltatásról szóló bizonylat rendelkezésre áll.

4. §

Az egyéni vállalkozók költségelszámolási szabályainak egyszerűsítése kapcsán szükségessé vált a mezőgazdasági őstermelőkre és az ingatlan-bérbeadási tevékenységet végzőkre vonatkozó szabályok felülvizsgálata.

Tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági őstermelők az egyéni vállalkozókkal analóg módon számolhatnak el értékcsökkenést, így a javaslat értelmében a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközeik tekintetében ők is egy összegben, az üzembe helyezés évében számolhatnak el értékcsökkenést. A családi gazdaságok tagjainak jelenleg is lehetőségük van az egy összegű leírásra, így e tekintetben esetükben nem módosul a szabályozás. Tekintettel arra, hogy a *11. számú melléklet* beolvadt a *3. számú mellékletbe*, az őstermelők költségelszámolására vonatkozó szabályokat a *3. számú melléklet*

tartalmazza.

A törvényjavaslat szerint az ingatlan-bérbeadási, illetve a kereskedelemről szóló törvény szerinti magánszálláshely-szolgáltatási tevékenységből származó bevétellel szemben a kizárólag bérbeadásra hasznosított tárgyi eszköz tekintetében évi 2 százalékos mértékű értékcsökkenési leírás számolható el. Az ezen tárgyi eszközhöz kapcsolódó felújítási költség is elszámolható marad, viszont megszűnik az a lehetőség, hogy a felújítás költsége beépüljön az értékcsökkenési leírás alapjába. Ha a tevékenység végzése csak az adóév egy részében és csak az ingatlan egy részére terjed ki, akkor az értékcsökkenés a tevékenység végzés időtartama és a tevékenységre használt ingatlanrész alapterülete arányában számolható el.

5. §

Az egyéni vállalkozókra vonatkozó költségelszámolási szabályok változása miatt szükséges a tevékenységet kezdő (újrakezdő) mezőgazdasági őstermelők, ingatlan-bérbeadók, illetve magánszálláshely-szolgáltatók tevékenységének megkezdése (újrakezdése) előtt beszerzett tárgyi eszközökre, nem anyagi javakra vonatkozó értékcsökkenési szabályok módosítása.

A mezőgazdasági őstermelők a legfeljebb három évvel korábban beszerzett tárgyi eszközök tekintetében a 3. számú mellékletben foglalt értékcsökkenési szabályok szerint számolhatnak el értékcsökkenést a tevékenység megkezdése (újrakezdése) évében.

Az ingatlant nem egyéni vállalkozóként bérbeadó, illetve a magánszálláshely-szolgáltatást nyújtó magánszemély a tevékenységéhez használt épület, épületrész esetében évi 2 százalékos mértékű értékcsökkenést számolhat el a korábban bármely tevékenység bevételeivel szemben még el nem számolt mértékig. Az értékcsökkenés akkor is elszámolható, ha az épületet, épületrészt három évnél régebben szerezte meg, vagy a használatbavételi engedély három évnél régebbi. Ha a tevékenység végzése csak az adóév egy részében és csak az ingatlan egy részére terjed ki, akkor az értékcsökkenést idő-, illetve területarányosan kell megállapítani.

6. §

A magyar-amerikai kettős adózást kizáró egyezmény 2024. január 1-jei megszűnésével összefüggésben szükséges módosítás, amelynek értelmében az egyéb jövedelemre vonatkozó szabályokat nem kell alkalmazni az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által kibocsátott értékpapírból származó jövedelmekre, valamint az OECD tagállamban székhellyel rendelkező személy által fizetett kamatra.

7. §

Az emelt összegű családi kedvezményre való jogosultságot a családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (Cst.) 4. § f) pont fb) alpontja szerinti definícióra tekintettel a rehabilitációs szakigazgatási szerv által kiadott orvosszakértői véleménnyel kell alátámasztani, mely igazolja,

hogy a 18 évesnél idősebb személy a 18. életének a betöltése előtt munkaképességét legalább 67%-ban elvesztette, legalább 50%-os mértékű egészségkárosodást szenvedett, vagy akinek egészségi állapota a rehabilitációs hatóság minősítése alapján a 18. életének a betöltése előtt sem haladja meg az 50%-os mértéket, és ez az állapot legalább egy éve tart, vagy előreláthatólag legalább egy évig fennáll.

Bizonyos esetekben a 18. életét betöltött, egyébként születésétől fogva tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személy a családi pótlék helyett a magasabb összegű fogyatékosági támogatást veszi igénybe, és emiatt nem rendelkezik orvosszakértői véleménnyel, mert az ő esetében az egészségkárosodás mértékét a fogyatékosági támogatásra, illetve a rokkantsági járadékra való jogosultság szempontjából határozzák meg.

A hatályos szabályok szerint értelmezéssel állapítható meg az érintett magánszemély emelt összegű családi kedvezményre való jogosultsága. A javaslat rögzíti, hogy tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos személynek minősül az a 18. életét betöltött magánszemély is, aki a magasabb összegű családi pótlék helyett fogyatékosági támogatásban részesül.

8. §

A többi kedvezményhez hasonlóan a 30 év alatti anyák kedvezményének jogszerű érvényesítése érdekében is szükséges, hogy a jogosultak adóbevalláshoz megtegye a megfelelő adattartalmú nyilatkozatot.

9. §

Tekintettel arra, hogy a hatályos rendelkezések szerinti eljárás a magyar-amerikai kettős adózást kizáró egyezmény megszűnése miatt a magyar költségvetés számára hátrányt okozna, módosul a külföldön megfizetett adó beszámításra vonatkozó szabály. A módosítás értelmében – hasonlóan az amerikai gyakorlathoz – nem vehető figyelembe külföldön megfizetett adóként az az összeg sem, amelynek kivetése és megfizetése olyan jövedelemre tekintettel történt, mely jövedelem esetében a jövedelemszerzés helye belföld.

10. §

Az egyéni vállalkozó adóelőleg-alapjának megállapítására vonatkozó szabályokat meghatározó rendelkezés, amely kimondja, hogy az adóelőleg-alapot az adóévben a negyedév végéig megszerzett vállalkozói bevételből kiindulva az ezen időszak alatt felmerült vállalkozói költségek (ideértve az értékcsökkenési leírást) levonásával és a veszteségelhatárolás figyelembevételével kell meghatározni.

11. §

A tételes költségelszámolást alkalmazó önálló tevékenységet végző magánszemély (pl.: egyéni vállalkozó, mezőgazdasági őstermelő) negyedévente fizetendő adóját meghatározó rendelkezés.

12. §

Az Szja tv. Harmadik része címének módosítása a vállalkozói jövedelemadózási szabályainak átalakításával összefüggésben.

13. §

Az Szja tv. X. Fejezete címének módosítása a vállalkozói jövedelemadózási szabályainak átalakításával összefüggésben.

14. §

A vállalkozói jövedelemadózási szabályainak átalakítása miatt szükséges módosítások átvezetése az egyéni cég alapítása, illetve ügyvédi iroda, közjegyzői iroda, végrehajtói iroda tagjává váló a tevékenységét megszüntető egyéni vállalkozó vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy megszűnnek a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények (pl.: foglalkoztatási kedvezmény, kisvállalkozói kedvezmény), a fejlesztési tartalék és a kisvállalkozások adókedvezménye is, az áttérések esetén erről már nem kell rendelkezni. A korábban igénybevett kedvezmények elszámolásáról átmeneti szabály rendelkezik.

A fentiek miatt az egyéni vállalkozó cselekvőképességének elvesztésére és a halála esetére vonatkozó speciális szabályokat is módosítani szükséges a vállalkozói jövedelemadózási új szabályainak megfelelően.

15. §

A vállalkozói költségekre vonatkozó szabályok jelentős mértékű egyszerűsítése, illetve a vállalkozói személyi jövedelemadózási szabályainak az önálló tevékenységet végzőkhöz való közelítése lehetővé tette a vállalkozói költségeket tartalmazó *11. számú mellékletnek* a *3. számú mellékletbe* történő beolvasztását, illetve a vállalkozói bevételeket meghatározó *10. számú melléklet* is beépült a *2. számú mellékletbe*. Ezen módosításnak megfelelően a vállalkozói jövedelem meghatározása során a *2. számú melléklet* rendelkezése szerint meghatározott vállalkozói bevételeket a *4. számú melléklet* szerinti költségek levonásával kell meghatározni.

A vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények (pl.: foglalkoztatási kedvezmény; kisvállalkozói kedvezmény; alap kutatás, alkalmazott kutatás, illetve kísérleti fejlesztés kapcsán érvényesíthető kedvezmény; megváltozott munkaképességű, illetve az álláskereső személy foglalkoztatására tekintettel érvényesíthető kedvezmény), illetve a fejlesztési tartalék kivezetésre kerülnek.

A veszteségelhatárolás jogintézménye viszont továbbra is fennmarad, így az adóévben keletkező negatív adóalapot az egyéni vállalkozó a veszteség keletkezését követő 5 évben, adóévenként a vállalkozói adóalap 50 százalékáig elszámolhatja. Mezőgazdasági tevékenységet folytató egyéni vállalkozó esetén a veszteség keletkezését megelőző két adóévre tekintettel visszamenőlegesen is

figyelembe vehető a veszteség, de legfeljebb adóévenként az elhatárolt veszteség 30 százalékáig.

16. §

Az egyéni vállalkozó tevékenységének megszüntetésével, tevékenységének más formában vagy más személy által történő folytatásával összefüggő szabályok.

17. §

Az átalányadózó egyéni vállalkozónak elegendő a bevételeiről nyilvántartást vezetni, nem szükséges naplófőkönyvet, pénztárkönyvet vezetni, így az erre vonatkozó rendelkezés törlése szükséges.

18. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés egyértelművé teszi, hogy abban az esetben is az adóév egészére vonatkozóan át kell térni a vállalkozói jövedelem szerinti adózás alkalmazására, ha az egyéni vállalkozó átalányadózásra való jogosultsága azért szűnik meg, mert az adó- és vámhatóság az egyéni vállalkozó terhére a számla- vagy nyugtaadási kötelezettség elmulasztásáért véglegesen mulasztási bírságot állapított meg.

A (2) bekezdéshez: A vállalkozói jövedelemadózás szabályainak egyszerűsítése miatt az ezen adózási módot választó egyéni vállalkozók alapnyilvántartás vezetési kötelezettsége is módosul (Szja tv. 5. számú melléklet): nem szükséges naplófőkönyvet, pénztárkönyvet vezetni, hanem elegendő a bevételi és költségnyilvántartás. Így azon egyéni vállalkozóknak, akiknek év közben át kell térniük az átalányadózásról a vállalkozói jövedelemadózásra a bevételi nyilvántartás helyett bevételi és költségnyilvántartást kell vezetniük.

19. §

A törvényjavaslat értelmében a vállalkozói jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközei tekintetében egy összegben, a nem kizárólag üzemi célú tárgyi eszközei tekintetében pedig átalányban számolhat el értékcsökkenést az üzembe helyezés időpontjában, így az átalányadózó egyéni vállalkozó által az átalányadózás időszakában beszerzett tárgyi eszközöket elszámoltnak kell tekinteni. Ez utóbbi eszközök tekintetében akkor sem számolható el értékcsökkenés, ha az egyéni vállalkozó – bármely oknál fogva – áttér a vállalkozói jövedelemadózásra.

20. §

A vállalkozói jövedelemadózás szabályainak átalakítása miatt szükséges módosítások átvezetése az egyéni vállalkozói tevékenységét megszüntető egyéni vállalkozó vonatkozásában. Tekintettel arra, hogy megszűnnek a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények (pl.: foglalkoztatási kedvezmény,

kisvállalkozói kedvezmény), a fejlesztési tartalék és a kisvállalkozások adókedvezménye is, a tevékenység megszüntetése esetén erről már nem kell rendelkezni. A korábban igénybevett kedvezmények elszámolásáról átmeneti szabály rendelkezik.

21. §

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony kapcsán bevezetett bemeneti adóztatás helyett a módosítás kimeneti adóztatást vezet be, azokban az esetekben, amikor a kezelt vagyon, magánalapítványi vagyon induló tőkéjének értéke terhére történik bevétel juttatása a kedvezményezett részére és a bevétel juttatását megelőző öt éven belüli – a kezelt vagyon, alapítványi vagyon juttatása érdekében – vagyonátadás történt és e vagyonjuttatáskor a juttatott vagyonelemeket felértékeltek (ún. eszközérték növekmény keletkezett).

22. §

Technikai jellegű módosítás.

23. §

A rendelkezés haviról negyedévesre módosítja az egyes meghatározott juttatások biztosításával összefüggő adókötelezettség teljesítését.

24. §

A tradicionális számsorsjátékokon (lottó, kenő, puttó) való részvételi kedv fokozása érdekében a javaslat mentesíti a személyi jövedelemadó alól az ilyen játékokon elért nyereményeket.

25. §

A módosítás alapján nem minősül bevételnek az induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként az induló vállalkozásban ingyenesen vagy kedvezményesen szerzett tagsági jogot megtestesítő részesedés (üzletrész, részvény), ha juttatása megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, illetve a megszerzett részesedést a szerzést, megszerzés esetén a joggyakorlásának megnyíltát követő legalább három évig nem kerül értékesítésre.

26. §

A módosítás alapján ha a magánszemély induló vállalkozás munkavállalójaként, vezető tisztségviselőjeként szerez az induló vállalkozásban tagsági jogot megtestesítő részesedés megszerzésére vonatkozó jogot, és a juttatás megfelel a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének, továbbá a részesedésre vonatkozó jogot a szerzést követő legalább három évig nem ruházza át másra, akkor az így megszerzett vagyoni érték nem minősül bevételnek.

27. §

2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében (csoportmentességi rendelet). A javaslat módosítja az érintett jogszabályi hivatkozásokat.

28. §

A bizalmi vagyonkezelési jogviszony kapcsán bevezetett kimeneti adóztatással kapcsolatos átmeneti rendelkezések.

29. §

Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása miatt szükséges átmeneti rendelkezések.

30. §

Az Szja tv. mellékleteinek módosítását beiktató rendelkezés.

31. §

Szövegcsere módosítások.

Az (1) bekezdés a) pontjához: A nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset beiktatásával összefüggő szövegponosítás.

A b) pontjához: A jelenlegi szabályozás szerint csekély értékű ajándékot évente egy alkalommal lehet adni egyes meghatározott juttatásként a minimálbér 10 százalékát meg nem haladó összegben. Mivel egy munkáltató számos olyan apróságot adhat a munkavállalóknak (nőnap virág, mikulás csokoládé stb.), ahol a bérként történő kezelés adminisztrációs többletterhet ró a kifizetőre, a rendelkezés a kedvezményesen adózó juttatás gyakoriságának egyről három alkalomra történő emelését rögzíti.

A c) pontjához: Pontosító, kiegészítő rendelkezés az otthonteremtési támogatások időközben bekövetkezett változásaira tekintettel.

A (2) bekezdéshez: Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása miatt szükséges szövegcsere módosítások.

32. §

Hatályon kívül helyező rendelkezések.

Az (1) bekezdés a) pontjához: A hatályon kívül helyezendő szövegrész jelenleg bizonytalanságot okoz az adózók körében az adóelőleg megfizetése és bevallása tekintetében, mivel az nincs összhangban a Tbj-nek a járulék megállapítására és levonására, a Szocho tv-nek az adó megállapítására és levonására, valamint az Art-nak az adóelőleg megfizetésére és bevallására vonatkozó rendelkezéseivel. A Tbj. 77. § (1) bekezdésének utolsó fordulata alapján ugyanis a megállapított tárgyhavi járulékot az Art-ban meghatározottak szerint kell a tárgyhónapot követő hónap 12-éig bevallani, illetve megfizetni az állami adó- és vámhatóságnak. A Szocho tv. alapján a kifizető az Szja tv. szerint összevont adóalapba tartozó adó (adóelőleg) alap számításnál figyelembe vett jövedelem után a szociális hozzájárulási adót a tárgyhónapot követő hónap 12-éig köteles bevallani és befizetni.

Az Art. 3. mellékletében foglaltak értelmében a munkáltató az általa levont személyi jövedelemadó-előleget, illetve az általa levont társadalombiztosítási járulékot az elszámolt hónapot követő hó tizenkettedik napjáig fizeti meg.

A módosítás eredményeként az Szja tv. 46. § (8) bekezdése – figyelemmel az Szja tv-nek a bevétel megszerzésére vonatkozó 9. § (2) bekezdésére is – összhangba kerül a Tbj., a Szocho tv. és az Art. rendelkezéseivel, továbbá egyértelművé válik, hogy a kifizetőnek a megállapított adóelőleget a juttatás hónapját követő hónap 12-éig kell megfizetni és bevallani.

Az (1) bekezdés b) pontjához: Felesleges rendelkezés hatályon kívül helyezése.

A (2) bekezdéshez: Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása miatt feleslegessé vált rendelkezések hatályon kívül helyezése.

33. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés bevezeti az alternatív beruházás, felújítás fogalmát az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikk (3) bekezdésével összhangban annak érdekében, hogy az energiahatékonysági célokat szolgáló beruházás, felújítás adókedvezményének elszámolható költsége meghatározható legyen.

A (2) bekezdéshez: Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségszegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja az unión kívüli egyezményes államok a kettős adóztatás alól mentesülő telephelyeinek ellenőrzött külföldi státusz alóli mentesülésére továbbá a ténylegesen megfizetett adó meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését.

A Bizottsági értékelést figyelembe véve a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben hatályát veszti az unión kívüli egyezményes államok a kettős adóztatás alól mentesülő telephelyeinek ellenőrzött külföldi státusz alóli mentesülése.

Továbbá az átültetéssel összefüggő értékelés alapján külön pontosító szabály rögzíti azt a Tao. törvény 28. § (2) bekezdése alapján – az új szabály hatálybalépését megelőzően is – fennálló jogértelmezést, amely szerint az ellenőrzött külföldi társaság által ténylegesen megfizetett társasági

adó alkalmazási köréből kizárandó az adott ellenőrzött külföldi társaság állandó telephelye által máshol megfizetett adó.

A (3) bekezdéshez: A rendelkezés meghatározza a primerenergia fogalmát.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés az általános csoportmentességi rendelet új 2. cikk (102) fogalmának megfelelően módosítja az uniós szabvány Tao. törvény szerinti definícióját.

34. §

A rendelkezés pontosítja a fejlesztési adókedvezmény kapcsán azon esetek szabályait, amelyek kérelem benyújtását igénylik.

35. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés átemeli az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikk (8) bekezdését.

A (2)-(3) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (3) bekezdése szerinti elszámolható költség meghatározásának módszereit.

A (4) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (2) bekezdését.

Az (5) bekezdéshez: A rendelkezés integrálja az általános csoportmentességi rendelet új 38. cikke (2a) és (2b) bekezdését.

A (6) bekezdéshez: A rendelkezés bevezeti az általános csoportmentességi rendelet 38a. cikkének megfelelő épület-energiahatékonysági intézkedésekre irányuló beruházási támogatást.

36. §

Jogharmonizációs rendelkezés.

37. §

A Tao. törvény mellékletét módosító rendelkezés.

38. §

Az a) és b) ponthoz:

Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségzegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja a ténylegesen megfizetett adó meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését. A módosítás szerint a belső piac működését közvetlenül érintő

adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben az ellenőrzött külföldi társaság státuszhoz csak a ténylegesen megfizetett adót kell figyelembe venni. A módosítás egy pontosító, a Tao. törvény 28. § (2) bekezdésére figyelemmel fennálló jogértelmezést külön kimondó rendelkezés.

A c) és d) ponthoz:

Az Európai Bizottság a 2023/2041. számú kötelezettségzegési eljárás hivatalos felszólítási szakaszában vizsgálja a kapcsolt vállalkozások meghatározására vonatkozó szabályozás esetleges uniós jogba ütközését. A Bizottsági értékelést figyelembe véve a belső piac működését közvetlenül érintő adókikerülési gyakorlatok elleni szabályok megállapításáról szóló, 2016. július 12-i (EU) 2016/1164 tanácsi irányelv átültetésével összefüggésben a pontosító módosítás külön kiemeli azt a fennálló értelmezést, amely szerint a 4. § 23. pont g) alpontja az a)-c) alpontokkal egy összefüggő egységet képez, azokkal együttesen értelmezhető a 4. § 23. pont g) alpontja szerinti kapcsolt vállalkozás fogalma. Ez azt jelenti, hogy a 4. § 23. pont g) alpontja hatálya alá tartozó rendelkezéseket illetően a kapcsolt vállalkozási viszony egyaránt létrejöhet az a)-c) alpontok és a g) alpont alapján is. Ebből következően a feltételeknek megfelelő testvérvállalatok is kapcsolt vállalkozásnak minősülnek. A testvérvállalatok kapcsolt vállalati minőségét a 4. § 23. pont g) alpont felvezető szövegének új szövegrésze is megerősíti.

Az e)-g) és n) ponthoz:

2023. június 30-ától új csoportmentességi rendelet lépett hatályba a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott egyes állami támogatások uniós joggal való összeegyeztethetőségének tekintetében [a Bizottság (EU) 2022/2472 rendelete (2022. december 14.) az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikkének alkalmazásában a mezőgazdasági és az erdőalapú ágazatban, valamint a vidéki térségekben nyújtott támogatások bizonyos kategóriáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról]. A rendelkezés módosítja az elnevezés változással érintett jogszabályi hivatkozásokat.

A h)-l) ponthoz:

Az uniós állami támogatási szabályok változására tekintettel szükséges módosítások, illetve szövegpontosítások.

Az m) ponthoz:

Szövegpontosítás.

Az o) ponthoz:

A Tao. törvény 3. számú melléklet A) rész 1. pontjába bevezetett új le nem vonhatósági szabály mellett az adott tételt illetően a 3. számú melléklet A) rész 9. pontját is alkalmazni kell, azzal, hogy az adóalapot kétszeresen nem kell megnövelni.

39. §

Az egyszerűsített foglalkoztatási jogviszonyban fizetendő közteher típusjegyeit tekintve a szociális hozzájárulási adó jellemzőit viseli (foglalkoztatáshoz kapcsolódik, a foglalkoztató fizeti, az összeg a Nyugdíjbiztosítási Alap, az Egészségbiztosítási Alap és a foglalkoztatási programokkal kapcsolatos elkülönített állami pénzalap között kerül felosztásra), ezért indokolt ezt a körülményt az Efo tv-ben is rögzíteni.

40. §

A rendelkezés megteremti a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény doktori képzésben résztvevők kedvezményével kapcsolatos, 2024. január 1-jétől hatályos módosításával való összhangot.

41. §

A 19. § (5) bekezdés n) pontjához: Jogértelmezést segítő módosítás, amely a megszűnési okok felsorolását kiegészíti a zártkörűen működő részvénytársaságból nyilvánosan működő részvénytársasággá történő formaváltással. Az adóalanyiság megszűnésének időpontja a formaváltást megelőző nap.

A 19. § (8) és (8a) bekezdéséhez: Az egyesülés, szétválás esetén nem kell 24 hónapot várni a kiva ismételt válaszhatóságára. Amennyiben az egyesülés nem minősül a Tao. tv. szerinti kedvezményezett átalakulásnak és könyv szerinti értéken valósul meg (azaz nincs ártértékelés, vagyonártértékelés), akkor az érintett adózók számára egy egyszeri választási lehetőség kerül bevezetésre. Az egyesülést, szétválást követő 15 napon belül (újra) választható a kiva, ha a kiva keletkezés feltételeinek (például a 3 milliárd forintos bevételi és mérlegfőösszeg értékhatárnak) az adott szervezet megfelel. A kivaalanyiság az egyesülés, szétválás napját követő nappal jön létre és mivel a kivaalanyiság az egyesülést, szétválást megelőző napon szűnt meg, nincs olyan nap, amelyen a kivaalanyiság nem állna fenn. Az adóalanyiság nem folytatólagos, hanem rögtön ismételten választott.

42. §

Egyesülés, szétválás során az érintettek a vagyonmérleg szerinti részesedés arányában osztoznak az elhatárolt veszteségen és a beruházási kedvezményen.

43. §

A rendelkezés a Szochó tv. rendelkezéseivel való összhang megteremtéséhez szükséges módosítást tartalmaz.

44. §

Az Szja tv. értékcsökkenési leírásra vonatkozó szabályainak átalakítása miatt szükségessé vált módosítás. A javaslat értelmében a vállalkozói jövedelemadózást alkalmazó egyéni vállalkozó a kizárólag üzemi célú tárgyi eszközei tekintetében egyösszegben, a nem kizárólag üzemi célú tárgyi eszközei tekintetében pedig átalányban az üzembe helyezés időpontjában számolhat el értékcsökkenést, így a kisadózó által a kisadózói adóalanyiság időszakában beszerzett tárgyi eszközöket elszámoltnak kell tekinteni.

45. §

A vállalkozói jövedelemadózás szabályainak átalakítása keretében megszűnnek a vállalkozói bevételt csökkentő kedvezmények (pl.: foglalkoztatási kedvezmény, kisvállalkozói kedvezmény), a fejlesztési tartalék és a kisvállalkozások adókedvezménye is, így a korábban igénybevett kedvezmények elszámolásáról átmeneti szabály rendelkezik. Az elszámolás során az Szja tv. 2024. december 31-én hatályos az átmeneti szabályban nevesített rendelkezései szerint kell eljárni.

46. §

Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása miatt feleslegessé vált rendelkezések hatályon kívül helyezése.

47. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv módosította a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre (belföldön: alanyi adómentesség) vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a HÉA-irányelv vonatkozó cikkére történő merev hivatkozást.

48. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvel – adóalany igénybevevő esetében, ha az eseményen, rendezvényen történő részvétel távolról, online hozzáféréssel (virtuálisan és nem fizikai jelenléttel) történik, a teljesítési helyre a főszabály szerinti teljesítési helyet rendeli alkalmazni.

49. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvel – nem adóalany igénybevevő esetében, ha az eseményen, rendezvényen történő részvétel távolról, online hozzáféréssel (virtuálisan és nem fizikai jelenléttel) történik, a teljesítési helyre az igénybevevő nem adóalany letelepedési helyét, lakóhelyét vagy szokásos tartózkodási helyét rendeli alkalmazni.

50. §

A törvényjavaslat egyes műalkotásoknak az Európai Unión kívülről történő behozatalára 5%-os kedvezményes áfa mérték alkalmazását írja elő.

51. §

A 2006/112/EK irányelv (a továbbiakban: Héa-irányelv) alapján adómentes körbe tartoznak azon szolgáltatások, amelyeket a fogtechnikusok hivatásuk gyakorlása keretében teljesítenek, valamint a fogorvosok és fogtechnikusok műfogsorral kapcsolatos szolgáltatásai. A Héa-irányelvnek való pontosabb megfelelés érdekében a Javaslat módosítja az Áfa tv.-t.

Az Áfa tv. eddig a közszolgáltató által végzett beteg- és sérültszállítási tevékenységet sorolta föl az adómentes szolgáltatások körében. A módosítás egy új, q) pontban rögzíti, hogy az adómentesség a nem közszolgáltatónak minősülő szolgáltatók által folytatott beteg- és sérültszállítási tevékenységre is kiterjed, feltéve, hogy a tevékenységet végző szolgáltató a szállítást speciálisan e célra felszerelt gépjárműben végzi.

52. §

Tekintettel arra, hogy a Javaslat értelmében lehetőség nyílik arra, hogy az adóalany a letelepedési tagállamától eltérő tagállamban is alanyi adómentességet válasszon, a Javaslat rendezi, hogy nem gyakorolható levonási jog azon ügyletekhez kapcsolódó beszerzések vonatkozásában, amelyeket az adóalany a Közösség olyan tagállamában teljesít, ahol alanyi adómentesként jár el.

53. §

A közvetett vámjogi képviselő igénybevételével elkövetett adócsalások visszaszorítása érdekében a Javaslat szűkíti azon esetek körét, amikor a megbízó helyett a közvetett vámjogi képviselő jogosult gyakorolni a megbízó helyett a termékimporthoz kapcsolódó levonási jogot.

54. §

A törvényjavaslat kiemeli, hogy mely adatokat kell tartalmaznia közvetett vámjogi képviselő megbízása esetén az adólevonási jog gyakorlásához, illetve a levonási jog engedményezéséhez kapcsolódó nyilatkozatnak.

55. §

A törvényjavaslat az ingatlanra vonatkozó tevékenységekre irányuló, fordított adózás alá eső építési-szerelési, egyéb szerelési munkák 2023. január 1-jével módosult szabályozásához kapcsolódó, a jogalkalmazást tovább segítő előírást tartalmaz. A fordított adózás alkalmazásának feltétele ezen ügyletek esetében, hogy az ingatlan létrehozatala, átalakítása, bővítése, bontással

történő megszüntetése vagy rendeltetésének megváltoztatása hatósági engedélyhez vagy hatósághoz történő bejelentéshez kötött legyen. A hatályos szabályozás ezzel kapcsolatban arról rendelkezik, hogy az engedélyhez, bejelentéshez kötöttség tényéről a szolgáltatás adóalany igénybe vevője a teljesítést megelőzően írásban nyilatkozzon a szolgáltatás nyújtója részére. Tekintettel arra, hogy a 2023. január 1-jétől hatályos módosítás alapján bővült azon engedélyek, bejelentések köre, amelyek fordított adózást eredményeznek az említett építőipari ügyletek esetében, és lehetséges, hogy a hatósági engedély vagy hatósághoz történő bejelentés szükségességéről elsődlegesen a szolgáltatásnyújtó (alvállalkozó) bír információval, a jogalkalmazás segítése érdekében a Javaslat kimondja, hogy ez esetben a nyilatkozattétel „fordított irányú”, azaz a szolgáltatás nyújtót terheli a szolgáltatás adóalany igénybevevője felé.

56. §

Általános forgalmi adózás szempontjából jelentőséggel bír, hogy mely időpontban történik a nyugta kiállítása és az mikor tekinthető kibocsátottnak. A törvényjavaslat rögzíti, hogy a nyugtakibocsátás akkor történik meg, amikor a nyugta beérkezett a nyugtatárba.

57. §

A törvényjavaslat meghatározza a nyugta kötelező adattartalmát 2025. január 1-jétől, mely bővebb, mint a nyugta jelenlegi adattartalma. Ennek értelmében a kötelező adat része lesz az értékesített termékre, nyújtott szolgáltatásra vonatkozó adat (pl. termék neve, globális kereskedelmi áruazonosító száma, mennyisége, a szolgáltatás neve, mennyisége); amennyiben az ellenérték bruttó összegben van meghatározva, akkor a felülről számított adómérték; adómentesség esetén az arra történő utalás; továbbá használt ingóság, műalkotás, gyűjteménydarab vagy régiség értékesítése esetén a különbözet szerinti szabályozásra történő utalás. E-nyugtának nem minősülő nyugta esetében a nyugta kötelező adattartalma változatlan marad. Továbbá átmeneti szabály értelmében 2028. július 1-jét megelőzően nem kötelező a globális kereskedelmi áruazonosító szám feltüntetése az e-nyugtán sem.

58. §

A törvényjavaslat bevezeti a nyugtával egy tekintet alá eső okirat fogalmát. A Javaslat értelmében ide tartozik valamennyi, a nyugtát módosító okirat, mely tartalmazza a kibocsátás keltét, az okirat sorszámát, annak a nyugtának az azonosítását, amelyet módosít, valamint a módosítás részleteit.

59. §

A törvényjavaslat kimondja, hogy e-nyugta kiállítása, kibocsátása kizárólag elektronikusan történhet. A kibocsátott e-nyugtát a vevő vevői alkalmazás segítségével tudja elérni a nyugtatárban. Fontos változás, hogy az elektronikusan kiállított és kibocsátott e-nyugtáról – eltérő jogszabályi rendelkezés hiányában – kizárólag a vevő kifejezett kérése esetén történik papír alapú

nyugtamasolat rendelkezésre bocsátása.

60. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvvel összhangban lehetővé teszi az alanyi adómentességet választott adóalanyok számára, hogy az e minőségben teljesített ügyleteikről egyszerűsített adattartalommal bocsássonak ki számlát.

61. §

Technikai jellegű módosítás, mely a pénztárgéppel történő nyugtakibocsátás esetén az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatásra vonatkozó előírásokban átvezeti az e-nyugta szabályokhoz kapcsolódóan kialakított egységes fogalomhasználatot.

62. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer keretében előállított adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezettel kapcsolatos szabályokat tartalmazza. A 2024. január 1-jétől hatályos módosítás értelmében az adóalanyok az Art. szerinti áfa bevallási kötelezettségüknek nem csak (i) az erre a célra rendszeresített nyomtatvány benyújtásával tehetnek eleget, hanem úgy is, hogy (ii) az adóhatóság által erre a célra biztosított elektronikus felületen a rendelkezésükre bocsátott adatokat kiegészítik, módosítják, majd az ekként összeállított bevallástervezetet jóváhagyják, vagy pedig (iii) az adóhatóság által közzétett módon és adatszerkezetben gépi interfész alkalmazásával továbbított adatokból összeállított adónyilvántartást bevallásként jóváhagyják. A szabályozás kimondja, hogy amennyiben az adóalany a fentiek közül több módon is benyújtja bevallását, az elsőként benyújtott bevallás minősül az adóalany bevallásának. Az említett elektronikus felületen benyújtott bevallás önellenőrzéssel való helyesbítése nyomtatványon, illetve az elektronikus felületen is lehetséges, ez utóbbi 2024. július 1-jét követően lesz adott. Az elektronikus felület elektronikus azonosítási szolgáltatás útján érhető el, az ott szereplő adatokat azonban nem csak maga az adóalany (illetve állandó meghatalmazottja) módosíthatja, illetve egészítheti ki, hanem erre más természetes személynek (másodlagos felhasználó) is jogot adhat.

63. §

Az Áfa tv. alanyi adómentességről szóló XIII. Fejezete új alcímmel egészül ki.

64. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvvel összhangban pontosítja az alanyi adómentesség választására jogosító adóalanyi kört. Az irányelv értelmében az áfa szempontjából belföldön kizárólag állandó telephellyel rendelkező adóalanyok (gazdasági céllal belföldön letelepedettek, de székhelyük nem belföldön található) nem választhatják a XIII. Fejezet 1. alcíme

szerinti alanyi adómentességet. Számukra 2025. január 1-től a XIII. Fejezet 3. alcíme szerint nyílik lehetőség az alanyi adómentesség választására, amennyiben a székhelyük a Közösségben található.

65. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelvhez igazodva pontosítja az alanyi adómentességre jogosító bevételi értékhatár számítása során figyelembe veendő bevételeket. Ennek értelmében az új közlekedési eszköz Közösségen belüli adómentes értékesítéséből adódó bevétel beleszámít a bevételi értékhatár számításába. Ehhez igazodó technikai módosításként a Javaslat kezeli, hogy az alanyi adómentességet választott adóalany továbbra sem járhat el alanyi adómentességi minőségében abban az esetben, ha a Közösség másik tagállamába értékesít új közlekedési eszközt.

66. §

Tartalmi változást nem eredményező technikai módosítás, figyelemmel az Áfa tv. 188. § (3) bekezdés b) pontjának hatályon kívül helyezésére.

Tartalmi változást nem eredményező technikai módosítás, figyelemmel ezen fejezet alcímekre osztása miatt. A Javaslat az Áfa tv. 196. § szerinti rendelkezést emeli át az Áfa tv. 195. §-ába.

67. §

A törvényjavaslat új alcímeket iktat be az alanyi adómentességről szóló XIII. Fejezetben belül. A 2020/2025/EU tanácsi irányelv értelmében a tagállamoknak 2025. január 1-től lehetővé kell tenniük, hogy amennyiben alkalmaznak olyan tagállami szabályozást, amely tartalmában az alanyi adómentességnek felel meg, akkor annak alkalmazását lehetővé tegyék a területükön nem letelepedett, de a Közösség területén székhellyel rendelkező adóalanyok számára is, a saját területükön letelepedett adóalanyok részére biztosított feltételek mellett. Ezen feltételeken túl további feltétel a nem letelepedett adóalanyok esetében, hogy uniós árbevételük éves szinten sem a tárgyévet megelőző évben, sem a tárgyévben nem haladhatja meg a 100.000 eurót.

Az egyszerűsítés értelmében a hivatkozott irányelv előírja, hogy az adóalanyoknak a másik tagállamban alkalmazandó adómentesség választására irányuló szándékát a letelepedésük szerinti tagállam illetékes hatósága felé jelentsék be előzetesen, továbbá azt is, hogy az adóalanyokat ezen rendelkezés gyakorlásához csak a letelepedésük szerinti tagállamban kell áfa szempontból nyilvántartásba venni, és ezen rendelkezés szerint egy egyedi azonosító számmal ellátni, mely tartalmaz egy „EX” utótagot. A hivatkozott irányelv előírja a bejelentés adattartalmát, valamint változás esetén annak szükséges kiigazítását. Az irányelv rendelkezik továbbá arról is, hogy mikor szűnik meg az adóalany által a Közösség másik tagállamában választott adómentesség.

A törvényjavaslat az irányelvvel összhangban azt írja elő, hogy a belföldön székhellyel rendelkező adóalany, milyen feltételek mellett választhat a Közösség másik tagállamában adómentességet, és ehhez milyen eljárási lépések társulnak. A választásnak nem előfeltétele, hogy az adóalany

belföldön is alanyi adómentességet válasszon.

68. §

A 2020/285/EU irányelvvel összhangban a Javaslat meghatározza azon belföldi előírásokat, amelyek ahhoz kapcsolódnak, hogy a belföldön nem letelepedett, de a Közösség más tagállamban székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező áfaalanyok belföldön miként választhatják az alanyi adómentesség alkalmazását.

A törvényjavaslat a hivatkozott irányelvvel összhangban a belföldön nem letelepedett adóalanyok számára az alanyi adómentesség alkalmazását a belföldön letelepedett adóalanyokkal azonos szabályok mellett biztosítja, azzal, hogy az alkalmazhatósághoz a nem belföldön letelepedett adóalanyoknak a 100.000 eurós uniós éves árbevételi értékhatár alatt kell maradniuk.

A törvényjavaslat a hivatkozott irányelvvel összhangban rendelkezik arról is, hogy mikor szűnik meg ezen adóalanyok tekintetében az alanyi adómentesség.

69. §

A 2020/285/EU irányelv módosította a HÉA-irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a merev hivatkozást.

70. §

A törvényjavaslat – összhangban a 2022/542/EU tanácsi irányelv által módosított 2006/112/EK tanácsi irányelvvel – előírja, hogy nem alkalmazható a különbözet szerinti adózás abban az esetben, ha az adott termék viszonteladó részére történő közvetlen értékesítéskor, vagy a viszonteladó általi közvetlen import esetében a termékre kedvezményes áfa kulcsot alkalmaztak.

71. §

A 2020/285/EU irányelv módosította a HÉA-irányelvnek a kis- és középvállalkozásokat megillető adómentességre vonatkozó rendelkezéseit. A törvényjavaslat ehhez igazodva pontosítja a merev hivatkozást.

72. §

A törvényjavaslat a 2020/285/EU irányelvvel összhangban az alanyi adómentes minőségben végzett tevékenység tekintetében mentesíti az áfa-bejelentkezési és áfabevallási kötelezettség alól a Közösség másik tagállamában székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező adóalanyokat, akik (amelyek) belföldön alanyi adómentességet választanak.

73. §

A törvényjavaslat tartalmazza a számla- és nyugtakibocsátáshoz kapcsolódó, az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére vonatkozó előírásokat.

A 2020/285/EU irányelvvel összhangban 2025. január 1-jétől lehetővé válik, hogy a más tagállamban székhellyel, ennek hiányában lakóhellyel rendelkező áfaalanyok belföldön alanyi adómentességet válasszanak. Ezen adóalanyok belföldi ügyleteik vonatkozásában a számla- és nyugtakibocsátáshoz kapcsolódó, az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatási kötelezettségre vonatkozó szabályok hatálya alá eshetnek. Erre az esetre a törvényjavaslat kimondja, hogy a más tagállamban székhellyel, ennek hiányában állandó lakóhellyel rendelkező, belföldön alanyi adómentességet választott adóalanyok a HÉA-irányelvben részükre előírt adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésével az esetleges belföldi számlaadat- és nyugtaadat-szolgáltatási kötelezettségüknek is megfelelnek.

74. §

A törvényjavaslat a jogharmonizációs klauzulát tartalmazza.

75. §

Átmeneti szabály teszi egyértelművé, hogy azon adóalanyok, akik/amelyek belföldön állandó telephellyel rendelkeznek, de székhelyük, lakóhelyük az EU területén kívül van, a 2020/285/EU tanácsi irányelvből következően nem választhatnak belföldön alanyi adómentességet.

76. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer keretében előállított adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezettel kapcsolatos átmeneti szabályokat tartalmazza. Ennek értelmében az e-Áfa rendszer segítségével a bevallás legelőször és főszabály szerint a 2024. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakról teljesíthető. Ettől eltérően a rendszer legelőször a 2025. január 1-jét magában foglaló adómegállapítási időszakot illetően használható jogutódlás, felszámolás, végelszámolás vagy kényszertörlesztés alatt álló adóalanyt érintő bevallás, illetve az Art. 52. §-a szerinti bevallási kötelezettség tekintetében.

77. §

A törvényjavaslat rendezi, hogy mely esetben kell először alkalmazni a közvetett vámjogi képviselővel történő eljárás áfa kezelésére vonatkozó, ezen Javaslattal módosított rendelkezéseket.

78. §

A törvényjavaslat értelmében a diplomáciai és konzuli képviselet tagját és a nemzetközi szervezet tagját visszaigénylés formájában megillető, értékhatárában 600 ezer forintra emelt adómentesség a 2024. naptári évtől illeti meg.

79. §

A törvényjavaslat az áfa mérték változásokhoz kapcsolódó átmeneti rendelkezéseket tartalmazza.

80. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv értelmében az e rendelkezéssel érintett adóalanyok 2025. január 1-től oly módon választhatnak a székhelyüktől eltérő tagállamban alanyi adómentességet, hogy e szándékukat a székhelyük szerinti tagállamnak benyújtott kérelem útján jelzik, a kérelmet ezen tagállam hatóságai bírálják el és jóváhagyás esetén megállapítják az EX-végződésellátott egyedi azonosítót az adóalany számára, amellyel az adómentes tevékenységét gyakorolhatja. Figyelemmel a kérelem elbírálásának előre nem ismert időtartamából adódó bizonytalan helyzetre, indokolt, hogy azon adóalanyok, akik (amelyek) már 2024-ben is alanyi adómentességet alkalmaztak belföldön, ezt 2025-ben is folytathassák, amennyiben egyébként megfelelnek az alanyi adómentesség folytatására vonatkozó feltételeknek. Ennek érdekében a Javaslat előírja, hogy azon adóalanyok, amelyek 2024-ben is gazdasági tevékenységet folytattak és alanyi adómentességet választottak belföldön, és amelyek 2025. január 1-től a XIII. Fejezet 3. alcíme szerinti feltételekkel alkalmazhatnak belföldön alanyi adómentességet és élni is kívánnak e választási joggal, e szándékukat kötelesek az állami adó- és vámhatóság számára 2024. december 31-ig bejelenteni, valamint a 2024 évre vonatkozó göngyöltett uniós árbevételükről 2025. január 15-ig adatot szolgáltatni. A Javaslat átmeneti rendelkezéssel biztosítja, hogy a fentiek szerint nyilatkozó és az alanyi adómentesség feltételeinek egyébként megfelelő adóalanyok 2025. január 1-től a kérelem jóváhagyásáig (EX-végű azonosító megállapításáig), de legkésőbb 2025. április 30-ig alanyi adómentes minőségben járhatnak el belföldön.

81. §

A törvényjavaslat átmeneti szabályként rögzíti, hogy 2028. július 1-jét megelőzően nem kötelező a globális kereskedelmi áruazonosító szám feltüntetése a nyugtán.

82. §

A törvényjavaslat a diplomáciai és konzuli képviselet tagja és a nemzetközi szervezet tagja által megfizetett adóból visszaigényelhető összeget naptári évenként a korábbi 300 ezer forint helyett legfeljebb 600 ezer forintra emeli, valamint technikai módosítást tartalmaz a műalkotások importjának 5%-os körbe kerülésével kapcsolatos rendelkezés miatt.

83. §

A módosítás pontosítja a vtsz. besorolást a kedvezményes, 5%-os áfakulcs hatálya alá tartozó speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek) tekintetében.

84. §

A besorolási rend alapján egyes, Élelmiszerkönyv szerinti desszert jellegű sajtkészítmények jelenleg is a 18%-os áfa mérték alá tartoznak, míg mások (2106 és 1806 vtsz. alá tartozóak) a 27 %-os kulcs alá. A Javaslat a jogalkotói célnak megfelelően 2024. január 1-jétől ez utóbbi termékeket is, így például a túró rudat, a 18%-os áfa kulcs alá sorolja.

85. §

A törvényjavaslat az eÁfa rendszer bevezetésével összefüggésben a számlabefogadói adatszolgáltatási kötelezettség alól ad felmentést azon adóalanyoknak, akik az e-Áfa rendszer használatával teljesítik bevallási kötelezettségüket, és ily módon nyilatkoznak számlaszinten a levonható adóról.

86. §

A törvényjavaslat tartalmazza az e-pénztárgéppel kiállított bizonylatokról valamint az egyéb nyugtákról és a nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatás teljesítésére vonatkozó előírásokat.

87. §

A kötelező e-nyugtaadás hatályba lépésével egyidejűleg az állami adó- és vámhatóság részére történő pénztárgépes adatszolgáltatás előírását helyezi hatályon kívül a módosítás.

A törvényjavaslat a 2020/285/EU tanácsi irányelv az irányelvhez igazodva pontosítja az alanyi adómentességre jogosító bevételi értékhatár számítása során figyelembe veendő bevételeket. Ennek értelmében az új közlekedési eszköz Közösségen belüli adómentes értékesítéséből adódó bevétel 2025-től beleszámít a bevételi értékhatárba.

Tekintettel egyrészt arra, hogy a 196. § szerinti rendelkezés átkerül a 195. §-ba, másrészt a XIII. Fejezet e Javaslattal történő módosításaira, a 196. § technikai okokból történő hatályon kívül helyezése vált szükségessé.

88. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának

megteremtése érdekében szükséges jogharmonizációs célú módosítás.

89. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának megteremtése érdekében szükséges, illetve a harmadik országba történő kivitel megghiúsulására vonatkozó irányelvi szabályokkal való összhangot megteremtő jogharmonizációs célú módosítás.

90. §

A jövedéki termékek harmadik országba történő kivitelére vonatkozó jövedéki szabályok és a vámszabályok szerinti külső árutovábbítási eljárásra vonatkozó szabályok összhangjának megteremtése érdekében szükséges, illetve az irányelvi üzemszüneti szabályokkal való összhangot megteremtő jogharmonizációs célú módosítás

91. §

A belföldi feladótól belföldi címzettnek kereskedelmi céllal más tagállamon keresztül szállított szabadforgalomba bocsátott jövedéki termékekre vonatkozó, jogharmonizációs célú módosítás.

92. §

A jogforrási hierarchia megtartása érdekében szükséges módosítás a jogalkalmazási gyakorlattal összhangban.

93. §

A borászatok elszámolási és adóbevallási határidejét érintő átmeneti szabály.

94. §

Szövegcsere módosítások. Adómentességi értékhatár korrekciója, borászatok elszámolási és adóbevallási határidejét érintő, valamint a hazai logisztikai ágazat versenyképességének növelése és a vámszabályozással való fogalmi összhang biztosítása érdekében szükséges szövegkorrekciók.

95. §

A rendelkezés a jogharmonizációs rendelkezés módosításával átülteti az Európai Unió működéséről szóló szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában a halászati és akvakultúra-termékek előállításával, feldolgozásával és forgalmazásával foglalkozó vállalkozások számára nyújtott támogatások bizonyos fajtáinak a belső piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánításáról szóló (EU) 2022/2473 rendelet módosításáról szóló 2023/1315/EU bizottsági rendelet (HL L 167 2023. június 23., 1-90.o. 34., 35. pontját, amely szabályok módosítják az energiahatékonysági célokat szolgáló

beruházás, felújítás adókedvezményének szabályait és bevezeti az épület esetében igénybe vehető új energiahatékonysági adókedvezményt.

96. §

A törvényjavaslat törvényi szintre emeli a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendelet szerinti szabályozást.

A törvényjavaslat szerinti módosítás értelmében élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző programnak az aktív Magyarországért felelős miniszter munkaszervezete által, e célra szolgáló fejezeti kezelésű előirányzatáról támogatott tevékenység, program, kampány, illetve az ezeket szolgáló beruházás minősül.

97. §

Átmeneti rendelkezés az adófelajánlás módosuló szabályaihoz.

98. §

Az élmény- és szabadidősport, valamint egészségmegőrző program finanszírozására az adóalanyok által felajánlott összegeket az adóhatóság a programok támogatására szolgáló előirányzat javára utalja át, a felajánlás összegéről pedig az aktív Magyarországért felelős minisztert tájékoztatja.

99. §

A Gazdaság-újraindítási Akcióterv végrehajtása érdekében Magyarország Helyreállítási és Ellenállóképességi Tervéhez kapcsolódó intézkedési lista jóváhagyásáról szóló 1495/2021 (VII. 23.) Korm. határozat 2. mellékletének 116. pontja szerint 2024. december 31-ig hatályba lép a közüzemi adózás egyszerűsítéséről szóló törvény, mely alapján a közműadó-kötelezettség megszűnik 2025-től.

E feladat végrehajtása első lépéseként a törvényjavaslat 2024. január 1-jétől kiemeli a közművezetékek adója tárgyi hatálya alól a hírközlési vezetékeket, ennek keretében hatályon kívül helyezi a hírközlési vezetékekre vonatkozó szabályokat.

100. §

Lásd az előző §-hoz írt indokolást.

A Javaslat a közműadó-kötelezettség megszüntetésére vonatkozó feladat második lépéseként 2025. január 1-jétől hatályon kívül helyezi a közművezetékek adójáról szóló 2012. évi CLXVIII. törvényt.

101. §

A törvényjavaslat további egy évvel meghosszabbítja a hatályos szabályozás alkalmazásának határidejét.

Ebből következően 2024. december 31-ig az adó mértéke az adóalap 0%-a marad, emellett a továbbiakban sem kell alkalmazni a reklámadó-törvény releváns, eljárási természetű és szankciós rendelkezéseit (megrendelői adókötelezettségek, adó-, adóelőleg-, előleg-kiegészítés fizetési kötelezettség teljesítése, egyes adókötelezettségek teljesítésének elmaradása miatti mulasztási bírság alkalmazása, vélelmezett adó megállapítása).

102. §

A törvényjavaslat rögzíti, hogy ha az adóév 12 hónapnál rövidebb, az adóalanynak a tört adóévi adóalapját évesíteni kell, majd erre az adóalapra kell kiszámítani a mértéktábla szerinti sávok alkalmazásával az érvényesített adóösszeget. A fizetendő adó az így kiszámított éves adóösszegnek az adóév naptári napjaival arányos része.

103. §

A törvényjavaslat kiegészíti a közszolgálati kötelezettség Htv.-beli definícióját a különleges jogállású szervekről és az általuk foglalkoztatottak jogállásáról szóló törvény szerinti jogviszonnyal.

A módosítás alapján a különleges jogállású szerveknél közszolgálati jogviszonyban valamint munkaviszonyban foglalkoztatott személyek számára biztosított lesz a továbbiakban az idegenforgalmi adó alóli mentesség, ha a közszolgálati kötelezettség teljesítése céljából tartózkodnak az önkormányzat illetékességi területén.

104. §

A törvényjavaslat az egyéni vállalkozó eszközeinek a vállalkozói tevékenysége folytatása céljából alapított egyszemélyes korlátolt felelősségű társaság vagy egyéni cég általi megszerzését mentesíti a visszterhes vagyonátruházási illeték alól.

Az illetékmentesség bevezetését a személyi jövedelemadóról szóló törvény egyéni vállalkozókra vonatkozó szabályainak változása indokolja. E változások miatt ugyanis egyes egyéni vállalkozók esetében célszerű döntés lehet a meghatározott társas vállalkozási formákra történő áttérés. Ezen áttérést könnyíti meg az új átmeneti illetékmentesség.

Az új illetékmentességet azon illetékügyekben kell alkalmazni, melyekben az egyéni vállalkozó eszközeinek a megszerzése 2025. december 31-éig megtörténik.

A mentesség állami támogatásnak minősül, azt a vagyonszerző – a tevékenysége függvényében – csekély összegű támogatásként veheti igénybe.

105. §

Lásd az előző §-hoz fűzött módosítást.

106. §

1. ponthoz: Pontosító, kiegészítő rendelkezés, az otthonteremtési támogatások időközben bekövetkezett változásaira tekintettel.

2. ponthoz Technikai jellegű pontosítás.

107. §

Az (1) és (3) bekezdéshez: A magyarországi munkavégzésre tekintettel utólagosan kifizetett jövedelmek (pl: bónusz, jutalom) után felmerülő társadalombiztosítási járulék és szociális hozzájárulási adó kötelezettség esetében szükséges annak pontosítása, hogy ezen magyarországi munkavégzéssel megszolgált jövedelmek társadalombiztosítási járulék és szociális hozzájárulási adó kötelesek, ezek tekintetében nem alkalmazhatóak az általános mentességi szabályok.

A (2) bekezdéshez: Technikai jellegű módosítás.

108. §

Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása keretében kivezetésre kerül a vállalkozói kivét, így a törvényjavaslat értelmében a vállalkozói jövedelemadóztatást választó egyéni vállalkozót saját maga után terhelő szociális hozzájárulási adó alapja a személyi jövedelemadó köteles vállalkozói jövedelem lesz, az átalányadózó egyéni vállalkozók járulékalapja változatlanul az átalányban megállapított jövedelem. Lényeges változás, hogy a szociális hozzájárulási adót éves elszámolású adó lesz, emiatt fogalmaz úgy a törvény, hogy a tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelem az adóalap.

Továbbra is fennmarad a minimum adófizetési kötelezettség, viszont a garantált bérminimum és a minimálbér közti különbségtétel, valamint a 112,5 százalékos szorzó is megszűnik és egységesen minden főfoglalkozású egyéni vállalkozónak havonta a minimálbér után legalább meg kell fizetni a szociális hozzájárulási adót.

A mezőgazdasági őstermelőkhöz hasonlóan a főfoglalkozású egyéni vállalkozóknál is bevezetésre kerül a választott járulékalap, így ha az egyéni vállalkozó a magasabb társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében magasabb járulékalapot választott, akkor a szociális hozzájárulási adót legalább ezen magasabb választott alap után meg kell fizetnie. Vagyis választott járulékalap esetén nem a minimálbér, hanem a választott magasabb járulékalap a havonta minimum fizetendő szociális hozzájárulási adó alapja. Ha a tárgyévi összevont adóalapba tartozó jövedelem magasabb, mint a választott járulékalap 12-szerese, akkor a jövedelem után kell a szociális hozzájárulási adót megfizetni.

109. §

Az (1) bekezdéshez: A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 2024. január 1-jei hatálybalépéssel módosította a szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény 9. §-át azzal a céllal, hogy egyszerűsítse az egyéni, illetve társas vállalkozók adminisztrációs kötelezettségét. A módosítás értelmében a Tbj. szerinti egyéni vállalkozói tevékenység (az Evecv. szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő személyek tevékenységén kívül ideértve az ügyvédek, az egyéni szabadalmi ügyvivők, az önállóan tevékenykedő közjegyzők, önálló bírósági végrehajtók és az állatorvosok tevékenységét is) szünetelése járulékszabályozási szempontból csak teljes naptári hónapra értelmezhető. Ezzel összhangban a szociális hozzájárulási adót is a teljes hónapra meg kell fizetni azokban a hónapokban is, amelyekben az egyéni vállalkozó a tevékenységét nem a hónap egészében szünetelteti, vagyis a továbbiakban nincs szükség arányosításra (harmincadolásra). Jogtechnikai szempontból a módosítás miatt nem szükséges hatályba léptetni a 2023. évi LIX. törvény vonatkozó rendelkezését.

A tevékenységét szüneteltető egyéni vállalkozó csak azokban a hónapokban mentesülhet a minimális szociális hozzájárulási adó megfizetése alól, amelyek egészében a tevékenységét szünetelteti. Ha a szünetelés nem az egész hónapot érinti, akkor sem lehet a minimum adóalapot arányosítani, annak teljes összegét figyelembe véve kell a szociális hozzájárulási adót megállapítani.

A szabályozás egységesítése, egyszerűsítése érdekében az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda tagja tekintetében is megszűnik a minimum adóalap arányosításának a lehetősége (a harmincadolás) azokban a hónapokban, amelyek egészében a társas vállalkozó nem szünetelteti a tevékenységét. A minimum adóalap után csak azokban a hónapokban nem kell megfizetni a szociális hozzájárulási adót, amelyek egészében a nevesített társas vállalkozások tagja a tevékenységét szünetelteti.

A (2)-(5) bekezdéshez:

A minimum szociális hozzájárulási adóalap arányosításának (harmincadolásának) megszüntetése azokban az esetekben amikor az egyéni vállalkozó, illetve a társas vállalkozó többes jogviszonyában változás történik. Ha a hónap egészében nem áll fenn a többes jogviszony, akkor a hónap első napján fennálló állapot szerint kell az adókötelezettséget meghatározni.

110. §

A rendelkezés rögzíti, hogy a munkaerőpiacra lépők után érvényesíthető kedvezményt nemcsak a magyar állampolgárságú munkavállalók után, hanem a Magyarországgal határos nem EGT-államok (Ukrajna, Szerbia) állampolgárainak foglalkoztatása esetén is érvényesíteni lehet.

111. §

A rendelkezés a magánszemélyek egyéni vállalkozóvá válását ösztönző kedvezményt vezet be

2024. január 1-jétől. Az adókedvezmény a tevékenységét kezdő egyéni vállalkozókat illeti meg, melyet a tevékenység megkezdésének évében és az azt követő évben a minimálbér és a szociális hozzájárulási adó 13 százalékos adómértékével megállapított összegben, a tevékenység megkezdését követő második évben pedig a minimálbér és a szociális hozzájárulási adó mértékének felével megállapított összegben vehetnek igénybe.

112. §

Az egyéni vállalkozó adminisztrációs terhei jelentősen egyszerűsödnek azáltal, hogy a szociális hozzájárulási adó a személyi jövedelemadóval analóg módon éves elszámolásúvá válik és a szociális hozzájárulási adóelőleg alapja meg fog egyezni a személyi jövedelemadó előleg alapjával.

Év közben negyedévente kell az adóelőleget megállapítani és a negyedévet követő hónap 12-éig megfizetni, azonban a negyedéves bevallási kötelezettség megszűnik. Az adót az adóhatóság által kiajánlott bevallási tervezet felhasználásával vagy a vállalkozó által elkészített személyi jövedelemadó bevallásban kell majd évente bevallani és ott kell elszámolni a negyedévente fizetett adóelőleg és az éves adókötelezettség esetleges különbözetével. A különbözetet a bevallási határidőig, azaz a tárgyévet követő év május 20-áig kell megfizetni.

A fenti szabályok költségelszámolási módtól függetlenül egységesen vonatkoznak az átalányadózó és a tételes költségelszámoló egyéni vállalkozóra is.

113. §

Az egyéni vállalkozók illetve a társas vállalkozók közteherviselésére vonatkozó szabályok egyszerűsítése érdekében mind az egyéni vállalkozók, mind a társas vállalkozók vonatkozásában megszűnik a minimálbér és a garantált bérminimum közti különbségtétel. A társadalombiztosítási szabályok alkalmazása során minimálbérnek a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alapláb kötelező legkisebb havi összegét kell érteni.

114. §

Az (1) bekezdés

a) pontjához: Az egyes ellátások felsorolásának kiegészítése.

b) pontjához: A módosítás értelmében a megváltozott munkaképességű munkavállalók esetében a szakirányú oktatás és a duális képzés adókedvezményének érvényesítésénél az arányosítás mellőzésével valamennyi képzésben töltött nap figyelembe vehető.

A (2) bekezdéshez: Az adórendszer egyszerűsítése érdekében az ebben a §-ban szabályozott esetekben is a minimálbérben kerül meghatározásra a szociális hozzájárulási adó alapja a minimálbér 112,5 százaléka helyett.

115. §

Az a) és b) ponthoz: Az egyéni vállalkozók adózásának átalakítása miatt feleslegessé vált rendelkezések hatályon kívül helyezése.

A c) ponthoz: A szakképzési hozzájárulás megszűnésével összefüggésben feleslegessé vált szövegrész hatályon kívül helyezése.

A d) ponthoz: felesleges szövegrész törlése.

116. §

Az (1) bekezdéshez: Az egyéni vállalkozók illetve a társas vállalkozók közteherviselésére vonatkozó szabályok egyszerűsítése érdekében mind az egyéni vállalkozók, mind a társas vállalkozók vonatkozásában megszűnik a minimálbér és a garantált bérminimum közti különbségtétel. A társadalombiztosítási szabályok alkalmazása során minimálbérnek a tárgyhónap első napján érvényes, a teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló részére megállapított alaplábér kötelező legkisebb havi összegét kell érteni.

A (2) bekezdéshez: A rendelkezés beiktatja a nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset fogalmát. A KSH a Hivatalos Értesítőben a legalább öt főt foglalkoztató vállalkozások, valamennyi költségvetési intézmény és a foglalkoztatás szempontjából jelentős nonprofit szervezetekre vonatkozóan teszi közzé a különböző ellátások alapjául szolgáló főbb kereset-statisztikai adatokat. A hatályos szabályokban is az erre a körre irányadó adatot kell figyelembe venni, a jogalkalmazás megkönnyítése érdekében azonban – az Szja tv-hez hasonlóan – indokolt Tbj. fogalmi rendszerének kiegészítése is.

117. §

A módosítás alapján a harmadik állam állampolgárának Magyarországról történő kiküldetése esetében a tevékenység ellenértékeként a tárgyhónapban megszerzett jövedelem minősül járulékalapnak, és így a szociális hozzájárulási adó alapjának is.

118. §

A rendelkezés a nemzetgazdasági szintű bruttó átlagkereset fogalmának bevezetésével összefüggésben pontosítja a *ba)* és a *bb)* alpont szövegét.

A *bc)* alpont szerinti új szabály értelmében a harmadik állam állampolgárának Magyarországról történő kiküldetése esetében a tevékenység ellenértékeként a tárgyhónapban megszerzett jövedelem minősül járulékalapnak, és így a szociális hozzájárulási adó alapjának is. Azaz kizárólag ezen személyi kör vonatkozásában megszűnik a kiküldetés esetében alkalmazható kedvezményes járulékalap szabály, mely szerint a járulékalap az alaplábér, de legalább a bruttó átlagkereset.

119. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés pontosítja az arra vonatkozó speciális szabályt, amely azt határozza meg, hogy a főfoglalkozású átalányadózó egyéni vállalkozónak hogyan kell eljárnia a családi járulékkedvezmény megállapításakor, ha a minimálbér után köteles a járulékot megfizetni. A pontosítás eredményeként a minimálbérre tekintettel fizetett járulék után az adóköteles átalányban megállapított jövedelem mértékéig is lehet családi járulékkedvezményt igénybe venni.

A (2) bekezdéshez: 2025. január 1-jétől megszűnnek azok a rendelkezések, amelyek az egyéni vállalkozók tekintetében speciális szabályokat állapítottak meg a családi járulékkedvezmény érvényesítése kapcsán, így az egyéni vállalkozók tekintetében is az általános szabályok lesznek irányadóak. A fő- illetve másodfoglalkozású egyéni vállalkozók a diktált járulékalapot terhelő társadalombiztosítási járulék vonatkozásában a járulékkötelezettség mértékéig érvényesíthetik a kedvezményt.

120. §

A vállalkozói kivét kivezetése, illetve a járulékszabályozás egyszerűsítésére tett vállalások miatt jelentősen átalakulnak az egyéni vállalkozók járulékfizetési szabályai. A jelenlegi, a vállalkozó által elért jövedelmen (vállalkozói kivéten, illetve átalányban megállapított jövedelmen) alapuló járulékmegállapítási módszer helyett egy diktált járulékalap kerül bevezetésre. A diktált járulékalap mind a vállalkozói jövedelemadózást, mint az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozók esetében egységesen a tárgyhavi minimálbér.

A főfoglalkozású egyéni vállalkozóknál (a mezőgazdasági őstermelőkhöz hasonlóan) bevezetésre kerül a választott járulékalap intézménye: a főfoglalkozású egyéni vállalkozó a magasabb társadalombiztosítási ellátások megszerzése érdekében magasabb járulékalapot választhat. Az erre vonatkozó nyilatkozatát az egyéni vállalkozónak az adóévre vonatkozóan az első negyedévet követő hó 12-éig az év első negyedéves járulékbevallásában kell megtennie, mely határidő jogvesztő. A tevékenységét év közben kezdő egyéni vállalkozó a magasabb járulékalap választására vonatkozó nyilatkozatát az állami adó- és vámhatósághoz való bejelentkezéssel egyidejűleg teljesítheti, és ezen nyilatkozata alapján a magasabb járulékalapra vonatkozó vállalása a biztosítási kötelezettsége első napjától az adóévre szól.

A gyermekgondozási díj folyósításának ideje alatt is végezhető egyéni, társas vállalkozói, vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenység, így ezen ellátás tekintetében is úgy kell eljárni, mint az egyéb olyan ellátások (pl.: gyermekgondozást segítő ellátás, gyermeknevelési támogatás) folyósítása alatt, amikor megengedett a munkavégzés.

A törvényben nevesített esetekben (pl.: anyasági ellátások folyósításának ideje alatt, önkéntes tartalékos katonai szolgálat időszaka, vállalkozói tevékenység szünetelése) egyáltalán nem kell, a diktált alap után sem, társadalombiztosítási járulékot fizetni.

Azonban ha a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozást segítő ellátás, a gyermeknevelési támogatás, a gyermekek otthongondozási díja vagy az ápolási díj folyósításának időszaka alatt az egyéni vállalkozó tevékenységét személyesen folytatja, akkor a minimálbér 30 százaléka után havonta meg kell fizetni a járulékot. Ez egy kedvező változás a mostani szabályozáshoz képest, hiszen jelenleg ilyen esetben legalább a járulékfizetési alsó határ után teljesíteni kell a járulékkötelezettséget.

A járulékalap meghatározásának egyszerűsítése érdekében új elemként kerül be a Tbj.-be az a szabály, amely kimondja, hogy járulékszabályozási szempontból a Tbj. szerinti egyéni vállalkozók (az Evecvtv. szerinti egyéni vállalkozói nyilvántartásban szereplő személyeken kívül ideértve az ügyvédeket, az egyéni szabadalmi ügyvivőket, az önállóan tevékenykedő közjegyzőket és önálló bírósági végrehajtókat), illetve az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda társas vállalkozó tagja tevékenységének szünetelése csak teljes naptári hónapra értelmezhető. Azokban a hónapokban amelyekben az egyéni vállalkozó, illetve társas vállalkozó tevékenysége, illetve az ügyvéd, szabadalmi ügyvivő, közjegyző, bírósági végrehajtó kamarai tagsága nem a hónap egészében szünetel nincs szükség arányosításra, a járulékkötelezettséget a teljes hónapra meg kell fizetni.

121. §

Az (1) bekezdéshez: A másodfoglalkozású egyéni vállalkozók (legalább heti 36 órás munkaviszonyban állók vagy közép-, valamint felsőfokú tanulmányokat folytatók) a ténylegesen elért járulékalapot képező jövedelem helyett a minimálbér 30 százaléka, egy diktált alap után fizetik a társadalombiztosítási járulékot.

A (2) bekezdéshez:

A társas vállalkozóként is biztosított egyéni vállalkozó az adóév egészére – a társas vállalkozás részére a tárgyév január 31-éig évenként tett nyilatkozattal – választhatja, hogy a minimálbér után történő járulékfizetési kötelezettséget társas vállalkozóként teljesíti. Ez esetben társas vállalkozóként a járulék alapja az e tevékenységéből származó jövedelem, de legalább a minimálbér, míg egyéni vállalkozóként a Tbj. 42. § (2) bekezdése alapján kell teljesíteni a járulékkötelezettséget, vagyis a minimálbér 30 százaléka lesz a járulék.

A módosítás a társas vállalkozás tekintetében is bevezet egy nyilatkozattételi kötelezettséget, mely szerint a társas vállalkozásnak a januári havi adó- és járulékbevallásában ('08-as bevallás) nyilatkoznia kell, hogy részére adott-e az egyéni vállalkozó nyilatkozatot arról, hogy a minimálbér utáni járulékkötelezettséget társas vállalkozóként teljesíti. A társas vállalkozás ezen nyilatkozata azért szükséges, hogy az adóhatóság minél pontosabban el tudja készíteni a negyedéves járulékbevallás tervezetét.

Ha a többes biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony hónap közben keletkezik vagy szűnik meg, akkor a járulékalap arányosítása (harmincadolás) helyett az egyéni vállalkozó és a társas vállalkozás a hónap első napján fennálló állapot szerint állapítja meg a járulékkötelezettséget. Ugyanígy kell

eljárni a másodfoglalkozású egyéni, illetve társas vállalkozónak, ha hónap közben keletkezik vagy szűnik meg a 36 órás munkaviszonya, vagy az oktatási intézményben folytatott tanulmánya. A többes biztosítási kötelezettséggel járó jogviszony keletkezéséről, illetve megszűnéséről az egyéni vállalkozónak, illetve a társas vállalkozásnak az állapot kezdetét, illetve megszűnését követő 8 napon belül nyilatkoznia kell az állami adó- és vámhatóságnak.

122. §

Az egyéni vállalkozók tekintetében bevezetett diktált (vagy választott) járulékalap jelentősen leegyszerűsíti a járulékmegállapítás jelenlegi rendszerét, így lehetővé válik – az éves személyi jövedelemadó bevalláshoz hasonlóan – a havi (negyedéves) járulékbavallás adóhatóság általi kiajánlásának a bevezetése. Az adóhatóság az általa rendelkezésére álló adatok alapján a tárgynegyedévet követő hó első napjáig elkészíti a negyedéves bevallási tervezetet, amelyet az egyéni vállalkozónak a tárgynegyedévet követő hó 12. napjáig van lehetősége kiegészíteni, illetve javítani. A tervezet a társadalombiztosítási járulék fizetési kötelezettséget havi bontásban tartalmazza. Az egyéni vállalkozónak arra is van lehetősége, hogy saját maga a bevallási határidőig elkészítse a bevallását. Ha az adózó a bevallási tervezet adatait a negyedévet követő hó 12. napjáig nem javítja, nem egészíti ki, vagy nem nyújt be bevallást, akkor úgy kell tekinteni, hogy a bevallási tervezetben foglaltakkal egyetért, és a tervezet az adózó által elfogadott bevallásnak minősül, mely alapján az állami adó- és vámhatóság előírja a társadalombiztosítási járulékfizetési kötelezettséget.

123. §

Az (1) bekezdéshez: A rendelkezés módosítja a főfoglalkozású átalányadózó egyéni vállalkozókra vonatkozó azon speciális szabályt, amely azt határozza meg, hogy hogyan kell eljárni a családi járulékkedvezmény megállapításakor, ha a vállalkozó a minimálbér után köteles a járulékot megfizetni. A módosítás eredményeként ez esetben a minimálbérrre tekintettel fizetendő járulékból nemcsak az adómentes, hanem az adóköteles átalányban megállapított jövedelemre jutó járulék mértékéig is igénybevehető a családi járulékkedvezmény. A módosítás visszamenőlegesen már a 2023. január havi, illetve az azt követő hónapok járulékkötelezettsége meghatározásakor alkalmazható.

A (2) bekezdéshez: 2025. január 1-jétől megszűnnek azok a rendelkezések, amelyek az egyéni vállalkozók tekintetében speciális szabályokat állapítottak meg a családi járulékkedvezmény érvényesítése kapcsán, így az egyéni vállalkozók tekintetében is az általános szabályok lesznek irányadóak. A fő- illetve másodfoglalkozású egyéni vállalkozók a diktált járulékalapot terhelő társadalombiztosítási járulék vonatkozásában a járulékkötelezettség mértékéig érvényesíthetik a kedvezményt.

124. §

A jelenlegi szabályozás alapján, ha az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozó jövedelme már

adóköteles, akkor a minimálbérre tekintettel fizetendő járulék tekintetében nem érvényesíthet járulékkedvezményt. A göngyölítéses járulékalap megállapítási módszer miatt viszont gyakran előfordul, hogy az átalányadózó egyéni vállalkozó jövedelme már adóköteles és mégis a minimálbér után kell megfizetnie a járulékot, így kiegészül a szabályozás azzal, hogy ez esetben az átalányban megállapított jövedelemnek nemcsak az adómentes, hanem az adóköteles része tekintetében is érvényesíthető a járulékkedvezmény. Átmeneti szabály értelmében ezt a kedvezményes rendelkezést már a 2023. január havi, illetve az azt követő hónapok tekintetében visszamenőlegesen lehet alkalmazni.

125. §

Az (1) bekezdés

a) pontjához: A Tbj. 6. § h) pont hc) alpontjának hatályon kívül helyezése miatt a kiegészítő tevékenységet folytató személy fogalma kiegészül az özvegyi nyugdíjban részesülő, az öregségi nyugdíjkorhatárt betöltött őstermelővel. Ez utóbbi személyi körbe tartozó őstermelők a korábbi szabályok szerint sem minősültek az őstermelői jogállásuk alapján biztosítottaknak, a módosítás csupán jogtechnikai pontosítás miatt szükséges.

b) és c) pontjához: 2022 előtt az átalányadózó egyéni vállalkozók csak az átalányban megállapított jövedelmüket terhelő járulék után érvényesíthettek családi járulékkedvezményt, a járulékfizetési alsó határra tekintettel fizetett járulék után nem. 2022. január 1-je óta az átalányadózást alkalmazó egyéni vállalkozóknak az éves minimálbér felét meg nem haladó jövedelme mentesül a személyi jövedelemadó alól, így a főfoglalkozású egyéni vállalkozóknak azokban a hónapokban, amikor csak adómentes jövedelmük van a járulékfizetési alsó határ (minimálbér vagy garantált bérminimum) után kell megfizetnie a járulékot. Emiatt 2022-ben kiegészült a Tbj. egy olyan kedvezményes szabállyal, amely ezen személyi kör részére lehetővé tette, hogy az átalányban megállapított adómentes jövedelem mértékéig érvényesíthető legyen a járulékkedvezmény, akkor is, ha a járulékot az egyéni vállalkozó a minimálbér után fizeti. A göngyölítéses szabály bevezetése óta gyakran előfordul olyan eset, hogy az egyéni vállalkozó átalányban megállapított jövedelme már adóköteles, de a göngyölítéses módszerrel meghatározott havi járulékalapja kevesebb, mint a minimálbér, így főfoglalkozású egyéni vállalkozóként legalább a minimálbér után köteles teljesíteni a járulékkötelezettséget. A jelenlegi szabályozás alapján ebben az esetben az egyéni vállalkozó nem érvényesíthetne járulékkedvezményt, mert az átalányban megállapított jövedelme már adóköteles. Annak érdekében, hogy a minimálbérre tekintettel fizetett járulék után ez esetben is lehessen járulékkedvezményt igénybe venni, kiegészül a szabályozás azzal, hogy az átalányban megállapított jövedelemnek nemcsak az adómentes, hanem az adóköteles része tekintetében is érvényesíthető a járulékkedvezmény.

A

(2)

bekezdés

a) pontjához: A gyermekgondozási díj folyósításának ideje alatt is végezhető egyéni, társas

vállalkozói, vagy mezőgazdasági őstermelői tevékenység, így ezen ellátás tekintetében is úgy kell eljárni, mint az egyéb olyan ellátások (pl.: gyermekgondozást segítő ellátás, gyermeknevelési támogatás) folyósítása alatt, amikor megengedett a munkavégzés.

b)-c) pontjához: A járulékalap meghatározásának egyszerűsítése érdekében új elemként kerül be a Tbj.-be az a szabály, amely kimondja, hogy járulékszabályozási szempontból az ügyvédi iroda, a szabadalmi ügyvivői iroda, a szabadalmi ügyvivői társaság, a közjegyzői iroda, a végrehajtói iroda társas vállalkozó tagja tevékenységének szünetelése csak teljes naptári hónapra értelmezhető. Azokban a hónapokban, amelyekben az ügyvéd, szabadalmi ügyvivő, közjegyző, bírósági végrehajtó kamarai tagsága nem a hónap egészében szünetel nincs szükség arányosításra, a járulékkötelezettséget a teljes hónapra meg kell fizetni.

126. §

Az (1) bekezdéshez: A kiegészítő tevékenységet végző, azaz saját jogú nyugdíjban vagy özvegyi nyugdíjban részesülő őstermelők már a Tbj. 6. §-ának felvezető mondata alapján kikerülnek a biztosítottak köréből, hiszen biztosítottak csak a kiegészítő tevékenységet folytató személynek nem minősülő az egyes pontokban nevesített jogviszonyban tevékenységet végző személyek minősülnek. A Tbj. 6. § h) pont *hc)* alpontja így valójában egy üres halmazra vonatkozóan állapít meg szabályt, hiszen a paragrafushely felvezető szövege a biztosított körből már eleve kizárta a kiegészítő tevékenységet folytatókat, emiatt szükséges a *hc)* alpont hatályon kívül helyezése.

A (2) bekezdés

a) pontjához: A gyermekgondozási díj folyósításának ideje alatt is végezhető társas vállalkozói tevékenység, így ezen ellátás tekintetében is úgy kell eljárni, mint az egyéb olyan ellátások (pl.: gyermekgondozást segítő ellátás, gyermeknevelési támogatás) folyósítása alatt, amikor megengedett a munkavégzés.

b) pontjához: Az egyéni vállalkozók járulékbevallására vonatkozó szabályok átalakítása miatt szükséges hatályon kívül helyező rendelkezés.

127. §

A 2020/285/EU tanácsi irányelv alapján, ha a tagállam nem mentesíti a bejelentkezési kötelezettség alól azokat a területükön letelepedett, adómentes adóalanyokat, amelyek kizárólag az említett területen élnek az adómentességgel, akkor biztosítani kell ezen adóalanyok számára, hogy a bejelentkezési eljárás és az adószám megállapítása legfeljebb 15 munkanapot vegyen igénybe, kivéve az olyan egyedi eseteket, amikor az adókijátszás vagy adókikerülés megelőzése érdekében szükséges ellenőrzések elvégzése hosszabb időt igényel.

128. §

Az adminisztratív együttműködésről szóló uniós irányelv hetedik módosításának (DAC7) 2024.

január 1-jei hatálybalépése miatt, az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítéséhez szükséges módosítás. Az adatszolgáltatási kötelezettség bővül olyan adatokkal, amellyel kapcsolatos információ jelenleg nem áll rendelkezésre az adóhatóság rendszereiben, így szükséges a „Havi bevallás a kifizetésekkel, juttatásokkal összefüggő adóról, járulékokról és egyéb adatokról” elnevezésű, '08 jelű bevallás kiegészítése.

129. §

Az eÁfa rendszer keretében előállított, adónyilvántartásból összeállított áfa bevallás-tervezet kapcsán szükséges módosítás.

130. §

Az e-pénztárgépek alkalmazásának feltételeit biztosító rendelkezés. Az új típusú pénztárgépek bevezetésével tisztul a gazdaság, javul a vállalkozások digitalizáltsága és az ország versenyképessége. Nemcsak a vállalkozásoknak hoz adminisztráció- és költségcsökkentést, hanem egyszerűbbé teszi a vásárlást, a jótállási jogok érvényesítését. Az e-pénztárgép egy zöld megoldás, hiszen az új típusú kasszák elektronikus nyugtát „adnak”, amely a vásárlókhöz egy a – jellemzően - mobiltelefonjukra letöltött alkalmazás révén jut el.

131. §

Az automata berendezés üzemeltetési helyszíne felett rendelkezési joggal bíró adózóra vonatkozó adatbejelentési kötelezettség előírása.

132. §

Az e-pénztárgépek alkalmazásának feltételeit biztosító rendelkezés. Az új típusú pénztárgépek bevezetésével tisztul a gazdaság, javul a vállalkozások digitalizáltsága és az ország versenyképessége. Nemcsak a vállalkozásoknak hoz adminisztráció- és költségcsökkentést, hanem egyszerűbbé teszi a vásárlást, a jótállási jogok érvényesítését. Az e-pénztárgép egy zöld megoldás, hiszen az új típusú kasszák elektronikus nyugtát „adnak”, amely a vásárlókhöz egy a – jellemzően - mobiltelefonjukra letöltött alkalmazás révén jut el.

133. §

A törvényjavaslat alapján a tevékenységüket év közben kezdő személyeknek az adóhatósági bejelentkezéstől számítva 30 nap áll rendelkezésre a csoportos társasági adóalany tagjaként való csatlakozás engedélyezésére irányuló kérelem benyújtására.

134. §

Jelen rendelkezés célja megteremteni a törvényi felhatalmazást az e-pénztárgépek adatszolgáltatása

révén beérkezett adatok megismerésére, kezelésére, továbbítására.

135. §

Az e-pénztárgépek további előnyét biztosító rendelkezés, amely szerint a nyugtatarba továbbított adatokat a szolgáltató tíz évig őrzi.

136. §

A személyes adatok védelme érdekében az önkormányzati adóhatóság csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé. Kedvező az a változás is, hogy az adótartozás összege, amellyel az adótartozással rendelkező személyek listájára fel lehet kerülni, az ötszörösére nőtt (100 ezer forintról 500 ezer forintra).

137. §

2023. június 30-tól a korábban hatályos mezőgazdasági- és a halászati csoportmentességi rendelet helyett új csoportmentességi rendeletek léptek hatályba, így az uniós joggal való összeegyeztethetőség miatt indokolt a módosítás.

138. §

Az adózók joga még tovább bővül. A rendelkezés megteremti a lehetőségét annak, hogy a végelszámolás során is élhessenek az adózók észrevétel benyújtási jogukkal. Az ellenőrzést lezáró jegyzőkönyv átvételétől számított nyolc napon belül tehetnek észrevételt.

139. §

A rendelkezés a kockázatos adózói minősítésű adózókra vonatkozó ellenőrzési határidő számítási szabályokat egységesíti.

140. §

Az e-pénztárgépekre vonatkozó előírások megszegése esetén a törvény mulasztási bírságot ír elő. A szankció mértéke a mulasztó személyétől és a mulasztás súlyosságától függ.

141. §

Az állami adó- és vámhatóság mérlegelési jogkörében dönthet úgy, hogy a számla- vagy nyugtakibocsátási kötelezettség súlyos megszegése esetén elrendeli az üzletzárást, ami egységesíti az üzletzárás szankció-rendszerét.

142. §

Az állami adó- és vámhatóság szolgáltatásainak száma tovább gyarapszik; évente a Magyar Közlönyben teszi közzé a tárgyévi adóteljesítményre és a kiemelt adózói minősítésre vonatkozó értékhatárokat, valamint az Áfa tv. szerinti bevallástervezet összeállításával közreműködik az általános fogalmi adó bevallási kötelezettség teljesítésében.

A nyugtatór üzemeltetésével kapcsolatos feladatok ellátására az állami adó- és vámhatóság a felhatalmazott.

143. §

A nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listájában csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé az állami adó- és vámhatóság. A közzétételre kötelezettek köre szűkül. A közzétételi listára csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek kerülhetnek fel, de közülük is csak azok, akiknél az adóhiány összege meghaladja a 100 millió forintot.

Az állami adó- és vámhatóság kérelemre törli az adózót a közzétételi listáról, ha a kérelem benyújtásának időpontjában fennálló, az állami adó- és vámhatóságnál nyilvántartott adótartozását hiánytalanul megfizeti.

144. §

A nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listájában csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek, jogi személyek és egyéb szervezetek adatait teheti közzé az állami adó- és vámhatóság. A közzétételre kötelezettek köre szűkül. A közzétételi listára csak a vállalkozási tevékenységet végző természetes személyek kerülhetnek fel, de közülük is csak azok, akiknél az adótartozás összege meghaladja a 100 millió forintot.

145. §

Az állami adó- és vámhatóság a nagy összegű adóhiánnyal rendelkező adózók közzétételi listája, valamint a nagy összegű adótartozással rendelkező adózók közzétételi listája tekintetében a honlapján a lekérdezési lehetőséget 2014. december 31-ét követően és 2021. június 10-ét megelőzően keletkezett adatokra vonatkozóan biztosít.

146. §

Az állami adó- és vámhatóság nem teszi közzé honlapján az azon belföldön letelepedett áfaalany adózók ún. EX-végződéssel ellátott egyedi azonosítószámát, amelyek az Áfa tv. előírásai szerint az Európai Unió más tagállamában választottak a tartalmában a belföldi alanyi adómentességnek megfelelő tagállami szabályozás szerinti adómentességet.

147. §

Felhatalmazó rendelkezés az automata üzemeltetési helyszíne felett rendelkezési joggal bíró adózó bejelentési kötelezettsége részletszabályainak rendeletben történő meghatározására.

148. §

Átmeneti rendelkezések.

149. §

Európai Unió jogának való megfelelést rögzítő rendelkezések.

150. §

Szövegcsérés módosítások.

151. §

Hatályát veszítő rendelkezések.

152. §

A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 110. § (2) bekezdése 2024. január 1-jei hatálybalépéssel bevezeti, hogy ha az alapítvány, egyesület vagy köztestület csak üzembentartója a gépjárműnek, mentes lehet a gépjárműadó alól, feltéve, hogy a gépjármű tulajdonosa költségvetési szerv, alapítvány, egyesület vagy köztestület és a tárgyévvel megelőző évben társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ehhez kapcsolódóan a módosítás következtében azonban adatbejelentési kötelezettséget is teljesítenie kell a GJADO adatlapon az állami adó- és vámhatóság felé.

153. §

A törvényjavaslat pontosítja a pénzügyi képviselőre vonatkozó feltételeket azzal, hogy előírja, hogy a bankgarancia csak a képviselőhöz köthető saját bankgaranciával teljesíthető.

154. §

A törvényjavaslat értelmében elektronikus kapcsolattartásra kötelezett azon áfaalany adózó is, aki/amely belföldön letelepedett és az Áfa tv. előírásai szerint az Európai Unió más tagállamában kíván a tartalmában a belföldi alanyi adómentességnek megfelelő tagállami szabályozás szerinti adómentességet választani.

155. §

A hatósági tanúként való közreműködés szabályainak pontosítása. Egyértelművé válik, hogy ha jogszabály eltérően rendelkezik, akkor kötelező a hatósági tanúskodás.

156. §

Az ellenőrzési határidők számítását pontosító speciális szabály, amely a legnagyobb adóteljesítménnyel rendelkező cégek jogutódlása esetén alkalmazandó.

157. §

A kezelőszemélyzet nélküli automataberendezések, csomagautomaták ellenőrzésének a megindítását – a jogbiztonság garantálásával - egyértelműsíti a rendelkezés.

158. §

Ha a letelepedésétől eltérő tagállamban adómentességet választani kívánó áfaalany ezen kérelmét az állami adó- és vámhatóság elutasítja, és az elutasító döntés alapja az adómentesség választásával érintett másik tagállam által szolgáltatott információ (az érintett tagállam által előírt árbevételi értékhatárnak nem felel meg az adóalany), abban az esetben az adóalany ezen tagállamhoz és nem a letelepedése szerinti tagállamhoz fordulhat jogorvoslatért.

159. §

Átmeneti rendelkezések.

160. §

Az Európai Unió jogának való megfelelést szolgáló rendelkezés.

161. §

Szövegcsere módosítás.

162. §

Az ingó végrehajtás értékhatára a 100 ezer forintról a duplájára nő, ami azt jelenti, hogy - fő szabály szerint - 200 ezer forintot meg nem haladó követelés esetén csak hatósági átutalási megbízást és jövedelem-letiltást foganatosíthat az adóhatóság.

163. §

A módosítás következtében a nemzetközi adóegyezmények alapján indított adókövetelések behajtására irányuló megkeresések esetén végrehajtható okiratnak minősül a magyar adóhatóság követelését tartalmazó hátraléki kimutatás.

164. §

Az adósokat védő, garanciális szabály, amely szerint, ha az adóhatóság a munkáltató felé bocsát ki letiltást nem valós tartalmú végrehajtható okirat alapján, illetőleg végrehajtható okirat hiányában vagy végrehajtható okirat birtokában, de az esedékesség előtt akkor, az adóhatóságnak kamatfizetési kötelezettsége keletkezik.

165. §

A szabályozás következtében a végrehajtás során lefoglalt vagyontárgyak értékesítésének módja kiegészül a bizományosi szerződés keretében történő értékesítéssel. Az elektronikus árverés helyett bizományos útján is értékesíthetővé válik a lefoglalt vagyontárgy, ha feltételezhető, hogy magasabb áron értékesíthető, mint elektronikus árverésen. A bizományosi értékesítés – az árverésen kívüli eladáshoz hasonlóan – mind az adós, mind az adóhatóság szempontjából előnyös, hiszen így a megállapított becsértéken történik az értékesítés. A bizományosi szerződés keretében történő értékesítést az önkormányzati adóhatóságok nem vehetik igénybe.

166-167. §

A módosítás lehetőséget teremt az árverés során a vételár átutalási megbízással való megfizetésére.

168. §

A bizományi szerződés keretében történő értékesítés szabályait foglalja össze a fejezet. A bizományi szerződés megkötésekor a bizományos igazolja, hogy megfelel a törvényben foglalt követelményeknek.

A bizományi szerződés keretében történő értékesítés csak akkor valósítható meg, ha attól magasabb vételáron történő értékesítés várható.

169. §

A módosítás az árveréseket gyorsabbá, eredményesebbé és hatékonyabbá teszi.

170. §

A módosítás az árveréseket eredményesebbé teszi azáltal, hogy kezeli azt a jelenséget, amikor a viszonteladóként működő árverés nyertesei nem veszik át az adóhatóság őrizetében lévő

megvásárolt ingóságot, addig, amíg azt nem sikerül értékesíteniük. A törvényjavaslat bevezeti, hogy ha az árverés nyertese a költségeket az esedékesség napjáig nem fizeti meg, a továbbiakban elektronikus árveréseken nem vehet részt mindaddig, amíg meg nem fizeti azt.

171. §

A rendelkezés több, adósoknak kedvező szabályt vezet be. Előírja, hogy a behajtást kérő hatóság végrehajtásra történő megkeresésének feltétele, hogy intézkedjen az építésügyi korlátozás tényének ingatlan-nyilvántartásba történő feljegyzése iránt.

Az eljárási bírság utólagosan mérsékelhető, így ha az adós határidőben teljesíti a kötelezettségét, a bírságot akár el is engedheti az adóhatóság. A szabály hozzájárulhat mind az eljárás gyorsabb befejezéséhez, mind az adózó költségeinek csökkentéséhez.

A módosítással a törvény szabályozza, hogy mely esetekben nem tűr halasztást a meghatározott cselekmény végrehajtása, mely esetekre alkalmazható ez a minősítés.

172. §

Az egyértelmű jogalkalmazás, az eljárások gyors és hatékony lefolytatása érdekében a közigazgatási végrehajtáshoz igénybeveendő közreműködő szervezetekre vonatkozó eljárási szabályokat pontosítja a rendelkezés.

173. §

A módosítás révén csökken az adminisztráció, az eljárás gyorsabbá és hatékonyabbá válik.

174. §

A rendelkezés az eredménytelen végrehajtás eseteinek és következményeinek pontosításával könnyíti és egyértelművé teszi a jogalkalmazást a meghatározott cselekmény végrehajtása esetén.

175. §

Az egyértelmű jogalkalmazás érdekében a végrehajtási eljárást megszüntető végzés általános esetei mellett indokolt meghatározni a meghatározott cselekményekre vonatkozóan a végrehajtás megszüntetésének speciális okait.

176. §

A felhatalmazó rendelkezés kiegészítése során a rendelkezés megteremti annak a lehetőségét, hogy az adópolitikáért felelős miniszter rendeletben megállapítsa a meghatározott cselekmények végrehajtása kapcsán közreműködő szervezetek, valamint romlandó dolgok értékesítése kapcsán közreműködő kereskedők névjegyzékére, az ajánlatok tartalmára, a kiválasztásra vonatkozó,

valamint ezeken felül az ajánlat kérésekre vonatkozó részletes szabályokat, valamint a bizományosi szerződés keretében történő értékesítésre vonatkozó részletes szabályokat.

177. §

Átmeneti rendelkezések.

178. §

Szövegcserés módosítás.

179. §

Hatályát veszítő rendelkezés.

180. §

A hulladékról szóló 2012. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Htv.) és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2024. január 1-jétől hatályba lép a visszaváltási díjrendszer. A törvényjavaslat az új visszaváltási díjrendszerhez kapcsolódó számviteli elszámolási szabályokat tartalmazza.

Eltérő számviteli elszámolás vonatkozik a kötelezően visszaváltási díjas, nem újrahasználható termékek visszaváltási díjára és a kötelezően visszaváltási díjas, újrahasználható termékek, valamint a gyártók által önkéntesen vállalt visszaváltási díjas termékek visszaváltási díjára.

Az ágazati szabályozás szerint a gyártónak (a terméket előállítónak) a termék értékesítésekor a visszaváltási díjat fel kell számítania, így minden esetben – a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Szt.) általános előírásait alkalmazva – a visszaváltási díjjal növelt ellenértéket kell értékesítés nettó árbevételeként elszámolni.

A kötelezően visszaváltási díjas, nem újrahasználható termékek visszaváltási díját a gyártóknak a koncessziós társaság felé kell megfizetni, melyet a terméket előállító gyártóknál egyéb ráfordításként kell elszámolni. A fogyasztó visszaváltás esetén a visszaváltási díjat a forgalmazótól, illetve a koncessziós társaságtól is visszakaphatja. Amennyiben a forgalmazó fizeti vissza a koncessziós társaság helyett a visszaváltási díjat, akkor a forgalmazó által a fogyasztónak visszafizetett visszaváltási díjat a forgalmazónál egyéb követelésként kell kimutatni, mindaddig, míg az pénzügyileg vagy egyéb más módon nem rendeződik. A forgalmazó által megvásárolt terméknel a belföldi gyártónak fizetett visszaváltási díj a megvásárolt termék bekerülési értékének a részét képezi (ugyanis az a termék beszerzéséhez közvetlenül hozzárendelhető), így amikor a termék a forgalmazó részéről értékesítésre kerül, akkor ez a bekerülési érték jelenik meg eladott áruk beszerzési értékeként. Forgalmazóként a termék értékesítésekor a fogyasztótól megkapott visszaváltási díj – az Szt. általános előírása alapján – szintén a termék ellenértékének a részét

képezi, így azt is az értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni.

Az újrahasználatos termékek és az önkéntes visszaváltási díjas termékek esetében azonban a gyártónak kell a forgalmazó, vagy a fogyasztó részére a visszaváltási díjat visszafizetnie, így ennek az elszámolása a gyártónál a betétdíjas göngyölegek visszavételére vonatkozó előírások szerint történik. A gyártónál – az újrahasználatos termékek és az önkéntes visszaváltási díjas termékek után – a helyesbítő számviteli bizonylatban rögzített, visszafizetett visszaváltási díj összegét értékesítés nettó árbevételét csökkentő tételként kell elszámolni (a helyesbítés a visszafizetés időpontjára vonatkozik). A forgalmazónál az ugyanezen termékek után a gyártótól visszakapott visszaváltási díjat az eladott áruk beszerzési értékét csökkentő tételként kell elszámolni.

181-182. §

Lásd a 180. §-hoz kapcsolódó indokolást.

183. §

A könyvvizsgálói közfelügyeleti hatóság piacfelügyeleti jogkörében eljárva azt tapasztalta, hogy a könyvvizsgáló cégek könyvvizsgálói tevékenységre történő megválasztásával egyidejűleg nem minden esetben kerül megválasztásra a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló. Azt csak később jelöli ki saját hatáskörben a megválasztott könyvvizsgáló cég. Több esetben emiatt a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgáló személyének a cégnyilvántartásba történő bejegyzése sem történt meg, illetve jelentős késedelemmel történt. Ez bizonytalanságot eredményez mind a megbízó, mind a személyében felelős könyvvizsgáló, mind a piac egyéb érintett szereplője számára, ezért indokolt annak egyértelmű rögzítése, hogy könyvvizsgáló cég választása esetén, annak megválasztásával egyidejűleg a könyvvizsgálat végrehajtásáért személyében felelős könyvvizsgálót is meg kell választani.

184. §

Hatályba léptető rendelkezés.

185. §

Lásd a 180. §-hoz kapcsolódó indokolást.

Építményi jog

A gazdaság versenyképességének növelése érdekében történő törvénymódosításokról szóló 2023. évi XXXIX. törvény 2023. június 24-ei hatállyal módosította a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvényt (a továbbiakban: Ptk.) és a Ptk.-ban új jogintézményt vezetett be, az építményi jogot.

A Ptk. előírása alapján az építményi jogánál fogva a jogosult az ingatlanon vagy annak felszíne alatt

épületet létesíthet, illetve hasznosíthat. Ennek során jogosult az épület építésére vagy építtetésére, és ennek érdekében az ingatlan igénybevétele, jogosult továbbá a felépült vagy az ingatlanon már fennálló épület birtoklására, használatára és hasznainak szedésére.

Az építményi jog átruházható és jogutódlás tárgya lehet.

Az építményi jog határozott időre alapítható. Az építményi jog létrejöttéhez az erre irányuló szerződésen vagy más jogcímen kívül az építményi jognak a jogosult javára az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzése szükséges. Építményi jogot az ingatlan tulajdonosa egyoldalú nyilatkozattal a saját javára is alapíthat.

A törvényjavaslat a Ptk. új előírása alapján szabályozza az építményi jog számviteli elszámolását.

A törvényjavaslat új előírása az építményi jogot az ingatlanokhoz kapcsolódó vagyoni értékű jogok közé sorolja be (hasonlóan a bérleti joghoz), így azt a tárgyi eszközök között kell kimutatni, mivel az tartósan (egy éven túl) szolgálja a vállalkozási tevékenységet.

A Ptk. előírása alapján építményi jogot az ingatlan tulajdonosa egyoldalú nyilatkozattal a saját javára is alapíthat. Az ingatlan tulajdonosánál a saját maga javára alapított építményi jogot nem lehet a könyvekben kimutatni, mert az ingatlan tulajdonjoga magában foglalja az építményi jogot is (más használati jogokhoz hasonlóan).

Az ingatlan tulajdonosánál az építményi jog eladásának ellenértékét értékesítés nettó árbevételeként kell elszámolni (hasonlóan a bérleti jog eladásához). Az építményi jog ellenértékét egy összegben is meghatározhatják. Az összemérés elvéből fakadóan azonban a vállalkozó az adott időszak bevételeként csak olyan bevételeket szerepeltethet, amelyek valóban az adott időszakhoz kapcsolódnak. Ha egy bevétel több időszakhoz is köthető, mint a befektetett eszközök tartós építményi jogának átengedéséért kapott bevétel, akkor a bevételt az érintett időszakok között meg kell osztani, halasztott bevételként el kell határolni. A halasztott bevételt az alapul szolgáló szerződésben, megállapodásban meghatározott időtartam alatt lehet megszüntetni. Mivel az építményi jog eladása a Ptk. előírása alapján határozott idejű szerződés alapján történik, így az egy összegben elszámolt és ezek után elhatárolt árbevételt a szerződés futamideje alatt egyenletesen kell feloldani.

A Ptk. előírása alapján az építményi jog ellenértékét időszakonként visszatérő szolgáltatásként (építménybérként) is meghatározhatják. Ebben az esetben az építményi jogért fizetett összeget, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, költségként kell elszámolni.

Pótbefizetésből és az osztalékból származó követelés elengedése

A számviteli törvény hatályos előírásai tartalmazzák a veszteség pótlására adott pótbefizetésből származó követelésről, illetve az osztalékból származó követelésről történő tulajdonosi lemondás esetére vonatkozó elszámolási szabályokat. E rendelkezések egy része csak a gazdasági társaságot nevesíti, mint alkalmazót, miközben a Ptk. a szövetkezetek esetében is lehetővé teszi ezeknek a jogintézményeknek az alkalmazását. A törvényjavaslat ennek megfelelően a pótbefizetésből és az

osztalékból származó követelés elengedésére vonatkozó rendelkezéseket alkalmazók körét kiterjeszti általánosan a vállalkozóra, amely magában foglalja a gazdasági társaság mellett többek között a szövetkezetet is.

Kiterjesztett gyártói felelősség díja

A Htv. és a hozzá kapcsolódó végrehajtási rendeletek előírásai alapján 2023. július 1-jétől bizonyos termékeket gyártó vállalkozásoknak kiterjesztett gyártói felelősségi díjat kell fizetniük a koncessziós társaság részére. A törvényjavaslat szerint a gyártóknál a koncessziós társaság által számlázott kiterjesztett gyártói felelősségi díjat, mint igénybe vett szolgáltatás ellenértékét, költségként kell elszámolni.

186. §

Az elektronikus pénztárgépekkel kapcsolatos informatikai feladatok ellátása érdekében szükséges módosítás.

187. §

A nemzetbiztonsági felülvizsgálati eljárás zavartalan lefolytathatósága érdekében a módosítás lehetővé teszi, hogy amennyiben ez indokolt, a nemzetbiztonsági felülvizsgálati eljárás kezdeményezésének jogát a NAV elnöke magához vonja anélkül, hogy erről az eredeti munkáltatói jogkört gyakorlót és a foglalkoztatottat értesíteni kellene.

188. §

A módosítás a vezetők egyoldalú munkakör módosításához hasonlóan, lehetőséget teremt a szakértői munkakörben foglalkoztatottak munkakör módosítására, biztosítva ebben az esetben is, hogy az érintett kérhesse a felmentését.

189. §

Az igazgatási szünetre vonatkozó pontosító, egyértelmű jogalkalmazást biztosító rendelkezés.

190. §

A már megszerzett rendfokozat megtartására vonatkozó speciális és kedvező szabály révén a Hszt. hatálya alá tartozó szervtől vagy a Magyar Honvédségtől áthelyezettek esetében a NAV-nál megállapított rendfokozat nem lehet alacsonyabb, mint az áthelyezés előtti. A módosító szabály az áthelyezettek esetén is rendelkezik az első tiszti kinevezés szabályairól.

191. §

A kártérítési eljárás lefolytatása során szerzett több éves szakmai tapasztalat, a munkáltatói oldalról felmerült igények alapján indokolt megteremteni annak jogszabályi lehetőségét, hogy a munkáltatói és egyben kártérítési jogkör gyakorlója mérlegelési jogkörben, egyedi esetben, kivételesen az aránytalan adminisztrációs munkateher ráfordítást és csekély mértékű megtérülést eredményező káresetekben eltekinthessen a kártérítési eljárás megindításától.

192. §

- a) ponthoz: a NAV elnöke munkáltatói jogkörének átruházhatóságát rugalmasabbá tévő módosítás.
- b) ponthoz: a tisztviselői munkakört betöltő pénzügyőri státuszú foglalkoztatottak részére a társasági egyenruha mellett a gyakorló egyenruha viselésének lehetőségét biztosítja. A pénzügyőrök munkavégzésének ellenőrzése, a szakirányítási feladatok ellátása és a tisztjelöltekkel való személyes találkozások során az egyenruhában való megjelenés fontos szerepet kapott az elmúlt időben is, és fontos annak jövőbeni fenntartása. A jövedéki ellenőrzéseket ma már jellemzően pénzügyőri státuszú, de tisztviselői munkakörben foglalkoztatottak végzik. Tekintettel arra, hogy a mintavétel sok esetben a ruházat szennyeződésével jár, esetükben is indokolt a gyakorló egyenruha viselésének lehetővé tétele. Figyelemmel arra, hogy a jelenlegi szabályozásban biztosított társasági egyenruha viselése ünnepi alkalmakhoz kötődik, így a fenti tevékenységek ellátása során annak viselése nem a megfelelő öltözet és a már említett jövedéki ellenőrzések során, társszervekkel való egyeztetések, igazgatósági ellenőrzések, pénzügyőr képzéshez kapcsolódó vizsgán, pályaaorientációs bizottságokban, vagy szakmai gyakorlat ellenőrzése során az abban való megjelenés kevésbé egyeztethető össze a napi feladattal.
- c) ponthoz: a jelenlegi szabályozás szerint a szabadság kiadásánál a szabadság kezdő napját legalább 60 nappal előtte kell a munkáltatónak meghatározni, azonban ennyivel előre nagyon nehéz megtervezni a szolgálati feladatok ellátását, a szabadsággolható foglalkoztatottak létszámát. Ezért a módosítás e határidőt 30 napra csökkenti.

193-194. §

A rendelkezések kivezetik a háztartási munka nyilvántartásba vételének regisztrációs díjfizetési kötelezettségével kapcsolatos szabályokat, ezzel csökken az önálló adónemek száma.

195. §

A Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvény alapján a Beruházási Alap (továbbiakban: BA) előirányzata a XV. PM fejezetből átkerül az Építési és Közlekedési Minisztérium (továbbiakban: ÉKM) irányítása alá tartozó XLV. Állami Beruházások fejezetbe. A BA előirányzat és a hatáskörök átadása az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Áht.) módosítását igényli arra tekintettel, hogy a BA előirányzattal kapcsolatos valamennyi feladat végrehajtása is az ÉKM-re hárul.

Pontosító, kiegészítő rendelkezések, az otthonteremtési támogatások időközben bekövetkezett változásaira tekintettel.

196. §

Az adómegállapítási jogsegély általános meghatározásakor nemcsak az Európai Unió tagállamainak, hanem más államok hatáskörrel rendelkező hatóságainak az együttműködésére is figyelemmel kell lenni, ezért pontosítani szükséges az együttműködés területi hatálya alá tartozó államok körét.

197. §

Szükséges, hogy az adóegyezmények szerinti vitarendezési eljárásban az érintett személy fogalma ne csak a magyar adóügyi illetőségű személyre, hanem az adott eljárásban alkalmazandó adóegyezményben részes valamely államban belföldi adóügyi illetőségű személyre kiterjedjen, hasonlóan a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz.

198. §

A módosítás biztosítja, hogy a megkereső hatóság tisztviselője a magyar megkeresett hatóság magyarországi eljárása során, a közigazgatási vizsgálat eredményes elvégzése érdekében, indokolt esetben jogosult legyen természetes személyt nyilatkozattételre felhívni és nyilvántartásokat megvizsgálni.

199. §

A módosítás összhangba hozza az Aktv. szövegezését az adóigazgatási eljárásban használt kifejezéssel. Ennek megfelelően a korábbi „jogerőre emelkedés” kifejezés helyett a „döntés véglegessé válása” kifejezést alkalmazza.

200. §

Jogalkalmazást segítő pontosítás. A rendelkezés egyértelműsíti azt a jogalkotói szándékot, hogy az adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltető e minősége bejelentésének nem előfeltétele a magyarországi adóügyi illetőség.

201. §

Az Európai Bizottság álláspontja szerint egy tagállamban levő ingatlan és egy másik tagállamban illetőséggel bíró Jelentendő értékesítő esetén az Aktv. 21/B. § (3) bekezdéséből nem következik, hogy az állami adó- és vámhatóság automatikus információcsere keretében köteles mindkét tagállam felé köteles adatot továbbítani. A módosítás ezt a helyzetet tisztázza, amikor rögzíti, hogy

az ingatlan helye szerinti tagállam hatáskörrel rendelkező hatóságával is közölni szükséges a kérdéses adatokat.

202. §

Az Európai Bizottság álláspontja szerint a korábbi szabályozás alapján nem volt egyértelmű, hogy az automatikus információcsere során az adószámhoz kapcsolódóan az adószámot kibocsátó tagállam megnevezését is továbbítani kell. A módosítás ezt a helyzetet tisztázza, amikor kimondja, hogy az adatszere során az adószámot kiadó tagállam megnevezését is fel kell tüntetni.

203. §

Az adatszolgáltatásra kötelezett platformüzemeltetők bejelentési, változás-bejelentési és adatszolgáltatási kötelezettségüket elektronikus úton teljesítik. A módosítás alapján a bejelentési, változás-bejelentési kötelezettség teljesítésére elektronikus űrlapon, az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítésére az állami adó- és vámhatóság által meghatározott módon, „xml” formátumban kerül sor.

204. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

Az európai uniós vitarendezési eljárást főszabály szerint mindkét országban benyújtott kérelemmel lehet kezdeményezni. A természetes személyek és a KKV-k kivételek ez alól, esetükben elég csak a saját országukban benyújtaniuk a panaszt. Az Aktv. szabályozza azt az esetet, ha belföldön nyújtják be a kérelmet, de arról az esetről nem szól, ha ilyen személyek külföldön nyújtják be a kérelmet, és azt a külföldi illetékes hatóság továbbítja a magyar illetékes hatóságnak.

Hasonlóan a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz ilyen esetekben az európai uniós vitarendezési eljárásban is szabályozni szükséges e formát.

205. §

Ha az európai uniós vitarendezési eljárást külföldi adóügyi illetőségű természetes személy vagy kis- és középvállalkozás érintett személy kezdeményezi, akinek vagy amelynek csak külföldön kell benyújtania a panaszt, akkor a hiánypótlás menetét szükséges a másik két nemzetközi vitarendezési eljáráshoz hasonlóan szabályozni.

206. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

207. §

A vitarendezési eljárást lefolytató magyar illetékes hatóságként eljáró Pénzügyminisztériumnak nincs felettes szerve, amely a fellebbezést elbírálná. Így szükséges a nemzetközi vitarendezési eljárásokban általános jelleggel is kizárni a fellebbezést. Jogorvoslatként egyébként közigazgatási perre van lehetőség.

208. §

Abban az esetben, ha a panaszt csak külföldön nyújtották be, nem teljesen egyértelmű, hogy – a külföldi illetékes hatóságon keresztül – a hiánypótlási felhívásnak végzés vagy egyszerű megkeresés formában kell-e történnie. Joghatósági és a használt nyelv szempontjából célszerű, ha ilyen esetben a magyar illetékes hatóság a külföldi illetékes hatóságot keresi meg, amely intézkedik a hiányok pótlása iránt, amely történhet akár a kérelmező felhívásával, akár az ottani adóhatóság megkeresésével, akár a saját iratanyagával. A külföldi hiánypótlás teljesítésére határidőt nem szükséges előírni (jelenleg erre 3 hónapos határidőt ír elő az Aktv. 42/C. § (2) bekezdés harmadik mondata), mivel ez a magyar illetékes hatóság számára gyakorlatilag nem ellenőrizhető, és amíg nem érkezik meg a hiánypótlás a magyar illetékes hatósághoz, addig a határidő nem telik sem a panasz elfogadásáról való döntésre, sem a Választottbírósági Egyezmény 7. cikk (1) bekezdése szerinti kétéves időszak [Aktv. 42. § (9) bekezdés] tekintetében. Továbbá az nem befolyásolható, hogy a külföldi illetékes hatóság a felhívást és az arra adott választ mennyi idő alatt továbbítja, erre jelenleg sincs határidő, és ilyen nem is lehet egy belső jogszabályban előírni egy külföldi hatósági eljárására.

Továbbá, tekintettel arra, hogy a nem kérelmező, de érintett belföldi kapcsolt vállalkozásnak is lehetnek releváns információk, amelynek magyar nyelvű végzés is küldhető, szükséges lehetővé tenni, hogy olyan hiánypótlás tőle is kérhető legyen, amely a panasz elfogadásáról való döntésre nyitva álló határidőre is hatással van. Ez értelemszerűen a transzferáras ügyekre vonatkozik.

209. §

Az adóegyezmények szerinti vitarendezési eljárás speciális voltára tekintettel szükséges a nemzetközi elvárásoknak is megfelelő határidőt megállapítani a kölcsönös egyeztető eljárás szakaszára. A külföldi hatóságokkal történő egyeztetés – különösen a bonyolultabb ügyekben – jelentős időt vesz igénybe.

210. §

Több esetben még a folyamatban lévő ellenőrzés alatt benyújtják a panaszt, illetve a kölcsönös egyeztető eljárást valójában csak a jogorvoslati eljárások sikertelensége esetében kérik lefolytatni. Ezekre a panasz benyújtására irányadó határidők megtartása céljából kerül sor. A jogorvoslati eljárás nem csak bírósági, hanem közigazgatási is lehet, amelyre jelenleg nincs külön szabály.

Ezen időszak alatt a kölcsönös egyeztető eljárás érdemben nem folytatható le, mivel az első esetben még nincs is végleges oka a kettős adóztatásnak (más vitás kérdésnek), a második esetben pedig egyrészt az érintett személy gyakran elsősorban a jogorvoslati eljárást kívánja igénybe venni, és a kölcsönös egyeztető eljárást csak ennek sikertelensége esetében venné igénybe, másrészt ilyen esetekben – hasonlóan az európai uniós vitarendezési eljáráshoz – indokolt a határidő megszakítása, mivel a jogorvoslati eljárás – kimentétől függően – okafogyottá teheti a nemzetközi vitarendezési eljárást.

211. §

A 42/H. § egy új (10) bekezdéssel egészült ki a közelmúltban, amely a (9) bekezdésben említett végzés elleni jogorvoslatot szabályozza. Szükséges e szabályra is utalni a Választottbírósági Egyezmény szerinti eljárásban.

212. §

A szóban forgó döntések bírósági felülvizsgálata nem igényel speciális szaktudást, így az általános illetékességi szabályoktól való eltérés nem szükséges.

213. §

A hatályos Aktv. rendelkezés szűkítő értelemben alkalmazza a Jelentendő Személyek körét, mivel az illetőség területi hatályát csak tagállamra, vagy más államra korlátozza. A módosítás az OECD közös jelentéstételi sztemderdje alapján a joghatósággal rendelkező területen illetőséggel bíró személyt is bevonja a Jelentendő Személyek körébe.

214. §

Ez a rendelkezés az Aktv. 5. mellékletének módosítására utaló szabályt tartalmazza.

215. §

A korábban elfogadott veszélyhelyzeti kormányrendeletből törvényi szintre emelkedik Izrael Állam változó besorolása, valamint ezzel párhuzamosan az első kategóriába kerül a Török Köztársaság is.

216. §

A rendelkezés egyes szabályok hatályba nem lépéséről rendelkezik, tekintettel arra, hogy azt a jelen

törvényjavaslat újraszabályozza.

217. §

A magyar-amerikai adóegyezmény hatályon kívül kerülésével összefüggő deregulációs intézkedés.

218. §

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

219. §

Az országonkénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. Mivel a kihirdetés óta folyamatos a megállapodáshoz való csatlakozás, ezért szükséges a lista frissítése. A módosítás a legfrissebb csatlakozókkal egészíti ki a Megállapodást kihirdető törvény mellékletét. E rendelkezés a mellékletre való utalást végzi el.

220. §

A rendelkezés törvényi szintre emelkedése miatt szükséges a kormányrendelet megfelelő részének hatályon kívül helyezése.

221. §

A rendelkezés hatályon kívül helyezi a népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény veszélyhelyzet ideje alatt történő eltérő alkalmazásáról szóló 441/2023. (IX. 27.) Korm. rendeletet.

222. §

Hatályba léptető rendelkezések.

223. §

A rendelkezés a jogharmonizációs záradékot rögzíti.

1. melléklet

A hazai borkereskedelem fellendítését célzó intézkedés adómentessé teszi a reprezentációs és nem reprezentációs célú események keretében, illetve üzleti ajándékként vagy csekély értékű ajándékként nyújtott eredetvédett (az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel, valamint az oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel ellátott) borászati termékek juttatását, ha azok beszerzése a forgalomba hozatalt kezdeményező borászati üzemengedélyestől palackozott kiszereelésben történt. Az adómentesség további feltétele, hogy a juttató a juttatásról olyan nyilvántartást vezessen, amelyből megállapítható a beszerzés forrása és a felhasználás módja is.

2. melléklet

Az egyéni vállalkozók közteherviselésének egyszerűsítésével összefüggésben egybeolvasztásra kerül az összevont adóalapba tartozó bevételek meghatározó *2. számú melléklet* és a vállalkozói bevételeket szabályozó *10. számú melléklet*. (Szja tv. *2. számú melléklet*).

3. melléklet

A rendelkezés kiegészíti az igazolás nélkül, költségként elszámolható tételek felsorolását azzal, hogy a nemzetközi vízi és légi árufuvarozásban és személyszállításban nemzetközi forgalomban üzemeltetett jármű fedélzetén foglalkoztatott, külföldön is munkát végző magánszemély esetében igazolás nélkül számolható el a külföldi kiküldetéshez kapcsolódó elismert költségekről szóló kormányrendelet 1. §-a szerint naponta elszámolható összeg.

4. melléklet

Az egyéni vállalkozók közteherviselésének egyszerűsítésével összefüggésben egybeolvasztásra kerül az összevont adóalap megállapításához elszámolható egyes költségekről szóló *3. számú melléklet* és a vállalkozói költségekről szóló *11. számú melléklet* (Szja tv. *3. számú melléklet*).

5. melléklet

Az egyéni vállalkozók közteherviselésének egyszerűsítésével összefüggésben pontosításra kerülnek az általános forgalmi adó bevételkénti és költségkénti elszámolhatóságára vonatkozó egyes szabályok (Szja tv. *4. számú melléklet*).

6. melléklet

Az egyéni vállalkozók közteherviselésének egyszerűsítésével összefüggésben újraszabályozásra kerül az Szja tv. adónyilvántartásokat szabályozó *5. számú melléklete*.

7. melléklet

Az agresszív adótervezés elleni hatékonyság növelése érdekében, teljesítve a Magyarország

Helyreállítási és Ellenállóképességi Terve I. komponens 26. reform 3. pontjában foglalt vállalást, 2024. január 1-jétől a kimenő kifizetésekre vonatkozó le nem vonhatósági szabályok szélesítésére kerül sor. A Tao. törvény 3. számú melléklet A) rész meglévő 9. pontja változatlan tartalommal történő fenntartása mellett egy új le nem vonhatósági rendelkezést is figyelembe kell venni. Ez alapján – a kettős nem adóztatás elkerülése érdekében – a le nem vonhatóság kiterjed az olyan államokba kimenő jogdíj- és kamatfizetési műveletekre, amelyek szerepelnek a nem együttműködő országok és területek uniós jegyzékében, vagy amelyek nulla vagy alacsony adókulcsúnak minősülnek (amelyek magukban foglalnak minden olyan joghatóságot, ahol a jogszabályban előírt társaságiadó-kulcs alacsonyabb, mint a magyar társaságiadó-kulcs). A jogszabály meghatározza azokat a kritériumokat, amelyek esetén adókövetkezményt kell alkalmazni, figyelembe véve az ügylet mögött meghúzódó üzleti okokat és az ügylet adóügyi megítélését annak érdekében, hogy a kettős nem adóztatási esetekre terjedjen ki. A célzott kockázat mérséklése érdekében a feltételeknek meg nem felelő kimenő jogdíj- és kamatfizetés nem vonható le a társasági adó alapjából, a számviteli költség, ráfordítás kettős nem adóztatással érintett összegével az adózás előtti eredményt meg kell növelni.

Kritériumokat költségként, ráfordításként minden adóévben dokumentáltan vizsgálni kell. A le nem vonhatósághoz együttesen kell fennállnia az állam negatív adóügyi megítélésének (uniós jegyzékbeli vagy a magyar társasági adókulcsnál alacsonyabb mértékű) és a valós gazdasági, kereskedelmi előny fő célkénti hiányának. Nem teljesül a valós gazdasági, kereskedelmi előny fő célként akkor, ha a jogdíj- és kamatfizetésről az állapítható meg, hogy annak fő célja vagy egyik fő célja az adóelőny, még akkor sem, ha van valós gazdasági kereskedelmi előny is. A bizonyítás az adózó terheli az adóbevalláshoz kötött elkészítési határidővel. A bizonyítást dokumentáltan rögzíteni kell, amelyben legalább a rendelkezés által felsorolt információkra ki kell térni.

8. melléklet

A módosítás pontosítja a vtsz. besorolást a kedvezményes, 5%-os áfakulcs hatálya alá tartozó speciális gyógyászati célra szánt tápszerek (élelmiszerek), valamint anyatej-helyettesítő és anyatej-kiegészítő tápszerek (élelmiszerek) tekintetében.

9. melléklet

A módosítás 2024. január 1-jétől 18%-os áfa kulcs alá sorolja a Magyar Élelmiszerkönyvben meghatározott, a 2106 és a 1806 vámtarifaszám alá tartozó desszert jellegű sajt készítményeket, így például a túró rudat.

10. melléklet

A módosítás az eÁfa rendszer bevezetésével összefüggésben a számlabefogadói adatszolgáltatási kötelezettség alól ad felmentést azon adóalanyoknak, akik az e-Áfa rendszer használatával teljesítik bevallási kötelezettségüket.

11. melléklet

A módosítás szerint az Áfa tv. új 11. számú melléklete tartalmazza az e-pénztárgéppel kiállított bizonylatokról valamint az egyéb nyugtákról és a nyugtával egy tekintet alá eső okiratokról az állami adó- és vámhatóság részére történő adatszolgáltatás teljesítésére vonatkozó előírásokat.

12. melléklet

A légitársaságok hozzájárulásáról és egyes adótörvények módosításáról szóló 2023. évi LIX. törvény 110. § (2) bekezdése 2024. január 1-jei hatálybalépéssel bevezeti, hogy ha az alapítvány, egyesület vagy köztestület csak üzemeltetője a gépjárműnek, mentes lehet a gépjárműadó alól, feltéve, hogy a gépjármű tulajdonosa költségvetési szerv, alapítvány, egyesület vagy köztestület és a tárgyévvel megelőző évben társasági adófizetési kötelezettsége nem keletkezett. Ehhez kapcsolódóan a módosítás következtében azonban adatbejelentési kötelezettséget is teljesítenie kell a GJADO adatlapon az állami adó- és vámhatóság felé.

13. melléklet

A módosítás hivatkozási pontosítást tartalmaz.

14. melléklet

A pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú Megállapodás kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.

15. melléklet

Az országokénti jelentések cseréjét lehetővé tevő Megállapodást kihirdető törvény melléklete tartalmazza azokat a joghatóságokat, amelyek a Megállapodás kihirdetését megelőzően csatlakoztak az információcsere-megállapodáshoz. A felsorolt országok és joghatóságok automatikus információcsere keretében együtt kívánnak működni hazánkkal és hazánk is érdekelt ebben az együttműködésben. Ezt az együttműködést teszi lehetővé ez a rendelkezés, amely felveszi a Megállapodást kihirdető törvény mellékletébe a felsorolt országokat és joghatóságokat.